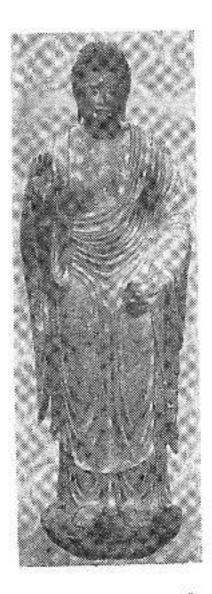


வல்பொல ராகுல புத்த பகவான் அருளிய போத2ன்





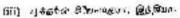
பைசலும் குரு—புத்தர் மண்டலைத்பில் தோட்சன எஸ்ஸாவற்றையும் தீல்க்கும் வைத்திய கலாறிதிலாக—லம்பான் நாடு

1

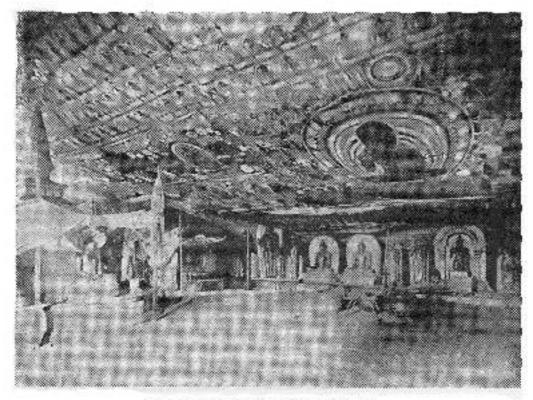


புத்தர் சிவேசின் பாஸ்புப் பருதி- சால்லத்தி நால்சே சிற்பட்ட





5



(iii) nevel Growner Marmodot 20000393.

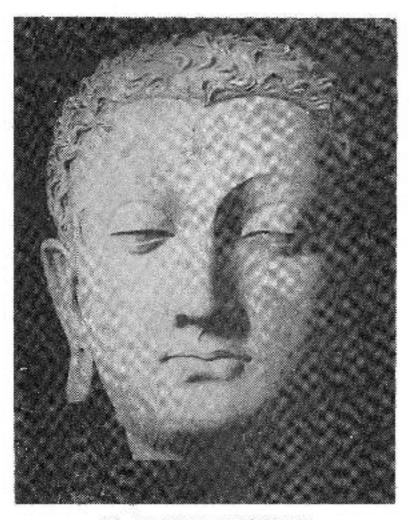


10

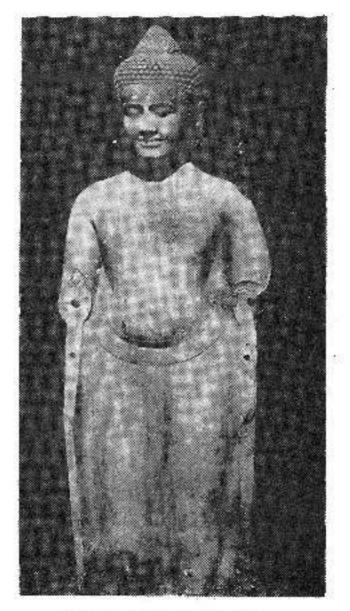


(1) அத்தின் கிடைதியேத் ஹாடிகிறத்து.

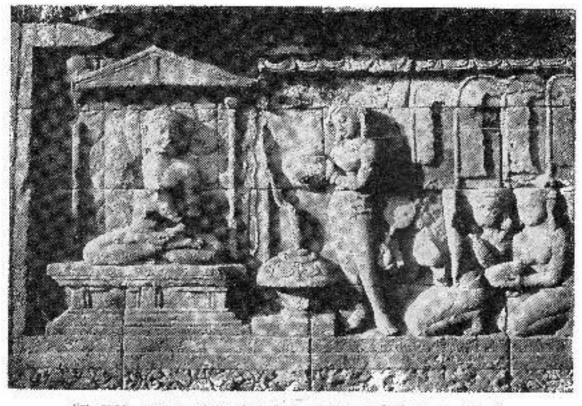
(iv) புக்கன் 6லே-சன் நாடு.



(ரி) புத்ததுடை திடைது காலில் காய ரார்.



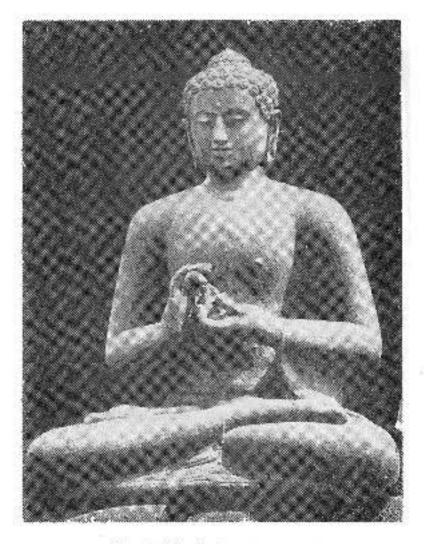
^{[(}vii) 4,8,3дж бей-койловил ресца. 9



(int there, a contrar generation without a contrargeneric forder agent gran gran.



⁽viii) same executes as pro.



⁽vi) 178,81 Ros-Gurdsruger, norr pris



(x) புத்தளுமை பிரீப்பண்டு

 $\mathcal{X}^{(i)}$

வல்பொல சிறி இறாகுலர்

திரியிக வாகிஸ்வராசார்யர் இயற்றிய



புத்த பசவான் அருளிய போதன்

(ക്രിഗ്രാ പളിലപ്പ-1989)



Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

E.

போல் தெமிவீயர்

அளித்த தொ**டக்கவுரையுடன்**

பாளி மூலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பெற்ற

விளக்கப் பாடங்களின் தொகுப்பும் கொண்டது.

தமிழாக்கம் :

நவாலியூர் சோ. நட**ராசன்**

பதிப்பாசிரியர் :

விசுவநாத் வச்சிரசேனு

Printed for free distribution by **The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation** 11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C. Tel: 886-2-23951198, Fax: 886-2-23913415 Email: overseas@budaedu.org.tw Website:http://www.budaedu.org.tw **This book is strictly for free distribution, it is not for sale.**

பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின் வெளியீடு

அரசாங்க அச்சுத் திணேக்களத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பொருளடக்கம்

படங்களின் பட்ட	பியல்	••	• •	(vi)
தொடக்கவுரை	• •	••	••	(i x)
முன்னுரை	••	• •	••	(xii)
L 1,த், த பகவான	••	• •	• •	(x v i)

பக்கம்

1

34

அத்தியாயம் I

பௌத்த எண்ணப் போக்கு

மனிதன் அதிமேன்மையுள்ளவன்—தானே தனக்குச் சரண்— பொறுப்பு—ஐயம்—சிந்தீனச் சுதந்திரம்—சகிப்புத் தன்மை— புத்தசமயம் மதமா அல்லது தத்துவமா—வாய்மைக்கு அடையாள அட்டை இல்லே—குருட்டுத்தனமான நம்பிக்கை அல்லது விசுவாசம் அல்ல. ஆணுல் காணுதலும் புரிந்து கொள்ளுதலும்—வாய்மைக் கும் அடிமையாகக்கூடாது—புணேயின் உவமைக் கதை— கற்பீனக் கருத்தோட்டங்கள் பயனற்றவை—செய்முறை என்னைப் போக்கு—புண் உண்ட மனிதனின் உவமைக் கதை.

நான்கு உயர் வாய்மைகள்

அத்தியாயம் II

முதலாவது உயர் வாய்மை : துக்கம்

புத்த சமயத்தில் எதிலும் நலமே காண்கிற தன்மையோ தீமை காண்கிற தன்மையோ கிடையாது. அது யதார்த்தமான மாட்சியுடையது—துக்க என்பதன் பொருள—அனுபவத்தின் மூன்று அமிசங்கள்—துக்கத்தின் மூன்று அமிசங்கள்— " உயிர் " என்றுல் யாது ? — ஐந்து கந்தங்கள்—சடப் பொருளுக்கு நேரெதிரான ஆன்மா இருப்பதில்லே—இடையறுவோட்டம்— சிந்திப்பருவம் சிந்த?னயும்—வாழ்வுக்குத் தொடக்கம் உண்டா. 19

அத்தியாயம் III

இரண்டாவது உயர் வாய்மை சமுதய : துக்க உற்பத்தி :

துக்கத்தின் தோற்றம்—வரைவிலக்கணம்—நான்கு ஊட்டங் கள்— துக்கத்தினதும் இடையருமையினதும் மூலவேர்—தோற்றத் தினதும் ஒடுக்கத்தினதும் இயல்பு—கன்மமும் மறுபிறப்பும்— மரணம் என்றுல் யாது ?—மறுபிறப்பு என்றுல் யாது ?

அத்தியாயம் VII

தியானம்—மனப் பயிற்தி : பாவ**ணே**

பக்கம்

79

தவருன நோக்குகள்—தியானம் என்பது வாழ்விலிருந்து தப்பியோடுதல் அல்ல—தியானத்தின் இரண்டு வகைகள்—மன விழிப்பை நிலேநாட்டுதல்------முச்சு விடுதல் எடுத்தல் மீதான தியானம்—செய்யும் கருமங்களில் விழிப்பாய் இருத்தல்—இக் கணத்தில் வாமுதல்— உணர்ச்சிகள் பற்றியது தியானம்—மனம் பற்றியது—ஒழுக்க, பகுத்தறிவார்ந்த ஆன்மீக, லிட*ய*ங்**கள்** பற்றியது.

அத்தியாயம் VIII

புத்த பகவான் அருளிய போதனேயும் இன்றைய உலகமும் :

தவருன நோக்குகள்—யாவருக்கும் பொருத்தமான பௌத் தம்---அன்ருட வாழ்வில்---குடும்ப வாழ்வும் சமுதாய வாழ்வும்----் உயர்வாக மதிக்கப்பட்ட இல்லற வாழ்வு—பௌத்தர் ஆவது எங்ஙனம்---சமூகப் பொருளாதாரப் பிரச்ச?னகள்----வறுமை: குற்றச் செயலுக்கான காரணம்—லௌகீக மற்றும் ஆன்மீக முன் னேற்றம்—இல்லறத்தாருக்குரிய நான்கு வகை இன்பங்கள்— அரசியல், யுத்தம், சமாதானம் ஆகியவைபற்றி—அகிம்சை—ஆள் பவர் ஆற்றவேண்டிய பத்துக் கடமைகள்—புத்தருடைய நற்செய்தி —அது நடைமுறைக்கு ஒத்ததா ?—அசோகனின் முன்மாதிரி— பௌத்தத்தின் குறிக்கோள்.

தெரிந்தெடுக்கப் பெற்ற சில சூத்திரங்கள்

108

91

தம் ம சக்கப் பவ த்தன சுத்த—அறவாழி ஒச்ச	ஈதல் —		
புத்த பகவானின் முதல் உபதேசம்	• •	110	
எரி அனல் அறவுரை (ஆதித்த பரியாய சுத்த)			
எல்லேயற்ற கரு‱ (மெத்த சுத்த)			
மங்களம் (மங்கள சுத்த)	••	118	
சகல கவலேகளேயும் துன்பங்களேயும் ஒழித்தல்	••	119	
(சப்பாசவ சுத்த)			
வஸ்திரம் பற்றிய கதை (வத்தூபம் சுத்த)	••	126	
விழிப்பு நிலேயில் இருத்தல் (சதிபட்டானம்)	• •	130	
சிகாலனுக்கு அறவுரை (சிகாலோவாத சுத்த)	••	141	
அறவுரை (தம்மபதம்)	••	15 9	
புத்த பகவானின் இற்கி வார்த்தைகள்			

மூன்றுவது உயர்வாய்மை : நிரோதம் : துக்க நிவாரணம்

நிவாரணம் ---- நிர்வாணமென்றுல் – யாது ? --- பாரிபாடையும் பரமார்த்த வாய்மையும்— நிர்வாணம் பற்றிய வரைவிலக்கணங் **கள்— நி**ர்வாணம் எகிர்மறையான க அல்ல— நிர்வாணமும் சம்சாரமும்---நிருவாணம் ஒரு விளேவுப் பொருள் அல்ல--- நிரு வாணத்திற்கு அப்பால் என்ன இருக்கிறது ?----பிழையான கூற்றுக்கள்—மரணத்தின் பின்னர் அருகதநிலே அடைந்தவர் கதி என்ன ?---ஆன்மா இல்ஃலயாயின் நிருவாணத்தை எய்தப் பெறுபவர் யார் ?---இம்மையிலேயே நிருவாண சுகம் பொகல். 41

அக்**கியாய**ம் V

நான்காவது உயர் வாய்மை : மக்க : மார்க்கம்

மத்திய வழி அல்லது ஆரிய அட்டாங்கிக மார்க்கம்—கரு?ணயும் ஞானமும்—ஒழுக்க சீலம்—மனக் கட்டுப்பாடு—ஞானம்—இரு வகைப்பட்ட அறிவு— நான்கு உயர் வாய்மைகள் பற்றிய நான்கு தொழிற்பாடுகள்.

52

59

அத்தியாயம் VI

அனுத்மக் கோட்பாடு : அனக்கு

ஆன்மா அல்லது தான் என்பது யாது ?—கடவுளும் ஆன்மா வும் : தற்பாதுகாப்பும் தன்னே அழிவின்றிப் பேணலும்----எகிரோட்டமான போதஜோ—பகுத்து ஆராயும் முறையும் தொகுத்து ஆராயும் முறையும்—எதுத் தோற்றம்—துணிபாற்றல் கட்டுப்பாடற்றதா ?--- இருவகையான உண்மைகள்--- சில பிழை யான நோக்கங்கள்—புத்த பகவான் உறுதியாக ஆன்மா இல்லே யெனக் கூறியுள்ளார்---புத்தருடைய மௌனம்---ஆன்மா என்ற எண்ணம் போலியான வெளிப்பாடே—சரியான என்னப் போக்கு—-ஆன்மா இல்லேயெனில் கன்மத்தின்பலனே அனுபலிப் பவர் யார்--அதைமக் கோட்பாடு எதிர்மரையானது அன்று.

விளக்கப் படங்கள்

முகப்புப் படம்

பைசஜ்ய குருவாக காட்சியளிக்கும் புத்த பகவான் (கொழும்பில் பதிப்பிக்கப்பெற்ற அங்குத்தர நிகாயத்தில் "பைசக்கு" எனக் குறிப் பிடப் பெற்றுள்ளது. பக்கம் 822) மன்பதையின் நோய்கள் எல்லா வற்றையும் தீர்க்கும் வைத்திய கலாநிதியாக அவர் இடது கையில் மருந்துப் பேழையைத் தாங்குகிறுர். உயர்த்தப் பெற்ற வலது கையில் அபய முத்திரை உள்ளது. அபய முத்திரை பாதுகாப்பின்யும் அமைதியையும் அளிக்கும் சின்னமாகும். யசுசி நியோருய் என்னும் சிற்பியால் மரத்தால் செதுக்கப்பட்டது. 9 ஆம் நூற்றுண்டுக்குரியது. கங்கோஜி ஆலயம், யப்பான் நாடு. நிழற்படம் புல்லோஸ், பாரிசு மாநகரம்.

28 ஆம், 29 ஆம் பக்கங்களுக்கிடையில்

(i) புத்தருடைய மார்புப் பகுதி வெண்கலத்தாலானது. தாய் லாந்து நாட்டில் சுகோதைய் என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்தது. 14 ஆம் நூற்றுண்டுக்குரியது. பாரிசு நகரத்து குயமே நூதனசாலே பிரெஞ்சு நாட்டு தேசிய நூதனசாலேயின் அனுசரணேயுடன்.

45, 46 ஆகிய பக்கங்களுக்கிடையில்

- (ii) இலங்கையின் களனியா இராசமகா விகாரையின் உள் தோற்றம். இந்த ஓவியங்கள் 18 ஆம் 19 ஆம் நூற்றுண்டு களுக்குரியன. கர்ப்பக் கிருகத்தில் உள்ள பிரதிமை புதி தாகக் கட்டப்பெற்றது. இந்த விகாரையின் வரலாறு இ. மு. 1 ஆம் நூற்றுண்டு வரை நீண்டது.
- (iii) புத்தர், மதுரா, இந்தியா—5 ஆம் நூற்றுண்டுக்குரியது. மதுரா நூதனசாலே. கே. டீ. மிஸ்ராவின் படப்பிடிப்பு. மதுரா அரசு நூதனசாலேயின் அனுசரணேயுடன்.
- (iv) புத்தர்—யுன் காங் பாணியில் அமைந்தது. 5 ஆம் நூற் ருண்டின் இறுதிக்காலம். பாரிஸ் மாநகரத்து குய்மே தூதனசாலே. பிரான்சில் தேசீய நூதனசாலேகள் நிறுவ னத்தின் அநுசரணியுடன்.

73, 74 ஆகிய பக்கங்களுக்கிடையில்

- (v) தமது வலது உள்ளங்கையில் நெல்லிக் கனியை (அல்லது மாணிக்கத்தை) காட்டும் புத்தர். " வந்து பாருங்கள்" (ஏஹிபஸ்ஸிக) என்னும் சொற்ருெடரின் சிறப்பினேக் காட்டுவதாய் உள்ளது. புத்தரின் இந்த போதனே பற்றி 19 ஆம் பக்கத்தைப் பார்க்கவும். திபேத் நாட்டு வெண் கலச் சிற்பம். பாரிஸ் மாநகரத்து குய்மே நூதனசாலே. பிரான்சில் தேசீய நூதனசாலேகள் நிறுவனத்தின் அனு சராணயுடன்.
- (vi) புத்தருடைய தலே. ஹத்தா, ஆப்கானிஸ்தான். குழை காரையால் செய்யப்பெற்றது. கீரேக்க—இந்தியப் பாணி. 3 ஆம் நூற்றுண்டு முதல் 4 ஆம் நூற்றுண்டு வரை. பாரிஸ் மாநகரத்தின் குய்மே நூதனசாலே. பிரான்சின் தேசிய நூதனசாலேகள் நிறுவனத்தின் அனுசர?ண யுடன்.
- (vii) புத்தர், பிரகான், காம்போதியா, கேமேர் கவின் க**லே** மாபு. பேயொன் பாணியில் அமைந்தது. 12 ஆம் நூற் ளுண்டுக்குரியது. பாரிஸ் மாநகரத்து குய்மே நூதன சாலே. பிரான்சின் தேசீய நூதனசாலேகள் நிறுவனத் தின் அனுசர?ணயுடன்.
- (viii) சம்சார சக்கரம் அல்லது பவ சக்கரம். பிறவி தோ**றும்** பிறவி எடுக்கும் சக்கரம். இலண்டன் மாநகரத்**து விக்** டோரியா, அல்பேட் நூதனசாலேயின் அனுசரணேயுடன்.

87, 88 ஆகிய பக்கங்களுக்கிடையில்

- (ix) புத்த பகவான ஞான ஒளி பெற்ற ஞான்று சுயாதை என்னும் குலமகள் பாற்சோறு அன்னதானம் செய்தல். பொரோபுதூர், சாவகம், 8 ஆம் நூற்ருண்டுக்குரியது. பிரான்சின் தேசீய நூதனசாலேகள் நிறுவனத் தின் அனுசரலேயுடன்.
- (x) புத்தருடைய பரி நீர்வாணம். அஜந்தா, இந்தியா 26 ஆம் குகை. 6 ஆம் நூற்றுண்டுக்குரியது. பிரான்சின் தேசீவ நாதனசாலேகள் நிறுவதைதின் அனுசரீண்புடன்.

108, 109 ஆகிய பக்கங்களுக்கிடையில்

(xi) புத்தர். பொரோபுதூர், சாவகம், 8 ஆம் நூற்ருண்டுக் குரியது. லீயிடன் மாநகரத்து Rijksmuseum Voor Volkenkunde என்னும் நூதனசாலேயின் அனுசர ணேயுடன்.

உறை வேலுப்பாடு

இலங்கையின் பௌத்த மடாலயமொன்றைச் சேர்ந்த ப**ழைய** மரபு வழிக்கேற்ப எழுதித் தீட்டப் பெற்ற ஒ**லில**ப் புத்தகத்**தின்** மாத்தாலான உறையிலிருந்து இந்த மாதிரி உரு பிரதி பண்ணப் பட்டுள்ளது. எச். எஸ். பரோவின் ஓவிய வேலேப்பாடு,

தொடக்கவுரை

போல் தெ<mark>மீவ</mark>ீயர் (பிரான்ஸ் கல்விக் கழக அங்கத்தவர்) பிரான்ஸ் கல்லூரிப் பேராசிரியர்.

பாரிஸ் உயர் ஆராய்ச்சிக் கல்லூரியில் பௌத்த ஆராய்ச்சி இயக்குநர்

பத்த சமயத்தில் மிக உயர்ந்த தகைமையும், சிறந்த ஞானமும் **உள்ளவரும், அதன் பிரதிநிதிகளில் ஒருவருமான, இந்த ஆசிரிய** ரால் இக்காலப் போக்குக்கு ஏற்ற முறையில் திடமாகத் திட்பமிடப் பட்ட ஒரு விளக்கத்தை இந்த நூலிலே காணலாம். வணக்கத்துக் குரிய கலாநிதி வல்பொல ராஹுலர், பௌத்த பிக்குவுக்குரிய சம்பிரதாய முறையான பயிற்சியையும், கல்வியையும் இலங்கையில் பெற்று, அந்நாட்டிலுள்ள சிறந்த பிரிவேணைக்களன் முதன்மை வாய்ந்த ஒன்றில் பல உயர் பதவிகளே வகித்தார். இந்த வித்தியா **பீடத்தில் அ**சோகன் காலந்துவங்கி புத்த தருமம் சிறப்போடு வளர்ந்து இன்றுவரை அத்தர்மத்தின் உயர் ஒட்டம் குன்ருது விளங்கி வருகிறது. புராதனை கல்வி மரபில் வளர்ந்த அவர், மரபுகளெல்லாம் ஆட்சேபிக்கப்பட்டுவரும் இக்காலத்தில், சர்வதேச விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி முறையில் பயிற்சி பெற வேண்டுபென்ற தீர்மானித்தார். இலங்கைப் பல்கலேக்கழகத்தில் அவர் சேர்ந்து கூல **மாணி விசேட பட்டத்தை லண்டன்** சர்வகலாசாலேப் பரீட்**சை**யில் பெற்றூர். பின்னர் இலங்கையில் புத்த சமயம் வளர்ந்த வாலாற் றைப் பற்றி மிகச் சிறப்பான. ஆராய்ச்சி நூலே எழுதி, இலங்கை சர்வகலாசாலே வழங்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றூர். பின்னர் கல்கத்தா சர்வகலாசாலேயில் சேர்ந்து, அங்குள்ள பிரசித்த பெற்ற பேராசிரியர்களோடு ஒருமித்து ஆராய்ச்சி நடத்திய காலத்தில், மகா யான பௌத்தத்தில் விசேட அறிவு பெற்ற அறிஞர்களின் தொடர் பைப் பெற்றூர். தபேத்திலிருந்து தூரசிழக்கு நாடுகள் வரை பரந் துள்ளது இந்த மகாயான பௌத்தமே. இதன் பயனுக அவர் தமது அறிவை விரிவுபடுத்துவதற்காக திபேத்திய மொழியிலும், **சீன** மொ**ழி**யிலுமுள்ள பௌத்த நூல்களே ஆராய்ந்தார். பின்னர் பாரிஸ் சர்வகலாசாலே (சோபோண்) யில் சேர்வதன் மூலம் எங்களேக் கௌரவப்படுத்தினுர். அங்கே பிரசித்திபெற்ற புராதன மகாயானத் **தத்துவ அ**றிஞரான அசங்க ஆசாரியரின் சிந்த2கைளே ஆராய்ந்த**எர்.** அசங்காசாரியர் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதிய நூல்கள் இன்று மறைந்த

கெட்ட**ை**. அவை இன்று திபேத்திய மொழியிலும் சீன மொழி மிலுமே மொழிபெயர்ப்பு வடிவத்தில் விளங்குகின்றன. கடந்த எட்டு வருடமாக அவர் சீவர ஆடை அணிந்து துறலியாக எம்முடன் வாழ்ந்து, மேல்நாட்டு வாடையைச் சுவாகித்து, நமது பழைய மங்க வான கண்ணுடியில், தமது சமயத்தின் சர்வவியாபகமானதோர் பிரதி பிம்பத்தைக் காணலாமென்ற நாட்டமுடையவராயிருக்கிறுர்.

மேடைடவர்க்கு, அறிமுக**ஞ்** செய்யுமாறு அவர் என்னே அன்போடு. கேட்டுக் கொண்ட இந்நூல் பௌத்த தர்மத்தின் மூலாதாரமான கொள்கைகளே எல்லாரும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியவாறு விளக்க மாக எழுதப்பட்டுள்ளது. வடமொழியில் " ஆகமங்கள் " என வழங் கப்படுவதும், பாளியில் "நிகாயங்கள்" என வழங்கப்படுவதுமான, பழைய பௌத்த **சிரந்**தங்க**ளி**ல் **காணப்பட்ட**்கருத்துக்கள் இ**க் த**ிரந்தங்களிலே உண்டு. கலாநிதி ராகுல தேரருக்குரிய அறிவு ஒப்புயர் வற்றது. அவற்றை அவர் அடிக்கடி பிரத்தியேகமாக மேற்கோள் காட்டிச் செல்வர். பௌத்த சமயத்திலே பல கிளகளணடு. அவை முன்னுமிருந்தன. இப்பொழுதுமிருந்து வருக்காறன. இக்கிள்களெல் லாம் இங்கு கூறிய பௌத்த காந்தங்களேயே தம் பிரமாண நூலாகக் கொள்**ளுகி**ன்றன. தருமத்தை நன்கனம் விளக்**ரு**வதற்கன்றி வேறெக் காரணங் கொண்டும் இக்கிீள்கள் இப்பிரமாண நூல்களிலிருந்து விலகுவது கிடையாது. பௌத்த சமயம் பல நூற்றுண்டாகப் பல தேசங்க**ளில்** பரவிய காரணத்தா**ல்** இந்த விளக்கம் இயல்பாக**வே** பலபட விரிந்து செல்ல வேண்டியதாயிற்று. அதனுல் அத்தர்மம் பல தோற்றங்களே காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆணுல் கலாநித இராகுலர் இங்கு மேற்கொள்ளும் போக்கு மனிதாபிமானமுடையது. பகுத்தறிவு வாதம் சார்ந்தது. சில அமிசங்களில் சோக்கிரதரின் ஆராய்ச்சிப் போக்குடையது. வேறு சில அமிசங்களில் பிரசாரப் போக்குடையது. அல்லது பெரும்பாலும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி போக் குடையது. தமது கருத்துக்களுக்கெல்லாம், பிரமாண நூல்கள் பல வற்றை ஆதாரமாகக் கொள்ளுகிறுர். அவர் அவ்வாதாரங்களே எடுத்துக் காட்டி அவற்றையே பேசவிடுகிருர்.

மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டும் சூத்திரங்களே நுட்பமாகவும், அச் சொட்டாகவும், தெளிவாகவும், இலேசாகவும், நேரடியாகவும், பகட்டுப் புலமை ஆரவாரம் சிறிது மின்றி மொழிபெயர்த்திருக்கிறூர். அவற்றுள் சில, மகாயானக் கோட்பாடுகளின் ஊற்று எல்லாம் பாளியிலேயுண்டு என்பதைத் தெருட்டும் நோக்கமுடையனவாயிருக் கும் பட்சத்தில், சர்ச்சைக்குரியனவாக அமையலாம். ஆணுல் அவற் றில் அவருக்குரிய பரிச்சயத்தின் காரணமாக அவற்றைப் பற்றிப் பு திய விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறூர். அவர் தற்கால மனிதனேக் கருத்தில் கொண்டு எழு திணும், பொதுவுடைமை, நிரீச்சுரவாதம், அர்த்தமற்ற விசுவத்திலுள்ள மனிதன் தன் தருக்க ரீதிக்கு மாருன நீலேயை முற்றுக உணர்வதன் மூலமே விடுதலேபெற முடியுமென்ற தத்துவக் கோட்பாடு (எக்ஸிஸ்டென்சியலிஸம்) உளவியல் ஆராய்ச்சி, என்ற சில இக்காலச் சிந்தனே ஒட்டங்களே ஆங்காங்கு சுட்டிக்காட்டிய போதிலும் அவற்றேடு பௌத்தத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமாறு வலி யுறுத்தவில்லே. இங்கே பௌத்தம் அதன் ஆதிவளம் பொலிய உண்மையான புலமையுடன் விளக்கப்பட்டிருப்பதால், அதில் தொக்கு நிற்கும் தற்காலச் சிந்தனேச் செறிவையும் அதற்கேற்றவாறு அத் தருமத்தை விளக்கும் தகைமைப்பாட்டையும் வாசக**ரே உணர்ந்து** சுவைக்க வேண்டும்.

முன்னுரை

இன்று உலகெங்கும், புத்தசமயத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டு மென்ற விருப்பம் வளர்ந்து வருகிறது. பல சங்கங்களும், ஆராய்ச் சிக்கழகங்களும் தோன்றியுள்ளன. புத்த பகவானுடைய போத**னேயை** விளக்கும் எராளமான நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. ஆளுல் இவற் றுள் பெரும்பாலானவை தகைமையற்றவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அல்லது வேறு சமயங்களிற் காணப்படும் கருதுகோள்களேப் புகுத்தி பௌத்தத்தைத் தவருக விளக்குகின்றன. சமயங்களேப் பற்றி ஒப்பியல் முறையில் ஆராய்ந்த ஒரு பேராசிரியர், புத்தபகவானின் அணுக்கத் தொண்டரான ஆனந்தர் பிக்கு என்பதைக் கூட அறியாது அவர் உபாசகர் என சமீபத்தில் எழுதிய தம் நூலில் குறிப்பிட்டார். இத்தகைய நூல்கள் எவ்வாறிருக்குமென்பதை வாசகர்களே கற்பனே செய்து கொள்ள வேண்டும்.

பத்தர் உண்மையில் போதித்தது என்னைன்பதை அறியவிரும்பு வோரும் அதைப்பற்றி இதுவரை அறிந்திராதவரும் கல்வி அறிவும் விவேகமும் உள்ளவர்களுமான சாதாரண வாசகரின் நன்மையை முதலிற் கருத்திற் கொண்டே இச் சிறு நூலே எழுத முற்படுசிறேன். பகவான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய போதணேகளில் மிகப் பழையவை யும் இப்போது கிடைக்கக்கூடியவையுமென ஆராய்ச்சியாள**ரால்** எங்கும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவையுமான திரிபிடகப் பாளிக்கிரந்தங் களில் காணப்படும் வாக்கியங்களேயே மாற்**றமி**ன்றி அப்படி**யே** ஒல்லும் வகையால் இலேசாகவும் நேரடியாகவும், எடுத்தா**ள** முயல்கிறேன். இங்கு பயன்படுத்தப்படும் விடயங்களும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டவையும் மூலக்கிரந்தங்களிலிருந்து நேராக எடுக்கப்பட் டுள்ளன. சில இடங்களில் பிந்திய காலத்து நூல்களேயும் குறிப்பிட் டின்னேன்.

எற்கனவே புத்தருடைய போதனேகளேப் பற்றிச் சிறிது அறிந்துள்ள வாசகர் இருப்பார்கள். மேலும் தம்மறிவை விசாலமாக்க விரும்பும் அத்தகைய வாசகரின் தேவைகளேயும் கருத்தில் கொண்டுள்ளேன். அதனுல் முக்கியமான அரும்பதங்கள் பெரும்பாலாவை குறிக்கும் பாளிச் சொற்களேக் குறிப்பிடுவதோடு அவைவரும் மூலகிரந்தங்களே அடிக் குறிப்பாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதனேடு தெரிந்து எடுத்த பௌத்த சம்பந்தமான உசாத்துணே நூல் அட்டவணேயும் சேர்த்துள்ளேன்.

நாம் மேற்கொண்ட இப்பணி இலேசானதன்று. சாதாரணமாகப் பழக்கமில்லாத கருத்துக்களுண்டு : மிகப்பழக்கமான சனரஞ்சகமான

கருத்துக்களுமுண்டு. நான் இவற்றிடையே நடுவழியைப் பின் பற்றி இக்காலத்து ஆங்**கில** மொழி வாசிப்போர் புத்த பகவானு**டைய** பிரசங்கங்களின் கருத்தையோ அவை பொதிந்த வடிவத்தையோ நன்கு புரிந்து, குறைவின்றி விளங்**சி**க் கொள்**ள**ம் முறையில் முயன்றுள்னே**ன். இந்**நூலே எழுதும்போது பழைய பாளிப் பவைல்களின் ஞாபகம் வந்து கொண்டேயிருக்கும். அகனல் பகவான் அவற்றில் பயன் படுத்தும் ஒரு பொருட் பன்மொழிகளேயும் கூறியது கூரல்களேயும் கர்ண பரம்பரையாக அவை வந்தபடி அப் <u>அனு</u>சரித்த போத**ண** படியே பாதுகாத்துள்ளேன். பகவா**ன்** முறையை அறிந்து கொள்வதற்கு இது உதவியாக இருக்கும் **மூல கி**ரந்தங்களில் **உள்**ளவற்றைப் பெரிதும் அனுசரித்து மொ**ழ்** பெயர்ப்புக்களே இலேசாகவும் சிரமமின்றி வாசிக்கக் கூடியதாகவும் செய்துள்ளேன.

ஆனுல் இதற்கு ஒரு எல்லேயுண்டு. இலேசாக்கும் வேளேயில் ஒரு கருத்தை பகவான் என்ன வகையில் வளர்க்க விரும்புகிறுரோ அதனே எல்லே கடந்து இலோசக்க முயன்றுல் அதன் விசேடக் கருத்து மாறுபடலாம். கருத்து இலேசாகப் புரிய வேண்டுமென்பதற்காக, அதை விகாரப்படுத்த நாம் விரும்பவில்லே. அதனுல் "புத்தர் போதனே" என்ற இந்நூலின் பெயருக்கு ஏற்றவாறே அவர் கூறிய வார்த்தைகளேயும், அவர் பயன்படுத்திய உருவகங்களேயும் அப்படியே பயன்படுத்தியுள்ளேன்.

பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுவரும் புத்தருடைய போதனே யின் அடிப்படைக் கொள்கைகளேயும், சாரத்தையும் எல்லாம் இந் நூலில் ஆராய்த்துள்ளேன். இவை நான்கு மேலான சத்தியங்கள், எட்டு உயர் நெறிகள் (ஆரிய அட்டாங்கமார்க்கம்) பஞ்சக்கந்தங்கள், கன்மம், மறுபிறப்பு, படிச்ச சமுப்பாதம், அஞத்மவாதம், சதிபட்டானம் என்ற நல்லகடைப்பிடி என்பனவாகும். இந்த ஆராய்ச் சியில் மேல்நாட்டவர்க்குப் பழக்கமில்லாத சொற்பிரயோகங்களிலி ருக்கலாம். எனவே முதல்முறை நூலே வாசிக்கும் போது முதல் அத்தியாயத்தை வாசித்தபின், ஐந்தாம், எழாம், எட்டாம், அத்தி யாயங்களே வாசிக்குமாறும் பின்னர் இரண்டாம், மூன்றும், நாலாம் ஆறும் அத்தியாயங்களே பொதுவாகக் கருத்துக்கள் தெளிவானதும் வாசிக்குமாறும் கேட்டுக் கொள்ளுகேறேன்.

புத்தரின் போதனேகளேப் பற்றி எழுதும் போது மூலக்கருத்துக்க ளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதேரவாதம் மகாயானம் என்ற கருத்துக் களே ஆராயாமலிருக்க முடியாது.

தேரவாதம், ஹீன்யானம்—-''சிறியபு2**ண'' எனவும் வழங்கப்பட்ட** போதிலும் அறி**ஞரிடையே ஹீனயானம் எ**ன்ற வழக்கு அருசி விட்டது. தேரவாதம் என்றுல் தேரர்—முதியவரின் கோட்பாடு என்று பொருள்படும்—பௌத்தத்தின் மற்றப்பிரிவு மகாயானம். மகாயான மென்றுல் பெரிய பு?ண. இன்று உலகில் பெருவழக்காயுள்ள டௌத்தப்பெரும்பிரிவுகள் இவையே. ஆதியில் நிலவி வந்த பௌத தம் தேரவாதம். அது இன்ற இலங்கை, பர்மா, தாய்லாந்து, கம்போடியா, லாவோஸ், கிழக்குப் பாகிஸ்தானிலுள்ள சிட்ட கோங் ஆகிய நாடுகளில் நிலவி வருகிறது. முக்கியமாகச் சில கோட்பாடுகள், ஆசாரங்கள், அனுட்டானங்கள் என்பவற்றில் இவ்விரு பிரிவுகளி டையே சில வேறுபாடுகளுண்டு. ஆனை மிக முக்கியமான போதனே களில் வேற்றுமை கிடையாது. அவை இங்கே ஆராயப்படுகின்றன.

பேராசிரியர் ஈ. எவ். சி. லுடோவைக் அவர்களுக்கு என் நன்றியறி தலேத் தெரிவிக்கிறேன். இந்நூலே எழுதமாறு கேட்டுக் கொண்டவர் அவரே. அவர் பல வகையில் செய்த உதவிகளுக்காகவும், இந்நூல் பற்றிக் கூறிய ஆலோசனேகளுக்காகவும், இதன் கையெழுத்துப் பிரதியை வாசித்துக் கூறியயோசனேகளுக்காகவும் நன்றி தெரிவிக் சிறேன். இதன் கையெழுத்துப் பிரதியை வாசித்துப்பயனுள்ள ஆலோசனேகளேக் கூறிய செல்வி மரியானே மொன் அவர்களுக்கும் ஆழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். பாரிசில் என் ஆசிரியரா யிருந்த பேராசிரியர் தெமீவீயர் அவர்கள் அன்புடன் இந்நூலுக்கு முகவுரை வழங்கியதற்காகப் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன்.

டப்ளியூ: ராகுல

വന്നിൽ, ജെമോ 1958.

பதிப்பாசிரியரின் குறிப்பு

இவ்வரிய **நூலேத்** தமிழி**ல் யாத்**த பன்மொழிப் புலவர்

நவாலியூர் சோ. நடராசன்

1988 யூன் மாதம் 20 ஆந் திகதி இவ்வுலகத்தை விட்டுப் பிரிந்தார்.

----விசுவநாத் வச்சிரசேதை

மணிக்கு

சமர்ப்பணம்

சப்பதானம் தம்மதானம் ஜினுதி

எ**ல்லா**த் தானங்களிலும் சிறந்த**து** தர்மதானம்

29

புத்தயகவான்

பத்தரின் இயற்பெயர் சித்தத்த. வடமொழியில் சித்தார்த்தர்: அவருடைய கோத்திரப்பெயர் கோதமர். (வடமொழி கௌதமர்) அவர் இ.மு. ஆறும் நூற்றுண்டிலே வட இந்தியாவில் வாழ்ந்தார். சுத்தோதனர் சாக்கியர் அரசை அவருடைய தந்தை ஆண்டார். இஃது இன்று நேபாளராச்சியத்திலுள்ளது. அவருடைய தாயார் மாயா என்ற பெருடைய ராணி. அக்கால வழக்கப்படி சித்தார்த் அழகிய யசோதரா பதினுறு என்ற தருக்கு வயதானதும் அரசகுமாரியை மணந்தார். அரசிளங்குமாரனை செத் கற்படை**ய** அனுபவித்து சுகபோகங்கீளயும் வாழ்ந்து தார்த்தர் சகல வாழ்வின் உண்மை நில்யையும் மனிதகுலம் வந்தார். ഷ്യത്രതി அனுபவித்துவரும் துன்பங்களேயும் அவர் திடீரென உணர்ந்து அதற் குத் தீர்வுகாண வேண்டுமென நிச்சயித்தார். மன்பதைபடும் அல்ல வழிகாண வேண்டுமௌத் லத் தீர்க்க தட **ச**ங்கற்ப**ங்** கொண்டார். தமது 29 ஆவது வயதில், அவர் ராகுலர் என்ற ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தையான போது, ராச்சியத்தைத் துறந்து, மன்பதை யின் துன்பத்தை நீக்கும் மார்க்கத்தைக் காண்பதற்காகத் துறவி யாரை்.

இவ்வாறு கோதமர் பரிவிராஜகராக ஆறுவருடம் கங்கைப்பள்ளத் தாக்கில் அ**லந்து** திரிந்தார். பிர**சித்தி பெ**ற்றபல சமய ஆசாரி**யர் க**ீனச் சந்தித்தார். அவர்களுடைய சமயமுறைகளேயும், பயிற்சிக**ளேயும்** பயின்று அவற்றைப் பின்பற்றினர். கொடிய தவங்களேச் செய்தார். ஆளுல் அவருக்குத் திருப்தி கிடைக்க வில்லே. எனவே பரம்பரையான சமயங்களேயும் வைதீக முறைகளேயும், கைவிட்டுத் தன் மனதுக்கு **எ**ற்ற வழியில் சென்றூர். இவ்வாறு ஒரு நாள் மா**லே** புத்தகா**யா** விலுள்ள (இந்நகர் இன்று பீகாரைச் சேர்ந்த கயா நகருக்**குச்** சமீபத்திலுள்ளது) நிரஞ்ஜரா நதிக்கரையில் ஒரு மரத்தினடியில் (இம் மரம் அந்நாளிலிருந்து, "போதி மரம்" அதாவது ஞான விருட்சம் என வழங்கப்படுகின்றது) இருந்து ஞான ஒளி பெற்றுர். அப்போது இந்த ஞானதரிசனம் அவருக்கு வயது மூப்பத்தைந்து. பெற்ற பின்னர் அவர் " புத்தர் " (ஞான ஒளி) பெற்றவர் என்ற' பெயரைப் பெற்றூர்.

இவ்வாறு ஞானம் பெற்ற கௌதமபுத்தர் தமது பழைய நண்பர் களான ஐந்து சந்நியாசிகளுக்குக் காசிக்குச் சமீபத்திலுள்ள இசிபதனு என்ற நகரில் உள்ள மான்தோப்பில், முதலாவது தருமோபதேசத்

31

தைச் செய்தார். இசிபதனு நகரம் இன்ற, சாரநாத் என வழங்கும். அன்று தொட்டு நாற்பத்தைந்து வருடமாக அவர் சகல வகுப்பையும் சேர்ந்த ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் புத்ததருமத்தைப் டோதித் தார். அரசரும் பாமாரும் பிராமணரும், ஈனசாதியினரும், செல் வரும் பிச்சைக்காரரும், துறவிகளும் கொள்ளேக்காரரும் என்ற எத் திறத்தவர்க்கும் எவ்வித பேதமுமின்றிப் போதித்தார். அவர் சாதி பேதமோ, சமூக அந்தஸ்தோ பார்க்கவில்லே. எவர் தமது தர்மத் தைப் புரிந்து கொண்டு அதை அனுட்டிக்கவிரும்பினரோ அவர்களுக் கெல்லாம் அவர் தருமத்தைப் போதித்தார். ஆண்பெண் வித் தியாசமின்றி எல்லார்க்கும் தருமத்தின் வழி திறக்கப்பட்டிருந்தது.

இன்று உத்தரப் பிரதேசம் என்று வழங்கப்படும் வட இந்தியா லிலுள்ள பகுதியில் அக்காலத்தில் குசிநாரா என்று பெயர் பெற்ற நகரிலே புத்தர் தமது எண்பதாவது வயதில் பரிநிர்வாணமடைந்தார். இன்று பௌத்தம் இலங்கை, பர்மா, தாய்லாந்து, கம்போஜியா, லாவோஸ், வியட்நாம், திபேத்து, சீஞ, ஜப்பான், மொங்கோலியா, கோரியா, போர்மோசா, ஆகிய தேசங்களிலும், இந்தியாவின் சில பகுதிகளிலும், பாகிஸ்தான், நேபாளம் ஆகிய நாடுகளிலும் சோவியத் ராச்சியத்திலும் காணப்படுகிறது. உலகில் இன்று 50 கோடிக்கு அதிகமாஞேர் பௌத்த சமயத்தை அனுட்டிக்கிறுர்கள்.

பௌத்த எண்ணப் போக்கு

1 ஆம் அத்தியாயம்

உலகத்துச் சமயத்தாபகர்களுள் புத்தபகவான் ஒருவர் தாம் தம பை ஒரு சாதாரண மனிதன் என ஒப்புக் கொண்டவர். சமயத்தாபகர் என்று அவரைக் கூறுவதாணுல் பொது வழக்கிலுள்ள சாதாரண அர்த்தத்திலே தான் அவ்வாறு கூறலாம். ஏ?னய சமயத் தாபகர்கள் தம்மைக் கடவுளாகவோ, கடவுளின் பல வடிவு கொண்ட அவதாரமாகவோ, கடவுளின் அருள் பெற்றவராகவோ கரு தினர். புத்தர் தாம் சாதாரண மனிதப் பிறவியென ஒப்புக் கொண்டது மாத்திரமன்றி, எந்தத் தெய்வத்தின் அருளோ, எந்த விதமான பறச்சக்தியின் ஆற்றலோ தமக்கிருந்ததாகக் கூறிக் கொள்ளவில்வே. மனிதமுயற்சியையும் மனித விவேகத்தையும் கொண்டே தாம் சாதித்த சாத?னகளும் பெற்ற பேறுகளும் தமக்கு வாய்த்தன வென்று கூறினர். மனித நிலேயில் உள்ள ஒருவனே புத்தப் பேற்றை அடைய முடியும். திடசங்கற்பத்தோடு முயலும் எந்த மனிதனும் புத்தநிலேயை அடையக் கூடிய திறமை உடையவனு யிருக்கிருன். அதனுல் புத்தர் மனிதருள் மிகச் சிறந்தவர் என்று கூறலாம். அவரிடத்து பூரணமான மனிதப் பண்பு நிறைந்ததிருந்த படியால் பிற்காலத்தில் சமயபக்தியுடையவர்கள் அவரை ''அதி மனிதன் " எனக் கொண்டாடனர்.

பௌத்தக் கோட்பாட்டின் படி. மனிதனே மிக உயர்ந்தபடியில் உள்ளவன். தனக்குத்தானே தலேவனுயிருப்பவன் மனிதன். அவ னுடைய விதியை நிர்ணயிக்க அவனேலிட மேலான சக்தி எங்கு மிலலே.

" தானே தனக்குச் சரண். வேறுயார்தனக்குச் சரணுயிருக்க முடி யும் ?"¹ என்று பகவான் கூறியிருக்கிறுர். " நீங்களே உங்களுக்குச் சரணுயிருங்கள் " வேறு எந்த் இடத்திலும் சரண்புக வேண்டியது மில்லே, வேறு எனரிடமும் உதவிதேட வேண்டியதுமில்லே– என அவர் தமது சீடர்க்கு அறிவுரை கூறினர்²

மனிதன் தன் முயற்சியாலும் விவேகத்**தினுலு**ம் தன்ணேப் பந்தி த்ததழைகளே யெல்லாம் அறுக்கும் திறமுடையவனென்பதால் அவன் தன்னே வளர்த்துக் கொள்ளுமாறு பகவான் மனிதனுக்கு அறிவுரை

1. Dhp, XII 4.

^{2.} DII (கொழும்பு 1929 பக் 62 மகாபரிறிப்பாண சுத்த).

வழங்கி உற்சாகமூட்டித் தூண்டினூர். "நீங்கள் உங்கள் கருமங்களே நீங்களே செய்ய வேண்டும். ததாகதர்கள்¹ உங்களுக்கு வழியை மாத்திரம் காட்டுவார்கள்²" என்று புத்தபகவான் கூறியுள்ளார்.

புத்தரை"ரட்சகர்" என்று குறிப்பிடுவதானுல் இந்த அர்த்தத் தி தோன் குறிப்பிடலாம். அதாவது நிர்வாணமென்ற விடுதலேக்கு வழியைக் கண்டு காட்டியவர் என்ற வகையில். ஆளுல் அந்த வழியில் நாங்களே நடந்து விடுதலே பெற வேண்டுமேயன்றி எங்களுக் காக இன்னுருவர் விடுதலேயைப் பெற்றுத் தரமுடியாது.

இது தனிப்பட்டவர்களுடைய பொறுப்பு. இக் கோட்பாட்டின்படி தான் புத்தர் தம் சீடர்க்குச் சுதந்திரம் வழங்கியுள்ளார். சங்கத்தை³ "நான் கட்டுப்படுத்திப் பரிபாலிக்க எக்காலத்திலும் நீனேத்ததில்லே, அல்லது சங்கம் என்னில் தங்கியிருக்க வேண்டுமென எண்ணவில்லே" என "மஹா பரி நிப்பாணசுத்தத்தில்" பகவான் கூறியுள்ளார். தமது போதனேயில், சிலருக்கு மாத்திரம் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய மறைபொருள் ஒன்றுமில்லே யென்றும், தான் எதையும் மற்றவர்க்குக் காட்டாது கையில் பொத்தி வைத்திருக்கவில்லே என்றும் கூறிஞர்.4

இதனே பௌத்தத்தில் ஆசாரிய முஷடி (அதாவது கையில் பிறர் காணது பொத்தி வைத்திருத்தல்) என்பர்.

புத்தர் வழங்கிய இத்தகைய சமய சுதந்திரம் சமய வரலாறுகளில் யாண்டும் காணப்படாததொன்று.

புத்தருடைய கொள்கைப்படி மனிதன் தாளுகவே தன் விடுதலே யைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தாளுகவே உண்மை யை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். எந்தத் தெய்வத்தின் அருளி ளூலும் அது கிடைக்கக் கூடியதன்று. எந்தப் புறச்சக்தியும் நல்ல பிளீனயாயிருப்பதற்கு பிரதி உபகாரமாக இதனே வழங்கமாட்டாது.

ஒரு முறை புத்தர் கோசனராச்சியத்திலுள்ள கேசபுத்த என்ற ஒரு சிறு பட்டணத்துக்குப் போயிருந்தார். இந்நகரவாசிகள் காலாமர்

- சங்கமென்றுல் சமூகம். பௌத்தத்தில் இது பௌத்த பிக்குகள் கூட்டத்தை யே குறிக்கும். புத்தம், தருமம், சங்கம் என்ற மூன்றும் பௌத்தத்தில் " திரிசாணம் " அல்லது " திரதன " (சமஸ்கிருதம் திரிரதனம்) என வழங்கப் படும்.
- 4. D II (கொழும்பு, 1929), பக்கம் 62

என்றனழைக்கப்பட்டனர். புத்தர் தம் நகருக்கு வந்திருக்கிருர் என்று கேள்விப்பட்டதும் அவர்கள் அவரைத் தரிசிக்கச் சென்று பின்வருமாறு கூறினர்:—

"கேசபுத்த நகருக்குச் சில பரிவிராசகரும், தாபசரும் பிராமணரும வருகிறுர்கள். அவர்கள் தங்கள் மதங்களேயே விளக்கி மற்ற மதங்களேக் கண்டித்து எளனம் செய்கிறுர்கள். பின்னர் அவர்களேத தொடர்ந்து வேறு தாபசரும் பிராமணரும் வருகிறுர்கள். அவர் களும் தம் மதத்தையே விளக்கி மற்ற மதத்தவரைக் கண்டித்து எளனஞ் செய்கிறுர்கள். அதணுல் எங்களுக்கு ஐயமும் மயக்கமும் உண்டாகிறது. இவர்களுள் யார் உண்மையைக் கூறுகிறுர்கள் யார் பொய் சொல்லுகிறுர்கள் எனத் தெரியவில்லே".

அப்போது புத்தபகவான் சமயங்களின் வரலாற்றிலேயே இ**ண்**யற்ற இந்த அறிவுரையைக் கூறிஞ**ர் :—**

" ஆம் காலாமர்களே : இவ்வாறு சந்தேகமும், மயக்கமும் உண்டாவது இயல்பே. ஐயத்துக்குரிய விஷயத்தில், ஐயமுண்டாகி யிருக்கிறது. காலாமர்களே கேளுங்கள், மற்றவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டோ, மரபுபற்றி வந்ததென்பதாலோ, சனங்கள் சொல்லு கிருர்கள் என்பதாலோ ஒன்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்**டா**ம். சமய <u>நூ</u>ல்**கள் கூறு**கின்றன **எ**ன்பதாலும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம். தர்க்கத்துக்கோ அனுமானத்துக்கோ பொருத்த மாயிருப்பதாலும் எற்றுக்கொள்ள வேண்டாம். தோற்றத்தைக் கொண்டு சரியெனக் கொள்ள வேண்டாம். கற்பனேக்கு விருந்தா யிருக்கிறதென்பதற்காகவோ, உயர்ந்த கருத்துக்கு இடமளிக்கு மென்ற எண்ணத்தினுலோ, எமது குரு கூறிவிட்டார் என்பதாலோ **ஏ**ற்றுக்கொள்ள வேண்**டா**ம். காலாமரே! சில விஷயங்கள் தீமை தருவன (அகுசலங்கள்) என்றும் அவை தவருனவை, கெட்ட வை என்றும் நீங்களே உணர்ந்தால் அவற்றைக் கை விட்டுவிடுங் கள் சில விஷயங்கள் நன்மை பயப்பன (குசலங்கள்) என்று நீங்களாகவே உணர்ந்தால் அவற்றை ஏற்று அவற்றைக் கடைப்பிடியங்கள் "

1. A (கொழும்பு 1929) பக்கம் 115.

ததாகதர் என்றுல் உண்மையை உணர்ந்தவர் (உண்மையைவந்தடைந்தவர்) அதாவது உண்மையைக் கண்டறிந்தவர். தம்மைப் பற்றியும் எ?னய புத்தர் களேப் பற்றியும் குறிப்பிடும்போது புத்தர் "ததாகதர்" என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுவர்.

^{2.} Dhp. XX 4.

புத்தர் இவ்வளவோடு நிற்கவில்லே. நாம் பின்பற்றும் ஆசாரியர் உண்மையானவரா என்பதை அறியவும் அவரின் தகைமையை மதிப் பிட்டுக் கொள்ளவும் ததாகத்தரைக் கூடப் (புத்தரைக்கூட) பரீட்சித்துப் பார்க்குமாறு பிக்குகளுக்குக் கூறுகிறுர்.¹

உண்மையைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்கும், ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்கும் தடையாயிருக்கும் ஐந்து நீவரணங்களுள்² அவற் றின் சந்தேகமும் (விசிசிச்சா) ஒன்றென பௌத்தம் கூறுகிறது. எந்தவிதமான முன்னேற்றத்துக்கும் ஐயம் ஒரு தடை எனலாம். அது ஒரு பாபமன்று. எனெனில் சமயத்தினரால் வகுத்துக் கொள் ளப்பட்ட கொள்கைக் கூறுகள் பௌத்தத்தில் கிடையா. வேறு சில சமயங்கள் பாபம் என்ற சொல்லுக்குக் கொடுக்கும் கருத்தைப் போல பௌத்தத்தில் பாவமென ஒன்றில்லே. சகல தீமைகளுக்கும் மூலகாரணமாயுள்ளது அறியாமை (அவித்தை) யும் தவருன காட்சி (மிச்சாதிட்டி) யுமே. சந்தேகம், மயக்கம், சஞ்சலபுத்தி என்பன இருக்கும்வரை முன்னேற்றத்துக்கு இடமில்லே. இது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனுல் ஒருவரின் அறிவு தெளிவுபெறும் வரை ஐயப்படும் குணம் இருக்கவே வேண்டும். ஐயங்களே நீக்கிளுல் தான் முன்னேறலாம். காட்சி தெளிவடைந்தால் தான் ஐயம் நீங்கும்.

ஒருவர் ஐயப்படக்கூடாது, அவர் நம்பிக்கை உடையவராயிருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதில் அர்த்தமில்லே. நான் நம்புகிறேன் என்று சொல்வதானுல் எனக்கு விளக்கமுண்டு; அறிவுண்டு என்பது அர்த்தமன்று. மாணுக்கன் ஒருவன் கணக்கொன்றைச் செய்யும் போது புரியாத ஒரு கட்டம் வரும். ஐயமும் மேலே போகமுடியாத ஒரு கஷ்டமும் உண்டாகும். இந்த மயக்க நிலேயில் அவன் மேலே செல்லமுடியாதிருக்கிறுன். இதைக் கடந்து செல்வதாணுல் அவனுக் குண்டான ஐயத்தை மாற்ற வேண்டும். அதற்கும் பல வழி களுண்டு. " நான் நம்புகிறேன், எனக்கு ஐயமில்லே" என்று, சொல்லுவதால் பிரச்சினே தீரமாட்டாது. ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பலாத்காரமாக ஏற்றுக்கொள்ள வைத்தல் அரசியல் போக்குடையதன்றி ஆத்மீகப் போக்குடையதன்று. விவேகப் போக்குடையதன்று.

புத்தபகவான் ஐயத்தைப் போக்குவதில் எப்பொழுதும் ஆர்வ முடையவராயிருந்தார். அவர் இறப்பதற்கு சில நிமிடங்களுக்கு முன் னர் கூட, ஐயங்களேத் தீர்க்காது விட்டுவிடுவோமே எனப் பின்னர் பச்சாத்தாபப்படாதிருக்கும் வகையில் தாம் போதித்தவற்றில் எதாவது ஐயங்களிருந்தால் அவற்றை இப்பொழுதாவது தீர்த்து**க்** கொள்ளுமாறு சீடர்களேக் கேட்டார். சீடரெல்லாம் பேசாதிருந்தார் கன். அப்போது அவர் மனத்தைத் தொடக்கூடியமுறையில் "குருவுக்கு மரியாதை செலுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தால் நீங் கன் நேரே சொல்ல விரும்பாவிட்டால் நண்பர்களிடம் கேட்கச் சொல்லுங்கள், என்று கூறிரை.¹

பகவான் சிந்த?னர் சுதந்திரம் அளித்த தோடல்லாமல் சகிப்புத்தன் மையுடையவராயுமிரந்தமை சமயங்களின் வரலாற்றை ஆராயும், மாணவர்க்கு இறும்பூது அளிக்கக் கூடியதாகும்.

ஒரு முறை நாலந்தையில் நிகண்ட நாத புத்த என்னும் ஜைன மகாவீரர் தமது உபாசகரும், செல்வமும் சிற்ப்பும் மிக்கவருமான உபாலி என்னும் இல்லற்த்தவரை புத்தரிடம் அனுப்பிஞர். கன்மம் பற்றி மகாவீரர்² கொண்ட கொள்கை புத்தருடைய கொள்கையி லிருந்து வேறுபட்டிருந்தபடியால் புத்தரோடு விவாதம் நடத்தி அவரை வென்று வருமாறு மகாவீரர் அவரை அனுப்பிஞர்.³

உபாலி வாதம் நடத்திஞர். ஈற்றில் பகவான் கூறியவை சரி என்றும் தன்னுடைய குருவின் வாதம் தவறுதைைகன்றும் உணர்ந் தார். எனவே தம்மை உபாசகராக ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு பகவானே உபாலி இரந்து கேட்டார். உங்கள் தீர்மானத்தைப் புனராலோசீன செய்து பாருங்கள். அவசரப்பட வேண்டாம்" என்று கூறி "உங்களேப் போன்ற பிரசித்தமானவர்கள் இதனே நன்றுக ஆராய்ந்து பார்ப்டது நல்லது" எனச் சொன்னூர். உபாலி மறு படியும் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தபோது அவருடைய பழைய மதாசாரியர்களேக் கௌரவித்து வழக்கம் போல அவர்களுக்கு ஆதரவளிக்குமாறு பணித்தார்.

சிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முந்நூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர் இந்தியாவை ஆண்ட பௌத்தப் பேர் அரசரான அசோகன் பகவானுடைய இந்த உயர்ந்த சசிப்புத் தன்மையையும் நல்லிணக்கத்தையும் பின் பற்றித் தனது பரந்து விரிந்த இராச்சியத்திலுள்ள சகலமதத்தவரையும் கௌரவித்து ஆதரித்தான். கற்பாறையில் செதுக்கப்பட்ட அவனு டைய கற்சாசனமொன்றிலே அசோகசக்கரவர்த்தி பின் வருமாறு கூறி யுள்ளார்: இக்கற் சாசனத்தை அதன் மூல வடிவில் இன்றும் காணலாம். "ஒருவன் மற்றவர்களுடைய மதத்தை நிந்தித்து தன்னுடைய மதத்தை மாத்திரம் போற்றக் கூடாது. எதோ ஒரு காரணம் பற்றி அவன் மற்றைச் சமயங்களேயும் கௌரவிக்கவேண்டும்.

3. உபாலி சுத்த இல. 56–மஜ்ஜிம.

^{1.} வீமம்சக சுத்த-மஜ்ஜிம நிகாயத்தின் 47 ஆம் சூத்திரம்.

ஐந்து நீவாரணங்களாவன: காம இச்சை, துவேசம், கழிமடம் சேர்வு, சஞ்சலம் கவலே, ஐயம்.

^{1.} D 11 (கொழும்பு 1929) பக். 95 ச (கொழும்பு 1929) பக்கம் 239.

ஜைனமதத்தாபகரான மகாவீரர் புத்தர் காலத்தினர். புத்தரில் கில வயது மூத்தவராயிருக்கலா.ம்

இதனை அவன் தன் மதத்தின் வளர்ச்சிக்கே தூணபுரிவதோடு மற்றைச் சமயங்களேயும் வளர்க்கிறுன். இதற்கு மாறுக நடப்பானுனை அவன் தன் மதத்துக்கே குழிதோண்டுவதோடு மற்றைச் சமயங் களுக்கும் அழிவுதேடுகிறுன். தன் மதத்தைப் போற்றி மற்றை மதங்களே இழிவுபடுத்துபவன் "நான் என் மதத்துக்கு மகிமை தேடுகிறேன்" என்ற ஆர்வத்தினை அவ்வாறு செய்கிறுன். ஆனுல் உண்மையில் அவன் தன் மதத்துக்கே பெருந்தீங்குவிளேக்கிறன். எனவே இணக்கமே நன்று; மற்ற மதத்தவர்[கூறும் கோட்பாடுகளேக் கேட்க விருப்பமுடையவராயிருப்பதோடு அவற்றைக் கேட்பாராக;¹

இத்தகைய நல்லிணக்கமும் சகிப்புத் தன்மையும் சமய விஷயங் களில் மாத்திரமன்றி வேறு துறைகளிலும் அனுசரிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றுகும்.

இந்த நல்லெண்ணமும் சிப்புத்தன்மையும் ஆரம்பத்திலிருந்தே பௌத்த பண்பாடும் நாகரிகமும் உலந்து ஏற்றுக் கொண்ட இலட் சியங்களுள் ஒன்றுகும். 2500 வருடமாக பௌத்தம் மக்களே இம்சை செய்யமாலும் ஒரு துளி இரத்தங் கூடச் சிந்தாமலும் சமயமாற்ற**ஞ்** செய்து வந்தது. ஆசியாக்கண்டம் முழுவதிலும் அது சமாதான மாகப் பரவி இன்று ஐம்பது கோடி. மக்களேத் தன்கைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் எந்த வகை யிலும் பலாத்காரத்தை மேற்கொள்ளக் கூடாதென்பதே பௌத்த மதத்தின் போதீனயாகும்.

பௌத்தம் ஒரு சமயமா? தத்துவமா என்று அடிக்கடி கேட்கப் படுகிறது. அது எது வாயிருந்தாலும் பரவாயில்லே. என்ன பெயர் அதற்குக் கொடுத்தாலும் அது பௌத்தமாகவே இருந்து வருகிறது. புத்தர் போதித்த நெறிக்கு பௌத்தம் என்ற பெயரைக் கொடுத் திருக்கிறேம். அதுவும் அத்துணே, முக்கிய மன்று. கொடுக்கப்பட்ட பெயர் முக்கியமன்று.

பெயரில் என்ன இருக்கிறது. ரோசாமலருக்கு வேறு பெயரைக் கொடுத்தாலும் அது தன் நறுமணம் மாறுமா ? அவ்வாறே சத்தியத் துக்கு அடைமொழிப் பெயர் தேவையில்லே–சத்தியம் பௌத்தச் சார்புடையதுமன்று கிறில்தவச் சார்போ, இல்லாமியச் சார்போ இந்து சமயச் சார்போ உடையதுமன்று. அது எவருக்கும் எகபோக உரிமை உடையதன்று. சத்தியத்தைத் தனிப்பட்ட முறையில் அறி வதானுல் பக்கச் சார்பான அடைமொழிப் பெயர்கள் தடையாயிருக்கும் அதனுல் மக்கள் மனத்திலே பாதகமான மனக்காழ்ப்பு உண்டாகும்.

6

விவேகமயமான விஷயங்களிலும், ஆன்மார்த்த விஷயம்களிலும் மாத்திரமன்றி மனிதத் தொடர்புகள் பற்றிய விஷயங்கீனப் பொறுத்த வரையிலும் கூட இது பொருந்தும். உதாரணமாக நாம் ஒருவரைச் சந்திக்கும்போது அவர் மனிதர் என்ற முறையில் பார்ப்பதில்லே. அவர் ஆங்கீலேயர், பிரெஞ்சுக்காரர், ஜெர்மானியர், அமெரிக்கர், யூதர் என்ற அடைமொழி அட்டைப் பெயரை அவர் மீத மாட்டி அந்த அட்டைப்பெயர் எம்மனதில் முன்னரே உண்டாக்கிய தப் பெண்ணத்தைக் கொண்டு அவரைப் பார்க்கிறேம். இருந்தும் நம் மனத்தில் படிந்த தப்பெண்ணம் அவரிடத்துச் சிறிது மில்லா திருக்கலாம்.

இத்தகைய பாகுபாட்டின் பயகை அடைமொழிப்பெயர்களேச் சார்த் திப் பார்ப்பது மனிதர்க்கு மிகப் பரிச்சயமான தொரு பண்பான படியால், மனிதரிடம் பொதுப்படையாகக் காணும் பண்புகளுக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கும் இந்த அடைமொழிப் பெயரைச் சூட்டுசிறேம். எனவே "பெருந்தன்மை" என்ற பொதுப் பண்பைக்கூட பௌத்தப் பெருந்தன்மை, கிறிஸ்தவப் பெருந்தன்மையென்றெல்லாம் பாகு படுத்துகிறேம். மற்றை வகையான பெருந்தன்மைகளே இழிந்தவை யெனக் கருதுகிறேம்.

ஆனுல் பெருந்தன்மையில் விதம்விதமான பெருந்தன்மை உண்டா ? அது கிறிஸ்தவமுமன்று, பௌத்தமுமன்று, இந்துவுமன்று இஸ்லாமுமன்று. குழந்தையிடத்துத் தாய்க்கிருக்கும் அன்பு எங்கும் ஒரே பண்பையுடையது. அது பௌத்தத்தாயன்புமன்று, கிறிஸ்தவத் தாயன்புமன்று. அது தாயன்பே. அன்பு, பெருந்தன்மை, கருணே, சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை, நட்பு, விருப்பு, வெறுப்பு, இணக்கம் அறியாமை, அகங்காரம், முதலிய மனிதப் பண்புகளும் உணர்ச்சி களும் எல்லாரிடத்தும் ஒரே வகையானவை. அவற்றில் வித்தியாசம் கிடையாது. அவை சமயச்சார்பாக வேறுபட்டவையல்ல. எந்த ஒரு சமயத்துக்கும் சொந்தமானவையல்ல.

சத்திய நாட்டமுள்ளவர்க்கு ஒரு கருத்து எங்கிருந்து வருகிற தென்பதில் அக்கறையில்லே. ஆராய்ச்சியிலீடுபட்டவர்க்கு ஒரு கருத்து எங்கே தோன்றி எவ்வாறு வளர்ந்தது என்பது முக்கியமான தாயி ருக்கலாம். சத்தியத்தை உணர்ந்து கொள்வதாஞல் அது புத்தர் கூறியதா வேறு ஒருவர் அருளியதா என்பதை அறிந்துகொள்வதே அவசியமில்லே. எது அவசியமென்றுல் உண்மையைக் காணுதல், அதைப்புரிந்து கொள்ளுதல்; மஜ்ஜிமநிகாயம் 140 ஆவது சூத்திரத் தில் இதலே நிதரிசனப்படுத்தும் ஒரு முக்கியமான கதை உண்டு.

^{1.} சிலாசாசனம் 12.

புத்தபகவான் ஒருமுறை ஒரு குயவனுயை சாலேயில் இரவைக்க ழித்தார்.¹ அதே சாலேயில் ஏற்கனவே அங்குவந்து சேர்ந்த ஒரு இளஞ் சந்நியாசியுமிருந்தார்.– ஆணுல் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து கொள்ள வில்லே. அந்தச் சந்நியாசியின் போக்கை அவதானித்த புத்தர் தம்முள் நினேக்கலாஞர். "இந்த இளவலின் நடத்தை நன்றுயிருக்கிறது. இவரைக் கேட்டறிந்துகொள்வது நல்லது" புத்தர் அவனே "ஓ பிக்குவே2 யாருடைய உபதேசத்தைக் கேட்டுச் சந்நியாசங்கொண்டீர் ?" ²உங்களுடைய ஆசிரியரின் பெயரென்ன ? எவருடைய கொள்கை யை நீர் மேற்கொள்ளுகிறீர் "? வாலிபன் கூறினுன் " நண்பரே!. கோதமர் என்ற சாக்கியச் செம்மல் துறவியாயிருக்கிறுர், அவர் சாக்கியக்குடும்பத்தைத் துறந்து பிக்குவாஞர். அவர் பூரண ஞானம் பெற்ற அருகதர் என எங்கும் புகழ் பெற்றிருக்கிருர். அந்தப் புகவானுடைய பெயராலேயே நான் துறவு பூண்டேன். அவரே என் குரு. அவருடைய தருமத்தை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன்."

"இப்போது பூரண ஞானம் பெற்ற பகவானை, அந்த அருகதர் எங்கே இருக்கிறர் ?"

" நண்பரே! வடக்கேயுன்ள நாட்டில் சிராவத்தி என்ற ஒரு நகரம் உண்டு. அங்கேதான் பூரணஞானம் பெற்ற அருகதரான பகவான் இப்போது வசிக்கிறர்.

" அந்த பகவானே எப்போதாவது கண்டிருக்கிறீரா ? நீர் அவ ரைக் கண்டால் இனங் கண்டு கொள்லீரா ?''

"நான் அந்த பகவா?னப் பார்த்ததில்லே. கண்டால் இவர்தான் என்று அறிந்து கொள்ளவும் மாட்டேன். இந்த வாலிபன் இல்லறத்தைத் துறந்து சந்**நியாசங் கொண்டது** தம்முடைய தருமத்தைப் பின்பற்றியே என்பதை புத்தர் உணர்ந்தார். தான் இன்ஞர் என்பதைக் காட்டிக் கொள்ளாமலே புத்தர், "**ஓ** பிக்குவே ! நான் தருமத்தைப் போதிக்கீறேன். நான் கூறு**வதைக்** கவனமாகக் கேட்பீராக."

" நல்லது நண்பரே!" என வாலிபன் ஒப்புக்கொண்டான்.

பகவான் பின்னர் சத்தியம் என்றுல் என்**ன** என்பதைப் பற்றி மிகச் சிறந்த உபதேசத்தைச் செய்தார். (இதன் சுருக்கம் பின்னுல் கூறப்பட்டுள்ளது.)¹

புக்குசாதி என்ற இந்தத் துறவி பகவானுடைய அறிவுரையை கேட்டு முடியுந்தறுவாயிலேதான் தனக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்த வர் புத்தர் என்பதை உணர்ந்து, எழுந்து, புத்தர் முன் சென்று அவருடைய பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, தெரியாமல் தான் அவரை நண்பன்² என்று மரியாதையின்றிக் கூறியதை மன்னிக் குமாறுவேண்டிக்கொண்டார். பின்னர் சங்கத்தில் தன்னேச் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு இரந்து வேண்டினுன்.

பிண்டபாத் திரமும் சீவர உடையும் (காஷாய) ஆயத்தமாயிருக் இன்றனவா என்று புத்தர் அவீனக் கேட்டார். (பிக்குவிடம் மூன்று சீவர உடையும், பிச்சை எடுப்பதற்கு பிச்சா பாத் திரமும் இருக்க வேண்டியது அவசியம்) இல்லேயென்று அவன் கூறியதும், பிண்ட பாத் திரமும் சீவர ஆடையும் இல்லாதபோது அவர்களுக்குத் ததாகதர் கள் பிக்குவாக அபிஷேகம் செய்ய மாட்டார்கள் என்று கூறிஞர். உடனே புக்குசாதி பிண்டபாத் திரமும் சீவரமும் தேடச் சென்றுன். ஆனுல் வழியில் ஒரு பசுவினுல் கொல்லப்பட்டு இறந்தான். ³

- 2. இங்கே கூறப்பட்ட பாளிச் சொல் "ஆவுசோ" சமநிலேயிலுள்ளவர்களே விழிக்கும் போது கௌரவமாகக் கூறப்படுவது. புத்தரை விழிக்கும்போது சீடர் இச் சொல்லே வழங்குவதில்லே. அதற்குப் பதிலாக "பந்தே" என்ற சொல்லே வழங்குவர். "பந்தே" என்றுல் ஐயா, அல்லது 'பிரபு' எனப் பொருள்படும். புத்தர் காலத்திலே சங்கத்து அடிகள் ஒருவரை ஒருவர் 'ஆவுசோ' நண்ப என்று விழிப்பர். புத்தர் இறப்பதற்குமுன்னர், இளய பிக்குகள் முறியவர்களே " பந்தே" என்று (ஐயா) " அயஸ்மா" பிரபோ என்றே விழித்துக் கூற வேண்டுமெனப் பணித்தார். மூத்தவர்கள் இளயவர்களேப் பெயர் சொல்லியோ அல்லது " ஆவுசோ" நண்ப என்றே விழிக்கலாம் (D11 கொமும்பு 1929 பக்கம் 95) இந்த வழக்கம் இன்றுவரை சங்கத்தில் நிலவி வருகிறது.
- 3. இந்தியாவிலே பசுக்கள் வீதிகளில் அலேந்துதிரிவதைச் சாதாரணமாகக் காண லாம். இது பழையதொரு வழக்கம் என்பது இத்குறிப்பிலிருந்து தெரிசுறது. ஆணுல் இப்பசுக்கள் ஆபத்தானவையல்ல. அவை சாதுவான மிருகங்கள்.

இந்தியாவிலே குயவருடைய கொட்டகை மிக விசாலமானதாகவும் அமைதியான தாகவும் காணப்படும். அவேந்து திரியும் சமணர்களும் சந்நியாசிகளும் புத்தரும் கூட இத்தகைய கொட்டகைகளில் இரவைக்கழித்ததாக பாளிபிடங் களில் காண்ப்படுகிறது.

^{2.} புத்தர் இந்தத் துறவியை "பிக்கு" என்று விழித்துக் கூறுவது கவனிக்கத் தக்கது. பிக்கு என்ற அடைமொழி புத்தசாவுகரையே குறிக்கும். ஆணுல் இவர் பிக்கு வல்லர் என்பதும் சங்கத்தைச் சேர்ந்த அடிகளல்லர் என்பதும் இந்த உரையாடலிலிருந்து தெரியவரும். தம்மை புத்த சங்கத்திலே சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு பசுவானேக் கேட்கிருர். ஒரு வேளே புத்தர் காலத்திலே "பிக்கு" என்ற வழக்கு எண்ய மதத்தைச் சேர்ந்த துறவிகளுக்கும் வழங்கப்பட்டதாயிருக்க லாம். அல்லது பிக்கு என்ற சொற்பிரயோகத்தை அவர் பாகுபாடின்றீ வழங்கியிருக்கலாம். பிக்கு என்றல் பிச்சை ஏற்று உண்பவர். அதனுல் அவ்வார்த்தை அதன் ஆரம்பக் கருத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். இன்று பிக்கு என்ற சொல் பௌத்த சாவகரையே குறிக்கும். இலங்கை, பர்மா, தாய்லாந்து, கம்போஜியா, கிட்டிகொங் போன்ற நாடுகளில் விசேடமாக இந்தக் கருத்திலேயே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

^{1.} மூன்றுவது உயர் வாய்மை பற்றிய அத்தியாயப் பார்க்க.

இத்துக்கரமான சம்பவம் புத்தர் காதுக்கு எட்டியபோது புக்குசாதி ஞானியென்றும் அவர் சத்தியத்தை அறிந்து விட்டார் என்றும் நிர்வாணமடையும் மார்க்கத்தில் மூன்றுவது நிலேயை அடைந்து விட்டார் என்றும் அருகத¹ நிலே அடையக்கூடிய ஒர் உலகில் அவர் பிறந்துள்ளார் என்றும் ஈற்றில் அவர் மீண்டும் வாரா நெறியை அடைவாரென்றும்² கூறிஞர்.

புத்தர் கூறிய அறிவுரையைக் கேட்டு அதைப்புரிந்து கொண்ட போது புக்குசாதி தான் புத்தர் போதனேயைக் கேட்டுக் கொண்டி ருப்பதாகவோ புத்தர் தன்முன் இருப்பதாகவோ உணர்ந்து கொள்ள வில்லே. அவர் உண்மையை மாத்திரம் கண்டார் என்பது 'இக்கதை யிலிருந்து தெளிவாகிறது—மருந்து நல்ல மருந்தாளுல் வியாதியை நீக்கும். மருந்தை யார் தயார் செய்தார், அது எங்கிருந்து வந்த தென்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லே.

சமயங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் நம்பிக்கையில் (மூட நம்பிக்கை மில் என்று கூறலாம்.) கட்டி எழுப்பப்பட்டுள்ளன. ஆணுல் பௌத்தம் காணுதல், அறிதல், புரிந்து கொள்ளல் என்பவற்றை வற்புறுத்து கிறதேயன்றி நம்பிக்கையை வலியுறுத்தவில்லே. பௌத்தபிடகங் களிலே "சத்தா" என்ற வார்த்தை காணப்படுகிறது. இது சிரத்தை என்ற வடமொழியின் திரிபு. இது நம்பிக்கை, என வழக்கமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகிறது. ஆணுல் சிரத்தை என்பது மன உறுதியிணுல் பிறந்த பற்றுக்கோடு எனலாம். வெறும் நம்பிக்கை யன்று. பொது மக்களிடையே வழங்குகிற பௌத்தத்திலும், சாதா ரண வழக்கிலும் சிரத்தை என்பது புத்தம், தன்மம், சங்கமென்ற மும் மணிகளிடத்தும் பக்தி செய்தலேக் குறிக்கும்.

 8. பி. நாலாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த பௌத்த தத்துவப் பேரறிஞரான அசங்கர் சிரத்தை மூன்று அமிசங்களேக் கொண்ட தென்பர். முதலாவது ஒரு பொருள் உண்டு என்ற பூரணமான உறுதி. இரண்டாவது நற்குணங்களேக் கண்டு ஆனந்தமடைதல். மூன்றுவது ஒரு இலட்சியத்தை நிறைவேற்றும் ஆர்வம்3.

2. அபிசமூச் பக்கம்6.

எனேய சமயத்தலர் கூறும் அர்த்தம் சிரத்தை என்ற வார்த்தைக்கு புத்த சமயத்தில் கிடையாது.¹ அறிந்து கொள்ள முடியாத அதாவது கண்டு கொள்ள முடியாத விஷயம் சம்பந்தமாகத்தான் நம்பிக்கை என்ற பிரச்சினே எழுசிறது. எப்பொழுது ஒரு விஷயத்தைக் காண முற்படுகிறேமோ அப்போது நம்பிக்கை என்ற பிரச்சினேக்கு இட**பில்** லாமற்போசுறது. பொத்திய கைக்குள் ஒரு மாணிக்கமுண்டு என்று நான் உமக்குச் சொன்னுல் நீங்கள் அதைக் கண்ணுல் காணுத வரை நம்பிக்கை என்ற பிரச்சினே எழுசிறது—ஆணுல் கையை விரித்து அந்த இரத்தினைத்தைக் காட்டியதும் நீங்கள் அதைப் பிரத்தியட்சமாகக் காணுகிறீர்கள். அப்போது நம்பிக்கை என்ற பிரச்சினேக்கு இட**பில்** லாமற் போசிறது. எனவே பௌத்த நூல்களில் " உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல அல்லது மாணிக்கம் போலத் தெளிவாசிறது." என்ற சொற்தொடர் காணப்படுசுறது.

புத்தரின் சீடரான முசீல என்பவர் மற்றெருரு பிக்குவுக்குப் பின்வருமாறு கூறுகிறூர்; "நண்ப சவிட்ட, பக்தி சிரத்தையின்றி³; விருப்புச் சார்பின்றி, பரம்பரைக் கேள்வி ஞானத்தினுலன்றி பெரும் போக்கான காரணகாரிய ஆராய்ச்சியின்றி, கற்பீன வாதிக**ளின்** பேச்சில் மயங்காமல் பவம் அற்றுப் போவதே நிர்வாணம்³ என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன், கண்டு கொண்டேன் ".

புத்தர் சொல்லுகிருர் "ஒ! பிக்குகளே! அகுசலங்களேயும் களங் கங்களேயும் நீக்குவது அறிவும் காட்சியுமுடையவர்க்கேயன்றி அறிவில் வாதவர்க்கும் காட்சியில்லாதவர்க்குமன்று "4.

விஷயங்களே அறிந்து காணவேண்டுமேயன்றி அவற்றில் நம்பிக்கை வைப்பதன்று ஞானத்துக்கு வழி. புத்த தர்மத்துக்கு " எஹிபஸ் ஸிகோ" என்று ஒரு பெயர். அதாவது வந்து பாருங்கள். வந்து நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள் என்று பௌத்தம் எவரையும் அழைப் பதில்லே.

உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் பற்றி புத்த பிடகங்கள் குறிப்பிடும் போது தூசியற்ற கண், களங்கமற்ற கண், ''தம்மசக்கு'' எழுந்தது எனக்

என ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். அது இன்னும் அச்சாகவில்லே. இவ்விஷ பற்றி அதில் அவர் குறிப்பிடுகிருர். University of Ceylon Review - Pali literature முதல் தொகுதி இல. எப்ரல் 1943 பக்கம் 74 பார்க்க. அதுவும் இவர் எழுதிய கட்டுரையாகும்.

 சிரத்தை என்ற வார்த்தை சாதாரண பத்தி சிரத்தை நம்பிக்கை என்ற-அர்த்தத்தில் இங்கே காணப்படுகிறது.

11

- 3. S II (PTS) Lut. 117.
- 4. அதே நூல 111 பக்கம் 152.

அருகதர் எனப்படுபவர் ஆசை, பகைமை, தீயஎண்ணம், அறியாமை, அகங் காமம், முதலிய மாசுகள் அற்றவர். நீர்வாண சுகம் பெறுவதற்கான நாலாவதி படியான உயர் நீலேயை அடைந்தவர். அவரிடம் ஞானம் கரூணே போன்ற உயர் குணங்கள் நீறைந்திருக்கும். புக்குசாதி அடைந்த நீலே மூன்றுவது நீல்யான "அளுகாமி" நீலே. அதாவது இனிமேல் வந்து பிறவாதவர். இரண்டாவது படி "சகதாகாமி" நீலே. அதாவது இன்னும் ஒரு முறையே பிறவி எடுப்பவர். முதலாவது படி ஆற்றில் (தரூமத்தில்) இறங்கியவர் எனப் பொருள்படும். "சோதாபன்னர்" நீலே.

^{1.} எடித்லுடோவைக் ஜியோம்றேய். Role of the Miracle in Earth

கூறப்படுகிறது. "அவர் உண்மையைக் கண்டார். உண்மையை அடை ந்தார், உண்மையை உணர்ந்தார், உண்மையை ஊடுருவிப்பார்த்தார, ஐயங்களில் நீங்கி அசைவற்றிருக்கிறுர், "சரியான ஞானத்தைக் கொ ண்டு அவர் யதாபூதஞானத்தைப் பெற்று விட்டார்.¹ எனக்காண லாம். தாம் ஞான விளக்கம் பெற்றதைப் பற்றி புத்தர் "கண்பிற ந்தது, ஞானம் பிறந்தது, அறிவு பிறந்தது, விஞ்ஞானம் பிறந்தது. ஒளி பிறந்தது.² என்பர்-எப்பொழுதும் ஞானதர்சனம் குறிப்பிடப் படுகிறதேயன்றி நம்பிக்கை மூலம் கிரத்தை பெறுவதாகக் கூறப் படுவதில்லே.

வைதீகப் பிராமணர் தமது சம்பிரதாயத்தையும் பிரமாணத்தை யும் ஆட்சேபமின்றி ஒரே உண்மையாக நம்பி ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வலியுறுத்**திய காலத்திலே இக்கருத்தை மக்கள் நன்கு பு**ரிந்து கொண்டனர்.

ஒரு முறை அறிவிற் சிறந்த பிரசித்தி பெற்ற ஓர் அந்தணர் கூட்டம் புத்தரைக் கண்டு வெகுநேரம் உரையாடிற்று. அக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த 16 வயதுள்ள காபடிக என்ற பெயருள்ளவனும், மிக்க விவேசி யென எல்லாராலும் மதிக்கப்பட்டவனுமான இளவல் புத்த ரிடம் பின்வருமாறு கேட்டான்³ " வணக்கத்துக்குரிய கோதமரே ! பரம்பரையாக வந்த வேத சுருதிகளிருக்கின்றனவே. அவற்றின் பிரகாரம் " இதுவே சத்தியம், மற்றவையெல்லாம் பொய்" என்ற ஒரே முடிபுக்கு பிராமணர் வந்துள்ளனர். இதைப்பற்றி வணக்கத் துக்குரிய கோதமர் என்ன சொல்லுகிறுர் ? "

புத்தர் கேட்டார். பிராமணருள்ளே " இதுவே சத்தியம், மற்றவை யெல்லாம் பொய் என்று தனிப்பட்ட முறையில் கண்டு அறிந்த பிராமணர் ஒருவரேனும் இருக்கிறுரா? அந்த இளவல் மனந்தி றந்து பேசியவரானபடியால் "இல்லே" என்றுர்.

" இதுவே சத்தியம். மற்றவையெல்லாம் பொய்" என்று கண்டு அறிந்த ஓர் ஆசிரியர் இருக்கிறுரா? எழுதலே முறையில் ஆசிரியர்க்கு ஆசிரியரான ஒருவர் இருக்கிறுரா? "இதுவே உண்மை மற்றவை யெல்லாம் பொய்" என்று கண்டறிந்த அந்த வேதங்களின் ஆசிரியர்களில் ஒருவர் இருக்கிறுரா?"

" (මූබ්දීන "

" அப்போது இது குருடர் குருடருக்கு வழிகாட்டுவது போன்றது ஒவ்வொருவரும் மற்றவரைப் பிடித்துக் கொண்டு போசிறுர்கள் முதலில் போசிறவர் காணவில்லே. மத்தியில் போசிறவரும் காண

1. E.g S. V. (P.T.S.) us. 423 111 us. 103. M III P.T.S. us. 19.

- 2. SV 'P.T.S.: ust. 422.
- 3. சங்கீ சுத்த மஜ். இல. 95.

12

வில்லே. கடைசியில் போகிறவரும் காணவில்லே. அப்போ பார்க்கப் போஞல் இந்தப் பிரமாணரின் நிலே குருடர் வரிசையில் போசிறவர் நிலேபோலத்தான்."

பின்னர் பகவான் அந்தப் பிராமணர் கூட்டத்தவர்க்கு மிக உயர்ந்த அறிவுரை வழங்கினூர். உண்மையின் காவலனுயுள்ள அறிவாளி "இது தான் உண்மை, மற்றவை யெல்லாம் பொய் என்ற முடிபுக்கு வரக்கூடாது ? அதாவது ஒருவன் தான் விரும்புவதை நம்பலாம். " நான் இதை நம்புகிறேன் " என்று சொல்லாம். அந்த அளவில் உண்மையை மதிக்கிறுன் எனலாம். ஆணுல் தான் நம்புவதால் அதுவே சத்தியம், மற்றவையெல்லாம் பொய் என்று கூறக் கூடாது.

" ஒரு கொள்கையில் பற்றுவைத்து மற்றைக் கொள்கைகள் தா**ழ்** ந்தவை என அவமதித்தல் நீவரணம் (கட்டு, தடை) என அறி ஞர் கூறுவர். " என்று புத்தர் சொல்லுகிறூர்.¹

படிச்சசம்முப்பாதம் என்ற காரண காரியத்தொடர்புக் கோட் பாட்டை தமது சீடர்களுக்கு பகவான் ஒருமுறை விளக்கிஞர்². தாம் கண்டு தெளிவாக அறிந்து கொண்டதாக அவர்கள் கூறினர். அப் போது புத்தர் சொன்ஞர் ; " **தூ**யதும், தெளிவானதுமான இந்தக் கோட்பாட்டில் பிக்குகளே நீங்கள் பற்றுள்ளவராயிருந்தால், அதனேடு பரிச்சயமுற்று அதை மேலானதாகக் கருதி ஈடுபாடு கொள்லீரானுல், தருமம் ஆற்றைக் கடக்கும் பிணே போன்றது ; கடந்ததும் அதைத் தோளிலே **தூ**க்கிக் கொண்டு போகக் கூடாது, என்ற போத?னைய அறியாதவராகிறீர்." வேறேரிடத்தில் பகவான் போத?ன ஆற்றைக் கடக்கப் பு?ண போன்ற தென்றும் கடந்த பின் அதை தோளில் **தூக்கி**ச் செல்லக் கூடாதென்றும் உவமையை விளக்கியுள்ளார்.

" ஒ பிக்குகளே ! ஒருவன் பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறுன். அவன் ஆற்றைக்கடக்க வேண்டியிருக்கிறது. இக்கரை ஆபத்து நிறைந்த தாயிருக்கிறது. அக்கரை பாதுகாப்புள்ளதாகவும் ஆபத் தில்லாததாகவுமிருக்கிறது. அக்கரையை அடையவள்ளமில்லே. ஆற் றைக் கடக்க பாலமுமில்லே. அவன் தனக்குள் நினேக்கிறுன். " ஆற்று நீர் விச்ரலமானதாயிருக்கிறது. இக்கரை ஆடத்துள்ளதாயி ருக்கிறது. அக்கரை ஆபத்தின்றிப் பாதுகாப்புள்ளாதாயிருக்கிறது. அக்கரை போவதற்கு ஓடமில்லே. ஆற்றைக்கடக்க பாலமுமில்லே. ஆனபடியால் புல்லும், மரமும், கிள்யும், இலேயும் சேகரித்து ஒர் ஒடம் கட்டினை நல்லது. கையையும் காலேயும் பயன்படுத்தி அந்த ஓடத்தின் மூலம் சுகமாக அக்கரை சேர்ந்து விடலாம்." பின்னர்

1. Sn (P.T.S.) us. 151 (V. 798).

2. மகாதன்ஹாசங்கய சுத்த மஜ்ஜிம இல. 38

3. M. (P.T.S.) us. 260.

அம்மனிதன், ஓ! பிக்குகளே! புல்லும், மாமும், கீள்யும், இலேயும் சேகரித்து ஒடம் செய்கிறுன், அந்த ஒடத்தின் தூண் கொண்டு பாதுகாப்பாக கைகாலேப் பயன் படுத்தி அக்கரை செல்லுகிறுன். அக்கரை அடைந்ததும் அவன் "இந்த ஓடம் எனக்குப் பெருந்துணே யாயிருந்தது. என் கைகால்களேப் பயன்படுத்தி இதன் தூணே கொண்டு சுகமாக இக்கரைவந்து சேர்ந்தேன். இந்த ஒடத்தை நான் போகுமிடமெங்கும் தலேயிலோ தோனிலோ சுமந்து செல்வது நல் லது " என்று நிணேக்கிறுன்.

" இவ்வாறு செய்வது பொருத்தமா ? பிக்குகளே ! என்ன நினே க்கிறீர்கள் ? " இலலே பிரபோ "

அப்போது அவன் ஓடத்தை என்ன செய்யவேண்டும்? அக்கரை சென்ற பின்னர் அந்தமனிதன் "இந்த ஓடம் எனக்குப் பெருந் தூணயாயிருந்தது. இதன் தூணேயால் என் கைகால்களேப்பயன் படுத்திச் சுகமாக இக்கரைவந்து சேர்ந்தேன். இந்த ஓடத்தைக் கரையில் விட்டுவிட வேண்டும். அல்லது நீரில் மிதந்து கொண்டி ருக்கும் படி கட்டிவிட வேண்டும். அவ்வாறு செய்து விட்டு நான் போதூமிடத்திற்குப் போக வேண்டும்." என்று எண்ணினுன். இவ் வாறு செய்வதே அந்த ஓடத்தைப் பொறுத்த வரையில் பொருத்த மான செயலாகும்.

" இவ்வாறே ஓ! பிக்குகளே நானும் அந்த ஒடத்துக்கு உவமை யான ஒரு கோட்பாட்டைப் போதித்துள்ளேன். இது ஆற்றைக் கடப் பதற்கு அன்றி, தோளில் எடுத்துச் செல்வதற்கன்று. இந்த தம்மம் ஓடம் போன்றது. ஓ பிக்குகளே ! நீங்கள் நல்ல கருமங்களேக் கூட (தம்ம) கைவிடவேண்டும். அப்போது இயகருமங்களே எத்துணே தூரம் கைவிடவேண்டும் (அதம்மம்).¹

புத்தருடைய போதனேயின் நோக்கம் மனிதன் சுகம், சாந்தி, ஆனந்தம், சமாதானம், என்னும் நிர்லாண பதத்துக்கு இட்டுச் செல்வதே. புத்ததர்மத்தின் குறிக்கோள் நிர்வாணமே. விவேகத் தின் விடுப்பூக்கத்தைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக அவர் எதையும் கூறவில்லே. அவருடைய போதனே காரிய பூர்வமானது. மனிதனுக்கு சாந்தியும் சமாதானமும் கொடுக்கக் கூடியவற்றை மாத்திரமே அவர் போதித்தார்.

அலகாபாத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ள கோசாம்பி என்ற இடத்திலே ஒரு அசோகமரக் காட்டில் பகவான் வசித்துவந்தார். ஒரு சில அசோக இலேகளேக் கையிலே எடுத்து அவர் சீடர்களேப் பார்த்து "என்ன நினேக்கிறீர்கள். பிக்குகளே! என் கையிலுள்ள இலேகளா காட்டி லுள்ள இலேகளா அதிகம் என்று கேட்டார். "பகவான் கையிலுள்ள இலேகள் அற்பம். அசோக்க காட்டிலுள்ள இலேகள் எம்மடங்கு அதிகம்".

"அதேபோல நான் அறிந்தவற்றுள் ஒரு சொற்பத்தையே உங்க ளுக்குக் கூறியுள்ளேன். நான் சொல்லாதது மிக அதிகம். என் நான் அவற்றை உங்களுக்குக் கூறவில்லே. எனேனில் அவற்றுல் உங்களுக்குப் பயனில்லே. அவை நிர்வாண சுகத்தைத் தரமாட்டா. அதனுல் தான் நான் அவற்றைக் கூற வில்லே."¹

புத்தர் அறிந்திருந்தும் எமக்குச் சொல்லாதவையென்ன என்பதை யிட்டுச் சில அறிஞர் வீண் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவர். அவசியமற்ற அத்யாத்மவித்தை சம்பந்தமான தனிக் கற்பனேயிலெழும் விஷயங் யங்களேப் பற்றி புத்தர் அக்கறை கொள்ளவில்லே. இவை சிந்தனேக் காடு! என அவர் வருணித்தார். இத்தகைய மனேபாவம் அவருடைய சீடர்களிற் சிலருக்கே வெறுப்பையுண்டாக்கிற்று. இவர்களுள் மாலுங் திய புத்திரர் என்பவர் ஒருவர். அவர் அத்தியாதம் வித்தை சம்பந்தமான பத்துப் பிரசித்தமான கேள்விகளேக் கேட்டு அவற்றுக்கு விடை கூறுமாறு புத்தரை வேண்டிரை.

ஒரு நாள் மாலுங்கிய புத்திரர் என்பவர் மாலேத் தியானத்தை முடித்துக் கொண்டு பகவானே அணுகி வணங்கி ஒரு புறத்தில் இருந்து கூறிஞர். "பிரபோ, நான் தனியாயிருந்து தியானஞ் செய்த போது இந்த எண்ணம் என்மதைதில் உண்டானது. பகவான் இந்தப் பிரச்சின்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்காமல் ஒரு புறத்தே ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டீர்கள்:

- 1. இந்த உலகம் சாஸ்வதமானதா?
- 2. சாஸ்வதமற்றதா?
- 3. இது அநித்தியமானதா?
- 4. நித்தியமானதா?
- 5. உடல் தான் ஆன்மாவா?
- 6. அல்லது உடல் வேறு ஆன்மா வேரு?
- 7. மாணத்தின் பின்னர் ததாகதர் நிலேத்திருப்பாரா?
- 8. அழிந்து விடுவாரா?
- 9. இறந்த பின் ஒரே நேரத்தில் இருந்தும் இல்லாமலுமிருக சிரூரா?
- 10. ஒரே நேரத்தில் இல்லாமலும், இல்லாமல் அல்லாமலும் இருக்கிறுரா?

1. SV (P.T.S.) us. 437.

2. சூளமாலுங்கக்ய சுத்த இல், 63 மஜிமஜ்-

¹. MI (P.T.S.)பக் 134–135 பாஷியத்தின்படி இக்கே தம்மம் என்பது உயர்ந்த ஆன்மீகப் பேற்றையும் தூயதரிசன்ங்களேயும் கருத்துக்களேயும் குறிக்கும். இவை எத்துணே உயர்ந்தனவானுலும் அவற்றில் பற்றுவைக்கக்கூடாது. எனவே தியவற்றை எத்துணே தூரம் தறந்துவிட வேண்டும்.MAII (P.T.S.) பக். 109

இவற்றை பகவான் எனக்கு விளக்கவில்லே. அத்தகைய மனே பாவம் எனக்குப்பிடிக்கவில்லே. இதை என்னுல் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லே. பகவானிடம் போய் இவ்விஷயத்தைக் கேட்பேன். பகவான் இவற்றை எனக்கு விளக்குவாராளுல் அவரின் சீடனுயிருந்து என் துறவுவாழ்வைத் தொடர்ந்து நடத்துவேன். பகவான் விளக்கா விட்டால் சங்கத்தை விட்டு விலகுவேன். உலகம் சாசுவத மானதென பகவான் அறிந்திருந்தால் அதை அவ்வாறே எனக்கு அவர் விளக்க வேண்டும். உலகம் சாசுவதமற்றதென்று பகவான் அறிந்திருந்தான அவ்வாறே எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். உலகம் சாசுவதமா இல்லேயா என்பதை பகவான் அறிந்திராவிட்டால் அவ்வாறு அறியாத வர் நேரே "எனக்குத் தெரியாது, நான் அதைக் காணவில்லே என்று நேரடியாகச் சொல்ல வேண்டும்".

இத்தகைய அத்தியாத்ம ஆராய்ச்சிகளில் தமது அருமையான காலத்தை வீணுக்சி மனச் சாந்தியைக் குலேத்துக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய உலகின் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு புத்தர் மாலுங்கிய புத்திரருக்குக் கூறிய விடை நன்மை பயக்கும்.

"வாருங்கள் மாலுங்கிய புத்திரனே; உங்கள் துறவு வாழ்க்கையை என பீழ் நடத்துங்கள் ; நான் இப்பிரச்சிவேகளே விளக்கி வைக்கி றேஸ்" என்று எப்போதாவது உங்களுக்குக் கூறினேனு?"

"இல்லே, பிரபோ"

"சுவாமீ! பகவானிடத்திருந்தே துறவு வாழவை நடத்துவேன் பகவான் இந்தப் பிரச்சினேகளே எனக்கு விளக்க வேண்டு" மென்றும் ாலுங்சிய புத்திரனே நீங்களாவது எனக்குச் சொன்னீர்களா?

"இல்ூல சுவாமீ"

"வந்து என் கீழ் தறவு வாழ்வை நடத்துவீராக, மாலுங்**சிய** புத்திரனே இக்கேள்விகளுக்கு விடைதருசிறேன்" என்று இப்பொ முது கூட நான் உங்களுக்குக் கூரவில்லேயே. "சுவாமீ, நான் துறவு நெறியை பகவான் கீழிருந்து நடத்தப் போசேறேன், அவர் கேள்விகளுக்கு விளக்கம் தருவார்" என்று நீங்கள் கூறிய தில்லேயே. இப்போது அறிவில்லாதவரே! யார் யாருக்கு விளக்கம் தர மறுக்கிறுர்!¹

" இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடைதரும்வரை பகவான் உபதேசப் படி நான் துறவு வாழ்வை நடத்துவதில்லே" என்று மாலுங்கிய புத்திரனே எவராவது சொல்வாராஞல் ததாகதரின் புதில் இன்றி அவர் இறக்க வேண்டியதே. ஒரு மனிதன் நஞ்சூட்டிய அம்பிஞல் காய மடைந்துவிட்டான் என்று வைத்துக் கொள்வாய், மாலுங்கிய

பத்திர, அவருடைய நண்பர்களும், சுற்றத்தவரும் அவணி தகு சத்திர வைத்தியரிடம் கொண்டு போதிருர்க**ன். அப்போது அம்மனி** தன் "யார் என் மீது அம்பு எய்தார்கள், அவன் சத்திரியனு, பிராமணஞ, வைசியஞ, சூத்திரஞ, அவனுடைய பெயரென்ன 🔋 கோத்திரமென்ன ? அவன் நெட்டையன, கட்டையன, நடுத்த மானவனை? அவனுடைய நிறம் கறுப்பா, கபிலமா, பொன்னிறமா? அவன் எந்தக் கிராமம், நகரம், பட்டினம் ? இவற்றை அறியும்வரை என் உடலிற் பாய்ந்த அம்பை எடுக்கலிடமாட்டேன். மேலும் எக்க கைய வில்லினல் அவன் என்னே எய்தான், வில்லின் நாண் எத்த கையது? எத்ததைய அம்பை எய்தான், அம்பிலே சேர்க்கப்பட்ட சிறகு எத்தகையது, அம்பின் அலகு என்ன? உலோகத்தினுல் செய்யப் பட்டது? இவற்றை அறியும்வரை அம்பை எடுக்க விடமாட்டேன்" என்று கூறுகிறுன். இக் கேள்விகளுக்குப் பதில் பெறுமலே அந்த மனிதன் இறந்து விடுவான மாலுங்கிய புத்திர, அவ்வாறே மாலுக் கிய பத்தர, இந்த உலகம் சாசுவதமானதா முதலிய கேள்விகளுக்கு பகவான் விடை தரும்வரை பகவானுடைய சீடரையத் துறவு வாழ்வை நடத்தமாட்டேன் என்று ஒருவன் கூறுவானுலை, ததாகதரின் பதில் கிடைக்காமலே அவன் இறந்து விடுவான்.

தறவு வாழ்க்கை இந்த அபிப்பிராயங்களில் தங்கியிருக்கவில்லே. என்றுலும் இக் கேள்விகளுக்கு எவ்வித பதிலே ஒருவர் கூறினுலும் எவ்வித கருத்தை உடையவராயிருந்தாலும் உலகில் பிறப்பு, மூப்பு பிணி, சாக்காடு, அவலக் கவலேக் கையாறு என்பன உண்டு: அவற் றிலிருந்து இப்பிறவியிலேயே நீங்குவதற்கு வழியையே நிர்வாணத் தையே நான் போதிக்கிறேன்.

ஆனபடியால் மாலுங்கிய புத்திரனே, நான் விளக்கியவற்றை விளக்கியவையாகவும், விளக்காதவற்றை விளக்காதவையாகவும் கொள்வாயாக. நான் விளக்காதவை எவை ? உலகம் சாகசுவத் மானதா அல்லவா முதலிய 10 கருத்துக்களே நான் விளக்கவில்லே. என் மாலுங்கிய புத்திர அவற்றை நான் விளக்கவில்லே. எனென் ரூல் அவை பயனற்ற ஆராய்ச்சிகள். துறவு வாழ்வோடு அவை அடிப் படைத் தொடர்புடையவையல்ல, வைராக்கியம், பற்றற்றநிலே, ஆசை யற்றநிலே, சாந்தம், ஆழ்ந்த காட்சி, பூரண அனுபவம், நிர்வாணம் என்பவற்றுக்குத் துணே புரிவனவல்ல. அதனுல் தான் அவற்றைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு கூறவில்லே.

அப்போது மாலுங்கிய புத்திரரே, நான் விளக்கியது என்ன ? துக்கம் உண்டென விளக்கினேன். துக்க உற்பத்தியை விளக்கினேன்,

^{1:} இருவரும் சுயாதீனவர்கள். இருவரில் எவரும் மற்றவருக்கு கடப்பாடுடை**யவ** அல்லர்.

துக்க **நிவாரணத்தை விள**க்கினேன், துக்க நிவாரண மார்க்கத்தை ஸிளக்கினேன்¹.

எதற்காக இவற்றை நான் விளக்கினேன். இது பயனுடையதென் மதால், துறவு நெறிக்கு அவசியமானபடியால், வைராக்கியம் பற்றற்ற நிலே, ஆசையறுத்தல், சாந்தம், ஆழமான காட்சி, பூரண அனுபவம் நிர்வாணம் என்பவற்றுக்குத் துணே புரிவதால், அதனுல் நான் அவற்றை விளக்கினேன்.²

புத்தர் மாலுங்**கிய புத்தி**ரருக்குக் கூறிய நான்கு **உயர் வா**ய்மைக**ளே** ஆராய்வோ**ம்.**

இந்த நான்கு உயர் வாய்மைகளும் அடுத்த நாலு அத்தியாயங்களில் விளக்கப் படும்.

 புத்தருடைய இந்த அறிவுனை விரும்பிய பலனே மாலுங்கிய புத்திரனிடம் உண்டாக்கிறது. அவன் மருபடியும் அறிவுரை பெறுவதற்காக புத்தரிடம் சென்றதாகவும் அதன் பலனுக அருகதறிலே அடைந்ததாகவும் வேறு இடங்களில் காணப்படுகிறது. A(கொழும்பு 1929) பக். 345-346. S IV (PTS) பக். 72.

II ஆம் அத்தியாயம்

நான்கு உயர் வாய்மைகள் முதலாவது உயர் வாய்மை–துக்கம்

காசிக்குச் சமீபத்திலுள்ளது சாரநாத் என்ற நகரம். அத முற் காலத்திலே இசிபத்தானு என்று வழங்கப்பட்டது. இங்கே தான் புத்த பகவான் தமது முதல் தருமோபதேசத்தைத் தமது பழைய கூட்டாளிகளான ஐந்து தாபசர் முன்னிலேயில் நிகழ்த்தினூர்.¹ அதி லே நான்கு உயர் வாய்மைகள் (சத்தாரி அரிய சச்சானி) வினக்கப் பட்டன. பௌத்தத்தின் இருதயம் போன்றவை இந்த உண்மைகள். இந்தத் தருமோபதேசத்திலே நான்கு வாய்மைகள் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. மூலகிரந்தங்களில் அவ்வாறே காணப்படுகிறது. ஆனல் ஆதி பௌத்த பிடகங்களிலே பல இடங்களில் அவை மீண்டும் மீண்டும் விரிவாகவும் பல படியாகவும் விளக்கப்படுகின்றன. இந்தக் குறிப்புக்களினதும் உதவியோடு நான்கு வாய்மைகள் ஆராய்ந்தால புத்தர் கூறிய தருமத்தின் முக்கியமான கோட்பாடுகளேத் தவறின்றி நன்றுக மூல கிரந்தங்களில் உள்ளபடுடி அறிந்து கொள்ளலாம்.

அந்த நான்கு வாய்மைகளாவன : 💡

1. துக்கம்²

2. சமூதயம், அதாவது துக்க உற்பத்தி

3. நிரோதம் அதாவது துக்க நிவாரணம்

4. மக்க-துக்க நிவாரணமார்க்கம்.

முதலாவது உயர் வாய்மை—துக்கம்

முதலாவது உயர்வாய்மை (துக்க அரியசச்ச—ஆரிய சத்தியம்— உயர்வாய்மை) "துன்பம் என்ற உயர் வாய்மை" என மொழி பெயர்க் கப்படுகிறது. அதன்படி பௌத்தத்தில் வாழ்வு துன்பமும் இன்னலு மன்றி வேருென்றுமன்றென விளக்கப்படுகிறது. இந்த மொழிபெ யர்பபும் விளக்கமும் பொருத்தமற்றவை. தவருனவை. இம்மொழி

தம்ம சக்கப் பவத்தன சுத்த (தர்ம சக்ரப்பரிவர்த்தன சூத்திரம்) தர்மசக்காத தைச் சுழற்றிய சூத்திரம். MHVG(அனுத்கம 1922) பக். 9. SV)PTS) பக். 429

இச் சொல்லுக்கு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை பின்னுல் காட்டும் காரணங் களுக்காக கொடுக்கவில்வே.

பெயர்ப்பு வரையறையுடையது. பொருத்தமற்றது, இலேசாக்கப்பட்டது. விளக்கம் மேலெழுந்தவாரியானது. இதனுல் பௌத்தம் வாழ்வில் தன்மைகாணுத ஒரு சமயமென மக்கள் சாதாரணமாகக் கருத வைக்கிறது.

எ இனும் நலமே காண்குற தன்மையோ எதிலும் தீமையே காண் கிற தன்மையோ பௌத்தத்தில் கிடையாது என்பதை முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பௌத்தம் எத்தன்மையுடையதென் மூல் வாழ்வைப் பற்றியும் உலகைப் பற்றியும் யதார்த்தமான ஒரு காட்சியுடையது. அது உள்ளதை உள்ள வாறே பார்க்கும் "யதாபூத" த் தன்மையுடையது. அது உங்களேப் போலிக் கற்பீனயில் இருக்கச் செய்வ தில்லே. அல்லது கற்பீனயிற் பிறந்த பல வகையான பயத் திலும் பாவ எண்ணங்களிலும் இருக்கச் செய்வ தில்லே. உங்கள் உண்மைநிலே என்ன என்பதையும் உங்களேச் சுற்றியுள்ள உலகம் எத்தகைய தென்பதையும் பிரத்தியட்சமாக கண்டு காட்டி நீங்கள் பூரணமான விடுதலேபெறவும் சமாதானமும் சாந்தியும் சுகமும் பெறவும் வழியைத் தெரிவிக்கிறது.

நோய்மிகக் கொடியது, இதற்குப் பரிகாரமே இல்லேயெனச்சில லைத்தியர்கள் மிகைப்படுத்திக் கூறுவர். வேறு சிலர் அப்படி நோ யொன்றுமில்லே, வைத்தியம் அவசியமில்லே என்று அறியாமையால் கூறி நோயாளிக்குப் போலி ஆறுதல் கூறி எமாற்றுவர். முதல் வைத்தியர் தீமை காணும் தன்மையுடையவர் என்று கூறலாம். இரண்டாமவர் நன்மையே காணும் தன்மையுடையவர் என்றை கூறலாம். இரண்டாமவர் நன்மையே காணும் தன்மையுடையவர் எனலாம். ஆணுல் இரண்டு பேரும் ஆபத்தான பேர்வழிகளே. மூன்றுவது வகையான ஒரு வைத்தியர் இருக்கிறர். அவர் நோய்க் குணங்களேச் சரியாக அறிந்து நோக்குரிய காரணத்தையும் தன்மையையும் உணர்ந்து, அதைக் குணப்படுத்தலாமெனத் தெளிவாகக் கண்டு, தைரியத்தோடு மருந்து கொடுக்கிறர். அதன் பயனுக நோயாளி தப்பிப் பிழைக்கிறன். புத்தபகவான் மூன்றுவது வைத்தியரைப் போன்றவர். இவரே ஞானமும் விஞ்ஞானப் பான்மையுமுடையவர். உலகத்துப் பிணிக்கு ஏற்றவைத்தியர். பிசக்க குரு அல்லது பைஷை ஐயகுரு.

துக்க என்ற பாளிச் சொல் (சம்ஸ்கிருதத்தில் துஃக) சாதாரணமாக தன்பம், இன்னல், துயர், அல்லல் என்ற கருத்துடையது. இதன் எதிர்ப் பதம் சுகம், மகிழ்ச்சி, சௌகரியம், சொகுசு என்ற பொருள் கீளயுடையது. முதலாவது உயர் வாய்மையாய் புத்தர் உலகைப் பற்றியும், வாழ்வைப் பற்றியும் கொண்ட காட்சியைக் குறிக்கும் தக்கம் என்ற சொல் ஆழ்ந்த தத்துவக் கருத்துடையது. பலபட விர்ந்த பொருளேச் சுட்டுவது. சாதாரணமான பொருளில் கொள்ளும் துன்பம் என்ற கருத்தை துக்கமென்ற முதல்வரயமை அடக்கிய போதிலும், அது "பூரணமின்மை," "நிறைவற்றதன்மை", "அநித்தியம், உள்ளீடில்லாதது", போலி" "என்ற ஆழமான கருத் துக்களேயும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. ஆகவே ஆங்கிலத்தில் இக்கருத்துக் கீனச் சுட்டக் கூடிய சொல் இல்லாதபடியால் அதற்கு ஆங்கில வார்த்தையைக் கொடாமல் விட்டு விடுவதே நல்லது. துயர் துன்பம் என்று மாத்திரம் மொழி பெயர்த்துத் தவருனதும் பொருத்த மில்லாததுமான கருத்தைக் கொடுப்பதிலும் பார்க்க "துக்கம்" என்று விட்டு விடுவதே நல்லது.

உலகில் துன்பமுண்டு என்று புத்தர் கூறும் போது வாழ்வில் இன்பம் இல்லயென அவர் முற்றுக மறுக்கவில்லே. துறவிகளுக்கும் இல்லறத்தார்க்கும் பல விதமான லௌகீக இன்பங்களும் ஆன்மார்த் தமான இன்பங்களுமுண்டென்பதை அவர் ஒப்புக் கொள்ளுகிறுர். புத்தருடைய உரைகள் அடங்கிய ஐந்து மூலப்பாளித் தொகை தூல்களில் ஒன்றுன் "அங்குத்தர நிகாயத்" திலே இன்பங்கள் (சுகானி) பற்றிய அட்டவணே ஒன்றுண்டு. இல்லற இன்பம், துறவற இன்பம்; புலன் வருமின்பங்கள், துறவினுல் வரும் இன்பங்கள், பற்றினுல் வரும் இன்பங்கள், பற்றில்லாமையால் வரும் இன்பங்கள், உடல் வருமின்பங்கள், மனத்திலுண்டாகும் இன்பங்கள்¹ எனப் பலவகை இன்பங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஆனுல் இவை யெல் லாம் துக்கத்தின் கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவை மாத் திரமல்ல " தியானம்" என்ற உயர்ந்தபோக ஆனந்த நீலே கூட துக்க அட்டவ?ணயில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந் நீலே துன்ப மெனச் சாதாரணமாகக் கூறப்படும் துயர் சிறிதுமற்றதும், தூய ஆனந்தமேனக் கூறப்படுவதுமான நீலே. அத்துடன் இன்பமும் துன்பமுமற்ற உணர்ச்சிகளிலிருந்து நீங்கிய பற்றற்ற சமாதி நீலேகள் கூட துக்கத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஐந்து பானிக்கிரந்த தொகுப்பு களில் வேறுென்றுன மஜ்ஜிம தியாகத்தில் உள்ள மற்றெரு சூத்திரத்தில் இங்கு குறிப்பிட்ட தியான நீலேகளில் உண்டாகும் இன்பத்தை விதந்து கூறியபின் பகவான் அவையும் அநித்திய மானவை, அவையும் துக்கமே, அவை மாற்றத்துக்குட்பட்டவை (அநிச்சாதுக்கா விபரிணும தம்மா)⁸ என்று குறிப்பிடுகிறுர். இங்கே துருவதால் துக்கமன்று. " எது அநித்தியமோ அது துக்கம்" என்ற பொருளில் (யத்அநிச்சம் தம்துக்கம்) கூறப்படுகிறது.

புத்தர் விஷயங்களே யதார்த்தமாகவும் பிரத்தியட்சமாகவும் காண பவர். வாழ்வு பற்றியும், புலன் வரும் இன்பங்கள் பற்றியும்

- 1. А (Сатериц) 1929 ис. 49.
- 2. மகாதுக்கக் கந்த சுத்த M1 (PTS) பக் 90.

ஒருவர் மூன்று விஷயங்களேத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டு மென அவர் கூறுகிறுர்.

- (1) கவர்ச்சி அல்லது இன்ப அனுபவம் (அஸ்ஸாத).
- (2) தீமை விளதல், ஆபத்த அல்லது அதிருப்தி (ஆதீனவ).
- (3) சுதந்திரம் அல்லது விடுதலே (நில்லாண)¹.

மசிழ்வளிக்கும் அழகான கவர்ச்சியுள்ள ஒருவரைக் காணும் போது அவரிடம் விருப்பங்கொள்ளுகிறீர். அவரிடம் நீங்கள் கவர்ச்சி கொள்ளு இறீர். மேலும் மேலும் அவரைக் காண. விரும்புகிறீர். அவரைக் காண்பதால் மகிழ்ச்சியும் திருப்தியுமடை சிறீர். இது இன்ப நுகர்வு (அஸ்ஸாத) அனுபவ பூர்வமான ஒரு விஷயம். ஆனுல் இந்த இன்ப அனுபவம் நித்தியமானதன்று. அவ்வாறே அந்த ஆளின் அழகும் கவர்ச்சியும் நித்தியமல்ல. நீலமை மாறினுல், அந்த ஆீனக் காணமுடியாமற் போனுல், இந்த இன்ப அனுபவத்தைப் பெறமுடியாது போனுல், நீங்க**ள்** துயரமடைவீர்கள். அதனுல் மதிமயங்கி மாருட்டம் அடைய லாம். முட்டாள்தனமாக நடந்து கொள்ளவும் முற்படுவீர். இதனுல் உண்டாகும் தீமை இதுவே. இந்த ஆதீனவத்தால் உண்டாகும் அதிருப்றியும் ஆபத்தான தன்மையும் இதுவே. இதுவும் ஒரு அனு பவமே. ஆனுல் அந்த ஆளிடம் பற்றில்லா விட்டால், முற்றுக ப<u>ர்று</u>க் கோடு ஒழிந்தால் அதுவே சுதந் தரம், விடுதலே (நிஸ்ஸரண). உலகத்து இன்ப அனுபவங்கள் எல்லாம் இம் மூன்று தன்மைகளே உடையன.

வாழ்வைப் பற்றிப் பூரணமாகவும் பிரத்தியட்சமாகவும் அறிந்த கொள்ள வாழ்வில் அனுபவிக்கும் இன்பதுன்பங்களேயும், அவற்றி லிருந்து விடுதலே பெறுவதையும் கணக்கில் எடுக்க வேண்டுமே யன்றி இங்கே எதிலும் நலமே காண்கிற தன்மையோ எதிலும் தீமையே காண்கிற தன்மையோ ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயங்களல்ல வென்பது இதிலிருந்து தெரியவரும். அப்போதுதான், உண்மை யான விடுதலே சாத்தியமாகும். இவ்விஷயம் பற்றி புத்தர் பிரான் பின்வருமாறு கூறுகளுர்:

ஓ! பிக்குகளே! புலன் வருமின்பங்களே அனுபவித்தல் இன்ப அனுபவமே, அவற்றுல் ஏற்படும் அதிருப்தி அதிருப்தியே, அவற்றி லிருந்து விடுதலே பெறுதல் விடுதலேயே என்பதைப் பிரத்தியட்ச மாக அறிந்து கொள்ளாத துறவிகளும் பிராமணர்களும், புலன் வருமின்பத்தில் உண்டாகும் ஆசையை முற்றுக அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆனுல் ஓ! பிக்குகளே! புலன்

1. M¹ (P.T.S.) பக்கம் 85, S III (P.T.S.) பக் 27

வருமின்ப அனுபவம், இன்ப அனுபவமே, அவற்றுல் வரும் துன்பம், துன்பமே, அவற்றிலிருந்து விடுதலே பெறுவது விடுதலேயே என்பதை இவ்வாறு புறநோக்காக துறவிகளும் பிராமணரும் அறிந்து கொள்வரானுல், அவர்கள் நிச்சயமாக அவற்றை உண்டாக்கும் ஆசையை முற்றுய் அறிந்து கொள்வர். அதனுல் மற்றெருவருக்கும் அதைப் போதிக்கும் திறமைபெறுவர். அந்தப் போதனேயை அனு சிப்பவர், புலன்வருமின்பங்களே உண்டாக்கும் ஆசையை பூரண மாகப் புரிந்து கொள்வர்.¹

துக்கம் பற்றிய கருத்தை **மூன்று அ**மிசங்களுடையதாக அறிந்**து** கொள்ளவே வேண்டும் :

(1) சாதாரணமான துக்கம். இது துக்க துக்கம் எனப்படும்.

- (2) மாற்றங்கள் மூலம் உண்டாகும் துக்கம் (விபரிணும துக்கம்).
- (3) எதுக்களால் உண்டாகும் துக்கநிலேகள் (சங்கார துக்கம்).*

பிறப்பு, மூப்பு, பிணி, சாக்காடு, பிரியமற்றவர்களோடு சேர்தல பிரியந்தராத நிலேமைகள், அன்புள்ளவரை விட்டுப் பிரிதல், பிரிய மான நிலேகளேவிட்டு நீங்குதல், விரும்பியதைப் பெருதிருத்தல், துயர், கவலே, அவலம், கையாறு என இத்தகைய உடல் வேதனே யையும் மனவேதனேயையும் தரும் துன்பங்கள் எல்லாம், அதாவத துன்பமெனச் சாதாரணமாக ஒப்புப் கொள்ளப்படுவனவெல்லாம், துக்க துக்கம் என்ற பிரிவில் அடங்கும்.

இன்ப உணர்ச்சியும் வாழ்வில் உண்டாகும் இன்பநிலேயும் நித்**த** யமாய் என்றும் நிலேக்கக்கூடியவை அல்ல. அவை இன்றே நாளேயோ மாற்றத்துக்குள்ளானவை. அவ்வாறு மாறும்போ**து** துன்பம், துயர், நோக்காடு என்பவற்றை உண்டாக்கும். இந்**த** மாற்றங்களுக்குட்பட்ட துக்கம் விபரிணும துக்கம் எனப்படும்.

மேலே கூறிய இரண்டு வகையான தக்கத்தையும் புரிந்த கொள் வது இலேசு. இவற்றை எவரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார். முதலாவது உயர்வாய்மையின் இந்த அமிசம் புரிந்து கொள்வதற்கு இலேசா யிருப்பதால் சாதாரணமாக எல்லாராலும் அறியப்பட்டதொன்றுகும். இஃது எம் தினசரி வாழ்வில் காணப்படும் சாதாரண அனுபவ மாகும்.

மூன்றுவது பிரிவைச் சேர்ந்த தக்கமே இந்த முதல்வாய்மையில் மிக முக்கியமான தத்துவஞான அமிசமாகும். இதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு "நான்" என்ற பொருள் எது ? தனிபபட்ட ஒரு

^{1.} MI (P.T.S) Us 87.

^{2.} விசுத்திம்க்க (PTS) பக். 499, அபிதம்ம சமூச்சல பக்கம் 38.

வரென்றுல் என்ன, புட்கலன் என்பது என்ன என்பதை ஆராய்ந்**து** அறிந்து கொள்ள வேண்டும். உயிர் என்று சொல்லப்படு**வது** சன்ன ?

"உயிர்", "புட்கலன்", "நான்", "அகம் பிரத்யய" என்று சொல்லப் பில் கெல்லாம் பௌத்த கொள்கைப்படி "பஞ்சக்கந்தம்" எனப் படும். இப் பஞ்சக்கந்தங்கள் மாறும் இயல்படையவை. இவை உடல் • எம். என்பவை சம்பந்தமான சக்திகள் அல்லது வலுக்க**ளின்** ஐந்து ඉකෝ பதார்க்கங்களின் சேர்க்கையாலுண்டானவை. சேர்க்கை. '' இந்த உபாதான பஞ்சக்கந்தங்கள் துக்கமே ''¹ என **இ**ருர் புத்தர். " துக்கமென்பது பஞ்சக்கந்தமே " என அவர் வேரோ ALக்தில் குறிப்பிடுகிறார். " ஓ! பிக்குகளே! துக்கம் என்றுல் என்ன உபாதான பஞ்சக்கந்தமே **அது.** எனக்கூற வேண்டும் ",² குக்கம் பஞ்சக்கந்தமும் இரு வேறு பொருள்களல்ல என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பஞ்சக்கந்தமே துக்கம். உயிர் என்று சொல்லப்படும் பொருளே ஆக்கியுள்ள ஐந்து கந்தங்களேப்பற்றி அறிந்த ததும் இந்த விஷயத்தை நன்கு புரிந்து கொள்ளலாம். பஞ்சக் கந்தங்கள் என்பலை என்ன.

பஞ்சக்கந்தங்கள்

முதலாவது சடப் பொருளின் சேர்க்கையான ரூபக்கந்தம். ரூபக்கந்த மென்பதில் நான்கு மகாபூதங்கள் (சத்தாரி மஹாபூதானி) அடங்கும்.⁴ இவை மண்,நீர்,அனல்,காற்று என்பன. திண்மை,நீர்மை,வெம்மை, புடைபெயர்ச்சியென இவை அறியப்படும். இவற்றிலிருந்து பிறந்த தன் மாத்திரைகளான சப்த, ஸ்பரிசு, ரூப, ரச, கந்தமென்பவையும் அவற்றை அறியும் பஞ்சேந்திரியங்களான காது, மெய், கண், நாக்கு, மூக்கு என்பனவும், மனமும் மனத்தில் பிறக்கும் எண்ணங்கள், கற்பனேகள், கருத்துக்கள் ஆகிய தர்மாயதனங்களும்⁴ இதில் சேரும். இவ்வாறு சடம் என்று சொல்லப்படும் உலகம் அனேத்தும் அந்தக் காணங்களும் புறக் கரணங்களுமெல்லாம் இந்தப் பஞ்சக்கந்தமே. (இங்கே அந்தக்காணமென்பது மேலே விளக்கிய தர்மாயதனங்கள்)

இரண்டாவது வேதனுக்கந்தம் எனப்படும். வேதனே என்பது நுகர்ச்சி. புற உலகத்தோடு நமது உடலும், மனமும் தொட்டுக் கொள் கும்போது உண்டாகும் நுகர்ச்சிகள் இன்பமாகவோ, துன்பமாகவோ, நோதுமலாகவோ இருக்கும். இவை ஆறுவகை உருவங்களேக் கண் காணும்போது உண்டாகும் காட்சி நுகர்வு. அவ்வாறே காதினுல் கேட்பது, மூக்கினுல் மணப்பது, நாக்கினுல் சுவைப்பது, மெய்யினுல் பரிசித்துணர்வது, மனத்திஞல் (பௌத்தத்தில் மனம் ஆ**ருவது** இந்திரியமாகக் கருதப்படும்) எண்ணங்கள், சித்தவிருத்திகள் கருத் தக்கள்¹ உண்டாவது என புலனுகர்வுகள் ஆறு. உடலினுலும் மனத்தினுலும் பெறும் உணர்வுகள் எல்லாம் இதில் அடங்கும்.

பௌத்தத்தில் மனம் என்**ருல்** எவ்வாறு விளக்கப்படு**திற**தென் பதை இங்கு குறிப்பிடுவது நன்று. சடப் பொருள் இதற்கு எதிரான ஆன்மா என இரு எதிர்ப் பொருள்களே பௌத்தம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லே. எனேய மதங்களிற் பெரும்பாலானவை இத்தகைய இருமையைப் போற்றும். ம**னம்,** கண் காது போன்றதொ**ரு** இந்திரியம். எலோய இந்திரியங்களே அடக்கி ஆள்வதுபோல மனக் தையும் அடக்கி ஆளலாம். ஆறு புலன்களேயும் அடக்கி ஆள் வதைப் பற்றி புத்தர் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார். இந்திரியங்கள் என்ற முறையில் கண் உருவங்களேயும் வண்ணங்களேயும் கண்டு உணரும். மனமோ எண்ணங்கள் கருத்துக்கள், சைதசிக வடிவங் கள் என்பவற்றையே உணரும். ஒவ்வொரு பலன்களும் அவை யவை உணரக்கூடிய விஷயங்களிலேதான் ஆட்சி நடத்தும். வண்ணங் களே நாம் பார்க்**கலா**மேயன்றி கேட்க முடியாது. அவ்வாறே சத்த**த்** தைக் கேட்கலாமேயன்றிக் காணமு டியாது. பஞ்சப்புலன்களாகிய கண் காது, முக்கு, நாக்கு, உடல் என்பவற்றுல் உருவம், சத்தம், கந்தம், ரசம், பரிசம் என்பவற்றை உணர்கிறோம். ஆனுல் உலகம் முழுவதும் இந்த ஜம்புல நுகர்ச்சிகளில் அடங்கவில்லே. அவை உலகின் ஒரு பகு தியே. எண்ணங்கள், கருத்துக்கள் என்பன இவற்றில் அடங்க வில்லேயல்லவா? அவையும் உலகின் ஒரு பகுதிதானே. ஆனுல் எண்ணங்களே கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, உடல் போன்ற புலன்களால் **உ**ணரமுடியாதல்லவர் ? மனம் என்ற இந்திரியம் இவற்றை அறி **டி**றது. இந்த ஐந்து இந்திரியங்களால் உணரப்படும் உலகுக்கு கரு துக்களும் எண்ணங்களும் புறம்பானவையல்ல. அவை சட அனு பவங்களில் தங்கியுள்ளன. சட அனுபவங்களால் பாதிக்கப்படு**கின்** றன. குருடனுய்ப் பிறந்த ஒருவன் வண்ணங்கள் பற்றி கண்ணல்லாக ேறு இந்**திரியங்கள் மூலம்** பெற்ற உணர்ச்**சிகளோடு ஒப்பிட்டு** ஒரு கருத்தை உணர்கிறுன். உலகின் ஒரு பகுதியாயுள்ள கருத் துக்களும் எண்ணங்களும் சட அனுபவங்கள் மூலம் உருவாதி அவற்றுல் பாதிக்கப்பட்டு மனத்தில் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதனுல் மனம், கண் காது என்பன போல இந்திரியமாகவே கொள்ளப்படு மைது.

மூன்றுவது சஞ்ஞாக்கந்தம் எலப்படும். சஞ்ஞா என்றுல் குறிப்பு. கூறிப்புக்கள் புலன்வருசாட்சிகள். புலனுணர்ச்சியான வே த**ைக்** கந்தம் போலவே சஞ்ஞாக்கந்தமும் அறுவகை. மனமுட்பட்ட ஆறு 1. எல் 111 (PTS) பக்கம் 59.

^{1.} சம்கித்தேன பஞ்சுபாதானக்கந்தா துக்கா SV (PTS) பக்கம் 421.

^{2.} எஸ் 111 (TTS) பக்கம் 158.

^{3.} எஸ் 111 (PTS) பக்கம் 59.

^{4.} அறிதம்ம சமு–பக்கம் 4, விபங்க–பக்கம் 72, தம்ம சங்கனீ பக்கம் 138, 594

புலன்களின் தன்மாத்திரைகளும் அவற்றேடியைந்த வெ**வி**ப் பொருள்களும் இந்த ஆறு வகைகளாகின்றன. புலனுணர்ச்சிகள் போலவே ஆறு இந்திரியங்களும் வெளியுலகப் பொருள்களோடு தொடர்பு கொள்வதால் உண்டாவது. சடப்பொருள்களேயும் மான சிகப் பொருள்களேயும் இனங்கண்டு கொள்வன இந்தக் குறிப்**புக்** களைன்னும் சாட்சிகளே.¹

நாலாவது சங்காரக் கந்தம் எனப்படும்.² இந்தத் தொகுதியில் நல்லனவும் தீயனவுமான சங்கற்பங்கள், விருப்பத் துணிவாற்றவி லிருந்து தோன்றிய தொழிற்பாடுகள் எல்லாம் அடங்கும். சாதாரண மாக கன்மம் (கம்ம) என்று வழங்கப்படுவனவெல்லாம் இந்தப் பருதியில் சேர்ந்தவையே. கன்மத்துக்கு புத்தர் கொடுத்த வரை விலக்கணம் இங்கே கருத்திற் கொள்ளப்படல் வேண்டும். " ஓ பிக்கு களே! சேதனம் என்ற விருப்பத்துணிவாற்றலேயே நான் கன்மம் என்று கூறுகீறேன். சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டபின் ஒருவர் மனம் வாக்குக் கரணங்களினுல் செயற்படுகிறுர். 3 விருப்பத் துணிவாற்றல் என்பது மன ஆக்கப்பாடு,மனச் சேட்டிதம் ஆகும். அது மனத்தை நல்லது, தீயது, நொதுமலானது என்ற செயல்களில் உயக்கிறது.4 வேகினயும் சஞ்ஞையும் அதாவது பலனுணர்வும், குறிப்பும் துணிவாற்றல் மனம் போலவே. விராப்பக் (சாட்சி) என்னும் சங்கற்பமும் ஆறு அந்தக் காணங்கள் அவற்றுக்கு எற்ற புற உலகத்துப் பொருள்களோடு சடப்பொருளும் கருத்துப் பொருளும் தொடர்புபடும் முறையால் ஆறு வகைப்படும்.⁵ பல னுணர்வும் குறிப்பும் **வி**ருப்பத்துணிவாற்றலால் (சங்கற்பத்தால்) உண்டான செயல்களல்ல. அவை கர்மபலின உண்டாக்கமாட்டா. விருப்பத்துணிவாற்றல் கொண்ட செயல்களே கர்ம பல³ன உண்டாக்கு சின்றன. மன**சிகார** என்னும் கருத்**தா**ன்றுதல், சந்த என்னும் விருப்பத்துணிவு, அதிமொக்க என்னும் தீர்மானம், சத்தா என்னும் சிரக்கை, சமாதி என்னும் எகாக்சிரநிலே, பஞ்ஞா என்னும் ஞானம், வீரிய என்னும் பலம், ராக என்னும் விருப்பு, படிக என்னும் வெறுப்பு, அவித்தை என்னும் அறியாமை, மானம் என்னும்

- 2. மனக்கற்பிதங்கள் (Mental) formations என்ற சொல்லே பஞ்சக்கந்த அட்டவணேயில் வரும் சங்காரா என்ற பதத்தின் பலபட விரிந்த பொருளேக குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் சொல்லாகும். வேறு சந்தர்ப்பங்களில் சங்காரா என்ற சொல் உலகில் உபாதைக்குட்பட்ட எல்லாவற்றையும் கருதும். இந்த அர்த்தத்தில் பஞ்சக்கந்தங்களும் சங்காரமென்றே கொள்ளப்படும்.
- A (கொழும்பு 1929) பக்கம் 590 சேதனுறைம் பிக்கவே கம்மம்வதாமி. சேதமித் வாகம்மம் கரோதி காயேன வாசா மனசா.
- 4. Abhisamuc பக்கம் 6.
- 5. S 111 (PTS) பக்கம் 60.

தன்மதிப்பு, ஆன்மா என ஒன்று உண்டென்னும் சக்காயதிட்டி முதலி மனவே கர்மபலனே உண்டாக்கக் கூடியன. சங்காரக் கந்தத்திலே 52 வகையான சித்தத் தொழிற்பாடுகளுண்டு. (விஞ்ஞானக்கந்த)¹

ஐந்தாவது விஞ்ஞானக்கந்தம் எனப்படும். விஞ்ஞானமென்பது கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, உடல், மனம் என்ற ஆறு இந்திரியங்களில் **ஒ**ன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு உண்டாகும் மறுவிணயாகும். அதற்கு விஷயமாயுள்ளது புற உலகத்தோற்றங்களுள் பொருத்தமாயுள்ள உருவம், சத்தம், கந்தம், சுவை, ஸ்பரிசம், என்பவற்றில் ஒன்றுகும். உதாரணமாகக் காட்சி விஞ்ஞானம் (சக்கு விஞ்ஞானம்) கண்ணே ஆதாரமாகவும் காணும் உருவை காட்சிக்கு விஷயமாகவும் கொண்டது. மனே விஞ்ஞானம் கண்ணே ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒரு கருத்தை யோ, எண்ணத்தையோ (தம்மம்) விஷயமாகக் கொண்டது. எனவே விஞ்ஞானம் எண்ய இந்திரியங்களோடு தொடர்புடையது. அதனுல் புலனுணர்ச்சி, குறிப்பு, சங்காரம் என்பவற்றைப்போல விஞ்ஞானமும் ஆறு அந்தக் காரணங்களோடும் அவற்றுக்கு இசைவான ஆறு புற கிஷயங்களோடும் தொடர்புடையதாகிறது.²

லிஞ்ஞானம் ஒரு விஷயத்தை இனங்கண்டு கொள்வதில்லேயென் பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளவேண்டும். விஞ்ஞானம் என்பது ஒரு விழிப்பு நீலே. ஒரு விஷயம் முன்னுல் உண்டு என்ற தெரியும் நீலே. ஒரு நிறத்தோடு (நீல நிறமென்று வைத்துக் கொள்வோம்) சக்கு விஞ்ஞானம் உண்டாகிறது. இது ஒரு நிறம் உண்டு என்பதன் தெரிநீலே. அது நீல நிறம் என்பதை சக்கு விஞ்ஞானம் இனங் கண்டு கொள்வதில்லே. இந்தத் தெரிநீலேயில் அந்தச் சவிகற்ப உணர்வு உண்டாவதில்லே. இந்தத் தெரிநீலேயில் அந்தச் சவிகற்ப உணர்வு உண்டாவதில்லே. மூன்ருவது கந்தமான சஞ்ஞாக் கந்தமே இவ்வாறு விகற்பித்து அறிவது. சக்கு விஞ்ஞானம் என்பது காட்சி என்று சொல்லப்படும் கருத்தே. காணுதல் ஒரு விஷயம் இது இன்னதென்று பிரித்துக் காணுதல் வேறு விஷயம். மற்ற கிஞ்ஞானக் கந்தங்களேயும் இவ்வோறே பொருள் செய்து கொள்ள சேண்டும்.

2. S III (PTS) Ust. 61.

^{1.} S 111 (PTS) பக்கம் 60.

மஹாயானக் கோட்பாட்டின்படி விஞ்ஞானக் கந்தம், சித்தம், மனம், விஞ் ஞானம் என மூன்று அமிசங்களே உடையது. ஆலய விஞ்ஞானம் என்ற விஞ்ஞானக் கூட்டம் இந்தக் கந்தத்தில் இடம்பெறுகிறது. இந்தூலாசுரியர் இவ் விஷயம் பற்றி விரிவானதும், ஒப்பியல் முறையில்மைந்ததுமான பௌத்த தத்துவகரிசனம் என ஒரு தால் விரைவில் வெளியிட இருக்கிறர்.

பௌத்த தருமத்தில் மாற்றமும் அழிவுமில்லாத ஆன்மா என ஒரு பொருள் இல்லே என்பதை இங்கு மறுபடியும் ஞாபகப்படுத்த சிறேம். சடப்பொருளுக்கு எதிராக "அகங்காரம்" "ஆன்மா" "புட்கலன்" என்று ஒரு பொருள் கிடையாது. இந்த விஞ்ஞானமே ஆன்மா என்று நின்ப்பது தவறு. விஞ்ஞானம் தான் ஆன்மா என்றும் அது நித்தியமான வஸ்து என்றும் ஒரு தவறுன கருத்து மிகப் பழங்காலத்திலிருந்து இன்று வரை நிலவிவருவதால் இத?கை வலியுறுத்தி மறுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

புத்தருடைய செடருள் ஒருவரான சாதி என்பவர், "விஞ்ஞானம் தான் சம்சாரத்தில் உழன்று பிறப்பு எடுக்கிறது" என்றே பகவான் போதித் தார் என எண்ணிஞர். "விஞ்ஞானம் என்றுல் என்ன ?" என்று பகவான் அவரைக் கேட்டார். "பேசுவதும் அதுதான் உணர்வதும் அதுதான், இம்மையிலும் மறுமையிலும் வினேப்பயனே அனுபவிப்பதும் அதுதான்" என அவர் சன சம்மதமான சிறப்புடைய பதிலொன்றைக் கொடுத்தார்.

"மந்த புத்தியுள்ளவனே! இப்படி யாருக்கு நான் போதித் தேன்? " என்று பகவான் ஆட்சேபித்தார். விஞ்ஞானம் ஏதுக்கவி லிருந்து உண்டாகியதென்று பலவகையில் நான் விளக்கங்கொடுக்க வில்லேயா? எதுக்களின்றி விஞ்ஞானம் உண்டாவ தில்லே " என்று பதில்கூறி விஞ்ஞானத்தைப் பற்றி விரிவாக விளக்கிரை. எதைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு விஞ்ஞானம் உண்டாகிறதோ அதைக் கொண்டு அதற்குப் பெயர் கொடுக்கப்படுகிறது. கண்?ணயும் காணும் பொருள்களேயும் எதுவாகக்கொண்டு ஒரு விஞ்ஞானம் உண்டாகிறதோ அதற்குச் சக்கு விஞ்ஞானம் என்று பெயர். காதினுலும் சத்தத்தினுலும் உண்டாகும் விஞ்ஞானம் கேள்**வி** மூக்கினுலும் மனத்தினுலும் உண்டாகும் வி**ன்** விஞ்ஞானம். ஞானத்துக்கு முகர்வு விஞ்ஞானம் என்று பெயர். நாக்கினுலும் சவையினுலும் உண்டாகும் விஞ்ஞானத்துக்கு சவை விஞ்ஞானம் என்று பெயர். உடலினுலும் பரிசத்தினுலும் உண்டாகும் **விஞ்** ஞானத்துக்கு பரிச விஞ்ஞானம் என்று பெயர். மனத்தினுலும் மானசிக விஷயங்களான எண்ணம் கருத்து **என்ப**வற்<u>று லு</u>ம் உண்டாகும் விஞ்ஞானத்துக்கு மனேவிஞ்ஞானம் என்று பெயர்".

பின்னர் பகவான் ஓர் உதாரணத்தினுல் விளக்கினர்.

எதனுல் நெருப்பு எரிகிறதோ அதைக் கொண்டு அந்த நெருப்பு**க்** குப் பெயர் கொடுக்கப்படுகிறது. நெருப்பு விறகினுல் எரிந்தா**ல்** அதை விறகு நெருப்பு என்பர். வைக்கோலினுல் எரிந்தால் வைக் கோல் நெருப்பு என்பர். என்ன ஏதுவினுல் விஞ்ஞானம் உண்**டா** கிறதோ அந்த ஏதுவினுல் அது பெயர் பெறுகிறது.¹

பத்த கோஷர் என்ற புகழ் பெற்ற பாஷியகாரர் இவ்விஷயக் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது பின்வருமாறு விளக்குதிரூர் :----விறதில் எரியும் தீ, விறகு இருக்கும் வரை தான் எரியும். விறகு இல்லா விட்டால் அந்த இடத்திலேயே அண்ந்துவிடும். எனெனில் நிலேமை மாறிவிட்டது. விறகு இல்லாத பட்சம் தீயானது சிராய்த்துணுக்கு களேத் தேடிப்பிடித்து சிராயத்துணுக்குத் தீயாக மாறமாட்டது. இவ்வாறே கண்?ணயும் கண்ணிற்படும் உருவங்களேயும் எதுவாகக் விஞ்ஞானம் கண்வழியா**கப்** கொண்டு எழுந்த பிறக்கு**ம்** விஞ்ஞானமே. அது கணணும், காட்சிக்குரிய வடிவங்களும், ஒளியும், கவனமும் என்ற உபாதிகள் இருக்கும் வரை தான் உண்டாகும்; இந்த உபாதிகள் இல்லா தொழிந்தால் அதிலேயே மறைந்துவிடும். எனெனில் நிலமை மாறிவிட்டது. அந்த விஞ்ஞானம் காது முதலிய இந்திரியங்களேப் பற்றிக் கொண்டு காது விஞ்ஞான முதலியனவாக மாறுவ தில்லே."²

விஞ்ஞானம் என்பது சடப் டொருள், வேதீன, குறிப்பு, சங்காரம் என்பவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டதென்றும் அதற்கு அவற்றை விடத் தனிப்பட்ட வாழ்வு இல்லேயென்றும் ஐயத்துக்கிடமின்றி புத்தர் கூறியுள்ளார். மேலும் அவர் கூறுவதாவது:

ரூபத்தை உபாயமாகக் கொண்டு அதை விஷயமாகக் கொண்டு (ரூபாரம்மணம்) ரூபத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு (ரூபதிட்டம்) விஞ்ஞானம் நிலவலாம். இன்பத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு அத வாகலாம் ; விருத்தியடைந்து விரியலாம். அல்லது வேதணேயை, உபாயமாகக்கொண்டு...அல்லது சஞ்ஞா (குறிப்பை) உபாயமாகக் கொண்டு....அல்லது சங்காரத்தை (சங்கற்பம்) உபாயமாகக் கொண்டு சங்காரத்தை விஷயமாகக் கொண்டு, சங்காரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு இன்பத்தை நாடி அது வளர்ந்து பெருசி அபிவிருத்**தி** யடையலாம். ரூபம், வேதனே, சஞ்ஞா, சங்காரம் என்பவையின்**ரி** விஞ்ஞானத்தின் தோற்றத்தையும் மறைவையும் போக்கையும் வா வையும் உற்பத்தியையும் வளர்ச்சியையும் அபிவிருத்தியையும் நான் காட்டுகிறேன் என்று ஒருவன் சொல்வானைல், அவன் இல்லாத ஒன்றைப் பற்றிப் பேசுசிருன் ".³

- 2. MA 11 (PTS), பக்கம் 306-307.
- 3. S 111 (PTS) பக்கம் 58.

^{1.} மகா தண்னுக்கய-சுத்தரூரு (PTS) பக்கம் 256.

பஞ்சக்கந்தங்கள் என்பவை மிகச் சுருக்கமாக இவ்வாறு விளக்கப் " உயிர் " என்றும் "புட்கலன்" என்றும் " நான் " பலிகின்றன. என்றும் கூறுவதெல்லாம் இந்தப் பஞ்சக்கந்தங்களுக்கு வசதியாக இட்டதொரு பெயர். ஒரு அடையாளப் பெயர். இப்பஞ்சக்கந்தங்க**ன்** சதா மாறிக் கொண்டிருக்கும் அநித்தியப் பொருள்கள்."" எது அநித்தியமோ அது துக்கம் " (" யத் அநிச்சம் தம் துக்கம் ") பத்தர் அருளியவாக்கியங்களின் உண்மையான பொருள் இதுவே. " உபாதானப் பஞ்சங்கந்தம் துக்கமே. (உபாதானம் என்பது பற்று.) இந்தக் கந்தங்கள் கணத்துக்குக் கணம் பங்கமடைவன. இங்கே " எ " என்ற பதார்த்தம் " ஏ " அன்று. பஞ்சக்கந்தங்கள் கணந் தோறும் தோன்றி மறைகின்றன. " ஓ! பிராமணனே! இது மலே அருவிபோல் விரைந்து வெகுதூரம் பாய்வது, எல்லாவற்றையும் வாரி அடித்துக் கொண்டு செல்லுகின்றது. பாயாமல் அது ஒரு கணமாவது, தற்பரையாவது, பொழுதாவது நிற்பதில்லே. சதா பாய்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. மனித வாழ்வும் ஓ, பிராமணனே அத்தகையது தான். மலேயருவி போன்றது¹. புத்த பெருமா**ன்**. **ரட்**டபாலன் என்பவனுக்கு '' உலகம் தொடர்ந்து மாறிக் கொண்**டே** யிருக்கிறது அது அநித்தியம் " என்று சொன்னர்.

உலகம் காரண காரியத் தொடர்புள்ள சங்கிலித் தொடர் போன்றது, ஒரு பொருளுக்கேதுவானது மற்றைய அதன் காரியமாக இன்னென்று தோன்றுகிறது. மாற்றமில்லாத ஒன்று இந்தத் தொடரில் இல்லே. இவற்றுக்குப் பின்னை நித்தியமானதென்று கூறக்கூடியதொரு வஸ்து இல்லே. நித்தியமான ஆன்மா என்பது ஒன்றில்லே. தனிப் பட்ட புட்கலன் என்று கூறக்கூடியதில்லே. " நான் " என்று சொல் லக்கூடிய தொன்றில்லே. உருவத்தையோ, வேதனே, குறிப்பு, சங் காரம் என்ற மனச் செயற்பாடுகளில் எதாவது ஒன்றையோ விஞ் ஞானத்தையோ, " நான் " என்று கூறமுடியாது என்பதை எவ ரூம் மறுக்கமாட்டார். ஆனை ஒன்றிலொன்று தங்கியிருக்கும் நாம ரூபங்களான இந்தப் பஞ்சக்கந்தங்கள் சட்டமும் உளமும் சேர்ந்து யந்திரம்⁸ போலத் தொழிற்படும் போது " நான் " என்ற உணர்ச்சி

 A (கொமும்பு 1929) பக்கம் 700. இவ்வார்த்தைகள் மிகப் புராதன காலத்தில் வாழ்ந்தவரும், ஆசைகளேத் துறந்தவருமான அரக என்ற ஆசிரியர் (சத்தா) கூறியதாக புத்தர் சொல்லுகிரூர். கி.மு. 500 இல் வாழ்ந்த ஹொராக சிளிட்டஸ் என்பவர் "எல்லாம் தொடர்ந்து மாறுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும், ஒரே ஆற்றில் ஒரு முறைதான இறங்கலாம். மறு முறை அந்த ஆறு வேறு நீரைக் கொண்ட வேறு ஆருயிருக்கிறது" என்றும் கூறியவை கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

ஆன்மா இல்லே என்ற அன்த்தக் கோட்பாடு ஆளும் அத்தியாயத் இல் ஆராயப்படும்.

3. சத்து என்பது மரத்தால் செய்த யந்திரம், போய்றது (தாருயந்த) என்பர் புக்ககோஷர். விசுத்திமார்க்கம் பக். 594–595) உண்டாகிறது, ஆணல் இஃது ஒரு போலி உணர்ச்சி. ஒரு சங்கற்பம் 52 சங்காரங்களென்ற சங்காரக் கந்தத்தைச் சேர்ந்தது. மனே கல்பிதம். இதை நான் என்று எண்ணும் குற்றம் சக்காய திட்டி என்பர்.

உயிர் எனக் கொண்டாடப்படும் பஞ்சக்கந்தங்களான இந்த தக்கம் சங்காரதுக்கம். இந்தப் பஞ்சக்கந்தங்களுக்குப் பின்னுல் நின்று கொண்டு துக்கத்தை அனுபவிக்கும் ஆன்மா, அல்லது நான் என்ற ஒரு பொருள் இல்லே."

"துக்கமே நிலவுகிறது, துக்கத்தை அனுபவிப்பவன் இல்லே. செய் கைகள் உண்டு, ஆளுல் செய்யபவன் என்று ஒன்று இல்லே.¹" **எ**ன்கிருர் புத்த கோஷ ஆசாரியார்.

புடை பெயர்ச்சிக்குப பின்னூல் அசையாது நிற்கும் ஒருவன் இல்லே. காண்பது அசைவு மாத்திரமே. வாழ்வு அசைகிறது என்று கூறுவது தவறு. வாழ்வே ஓர் அசைவுதான். வாழ்வுவேறு அசைவு வேறன்று. அவை இரு பொருள்களல்ல. எண்ணத்துக்குப் பின்ளூல் எண்ணுவோன் என ஒருவன் இல்லே. எண்ணமே எண்ணு வோன். எண்ணத்தை அகற்றி விட்டால் எண்ணுவோன் என ஒரு வினேக் காண முடியாது. கார்ட்டே எனற தத்துவ அறிஞர், "நான் எண்ணுகிறபடியால் நான் உள்பொருளே" என்றுர். பௌத்த தக் கோட்பாடு இதற்கு நேர்மாறுனது.

வாழ்வுக்குத் துவக்க முண்டா என்று ஒரு கேள்வியை எழுப்பலாம். புத்தருடைய போதனேப்படி உயிர்களின் வாழ்வு ஒட்டத் தின் ஆரம் பத்தைப் பற்றி நினேக்க முடியாது. கடவுளே உயிர்களேப் படைத்தார் என்று நம்புவோர்க்கு இது ஆச்சிரியத்தைக் கொடுக்கலாம். "கடவுளே வார் படைத்தார்?" என்று கேட்டால் அவர் உடனே "கடவுளுக்குப் பிறப்பில்லே" என்பார். அவர் கூறிய விடை அவருக்கு ஆச்சரிய மளிப்பதில்லே. புத்தர் கூறுகிருர், ஓ பிக்குகளே! இந்தச் சம்சார சக்கரத்துக்கு முடிவு காண முடியாது. அவ்வித்தையில் மூழ்சி வேட்கை (தன்ஹா) என்னும் தளேயாற் கட்டுண்டு சுற்றி அலேயும் உயிர்களின் தொடக்கத்தைக் கண்டு கொள்ள முடியாது. 1 சம்சாரம் தொடர்ந்து நிகழ்வதற்குக் காரணமான அவித்தை பற்றி பகவான் கூறுகிருர். "அவித்தைக்கு ஆரம்பம் எங்கே? இதற்கு முன் அவித்

1. விசத்தி மக்க (P.T.S.) பக்கம் 513.

தை இல்லாதிருந்தது என்று கூறக்கூடிய வகையில் அவித்தையின ஆரம்பத்தைக் காண முடியாது .¹" எனவே இதற்கு முன் உயிர்கள் வாழவில்லே. என்று கூறுவது சாத்தியமில்லே.

துக்கம் என்ற உயர்வாய்மையின் பொருள் இது தான். இந்த முதலாவது உயர்வாய்மையை நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டியது மிக முக்கியம். எனெனில் ''துக்கத்தைக் காண்பவன் அதற்குரிய காரணத்தைக் காண்பான். அதணேடு அது நீங்குவதையும் துக்கம் நீங்குவதற்கு வழியையும் காண்பான்? ²

இதனுல் பௌத்தர்களுடைய வாழ்வு துன்பம் நிறைந்தது, சோகம யமானது எனச் சிலர் தவருகக் கருதுவர். ஆனுல் உண்மையான பௌத்தளுமிருப்பவனே மிகச் சந்தோஷமான வாழ்க்கையுடையவன். அவனிடம் பயமோ கவலேகளோ &டையா. எப்பொழுதும் சாந்தமும் உலேவற்ற மன அமைதியு மூடையவன். ஆபத்துக்களும், மாற்றங் களும் அவலேக் கலங்கச் செய்யா. எனெனில் உலகின் நிலேயை உள்ளபடியே அவன் அறிந்தவன். புத்தர் எக்காலத்திலும் சோக மோ மனச் சோர்வோ உடையவராயிருந்ததிலலே. அவர் எப்பொழு தும் புன்சிரிப்புடன் விளங்கிரை. (மிஹிதபுப்பங்கம்) பௌத்த சிற்பங் களிலும் ஒவியங்களிலும் அவர் மகிழ்ச்சி நிரம்பிய வீறமைதியுடைய், திருப்தியும் கரூசோயும் நிறைந்த முகமுடையவராயிக் காணப்படுகிருர். துன்பம், கவலே, துயர் என்பன சிறிதும் அவர் வதனத்தில் காணப்படுவ தில்லே. 3

பௌத்த சிற்பங்களும் கட்டிடக்கலேகளும், பௌத்த கோயில்களும் உற்சாகத்தையோ தயரையோ பிரதிபலிப்பதில்லே. சாந்தமும் வீறமைதியும் ஆனந்தமுமே அவற்றில் காணப்படுகின்றன.

வாழ்வில் துன்பம் காணப்பட்டால் பௌத்தர்கள் அமைதியற்ற வராய் கோபமுள்ளரவாயிருக்கக் கூடாது. வாழ்வில் காணப்படும் முக்கியமான தீமைகளில் ஒன்று வெறுப்பு. வெறுப்பு (பிரதிகா) என்பது உயிர்களிடத்து வெறுப்பு. இது துன்பத்தினுலும், துன்

- 2. AV (PTS) 113.
- SV (PTS) பக். 437 நான்கு வாய்மைகளில் ஒன்றை அறிபவன் மற்றை மூன்றையும் அறிவான் என புத்தர் கூறியுள்ளார். நான்கு வாய்மைகளும் ஒன்றேடென்று தொடர்புடையன.
- 4. கந்தாரத் இலும் சிளுவிலே பவுகின் என்ற இடத்திலும் மெனித்து யாடி விலாவே லுபெல்லாம் தெரியக்கூடிய வகையான புத்தரின் சிலே இரண்டுண்டு ஆளுல் இவை அவர் ஞான ஒளிபெறமுன்னுள்ள நிலேயைக் காட்டுவன. கொடிய தலங்களேச் செய்த காலத்து நிலேயைக் காட்டுவன.

பத்துககேதுவானவற்றினுலும் உண்டாவது. இதனூல் தீய நடத்தை களும் கவலேக்குரிய நிலேகளும் உண்டாகின்றன.¹ எனவே துன்பத் தைக் கண்டு பொறுமையை இழக்கக் கூடாது. குறப்பதி னுலும், கோபங்கொள்வதினுலும் துன்பம் நீங்கமாட்டது. அதற்குப் பதிலாக மேலும் தொல்லேகளுண்டாகின்றன. அல்லல் தரும் ஒரு நிலேயை மேலும் அதிகரித்து அவல்தைக்குள்ளாக்கு கிறது. அப்போது துன்பத்தைக் கண்டு கோப்மும், ஆத்திரமும் அடையாமல், துன்பம் என் உண்டானது எப்படி உண்டானது அதை எவ்வாறு நீக்கலாம் என ஆராய்ந்து பொறுமையோடும் விவேகத் தோடும் மன உறுதியோடும் வீரத்தோடும் நீக்கும் வழியைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

பத்தரின் ஆண் சீடரும் பெண் சீடருமான தேரர்களும் தேரீகளும் அவருடைய போதன்ப்படி ஒழுசி ஆனந்தமும் மசிழ்ச்சியும் அடைந்து பாடிய தேரகாதா, தேரீகாதா, என்ற இரு பழைய பாசுரத் தொகுதி களுண்டு. " மற்றச் சமயத்தைக் சேர்ந்த சீடர்களில் பலர் மெலிந்து, வாடி, வெளிறி, உருக்கு‰ந்து உருநயமற்று கவர்ச்சியின்றியிருக் கிறாகள் " என்று கோசல, மன்னன் ஒரு முறை புத்தரிடம் கூறிரை. **ஆனு**ல் **பகவானுடைய சீடர் ஆனந்தமும் கிளர்ச்சியும் (வை**ட்டபகட்ட) **உடையவராய் மகிழ்**ச்சியார**வா**ரமும் களிப்பும் (உதக்கு தக்க) உடைய வராய், ஆன்ம வாழ்வில் சந்தோஷங்கண்டவராய் (அபிரதரூப), பலன்கள் மகிழ்ச்சியுடையவராய் (பீணிதீந்திரிய) ஆவலற்றவராய் (அப்பொசுக்க) வீளுளியுடையவராய் (பன்னலோம) சாந்தியுடையவராய் (பரதவுத்த) மான் போன்ற மனமுடையவராய் (மிகபூதேனசேதலா) அதாவது உயர் சிந்த?னயுடையவராய் இருக்கிருர்கள் என அரசன் மேலும் தெரிவத்தான். இதற்குக் காரணம் இச்சாவகர் பகவானு டைய போதனேயின் முழுப் பயனேயும் நிச்சயமாகப் பெற்ற விட்டார் **கள் என்பது இந்தச் சுகநிலுயிலிருந்து** தெ**ளிவாகி**ன்றகென**வ**ம் *கூறினை*.²

பௌத்தத்தில் மன மடிவுக்கோ துயரடைவதற்கோ, கழிவிரக்கம் கொள்வதற்கோ கையறவுக்கோ இடமில்லே. இத்தகைய மனே பாவம் தர்மத்தை அனுபவமாக்குவதற்குத் தடையாயுள்ளது. நிர்வாண சுகம் பெறுவதாகுல் ஞானக் காட்சிக்கு உபாயமாயுள்ள எழு வகை உபாயங்களு (பொஜ்ஜங்க) எ பிரீதியும் ஒன்ற, எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

- 1. அ**பிதம்ம** சமு**ச்ச**ய பக்கம் 7.
- 2. M II (PTS) USSID 121.

^{1.} S II (PTS) μέ. 178-179, 111 μ.8. 149. 151.

னானக் காட்சிக்குயிய எழுச் உபாயங்கள் பற்றி தியானம் பற்றிக்கூறும் அத்திய⁴ யம் பார்க்க. பக்கம் 75.

III ஆம் அத்தியாயம்

இரண்டாவது உயர் வாய்மை

சமுதய – துக்க உற்பத்தி

இரண்டாவத உயர்வாய்மை துக்க உற்பத்தி. அதாவது துக்கம் எவ்வாறு உண்டாகிறது (துக்க சமுதய அரிய சச்ச) என்பது பற்றியது. மூலக்கிரந்தங்கவிலே பல இடங்களில் காணப்படும் மிகச் சணாஞ்சசுமானதும் பிரசுத்தமானதுமான வரைவிலக்கணம் பின்வரு மாறு.

இந்த "விடாய்" (வேட்கை, தண்ஹா) தான் பிறவியை, புனர்ப் பவத்தை (பொனேபவிகா) உண்டாக்குகிறது. இது இடையருத விருப் போடு சேர்ந்தது. (நந்திராகசக கதா) இப்போது இங்கேயும் பின்னர் அங்கேயும் புதுப்புது இன்பங்சீனக் காண்பது. (தத்ரதத்ராபிநந்தநீ) உதாரணமாக (1) புலைவரும் இல்பவேட்கை (காமதன்ஹா) (2) உயிரோடிருக்க வேண்டும். மேலும் மேலும் பிறக்கவேண்டும் பவதன்ஹா) (3) உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்னும் வெட்கை (விபவதன்ஹா).¹

இந்த விடாய், ஆனச், விருப்பம், வேட்கை தான் பல வடிவங்கள்ஸ் தோன்றிப் பல வகையான துக்பங்களுக்கும் எதுவாயிருக்கிறது-பிறவி நீடிப்பதற்கு இதுவே காாணம். இதனே முதற் காரணமாகக் கொள்ளக் கூடாது. பௌத்தத்தில் எல்லாம் சார்புடையனவாய் பரஸ்பரம் ஒன்றிலொன்று தங்கி இருப்பதால் முதல் காரணமென்று ஒன்று சாத்தியமில்லே. துக்கத்துக்குக் காரணமான இந்த வேட்கை யும் (தன்ஹா) வேதனேயன² வேளுென்றிலிருந்து உண்டாகிறது. இந்தத் தோற்றம் சமுதயம் எனப்படும் (சமுதய) வேதனே பரிசத்தால் (பஸ்ஸ) உண்டாகிறது. இவ்வாறு இக்காரணகாரியத் தொடர் செல் கிறது. இதற்கு 'படிச்ச சமுப்பாதம்'' என்று பெயர். இது பின்னர் விளைக்கப்படும்.³

எனவே துக்க உற்பத்திக்கு வேட்கை முதற் காரணமுமன்று. ஒ**ரேயொரு காரணமுமன்று. ஆகுல் அதுவே எளிதில் அறியக்கூடிய** அண்மையிலுள்ள காரணம் : அதுவே "பிரதானமான பொருள் "

- 1. Mhvg (அலுத்தம் 1922) பக். 9 SV (PTS) பக். 421 ம் மேலும்.
- 2. வேதனு சமூதயாதன்ஹா சமுதயோ mi (PTS) பக். 51.
- 3. ஆளும் அத்தியாயத்தைப் பார்க்கவும்.

எங்கும் வியாபகமான பொருள்.¹ அதனுல் மூலப்பாளிக் கிரந்தங் களில் துக்க சமுதயத்துக்கு வரைவிலக்கணம் கூறும்போது கிலே சங்கள், களங்கங்கள் என (கிலேசா, சாசவாதம்மா) என்ற வேறு மாசுகளும் வேட்கையோடு சேர்த்துக் கூறப்படுகின்றன.² ஆளுல் வேட்கைக்கே முதலிடம் கொடுக்கப்படுகிறது ; இங்கே இவற்றை ஆராய முடியாவிட்டாலும் வேட்கைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளது அவித்தையினுல் பிறந்த "தான் ஆன்மா" என்ற போலிக்கோட்பாடாகும்.

இங்கே "வேடகை" என்பது புலன் வருமின்பங்கள், செல்வம், அதிகாரம் என்பவற்றிலுள்ள பற்றைமாத்திரமன்றி கருத்துக்கள், இலட்சியங்கள், அடிப்பிராயங்கள், கோட்பாடுகள், கருதுகோள்கள் நம்பிக்கைகள் (தம்ம தன்ஹா)³ என்பவற்றிலுள்ள பற்றையும் .கறிக்கு**ம். புத்தருடைய ஆராய்ச்**சியின் படி உலகிலுள்ள **எல்லா**த் கொல்லேகளுக்கும் பிணக்குகளுக்கும் காரணம் இத் தன்னலம் கொண்ட வேட்கையே.4 குடும்பத்தில் தோன்றும் தனிப்பட்டவர் சண்டைகளிலிருந்து தேசங்களிடையே உண்டாகும் பெரிய[்] யுத்தங் களுக்குக் கூட மூல காரணம் இத் தன்னல வேட்கையே. இந்த நோக்கத்தைக் கொண்டு ஆராயும் போது சகல பொருளாதார அரசியல் பிரச்சி?னகளுக்கும் சமூகப் பிரச்சி?னகளுக்கும் காரணம் இந்தத் தன்னல வேட்கையே என்பதுதெளிவாகும். சர்வதேசப் பிரச்சிவேகளேத் தீர்ப்பதற்கு முயன்று கொண்டு யுத்தத்தைப் பற்றி யும் சமாதானத்தைப் பற்றியும் பேசும் பெரிய அரசியல் மேதைகள் பொருளாதாரத்தையும் அரசியலேயும் பற்றி மாத்திரமே பேசுவார் கள். பிரச்சி?னயின் அடிப்படைத் தன்மையை ஆராயாமல் மேலெ முந்தவாரியாக ஆராய்வார்கள். "உலகம் குறைபாடுடையகு வேணவாக்கொள்ளுகிறது. ''வேட்கைக்கு'' அடிமையாகிலிட்டகு" (தண்ஹாதாசோ) என்று பகவான் ரட்டபாலருக்குக் கூறினர்.

உலகிலுள்ள தீமைகளுக்கெல்லாம் காரணம் தன்னலங்கொண்ட ஆசையே. இதை யாரும் ஒப்புக்கொள்வர். இதைப்புரிந்துகொள் வது கஷ்டமன்று. ஆணுல் இந்த வேட்கை எவ்வாறு மறுபிறப்பை புனர் உற்பத்தியை, (*போனுபவிகா) உண்டாக்குகிறது என்பதை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இரண்டாவது உயர் வாய்மை யின் ஆழ்ந்த தத்துவார்த்தமான கருத்தை, முதல் உயர்வாய்மை

-]. அபிதம்ம சடூச்சய பக்கம் 45, ப்ராதான்யார்த்த, சர்வத்தாகார்த்த.
- 2. (PTS) Vid பக். 106 பார்க்க.
- 3. MI (PTS) பக். 51. S II பக். 72 VIBH பக். 380,
- 4, MI 🛛 🖓 🕹 🕹 🕹 🕹 🕹 🕹

பொனேபவிகா–புனர் பவம், மறுபடி பிறத்தல். மொழி பெயர்ப்பு ஆசிரியர் குறிப்பு. இது இனி.மொ.கு. எனக் குறிக்கப்படும்.

மின் தத்துவார்த்தத்துடன் பொருத்தமான கருத்தை ஒட்டி ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் கன்மக கோட்பாட்டைப் பற்றியும் மறுபிறப்பைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உயிர்கள் நீலே பெறுவதற்கும் தொடர்ந்து நிலவுவதற்கும் காரண மாய் நான்கு ஊட்டங்கள் (ஆகார) பேசப்படுகின்றன. (1) சாதாரண பதார்த்த உணவு (கபலிங்காகார), (2) மனம் உட்பட்ட ஆறு புலன்களும் வெளியுலகோடு கொண்டுள்ள தொடர்பு (பஸ்லாகார, (3) விஞ்ஞானம் (விஞ்ஞாளுகார) (4) சங்கற்பத்தினை (விருப்பத் தனிவினை) அனது. (மனே சஞ்சேத ஹைர்ர)¹

இவை நால்கினுள் கடைசியாகக் கூறப்பட்ட சங்கற்பம் (மனேசன் சேசன்ஹார) என்பது உயிர் வாழ வேண்டும், பவம் வேண்டும், மறுடியும் பவம் வேண்டும், தொடர்ந்த இருந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும், விருத்தியடைந்து பெருக வேண்டும்² என்று துணிவுறுது கொள்ளதல். இதுவே பவத்துக்கும், தொடர்ந்து இருக்க வேண்டு **மென்ற எண்ணத்து**க்கும் மூலவேர். நன்மை தீமை யென்ற வின்களில் ஈடுபட்டு முன்னேறும் முயற்சி இதுவே. (குசலாகு சல **கம்ப⁸ான்மை தீ**மையென்னும் குசல அருசல கன்மங்கள்) இதுவே சேதனு⁴ என்னும் சங்கற்பம். சங்கற்பமே கன்மம் என பகவான் **வரைவிலக்கணம் கூறிரைன்று** முன்னர் குறிப்பிட்டாம்.⁵ இங்கே குறிப்பிட்ட மனே சஞ்சேதனுகாரத்தைப் பற்றி பகவான் பின்வரு மாறு கூறுகிறார். மனேசஞ்சேதனுறாரத்தைப் புரிந்து கொள்வோர் வேடகையின் மூன்று தன்மைகளே அறிவார்.⁶ எனவே வேட்கை என்ப**ன**வெல்லாம் சங்கற்பும், மனேச**ஞ்சேதனு**ார, கன்மம் இவை ஆ**சையை, பவ**சங்கற்பம், இருக்க ஒரேபொருளுடையன. வேண்டும் மறுபடியும் பிறவி எடுக்க வேண்டும், மேலும் மேலும் விருத்தியடைய வேண்டும், பெருக வேண்டும் மேலும் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையே கருதும். துக்கோற்பு த் திக்கு இவையே காரணம். இது சங்காரக்கந்தத்தில், அதாவத ஓர் உயிரின் அங்கங்களான பஞ்சக்கந்தங்களில் ஒன்று.7

- SII (PTS) பர். 100 டேட்கையில் மூன்றுவன (5) காமதன்ஹா (2) பவ தன்ஹா (3) விபவதன்ஹா. இவை துக்ச சமூதயத்தில் மேலே கூறப்பட்டன.
- 7. பக்கம் 26 பார்க்க.

புத்தருடைய போதனேயில் மிக முக்கியமான அம்சத்தை இங்கே காணுகிறேம். தக்கத்தின் தோற்றத்துக்குக் காரணம் துக்கத் இனுள் ளே தான் அடங்கியிருக்கிறது. அதற்கு வெளியே இல்லே តតោះ **பதைத் தெளிவாக அறிந்து** ஞாபகத்தில் வைத்**து**க் கொள் **ளதலே துக்கத்தின் அழிவும், து**க்க நிவாரணமும் திக்கக் . தின் அகத்திலே தான் அடங்கியிருக்கிறதென்பதையும் நினேவில் கொள்ள வேண்டும். பாளி மூலதாந்தங்களிலே அடிக்கடி கா**ணப்** படும் "தோற்றத்தன்மையுடையவையெல்லாம் அழிவுத்தன்மையைக் கொண்டுள்ளன" என்ற பிரசுத்தி பெற்ற வாய்பாட்டின் ("யம்கின்சி சமூதயதம்மம் சப்பம் தம் நிரோத தம்மம்") அர்த்தம் இதுதான்.1 ஒர் உயிரோ பொருளோ, அமைப்போ தோற்றத் தன்மையை**த்** தன்னுள் கொண்டிருக்குமானுல் அதன் அழிவுத்தன்மையும்முடிவும் அதில் அடங்**கியுள்ளது. எனவேதுக்**கமென்ற பஞ்சக் கந்தம் தோன்றும் தன்மையைத் தன்னகத்துக் கொண்டிருப்பது போலவே அறியுந்தன் மையையும் கொண்டிருக்கிறது. துக்க நிரோதம் என்ற மூன்றுவது உயர் வாய்மையை ஆராயும் போது இதனே மேலும் விளக்குவாம்.

கம்மம் என்ற பாளிச் சொல் வடமொழியில் கர்ம என வழங்கும் இதன் வினே அடி "செய்" என்ற பொருளேத் தரும். "சிறு" கம்மம் என்றுல் கன்மம், வினே அல்லது செயல், ஆனுல் பௌத்**த** கன்மக் கோட்பாட்டில் கன்மம் என்றுல் எல்லா வினேயையும் குறிக்காது விரும்பித் துணியும் சங்கற்ப பூர்வமான செயலேயே குறிக்கும். கன்மம் என்பதற்குப் பலர் தவறுகக் கருதுவதுபோல வினேப்பயன் எனப் பொருள் கொள்ளக் கூடாது. பௌத்த பரி பாஷையில் கர்மம் என்ற சொல் கர்ம பலனேக் குறிப்பதில்லே. வினேப்பயன் கர்ம பலன் என்றும் கர்ம வினேக் கற்றும் வழங்கும்.

சங்கற்பம் சார்புவகையில் நல்ல சங்கற்பமாகவோ தீய சங்கற்ப மாகவோ இருக்கலாம். ஒரு விருப்பம் சார்புவகையில் நல்லதாகவோ தீயதாகவோ இருக்கலாம். நல்வினே (குசலம்) நல்ல பயனேக் கொடுக்கும். தீலினே (அகுசலம்) தீயபயனேக் கொடுக்ககும். வேட்கை கள், சங்கற்பம், கர்மம் என்பன நல்லதாயிருந்தாலென்ன, தீயதாயி ருந்தாலென்ன பயனளவில் ஒரு சக்தியையே உடையதாயிருக்கும். அதாவது நல்ல திசையிலோ தய தினசமிலோ செல்லும் சக்தியை உடையதாயிருக்கும். அது நல்வினேயானுலென்ன தீவினேயானு வென்ன சார்பியலானதாகவேயிருக்கும். அதற்குத் தனி நீலேயில்லே. அது சம்சார வட்டத்தில் சேர்ந்ததே. அருகத் நீலேயிலுள்ளவர் வண்டுக்கும். அது காடுக்கு நீலையிலுக்கும்.

^{1.} MI பக்கம் 48.

இந்த மனேசேதனுகாரத்தை நவீன உளவியலில் போப்படும் லிபிடோவுடன் ஒப்பிடலாம் (லிபிடோ—பாலுணர்ச்சியின் உந்துதல், உடிர வாழ் சக்தி).

^{3.} MI (PTS) us. 48.

^{4.} மனே சஞ்சேதனுதி ோதனை எவ வுச்சதி. MAI (PTS) பக். 209.

^{5.} பக்கம் 26 பார்க்க.

^{் 1.} M III (PTS) பக்கம் 280, S IV பக்கம் 47, மே07, V. பக்கம் 423 தொடர்ந்தனை.

ஆருகத நிலேயிலுள்ளவர் நான செய்கிறேன் என்ற போலிக்கருத்தைத் தூறந்தவராய், வேட்கை ஒழிந்தவராய் இருக்கிறூ. தான் தொடர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். விருத்தி அடைந்து கொண்டி ருக்க வேண்டும், என்ற ஆசையிலலாதவராயிருக்கிறூர். எலேயு களங்கங்களும், மாசுகளும் (கிலேசா, சாசவா தம்மா) இல்லாதவரா யிருக்கிறோ. அவருக்கு மேலும் பிறப்பில்லே.

நற்செயலுக்கு வெகுமானம், பாவத்துக்குத் தண்டனே என்ற கோடபாடன் று கன்மக்கோட்பாடு; அது ஒருவனுடைய நடத்தையை மதிப்பிட்டுத்தீர்ப்பு வழங்கும் முறை. இதற்கு ஒரு கடவுள் வேண்டும். அவரே சட்டங்களேச் செய்து தண்டனேயும் வெகுமதியும் வழங்கு பவராயிருக்க வேண்டும். சரி எது பிழை எது என்பதைத் தீர்மானிப் பவர் அந்த உயர் கடவுளாயிருக்க வேண்டும். இது ஒழுக்க நீதி முறை. இத்தகைய நீதி எப்பொழுதும் ஜயப்பாட்டுக்கு இடந்தருவது. ஆ்பத்து நிறைந்தது. நீதியின் பெயரால் மனித இனம் நனமையை விடக் தீமையையே அதிகம் பெறுகிறது. கன்மக் கோட்பாடு காரண காரியத் தொடர்புடையது. செயலெல்லாம் எதிர்ச்செயலுடையன என்ற முறையிலமைந்தது. இது இயற்கை விதி; இதற்கும் நீதி என்ற கருத்துக்கும் சம்பந்தமில்லே. வெகுமானம், தண்டனே என்ற விவகாரத்துக்கு இடமில்லே. துணிந்து சங்கற்பித்துச் செய்யும் செயல் எல்லாம் பிரதிபலினக் கொண்டன. நல்ல செயல் நல்ல பயின்யும் தீய செயல் தீய பலின்யும் தந்தால் அங்கே நீதிக்கு எங்கே இடம். இங்கே வெகுமானத்துக்கும் தண்ட?ணக்கும் இடமில்லே. எவரும் உங்கள் செயலே ஆராய்ந்து மதிப்பிடுவதில்லே. எந்தச் சக்தியும் **தீர்ப்பு வழங்குவதில்லே. செயல் பிரதிச் செயலே உண்டாக்குவது** இயற்கையின் நியதி. இதைப் புரிவது சிரமமன்று. ஆனுல் ஒரு பிறப்பில் செய்த சேதனுபூர்வமான கன்மம் மறுபிறப்பில் **பல**ண் அளிக்கிறதென்ற கருத்துத் தான் புரிந்து கொள்ளக் கஷ்டமாயி மரணத்தின் பின்னர் அந்தக் கன்ம பலன் பயனேக ருக்கும். கொடுக்கலாம். எனவே மரணம் என்றுல் என்ன? பௌத்தம் அதை எவ்வாறு விளக்குகிறதென்பதைத் தெளிய வேண்டும். உயிர் என்பது சடமயமான சக்திகளும், மஹேமயமான சக்திகளும் சேர்ந்த கூட்டுறவேயன்றி வேறல்ல என்பதை ஏற்கனவே கண்டோம். மரண மென்பது சடமயமான உடல் தொழிற்படாதிருத்தலே. உடல் தொழிற்படாது நின்று விட்டால் இந்தச் சக்திகளெல்லாம் **நின்று** லிடுமா? " இல்லே " என்கிறது பௌத்தம். சங்கற்பம் (சேதஞ்சங்-காரா) ஆசை, வாழவேண்டுமென்ற வேட்கை, தொடர்ந்து இவ்வாழ்வு நிலேக்க வேண்டும், அது பல்சிப் பெருக வேண்டுமென்ற வேணவா : சீவராசிகளேயம், பவசமூகங்களேயும், அசைக்கும் மகத்தான சக்தி

உலகம் முழுவதையுமே செயற்படச் செய்யும் வேகம். இதுவே **மிகப்** பெரிய ஆற்றல். உலகில் உள்ள பெரிய சக்தி, உடம்பு அழிந்தாலும் இந்தப் பேராற்றல் ஒய்வதில்லே. மாணம் இந்த ஆற்றலே நிறுத்த மாட்டாது. இது வேருரு வடிவில் தோற்றமளித்துப் புதிய பவத்தை, புதிய பிறப்பை உண்டாக்குகிறது என்பதே பௌத்தக் கொள்கை.

அப்போது மற்றொரு கேள்வி உண்டாகிறது. ஆன்மா என்ற மா ற பாடில்லாத அழிவற்ற நித்திய வஸ்து இல்லாலிட்டால் பிறப்பெடுப் பது எது என்ற பிரச்சு?ன. மரணத்தின் பின் மறுபிறப்பெடுப்பது எது? மாணத்தின் பின் இவ்வுயிர் என்ன ஆகிறது என்ற ஆராய்ச் சியில் இறங்கு முனனர் இது எத்தகையது? எப்படி நிலவுகிறது? என்பதை ஆராய்வோம். சீவன் என்பது பஞ்சக்கந்தத்தின் சேர்க்கை அதாவது சட ஆற்றல்களும் மனச் சக்திகளும் சேர்ந்த கூட்டுறவு. இவை சதா மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு கணம் ஒரே மாதிரி மாழுமலிருப்பதல்லே. ஒவ்வொரு கணமும் தோன்றி மறைகின்றன. ் பஞ்சக்கந்தங்கள் தோன்றி திதைந்து மடியும் போது ஒ! பிக்குவே அவ்வொரு கணமும் நீ தோன்றிச் சிதைந்து மடிகிறுய்.¹ இவ்வாறு இப்பொழுதே இந்த வாழ்வில் ஒவ்வொரு கணமும் நாம் தோன்றி மரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனுல் நமது வாழ்வு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வாழ்விலே நித்தியமான மாற்றமில்லாத ஒர் ஆன்மா என்ற பதார்த்தமின்றியே நீடித்து நிற்கிரேமென்பதைப் பரியக்கூடியதாயிருக்கும்போது, அந்த ஆற்றல்கள், இந்த உடல் செயலற்ற பின் ஆன்மா என்ற ஆதாரமில்லாமலே நிலேத்திருக்கு, மென்பதை நாம் என் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

இந்தச் சடமான உடல் செயலற்ற பின்னர், அதிலுள்ள ஆற்றல்கள் வேறு வடிவத்தை எடுக்கின்றன; இதுவே மறுபிறப்பு எனப்படும். ஒரு குழந்தையிடம் உள்ள உடற்பலமும், மன விவேக ஆற்றல்களும் மிருதுவாகவும் பலமற்றனவாகவுமிருக்கின்றன. ஆனுல் பூரண மனிதனுய் வளருதற்குரிய ஆற்றல் அவர்களிடத்து மலராது இருக்கின்றது. சீவன் என்றுசொல்லும் பொருளுக்கு சாதகமாயுள்ள சட ஆற்றலும் மன ஆற்றலும் புதிய உருவத்தை எடுத்துப் படிப்படி யாய் வளர்ந்து பூரண சக்தி பெறும் தன்மையை தன்னகத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

PRMJ I (PTS) பக்க 78 "கந்தேசு ஜாயமானேசு ஜீயமானேசு மீயமானேசு .எனேகணே தவம் பிக்கு ஜாயசேச ஜீயலேச மீயலேச" இவ்வாக்கியம் பரமத்த ஜோதிர பாடியத்தில் புத்தர் வாக்கியமாகவே மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. இதுவரை நாம் இதன் முலத்தைத் தேடிக் காணமுடியவில்லே.

நித்தியமான மாற்றமில்லாத ஒரு பொருள் இல்லாதபடி**யால்** கணந்தோறும் மாறும் பொருளுமில்லே. எனவே ஒரு பிறவியிலி ருந்து மறுபிறவிக்கு மாறும் நித்தியமான மாற்றமில்லாத பொருள இல்ஃயென்பது சொல்லாமலே போதரும். இந்தத் தொடர் முறி வின்றிக் கொடர்கின்றது, ஆனல் கணமும் பங்க**மடை**கிறது. இத் கொடர் உண்மையில் ஒரு சலனமே. இஃது இரவு முழுவதும் எரியும் விளக்குச்சுடர் போன்றது. அச்சுடர் ஒரே சுடருமன்று, வேளுனது மன்று. குழந்தையொன்று அறுபது வயதுள்ள வயோதிபகுக வளருகிறது. அறுபது வயதுள்ள கிழவன் அறுபது வருடத் துக்கு முந்தியிருந்த குழந்தையுமல்லன். வேறெரு ஆளுமல்லன். அவ்வாறே இங்கே மரித்த பின் வேரொரிடத்தில் புதிய பிறப் பெடுப்பவன், மரித்த அதே மனிதனுமல்லன். அவனில் வேளுன வனுமல்லன். (நச சோ நச அஞ்ஞோ) ஒரே தொடரின் தொடர்ச **சியே** அவன் பிறப்பு, இறப்பு பிறப்பு என்பவற்றிடையேயுள்ள வித்தியாசம் நினேவு மாத்திரையானது. இவ்வாழ்வினுள்ள கடைசி ூண்வுக் கணப்பொழுது அடுத்த பிறவியின் ாதல் நீஜிவுக்கண**ப்** பொழுதைப் பாதிக்கிறது. இது அதே தொடரின் தொடர்ச்சியே. இந்த வாழ்விலும் ஒரு நினேவுக் கணப்பொ**ழுது** அடுத்து நினேவுக் கணப்பொழுகைப் பாதிக்கிறது. எனவே பௌத்த கோட்பாட்டின்படி மானத்தின் பின் உண்டாகும் வாழ்வு பெரிய மர்மமன்று. அதனுல் மரணம் பௌத்தாக்கு* ஒரு பிரச்சினயன்று பலன்வருமின்பவேடகை யும், இருக்க வேண்டுமென்ற வேட்கையும் இருக்கும் வரை சம்சாரச் சக்கரம் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். பரமார்த்தத்தையும் சத்திய தரிசனத்தையும் நிர்வாணத்தையும் புலஞ்சின்ற அறிவு என்னும் காணியால் சம்சாரத்தொடர்ச்சி வேகம், அஃதாவது இந்த வேட்கை, அறுக்கப்பட்ட பின்னரே பிறப்பிறப்பு ஒழியும்.

மொழிபெயர்ப்பாளின் குறிப்பு " உறக்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கே விழிப்பது போலும் பிறப்பு (இருக்குறன் 339),

IV ஆம் அத்தியாயம்

மூன்ருவது உயர்வாய்மை நிரோதம் – துக்க நிவாரணம்

துக்கத் திலிருந்து விடுதலே பெறலாம் என்பதே மூன்றுவது உயர் வடயமை. இது துக்க நிரோத அரிய சச்ச, அதாவது துக்க நிரோதம் என்னும் ஆரியசத் தியம் (உயர்வாயமை) எனப்படும். இதுவே வடமொழியில் நீர்வாணம் (நிப்பாண) எனப்படும்.

துக்கத்தை மூற்றுக நீக்குவதானுல் வேட்கை (தன்ஹா) என்ற மூலகாரணத்தை வேரோடு நீக்கி விட வேண்டும். அதனுல் நிர் வாணமென்பது வேட்கை அழிதல் (தன்ஹக்கய) எனவும் கூறப் படும்.

" நிர்வாணமென்றுல் என்ன ? " என்று நீங்கள் கேட்கலாம். இது இயல்பான இலேசான கேள்வி. இதைப் பற்றி எராளமான நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ள**ன. அவை** விஷயத்தைத் தெ**ளிவுபடுத்** துவதற்குப் பதிலாக மேலும் மேலும் சிக்கலாக்கிலிட்டன. ஆணுல் சொற்களால் இக் கேள்விக்குப் பதில் கூறமுடியாது. பூரணமாகவும் திருப்திகரமாகவும் இவ்வாறு பதில் தர முடியாது. நிர்வாணமென் பது தா**ன்** முடிவா**ன** உண்மை. பரமார்த்**த சத்தியம். அதன்** உண்மையான தல்மையைச் சொற்களால் **விளக்க முடியாது.** மனிதனுடைய பாஷை அதற்குப் போதுமானதன்று. மனக் **திலை**ம் இந்திரியங்களாலும் மனிதர் அனுபவிக்**கும் அனுபவுக்** கீள்யும் கருத்துக்களேயும் வெளிப்படுத்துவதற்கே மனித இனம் மொ**மியை** உண்டாக்க அகைப் பயன்படுக்கி ഖന്തിനേക്കം. ஆனல் பரமார்த்த சத்தியம் லோகோத்தரமான உண்மை. அதை மனிதருடைய ஏன்ய புலன் அனுபவங்களேப் போலக் கொள்ளக் கூடாது. அது புலல்களுக்**கு அப்பாற்பட்ட அனுபவம். இத?னச்** சொல்லுவதற்குச் சொற்களில்லே.. தரையைப் பற்றி விளக்குவதற்கு மீன்களடைய பாஷையில் சொற்களில்லே. '' நான் நிலத்தில் சற்றே உலாவிவிட்டுத் தால: இந்தக் குளத்துக்கு வந்துள்**ளேன் " என்று** ஆமை தன்னுடைய நண்ப**னை** மீனுக்குச் சொ**ன்னது. " அதாவது** நிலத்**தலே நீ**ங்கள் நீந்தியிருக்க வேணடும்'' என்றது **பீன்.** தரையிலே நீந்த மூடியாதென்றும் அது திண்மையான தென்றும், கரையிலே நடக்கத் தான் மூடியும் என்றும் ஆமை **மிகவும் சிரமப்** பட்டு மீனுக்கு விளக்கப் பார்த்தது. மீனுக்குப் புரியவில்லே. நிலமா

வது தரையாவது, அது குளம் போல் நீராகவேயிருக்கும். அலே களிருக்கும், அதிலே சுழியோடலாம், நீந்தலாம், அவ்வளவதான்." என்றது மீன். நமக்குத் தெரிந்த பொருள்களேயும், கருத்துக்களேயும் குறிக்கும் அடையாளங்களே சொற்கள். இந்தக் குறியீடுகள் சாதார ணப் பொருள்களின் உண்மைத் தன்மையைக் கூடப் புரிய வைக்க மாட்டா. அவற்றுக்கு அத்தகைய ஆற்றல் இல்லே. சத்தியத்தை பாஷை பரியவைக்கமாட்டாது. அது அந்த வகையில் தவருக விளக் கங் கொடுத்து எமாற்றும் எனக் கூறுவர். '' சேற்றிலே அடிழந்தும் Sariant ant 1" யா?னயைப் போல அறிவற்றவர்கள் செக்கிக் என்று "லங்காவதார சூத்திரம்" என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது. * இருந்தம் பாஷையில்லாமல் நாம் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது. நேர்ப்படியான திட்டமான சொற்களால் நிர்வாணத்தை விளக்கிச் சொல்வதானல் அச் சொற்கள் சார்ந்த கருத்துக்களே உடனே கிரகிப் போம். அது சரியான பொருளாயிராது. நேர்மாளுன பொருளக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கும். அதனுல் எதிர்படியான சொற்கீளப் பொம்பாலும் பயன்படுத்துகிறுர்கள்.² இது ஒருவேளே ஆபத்தற்றதா யிருக்கலாம்.

எனவே நிர்வாணத்தைக் குறிக்க "தண்ஹக்கய" வேடகை ஒழிதல், "அசம்கத" உபாதியில்லாதது கூறில்லாதது "விராக" வைராக்கியம், "நிரோத" ஒடுக்கம், "நிர்வாண" அணேதல் என்ற எதிர்மறை வாக்கியங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ழூலப்பாளி சிரந்தங்களில் நிர்வாணம் பற்றிக் காணப்படும் **சில** வரைவிலக்கணங்களேயும் விவரணங்களேயும் இனி குறிப்பிடுவாம்.

"(நிர்விாணமென்பது) அந்த வேட்கையை முற்றுக ஒழித்தல். அதைக்கைவிடல், துறத்தல், அதிலிவிந்து விடுதலே பெறுதல், அதி லிருந்து வில்கிவிடல்.³

- சில சமயம் மங்களம், நன்மை என்பவற்றைக் குறிக்கும் "சிவம்" என்ற சொல்லும் பாதுகாப்பைக் குறிக்கும் "கேம்" என்ற சொல்லும், தூய் மையைக் குறிக்கும் "சுத்தி" என்ற சொல்லும், தீவு என்ற அர்த்தமுள்ள "தீப" என்ற சொல்லும் "சாண்" என்ற பொருள் உள்ள "சாண " என்ற சொல்லும் காப்பு என்ற அர்த்தமுள்ள "தாண " என்ற சொல்லும் அக்கனை என்ற அர்த்தமுள்ள "பார" என்பதும் அமைதியைக் குறிக்கும் "சாந்தி" என்ற சொல்லும் நிர்வாணத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுக்ன்றன. சம்யுக்த நிகாயத்தைச் சேர்ந்த "அசங்கத சம்புத்தத்," தில் நிர்வாணத்துக் குச சமமான 32 சொற்களுண்டு. இவை பெரும்பாலும் உருவகச் சொற்கள் 3. Mhvg (அலுத்கம 1922) பக். 10 SV பக். 421 துக்க நினிரைத்தி நிரோதம்
- MLTvg (அனுதகம் 1922) பக. 10 50 பக. 421 துக்க நணருத்து நலர்தம் எனவே சாற்தாதில் பகவான் நிகழ்த்திய மூதல் தருமோப தேசத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறதேயன்றி "நிப்பாண்" என்ற சொல் காணப்படவில்வே. நிரோதமென்பது நிர்வாணத்தையே குறிக்கிறது.

" சங்கார (சங்கற்ப) ங்களே ஒடுக்குதல், **கேலே**சங்களேக் கைவிடுத**ல்**, வேட்கையை ஒழித்தல், பற்றற்றநிலே, நிவிருத்தி, நிப்பாண! " ஓ ! பிக்குகளே ! பரமார்த்தம் எது (அசங்கத, உபாதியற்றது) ஓ ! பிக்குகளே ! எதுக்களற்ற (அசம்கத) பரம்பொருள்ளது¹

ஒ பிக்குகளே, அதுதால் வேட்கை ஒழித்தல் (ராகக்கயோ—ராகத்தை அழித்தல்) துவேஷத்தை ஒழித்தல் (தோஷக்கயோ— துவேஷத்தை ஒழித்தல்) மோகத்தை ஒழித்தல் (மோகக்கயோ) பிக்குகளே, இதுவே பாமார்த்தம்.²

ஒ! ராத, வேட்கை ஒழிதலே (ுண்ஹக்கயோ) நிப்பாணம்.⁸ ஒ பிக்குகளே ! உபாதிக்குட்பட்டவையும் உபாதிக்குட்படாதவையுமான எல்லாப் பொருள்களேயும் விட விராகமே (பற்றற்றநீலேயே) உயர்ந் தது. அதாவது மானந்துறத்தல், விடாய் (வேட்கை) ஒழித்தல்,⁶ பற்றை வேரோடுகளேதல், சம்சாரத் தொடரை வெட்டுதல், வேட்கை (தண்ஹா) ஒழித்தல், பற்றின்மை, ஒழுக்கம் நிர்வாணம்⁵ எனப் படும்.

புத்த பகவான் நிர்வாணம் என்றுல் "அசங்கத" என்று வலாவிலக்கணம் கூறிஞர். கூருடைய பிரதம சீடரான சாரீபுத் திரரை " நீர்வாலுமெல்றுல் என்ன" என்று ஒரு பரிவிராஜகர் கேட்டகேள்விக்குக் கொடுத்த விடையோடு இது ஒத்திருக்கிறது. அதா வது "காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்பவற்றை ஒழித்தல் "6 "உபா தான பஞ்சஸ்கந்தங்களில் உள்ள வேட்கையை யும் ஆசையையும் ஒழித்தல் தான் துக்கத்தின் முடிவு"7, சம்சாரத்தையும் பவத்தையும் ஒழித்தல் (பவநிரோதம்) நிர்வாணம்.8

நிர்வாணம் பற்றி பகவான் மேலும் கூறுகிறூர் :

" ஒ பிக்குகளே ! பிறப்பற்றதும், வளர்ச்சியற்றதும், உபாதியில் லாததுமானதொன்றுள்ளது. இவ்வாறு பிறப்பற்றதும், வளர்ச் சியில்லாததும் உபாதியற்றது மானதொன்றில்லாவிட்டால் பிறப்புள் ளதும் வளர்ச்சியுள்ளதும் உபாதிக்குட்பட்டதுமானதற்குச் சரண்

- 1. SI பக்கம் 136
- 2. மேற்படி IV பக்கம் 359.
- 3. மேற்படி III பக்கம் 190.
- 4. இங்கே "பிபாச" (விடாய்) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ாது.
- 5. A (PTS) 11 Ust. 54.
- 6. S (PTS) IV Цл. 251.
- 7. சாரீபுத்திரருடைய சொற்கள் MI (PTS) பக். 191.
- 8. புத்தரின் மற்றெரு சிடாான முசிலரின் வார்த்தைகள் SII (PTS) பக். 117

43

^{1.} லங்கா பக்கம் 113.

எங்கே ? பிறப்பற்றதும் வளர்ச்சியற்றதும் உபாதியற்றதுமான தொன்று இருப்பதால் தான் பிறப்புள்ளதும், வளர்ச்சியுள்ளதும், உபாதியுள்ளதுமானதற்குச் சாண் உண்டு.¹

இங்கே மண், நீர், அனல், வாயு என்ற நான்கு பூதங்களுக்கு இடமில்லே. நீட்சி, அகலம், நுண்மை திண்மை, நன்மை தீமை நாம ரூபம் என்பன முற்றுக இல்லாது போகின்றன. இவ்வுலகமோ மறு உலகமோ போக்கோ, வரவோ ஸ்திதியோ, பிறப்போ இறப்போ, புலனறிபொருள்களோ இங்கு இல்லே.²

இவ்வாறு எதிர்மறை வாக்கியங்களால் நிர்வாணம் வருணிக்கப் படுவதால், உயிர் அழிதல் என்ற தவருன அபிப்பிராயத்தை பலர் கொள்ளுகின்றனர். பௌத்தத்தில் ஆன்மா என்ற ஒரு பொருள் இல்லாதபடியால் ஆன்மா எவ்வாறு அழியும். ஆன்மா என்ற போலி எண்ணம் அழிகிறதென்று கூறுவதாஞல் ஒருவாறு பொருந் தும். நிர்வாணம் எதிர்மறையான தென்றே நேர்படியானதென்றே கூறுவதற்கில்லே. எதிர்மறை, உடன்பாடு என்பன சார்புப் பொருள் கள். அதனுல் அவை துவித உலகைச் சார்ந்தவை. சார்பு உண் மைக்கும் துவைதத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட பரமார்த்தமான நிர்வாணத் திக்கு இந்த இரட்டைப் பதங்கள் பொருத்த முடையனவல்ல.

எதிர்மறைச் சொல் எதிர்மறை நிலேயைச் சுட்ட வேண்டிய அ**வசிய மில்லே. சுகநிலேயை**க் குறிக்கும் **வடமொழி**யின் பாளி வடிவம் ஆரோக்யம். இது எதிர்மறைச் சொல்லு. அதாவது ரோகம் (நோய்) இன்மையைக்குறிக்கிறது. ஆரோக்கியம் என்பது எதிர்மறை நீலே யைக் காட்டவில்லே. அமிர்த என்ற வடமொழி "அழியா நிலையைக் குறிக்கும். பாளியில் இது "அமத" எனவழங்கும். நிர்வாணத் திக்கு இது ஒரு பரியாயப் பெயர். இதுவும் எதிர்மறைப்பதமானுலும் எதிர்மறை நீலேயைக் குறிக்காது நேர்படியான நித்தியத்துவத்தைக் குறிக்கும். எதிர்மறையில் அமைந்த மதிப்பீடுகளின் இன்மை அபா வமன்று. நிர்வாணம் என்ற பதத்துக்குப் பிரசித்தமாக வழங் கப்படும் பரியாயுப் பெயர் லீடு. (பாளியில் முத்தி, வடமொழியில் (முக்தி) வீடு எதிரமறையான விஷயமென எவரும் கூறமாட்டார். ஆனுல் வீட்டுக்கும் எதிர்மறைத்தன்மையுண்டு. வீடு என்றுல் தடை யாயிருக்கும் தீமையிலிருந்து விலகுதல். இது எதிர்மறையானதே. ஆனல் லீடு எதிர்மறையன்று. அவ்வாறே நிர்வாணம் என்னும் முத்தி அல்லது விமுத்தி, பூரணவிடுதலே ; எல்லாத்தீமைகளிலிருந் தும், எல்லா ஆசைகளிலிருந்தும், துவேஷம், அறியாமை என

பவற்றிலிருந்தும், ஏல்லா விதமான துவைதத்திலிருந்தும், சார் புகளிலிருந்தும், காலம் இடம் என்பவற்றிலிருந்தும் விடுதலே பெறுதல். நிர்வாணமென்பது சார்பற்றது, பரமார்த்தம் என்ற கருத்தை மஜ்ஜிம நிகாயத்திலுள்ள 140 ஆவது இலக்க தாது விபங்க சூத்திரத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். விவேகமும் ஆர்வமும் நிறைந்த புக்குசாதி என்பவரை பகவான் ஒரு நாள் இரவின் அமைதியில் குயவன் ஒருவனுடைய சாலேயில் கண்டு இம்மிக முக்ஷியமான உபதேசத்தை வழங்கிருர். இச்சூத்திரத்தின் முக்கிய மான பகுதிகள் பின்வருமாறு:—

மனிதன் ஐந்து பூதங்களான மண், நீர், அனல், வாயு, ஆகாயம், லிஞ்ஞானம் என்பவற்றின் சேர்க்கை. இவற்றில் எவையேனும் என் னுடையவையல்ல. இவை நான் என்றும் கூறமுடியாது. என் உயிர் என்றும் கூற முடியாது என்பதை ஆராய்ந்து அறிசுறுன். விஞ்ஞா னம் எவ்வாறு தோன்றி மறைசிறதென்பதையும், இன்பமும் துன் பமும் இரண்டுமல்லாதனவுமான வேதனேகள் தோன்றி மறைசின் றன என்பதையும் அறிசுறுன். இந்த அறிவிணுல் அவனுடைய மனம் பற்றற்றதாசிறது. அப்போது அவனுள்ளத்தில் உபேக்கா என்ற பற்றற்ற நடுநீலே, சார்பற்ற நீலே உண்டாசுறது. இந்த நீலேயை அவன் எந்த ஒரு யோக நீலேக்கும் பயன்படுத்தக்கூடிய வணிறுன். அவ்வாறு இந்தச் சார்பற்ற தூய நீலே நீடித்து நிற்கும் என்பதை உணர்சுறன். ஆணுல் அவன் நீன்க்குறன்.

"எல்லேயற்ற ஆகாயத்தில் நான் இந்தத்தூய களங்கமற்ற உபேக்கையை மையப்படுத்தி அதற்கமைய மனத்தைச் செப்பஞ் செய்வேணுல் அது மனச் சங்கற்பமாகும். (சம்கதம்)¹ நான் இந்தத் தூய்மையான சுத்தப்படுத்தப்பட்ட உபேக்கையை எல்லே யற்ற விஞ்ஞானத்தளத்தில் மையப்படுத்தி..... சூனியத்தளத் தில் மையப்படுத்தி குறிப்பு உண்டு இல்லேயெனப் புலனைகத்தளத் தில் மையப்படுத்தி அதற்கமைந்த மனே நீலேனைச் சங்கற்பித்துக் கொளவேணுல் அது மானசிக சங்கற்பமாகும்.'' அப்போது அவன் சம்சாரத்தையும் பவத்தையும் விபவத்தையும் (தன்னே அழித்தல்)² சங்கற்பஞ் செய்யமாட்டான். இவ்வாறு காமதன்ஹா, பவதன்ஹா, விபவதன்ஹா அற்றவணுிருப்பதால் உலகில் அவனுக்கு எதிலும்

^{1.} உதான (கொழும்பு 1929) பக். 129.

^{2.} உதான பக்கம் 128 DI (கொழும்பு 1929) பக் 172

மிகப் புனிதமான உயர் யோக நீட்டைகள் யாவும் மனச் சங்கற்பங்களாகவும் மனதாலானவைகளாகவும் உபாதிக்குட்பட்டனவாகவும் கூறுகளுடையனவாகவும் இருப்பதைக் கூர்ந்து நோக்குக. இவை மெய்ப்பொருள் அல்ல. வாய்மையும் (சச்ச) அல்ல.

வேட்கை, வேதனே (விருப்பத் தாணிவற்றல்) ஆசியவற்றினின்று விடுவதலே யடைந்துள்ளபடியால் அவன் இனி புதிய கன்மங்களே உற்பத்தி செய்யமாட்டான் என்பது இதன் கருத்து.

பற்றில்லே. பற்றில்லாதபடியால் எதிலும் அவலம் இல்லா தவனுமா கிரு**ன். அப்போது** உள்ளம் ஒடுங்குகிறது. உள்ளே ஆசைகள் முற்றுக அணேந்து **(பச்சத்தம் யேவ பரிநிப்பாயதி)** விடுகின்றன. "பிறப்பு ஒழிந்தது, தூய வாழ்வு வாழப்பட்டது, செய்யவேண்டியது செய்யப் பட்டது, இனிச் செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லே.¹

இனி அவனிடம் இன்ப துன்ப வேதனேயோ, மத்தியஸ்த வேதனேயோ, உண்டானுல் அது அநித்தியம், தன்னே அது பந்தப் படுத்தமாட்டாதென உணருகிறுன். பற்றேடு அது அனுபவிக்கப் படவில்லே என்று உணருகிறுன். என்ன வேதனே உண்டானுலும் அதில் பற்றின்றி (விசம்யுத்தோ) அனுபவிக்கிறுன். இந்த நுகர்ச்சி களெல்லாம் உடல் அழிந்ததும், எனனையும் திரியும் அற்ற விளக்கின் சுடர்போல, ஒருங்கிவிடும் என உணர்கிறுன்.

"ஆனபடியால் ஒ! பிக்குவே, இவ்வாறு இத்தகைய பேறு பெற்ற லனிடம் சார்பற்ற ஞானம் உதயமாசிறது. எனெனில் எல்லாத் துக்கமும் ஒழிந்தது என்ற ஞானமே உயர்ந்த சார்பற்ற பரமஞானம், சத்தியத்தில் நீலபெற்ற இந்த விடுதலே அசைவற்றது. ஓ பிக்கு! போலிநீலே (மோசதம்மம்) பொய். உண்மையான அமோசதம்ம நீர்வாணமே சத்தியம் (சச்ச). இந்தப் பரமார்த்தத்தைப் பெற்றவன் உண்மையான பேறுடெற்றவனே. இந்தப் பரமார்த்தமே (பரமம் அரிய சச்சம்) நிர்வாணம். இதுவே மெய்ப்பொருள்.

வேறிடத்தில் பகவான் நிர்வாணம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக சத்தியம் என்ற சொல்லேச் சந்தேக விபரீதமின்றிப் பயன்படுத்து தெறுர். "நான் உனக்கு சத்தியத்தையும் அதை அடையும் வழியையும் போதிக்கிறேன்"² இங்கே சத்தியமென்பது நிர்வாணம் என உறுதியா கக் கூறலாம்.

சார்பற்ற சத்தியம் என்பது என்ன?புத்த தர்மத்தின்படி பரமார்த் மென்பது உலகில் சார்பற்ற பொருள் ஒன்றுமில்லே, எல்லாம் சார் புடையவை. உபாதிக்குட்பட்டவை, அநித்தியமானவை; மாறுபாடற்ற நித்தியமான சார்பற்ற ஆன்மா என்றெரு பொருள் உள்ளேயு மில்லே, வெளியேயுமில்லே. இதுவே பரமார்த்தம் என்பதே, சத்தியத் தில் எதிர்மறை என்பதொன்றில்லே. சாதாரணமாக "எதிர்மறை உண்மை" யென்று சொல்வது பொருந்தாது: இந்த உண்மையை உணர்தல் என்பது விஷயங்களே இருந்த இருந்தபடி (யதாபூதம்) அறிதல்: மோகமோ அஞ்ஞானமோ இன்றி அறிதல்.³ இதுவே வேட்கை ஒழிதல் (தண்ஹக்கய) துக்க நிரோதம் என்று சொல்லப் படும் நிர்வாணம். நிர்வாணம் என்பது சம்சாரம்.¹ என்பர் மஹா யான மதத்தவர். இது ஒருவருடைய காட்சியைப் பொறுத்தது. அதாவது ஒருவருடைய அகநோக்கு புறநோக்கு என்பவற்றைப் பொறுத்தது. மூலதேரவாத பாளிகிரந்தங்களில் உள்ள கருத்துக் க**னி**லிருந்தே இந்த மகாயானக்கருத்து வளர்ச்சியடைந்திருக்கலாம். இதையே சுருக்கமான இந்த ஆராய்ச்சியில் நாம் மேலே குறிப்பிட் டோம்.

ஆசை ஒழிந்ததும் அதன் பயகை இயற்கையாகவே உண்டாவது நிர்வாணமென்று கருதுவது தவறு. நிர்வாணம் ஒரு காரியமன்று. அது எந்தக் காரணத்திலிருந்தும் உண்டாவதில்லே. அப்படியானுல் அது ஆக்கப்பொருளாய் உபாதிக்குட்பட்டதாகும். நிர்வாணம் காரண முமன்று, காரியமுமன்று. அது காரணகாரியத் தொடர்புக்கு அப்பாற்பட்டது. சத்தியம் ஒரு காரியமன்று, பயனன்று. அது தியானத்தினுலோ சமாதியினுலோ உண்டானதன்று. அனுபூதி நிலே யில், அத்தியாத்மிக நிலேயில் சைதிசெகமாக உண்டாவதன்று. உண்மை உண்டு, நிர்வாணம் உண்டு. நீங்கள் செய்ய வேண்டியது அதைக் கண்டு உணர்தலே. நிர்வாணத்தை அடைய வழி உண்டு. ஆனுல் நிர்வாணமென்பது இவ்வழியின் பயனுக உண்டாகும் காரிய மன்று.² ஒரு பாதை வழியாக ஒரு பலேயை அடையலாம். ஆனுல் பாதையின் பலன் அந்த மலேயன்று. பாதையென்ற காரணத்தின் கண்ணின் காரியமன்று அந்த ஒளி.

நீர்வாணத்தின் பின்னர் என்ன உண்டு? என மக்கள் கேட் பதுண்டு. நிர்வாணமே முடிந்த உண்மையானபடியால் இந்தக் கேள்விக்கு இடமில்லே. இதுவே கடைசி முடிவாணுல் அதற்கு மேலே ஒன்றுமில்லே. நிர்வாணத்துக்கு அப்பால் எதாவது இருக்குமானுல் அதுவே முடிவான உண்மையேயன்றி நிர்வாணம் முடிவான உண் மையன்று. ராத என்ற பிக்கு இந்தக் கேள்வியை வேறெருவனகயில் பகவானிடம் கேட்டார். "நிர்வாணத்தின் நோக்கமென்ன? நோக்கம் என்ன என்று கேட்கும்போது நிர்வாணத்திற்கு அப்பால் எதோ ஒன்று இருக்கிறது என்பது தொக்கு நிற்கிறது. எனவே பகவான்,

இதன் பொருள் அவன் இப்போது அருகத் நிலேயை அடைந்து ஆட்டான் என்பதே.

^{2.} ருரு (PTS) பக்கம் 369.

^{3.} ஒப்புநோக்குக. Lanka பக்கம் 200 ஓ. மகாமதி, நிருவாண மென்பது உள்ளதை உள்ளபடி அறிதல்.

சம்சாரமே நிர்வாணம், நிர்வாணமே சம்சாரம், இவற்றிடையே எதுலில் வித்தியாசமுமில்லே என்பர் நாகர்சுனர்.

உலகம் கடந்த ஒன்பது நிலேகளுள் (நவலோகுத்தா தர்மங்களுள்) நிருவாணம் மார்க்கத்துக்கும் பன்னுக்கும் அப்பாற்பட்டதென்பதை இங்கு நினேனிற கொள்ளல் வேண்டும்.

ஓ: ராத இது அர்த்தமற்ற கேள்வி; நிர்வாணத்தை நோக்கமாக, சார்பற்ற பரம்பொருளாகக் கொண்டே துறவு வாழ்க்கையில் மூழ்கு சிருர்கள். அதுவே அதன் இலட்சியம் முடிவான நோக்கம்".¹

மாணத்தின் பின்னர் புத்தபகவான் நிர்வாணத்தில் பிரவேசித் தார். பரிநீர்வாணத்தில் பிரவேசித்தார் என்ற சாதாரணமான கூற்றுக்கள் தவருனவை. அதனுல் அவை பொதுமக்கள் மனத்தில் நிர்வாணத்தைப் பற்றிப் பலவிதமான கற்பணேகளுக்கு இடமளித்தன.² புத்தர் பரிநீர்வாணத்தில் அல்லது நீர்வாணத்தில் புகுந்தார் என்று பேசப்படும்போது நீர்வாணம் ஒரு நீலேயென்றே ஒரு ராச்சிய மென்றே, உயிர் வாழும் ஒரு நீலேயென்றே எண்ணுகிறர்கள். "நீர்வாணத்தில் பிரவேசித்தார்" என்ற வழக்கு மூல பாடங்களில் இல்லே. இறந்த பின் நீர்வாணத்தில் புகுதல் என்பது ஒன்றில்லே. நீர்வாண அனுபூதி பெற்று இறந்துபோன புத்தரைப் பற்றியோ, அருகதர் பற்றியோ குறிப்பதற்கு "பரிநீப்புதோ" என்ற சொல் வழங் கப்படுகிறது.

இது நிர்வாணத்தில் பிரவேசித்தார், என்ற பொருள்படுவதில்லே. "பரி நிப்புதோ" என்றுல் முற்ருகப் போனவர், முற்றுக வீசப்பட் டவர், முற்றுக ஒழிந்தவர்" எனப் பொருள்; எனெனில் புத்தரோ, அருகதரோ மீண்டும் பிறவி எடுப்பதில்லே.

பரிநிர்வாணமடைந்த புத்தர் அல்லது அருகதருக்கு மரணத்தின் பின் என்ன நடக்கிறது என்ற கேள்வி எழுகிறது. இக்கேள்விக்குப் பதில் இல்லே. இத்தகைய கேள்விகள் பதில் கூறப்படாத கேள்**விகள்** எனப்படும். இது பாளியில் (அவ்யாகத) எனப்படும்.³

இதைப் பற்றி புத்தர் பேசியபோது அருகதன் இறந்த பின் அவன் எய்தும் நீலேயைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு நமது மொழியில் வார்த்தை கள் இல்லேயெனக் கூறிஞர். வச்சன் என்ற பரிவ்ராஜகன் கேட்ட கேள்விக்கு பகவான் "பிறத்தல்", "பிறவாமை" என்ற பதங்களே அருகதர் விஷயத்தில் கூற முடியாது. எனெனில், உருவம், வேதனே, குறிப்பு, சங்கற்பம், விஞ்ஞானம் என்ற நீலேகள் அவர்கள் வ்ஷயத்தில் முற்றுய் வேரோடு அழிந்துவிடுசின்றன. மாணத்தின்

- 3. STV (PTS) பக்கம் 375.
- 4. MI (PTS) பக்கம் 486.

பின் அவை அவர்கள் விஷயத்தில் மறுபடி உண்டாவதில்லே.இந்தப் பஞ்சக் கந்தங்களே பிறப்பு, பிறவாமை என்பவற்றேடு தொடர் புடையவை.⁴

எரியும் விறகுக் கட்டை ஒழிந்த பின் அணேந்து போகும் நெருப்புப் போலவும், எண்ணையும் திரியும் முடிந்த பின் அணேந்து போகும் விளக்குச் சுடர் போலவும் இருப்பது அருகதரின் மறைவு என உவமிக்கப்படுகிறது.¹ இங்கே உவமிக்கப்பட்டது நிர்வாணத்துக்கனறு. நெருப்பும், விளக்குச் சுடரும் நிர்வாணத்துக்கு உவமிக்கப்படவில்லே. பஞ்சக்கந்தங்களினுலான பொருளுக்கே உவமிக்கப்பட்டுள்ளன. இதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்பஞ்சக்கந்தங் களான பொருளே நிர்வாண அனுபூதியைப் பெற்றன. இந்த உவமை நிர்வாணத்தையே குறிக்குமெனச் சிறந்த அறிஞர் உட்படப் பலர் தவருக எண்ணிப் பிறைபட விளக்கங் கொடுத்திருப்பதால் இவ் விஷயத்தை இங்கு வலியுறுத்த விரும்பு இரும். அண்ந்துபோன தீயுக்கோ, விளக்குச் சுடருக்கோ நிர்வாணம் உவமிக்கப்படவில்லே

ஆன்மா என ஒன்று இல்லாவிட்டால் நிர்வாண அனுபவத்தைப் பெறுபவர் யார் என்ற கேள்வி பரவலாகக் கேட்கப்பட்டு வருகிறது. **நிர்வாணம் ஒரு** பறமிருக்க ஆன்மா இல்லாவிட்டால் இப்போசு நிலைப்பது யார் என்ற கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகிறும். நினேவே நினேக்கிறது என்பதை மேலே எடுத்துக் காட்டினேம். நினேவுக்குப் பின்னுல் நினப்பவர் என ஒருவர் இல்லே என்பதை விளக்கினும். அவ்வாறே ஞானமே (பஞ்ஞா) அனு பூதியே அனுபவிக்கிறது. அனுபூதிக்குப் பின்னுல் ஆன்மா என்று ஒன்றில்லே. துக்கத்தின் உற்பத்தி பற்றி ஆராய்ந்த பொழுது, அது உயிராயிருந்தாலென்ன பொருளாயிருந்தாலென்ன, சிந்தனே அமைப்பாயிருந்தாலென்ன. அது தோற்றத் தன்மையுடையதாயிருந்தால் அதன் அகத்**தலே அதன் ஒடுக்க அ<u>றி</u>வு**ம் **உண்டென்பதைக் காட்டி**னேம். குக்கம் **எ**ன்னும் சம்சார வட்டத்தில் தோற்ற **மி**ருக்கும் போது **அதில்** அழியுந்தன்மையுமுண்டு. துக்கம் வேட்கையினுல் (கண்ஹா) தோன்று இறது. பிரக்ஞை என்ற ஞானத் திருல் அது அழிகிறது. வேட்கையும், ஞானமும் பஞ்சக்கந்தங்களில் அடங்கியுள்ளன என் பதை முன்னர் கண்டாம்.²

இவ்வாறு தோற்றத்துக்கும் அழிவுக்குமேதுவான வித்து பஞ்சக் கந்தங்களிலுண்டு. "இந்த ஆறு அடி நீளமான உணர்வுள்ள உடலகத்திலேயே உலகமும் அதன் தோற்றமும், அழிவும், அழிவுக்

^{1.} S 111 (PTS) பக்கம் 189.

^{2.} புத்தரின் நீருவாணத்துக்குப் பின் எனச் சிலர் எழுதுவதுண்டு. இதற்கு அர்த்தமில்லே. புத்தரின் பரிநீருவாணத்துக்குப் பின் என்றே எழுக வேண்டும் பௌத்த இலக்கியங்களில் நீருவாணத்துக்குப் பின் என்ற வழக்கு கிடையாது பரி நிருவாணத்கதுகுப் பின் என்றே வழக்கு.

^{1.} MI (PTS) us. 487, 111 us. 245. Sn ((PTS)) V 232 (us. 41)

^{2.} பஞ்சக் கந்த உயாதானம் பற்றி பக்கம் 26, 36 இல் பார்க்க.

கான மார்க்கமும் உண்டு எனக் கூறு^{க்க}ேறன். " என புத்தர் கூறிய பிரசித்தி பெற்ற கூற்றின் அர்த்தம் இதுதான்.¹ எனவே இந்தப் பஞ்சக் கந்தத்திலே தான் நான்கு உயர்வாய்மைகளுமுண்டு. அதா வது எம்முள்ளேதானுண்டு. (இங்கே துக்கம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக உலகம் (லோகம்) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது துக்கத்தைத் தோற்றுவிக்கவும் ஒடுக்கவும் வெளியேயிருந்து எவ்வித சக்தியும் வரவில்லே என்று பொருள் தரும்.

நாலாவது உயர் வாய்மைப்படி ஞானத்தை வளர்த்தால் அது வாழ் வின் இரகசியத்தைக் காணும் யதா பூதஞானம், உள்ளதை (உள்ள படி உணரும் பான்மையை உண்டாக்கும். இந்த இரகசியத்தைக் கண்டால் சத்திய தரிசனமுண்டாகும்; சம்சார மோகத்தை உண்டாக் கும் சக்திகளெல்லாம் ஒயும், புதிய கன்மங்கள் உண்டாகமாட்டா. மோகமும் வேட்கையும் ஒழிகின்றன. சம்சார வேட்கை அற்றுப் போகிறது. தன்னே வருத்திய மனநோயின் காரணத்தை, அதன் இரகசியத்தை, ஒருவன் கண்டதும் நோய் நீங்குவதுபோல இந்த மோகம் நீங்குகிறது.

எறக்குறைய எல்லா மதங்க**ளி**லும் பரம சுகமானது மாணத்**தின்** பின்னரே பெறப்படுகிறது. ஆனுல் நிர்வாணம் இம்மையிலேயே அனுப**வி**க்கக் கூடியது. அதை அடைவதற்கு மரணம் வரை காத் திருக்க வேண்டியதில்**லே.**

உண்மையை உணர்ந்தவன், நீர்வாண சுகத்தைப் பெற்றவனே. உலகில் மற்றையோரெல்லாரையும் விட மகிழ்ச்சியுள்ள மனிதன் அவனிடத்து எவ்வித மனச்சிக்கல்களும் பிறழ்வுணர்ச்சிகளும் கிடையா. மற்றவர்களே வாட்டி வதைக்கும் கவலேகளும் அவலங்களும் அவனிட மிலலே. அவனுடைய மனம் பூரண ஆரோக்கிய நீலியுடையது. பழையவற்றை நீனேந்து அவன் பச்சாத்தாபப்படுவதில்லே. எதிர் காலத்தை நீனேந்து அங்கலாய்ப்பதில்லே. அவன் நிகழ்கால வாழ் வையே பூரணமாக நடத்துகிறுன்.¹ அதனுல் பொருள்களே நன்கு நயந்து மகிழ்ச்சியோடு பற்றின்றி வாழ்கிறுன். எக்களிப்பும் ஆனந்த மும் உடையவனுய இந்திரியங்களெல்லாம் மகிழக் கவலேயின்றிச் சாந்தமாய் வீறுன ஒளியுடன் தூய வாழ்வை ஆனந்தமாகக் கழிக் சிறுன்.³ தன்னலமான ஆசைகள், துவேஷம், அறியாமை, இறு மாப்பு, தற்பெருமை முதலிய ஆசவங்களற்றவனுய தூய்மையும் மென்மையும் உடையவனுய் பரந்த அன்பும், கருணேயும், பரிவும், அனுதாபமும், நல்லெண்ணமும் சசிப்புத் தன்மையும் உடையவனும் வாழ்கிறுன். மற்றவர்க்கு அவன் செய்யும் சேவை மிகத் தூய்மை யுடையது. அவனிடம் தன்னலம் கிடையாது. அவன் சம்பாதிப்ப தில்லே. ஈட்ட வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதில்லே. ஆன்மிகச் செல் வத்தைக் கூட அவன் விரும்புவதில்லே. இன்ன நிலேயை அடைய வேண்டு மென்ற ஆசை அவனிடமில்லே. ஆன்மா உண்டென்ற மோகம் அவனிடமில்லே.

நிர்வாணமென்பது துவைதங்களேக் கடந்தது. சார்புத் தன்மை யற்றது. எனவே அது நன்மை தீமை, சரிபிழை, உள்ளது இல்லது, என்று நாம் கொள்ளும் கருத்துக்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. நிர்வாணத் தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு நாம் பயன்படுத்தும் " சுகம் " என்ற சொல்லுக்கூட இச்சந்தர்ப்பத்தில் முற்றும் வேருன பொருளுடைய தாகிறது. சாரீபுத்திரர் ஒரு முறை " நண்பரே " நிர்வாண மென்பது "சுகம்" நிர்வாணம் என்பது " சுகம் " என்றுர். அப்போது உதாயி " ஆணுல் நண்ப சார் புத்திர, உணர்ச்சி இல்லாவிட்டால் சுகமேது ? என்றுர். அதற்கு சார் புத்திரர் கூறிய விடை ஆழ்ந்த தத்துவக் கருத்துடையது. சாதாரண அறிவாளிகளால் புரிந்து கொள்ள முடியாதது. " உணர்ச்சி இல்லாதிருப்பதே சுகந்தான் " என்பதே அவருடைய விடை.

நிர்வாணம் அதர்க்கியமானது. அதாவது தர்க்க சாத்திரத்துக்கு அப்பாற்பட்டது. தர்க்க முறைப்படி விவேகத்தைத் திருப்திப்படுத்**தி** வினேதார்த்தமாக விசாரண நடத்தினுலும் பரமார்த்தமான நிர் வாணத்தை அவ்வகையில் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பாலர் வகுப்பிலுள்ள சிறு குழந்தை " சார்பியல் கோட்பாட்டைப் " பற்றி சண்டை போடக்கூடாது. ஆனுல் அதன் பாடங்களே முறைப்படி படித்து முன்னேறுமானுல் ஒரு காலத்தில் அக்கோட்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ளும். நிர்வாணத்தை ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அனுபவத்தி னுல் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் (பச்சத்தம் வேதி தப்போ விஞ்ஞாஹி) ஆர்வத்துடனும் பொறுமையுடனும் மார்க்கத்தில் செல்வோமானுல் நேற்மையோடு நம்மைப் பயிற்றித் தூய்மைப்படுத்துவோமானுல், ஆன்மீக அபிவிருத்தியை அடைவோமானுல் அதை நம்முள் ஒரு நாள் அனுபவிக்க முடியும். மயக்கத்தைத் தரும் சொற்களேயும் பெரிய வாதங்களேயுஞ் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டியதில்?லை.

இனி நிர்வாணத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் மார்க்கத்தைப் பற்றி ஆராய்வாம்.

^{1.} А (கொழும்பு 1929) பக்கம் 218.

^{2.} SI (PTS) பக்கம் 5.

^{3.} M II (PTS) பக்கம் 121.

V ஆம் அத்தியாயம்

நாலாவது உயர் வாய்மை : மார்க்கம்

துக்கத்தை ஒழிக்கும் மார்க்கமே நாலாவது உயர்வாய்மை. இது "துக்க நீரோத காமினி படிபதா ஆரியசச்ச" என பாளியில் கூறப்படும். இதுவே மத்திய வழி (மஜ்ஜிமா படிபதா) எனெனில் இது இரு தீவிமமான கொள்கைகளே விலக்கி நடுவழியைப் பின் பற்றுகிறது. இதன் ஒரு முனே புலன்வருமின்பங்களில் சுகத்தைக் காண்பது. இவ்வழி "கீழானது, சாதாரண மானது, பயனற்றது, பொது மக்களால் பின்பற்றப்படுவது". மற்ற முனே தன்னே ஒறுத்துப் பலவகையான கடுந்தவங்களில் ஈடுபட்டுச் சுகம் தேடுவது. இது "துன்பமுண்டாக்குவது, தகைமையற்றது, பயன்தராதது". இவ்விரு வழிகளிலும் ஈடுபட்டு இவை பயனற்றவை என்று கண்ட பகவான தன் அனுபவத்தின் மூலம் இந்த மத்திய வழியைக் கண்டார். இது " காட்சி உதவி அறிவைக் கொடுக்கும். இதன் பயனைக உள்ளத்த மைதியும், அகக்காட்சியும், ஞான ஒளியும், நிர்வாணமும் கிட்டும்," இந்த நடுவழியே உயர்ந்த எட்டுக் கூறுகளேயுடைய மார்க்கம் (அரிய அட்டாங்கித மக்க) என வழங்கப்படும்.

இது எட்டுப் பிரிவுகளே உடையது. இவை :—

- 1. நற்காட்சி (சம்மாதிட்டி).
- 2. நல்லூற்றம் (சம்மாசங்கப்ப)
- 3. நல்வாய்மை (சம்மாவாசா)
- 4. நற்செயல் (சம்மாகம்மந்த)
- 5. நற்சீவனோயம் (சம்மா **ஆஜீவ)**
- 6. நல்லூக்கம் (சம்மாவாயாம)
- 7. நற்கடைப்பிடி (சம்மாசத)
- 8. நல்லமைதி (சம்மாசமாதி)

நாற்பத்தைந்து வருடமாக புத்த பகவான் செய்த போத'கை முழுவதும் இந்த மார்க்கத்தோடு எதோ ஒரு வகையில் தொடர்புடைய தாயிருக்சிறது. அவர் இம்மார்க்கத்தைப் பலவகையில், பல வார்த் தைகளால், பலபேருக்கு அவ்வவர் தகமைக்கும், திறமைக்கும் அறிவுக்கும் ஏற்றவாறு விளக்கினர். ஆயிரக்கணக்கான உபதேசங் களே அவர் செய்தார். அவை பிடக நூல்களெங்கும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. அட்டாங்க மார்க்கத்தின் சாரம் அவற்றில் ஆங் காங்கு சிதறிக் கிடக்கின்றன.

இந்த அட்டாங்கங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றுக அனுசரிக்கப்பட வேன்டியவையல்ல. ஒரு சேர ஒரேசமயத்தில் பலபட அனுட்டிக்கப்பட வேண்டியவை. ஒன்வொருவருடைய தகைமைப்படி இவை ஒ**ே** நேரத்தில் பின்பற்றப்பட வேண்டியவை. ஒன்றுடோன்று தொடர் புடையவை. ஒன்று, மற்றதை அனுசரிப்பதற்கு உதலியாயிருக்கும். பௌத்தர்களுடைய பயிற்சி, விநயம் என்பவற்றில் மிக முக்கிய மானவை (அ) (சீலம்) (ஒழுக்கம்) (ஆ) சித்தத்தை ஒருமுகப்படுத் துதல்) (சமாதி) (இ) ஞானம் (பஞ்ஞா-பிரக்ஞா)¹ என்பனவாகும். இவற்றை வளர்ப்பதற்கும் பூரணப்படுத்துவதற்கும் இந்த எட்டு மார்க்கங்களும் உதவுகின்றன. அட்டாங்க மார்க்கத்தை நன்கு புரிந்து கொள்வதற்கு அவற்றை சீலம், சமாதி, பிரக்னை என்ற மூன்று பிரிவின் கீழ் அடக்குவது உதவியாயிருக்கும். இவ்வாறு பிரித்து இளைக்குவதும் பொருத்தமாகும்.

உயிர்வாழும் எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் அன்பும் கருணேயும் உடையவராயிருக்க வேண்டுமென்ற சீலம் அடிப்படையிலே தான் புத்தருடைய போதனே தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. மகா கருணேயே பகவா னுடைய போதனேயின் பேரிலட்சியம். ஆனுல் அறிஞர் பலர் இதனே மறந்து புத்த தர்மத்தைப் பற்றிப் பேசும் போதும் எழுதும் போதும் வெறும் அத்யாத்மக் கோட்பாடுகளேயும் சாரமற்ற தத்துவ விரிவுனை களேயும் செய்துவருவது வருந்துவதற்குரிய விஷயமாகும். பெரும்பா லான மக்களின் நன்மைக்காகவும், பெரும் பாலானவர்களின் சுகத் துக்காகவும் உலகத்தவர் மீதுள்ள பெருங் கருணேயினுல் (பகுஜன ஹிதாய பகுஜன சுகாயலோகானுகம்பாய) பகவான் இத் தருமத்தைக் கூறினுர்.

மனிதன் பூரணமடைய வேண்டுமானல் அவனிடம் கருணே, ஞானம் என்ற, இரு பண்புகள் மலர வேண்டும். இங்கே கருணே என்னுல் அன்பு ஒப்புரவு, தயை, சசிப்புத் தன்மை, என்பவற் றையும் உள்ளத்தில் உண்ர்ச்சியினுல் உண்டாகும் நற்பண்புகளேயும் குறிக்கும். பிரக்ஞா என்ற ஞானம் மனத்தில் தோன்றும் விவே கம் சார்பான பண்புகளேக் குறிக்கும். உணர்ச்சி சம்பந்தமான பண் புகளே ஒருவர் விருத்தி செய்து புத்தியை அலட்சியஞ் செய்வாரானை அவர் நல்மனமுள்ள ஒரு முட்டாளாசி விடுவார். புத்தியை வளர்த்து உணர்ச்சிகளே அலட்சியஞ் செய்தால் ஒருவர் கருணேயில்லாத வீவேசி யாக வளர்ச்சியடைவார். எனவே பூரண வளர்ச்சி பெறுவதற்கு உணர்ச்சியையும் வளர்க்க வேண்டும். வீவேகத்தையுகம் வளர்க்க

^{1.} MI (PTS) us. 301.

வேண்டும். பௌத்த வாழ்வு நெறி இதுவே. இதில் கரு**?ணயு**ம் ஞானமும் பிரிவனறிச் சேர்ந்திருக்கின்றன. இதை மேலே காண் பாம்.

அன்பையும் கரு?ணயையும் அத்திவாரமாகக் கொண்ட சீலம் அட்டாங்க மார்கத்தில் காணப்படும் நல்லாய்மை, நற்செயல், நற்சீ வஞேபாயம் (இல. 3, 4, 5 என் அட்டவ?ணயிலுள்ள படி) என்பவற்றைத் தன்னுள்ளடக்கியிருக்கிறது.

நல்லாய்மை என்பது (1) பொ**ய்** பேசாதிருத்த**ல் (2) புறங்** கூரு திருதல், துவேஷத்தையும் பகையையும், வேற்றுமையையும் பிணக்கையும் மக்களிடையே உண்டு பண்ணும் பேச்சையும், பழி கூற வதையும் விலக்குதல் (3) இன்னுச் சொல்லாமை, கொடிய மரியாகை யற்ற சொற்களேப் பேசாதிருத்தல், குரோதமும் அவமானமும் உண். டாக்கும் சொற்கீனப் பேசாதிருத்தல், (4) பயனில் சொல் பேசாமை, வீண்வார்த்தை போதிருத்தல், வதந்தி பரப்பாதிருத்தல், இத்த கைய பேச்சுக்களேக் கைவிட்டால் மனிதன் உண்மையையே பேச நேரிடும். இனிமையும், பயனுள்ளவையுமான பேச்சைப் பேசுவான். ஒருவன் சொற் சோர்வுபடப் பேசக்கூடாது. கருத்தின்றிப் பேசக்கூடாது. நேரத்தலே சரியான சரியான டைத்தில் பேசவேண்டும். பயனுள்ளவற்றைப் பேசமுடியாவிட்டால், பெருந்தன்மையோடு பேசா திருந்து விட வேண்டும்.

நற்செயல் நல்லொழுக்கத்தையும், நல்லாசாரத்தையும் வளர்க்கும். கௌரவமாய்ப் பழகச் செய்யும். உயிர்களேக் கொல்லாதிருக்கவும், களவு செய்யாதிருக்கவும், நேர்மையற்ற விவகாரங்களில் ஈடுபடாம லும், தவருன முறையில் இணேவிழைச்சிலீடு படாமலிருக்கவும் துணே செய்யும். மற்றவர்களேயும் சமாதானமான நல்வழியில் நடக்கத் தூண்டும்.

நற் சீவணேபாயம் என்பது மற்றவர்க்குத் தன்பத்தை உண்டாக் கும் தொழிலகவில் ஒருவன் ஈடுபடாது தன் சீவணேபாயத்துக்கான ஊதியத்தைச் சம்பாதித்தல். ஆயுதங்களில் வியாபாரஞ் செய்தல், மாணத்தை உண்டாக்கக் கூடிய ஆயுசங்சீன விற்றல், போதைக்குரிய பொருள் ளேயும் விஷப் பொருள்சளேயும் வியாபாரஞ் செய்தல், மிருசங் ளேக் கொறை அவற்றை விற்றல் என்பன விலக்கப்பட வேண்டியவை. மற்றவர்சீன் வஞ்சித்தல்போன்ற தொழில்களில் ஈடுபடாதிருத்தல், மதிப்புக்குரியதும், மற்றவரால் பழிக்கப்படாததும், மற்றவர்க்கு இன்னு செய்யாததுமான தொழில்களால் சீவனே பாயத்தைத் சேடிக் கொள்ள வேண்டும். ஆயுதங்களில் வியாபாரம் நடத்தக்கூடாதெனவும், மரனத்தை விளேவிக்கக் கூடிய ஆயுத வியாபாரத்தில் ஈடுபடக் கூடாதெனவும் அது தீமை நிறைந்த **சீவனேபாய மென்றும் கூறுவதால் பௌத்தம் எந்தவிதமான யுத்தத்தையும் வெறுக்கிறதென்பதைத் தெளிவாகக் காணலாம்.**

அட்டாங்கமார்க்கத் தில் நல்வாய்மையும், நற்செயலும் நற்சீவனே பாயமும் ஆசிய மூன்றும் சீலத்தில் அடங்கும். தனிப்பட்டவர்களும், சமூகத்திலுள்ளவர்களும் சுகமாகவும், பிணக்கின்றியும் நல்வாழ்வு வாழ்வதையே பௌத்த சீலம் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது. உயர்ந்த ஆத்மீகப் பேறுகளேப் பெறுவதாளுல் இவை இன்றியமையா அடிப்படையாக மதிக்கப்படுகின்றன. இந்தச் சீல பென்ற அத்தி வாரமில்லாவிட்டால் எந்தவிதபான ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும் இடமில்லே.

அடுத்ததாக மனத்தை வழிப்படுத்தும் மூன்று அமிசங்கள் அட்டாங்க மார்க்சத்தில் உண்டு. அவை நல்லூக்கம், நற்கடைப்பிடி, நல்லமைதி என்பன. அட்டாங்க நிரலில் இவை 6, 7, 8 ஆகக் காணலாம் (நல்லமை தி என்பது நற்சமாதி).

நல்லூக்கம் என்பது மனத்திலே தீய எண்ணங்களும், மன ஆரோக்கியத்துக்கு ஒவ்வாத எண்ணங்களும் தோன்றுது தடுக்கும் ஊக்கமான மன உறுதி (2) அவ்வாறு எழுந்த தீய எண்ணங்களே நீக்கும் ஊக்கமான மனவுறுதி (3) மனத்திலே நல்ல எண்ணங் கீள்யும் தூய எண்ணங்களேயும் எழச் செய்யும் மன உறுதி (4) ஏற் கனவே மனத்தில் உண்டான நல்ல தூய எண்ணங்களே விருத்தி செய்து நிறைவாக்கும் மன உறுதி.

நற்கடைப்பிடி என்பது எப்பொழுதும் விழிப்பாயிருத்தல், கருத்தோ டிருத்தல், கவனமாய் இருத்தல் (1) அதாவது காயத்தின் தொழிற் பாடுகள் (2) உணர்ச்சிகள், நுகர்வுகள் (3) சித்தத்தின் செயல்கள் (4) எண்ணங்கள், கற்பனேகள், கருத்துக்கள், பொருள்கள் (தம்ம) என்பவற்றை விழிப்புடன் கருத்தில் கடைப்பிடித்தல், நினேத்தல்.

மூச்சை உள்ளே வாங்கும்போதும் வெளியே விடும்போதும் அதைத் தியானித்துக் கொண்டிருத்தல் ஆனுபான சதி எனப்படும். மனதை ஒரு நிலேப்படுத்துவதற்கு இந்தத் தியானமுறை பௌத்தத்தில் மிகப் பிரசித்தமானது. இது உடம்பு சம்பந்தப்பட்ட தியானம். உடம்பின் தொழிற்பாட்டைப் பற்றி விழிப்பாயிருப்பதற்கு வேறு பல தியான முறைக**ளு**முண்டு.

மனத்தில் உண்டாகும் வேத**?ன (நுகர்வு)கள், உணர்ச்சிகள்** என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் இன்பமானவையோ, துன்ப மானவையோ, நொதுமலானவையோ எவையாயிருந்தாலும் அவற்றை விழிப்போடு கருத்திற் கொள்வதோடு அவை எவ்வாறு தம்மூன்தோன்றி மறைகின்றன என்பதைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சித்தத்தின் தொழிற்பாடுகள் சம்பந்தமாக மனம் காம விருப்பு டையதாயிருக்கிறதா இல்லேயா, துவேஷப் பான்மையுடையதாயிருக் கிறதா இல்லேயா, ஒன்றை வேறென்ரு கடமங்கி மோக முற்றி ருக்கிறதா இல்லேயா, அலேகின்றதா, ஒரு நிலேப்பட்டிருக்கின்றதா என இவ்வாறு மனத்தின் நிலேகளேப் பற்றி விழிப்பாயிருக்க வேண்டும். இவற்றின் பலவகையான இயக்கங்களேயும் கவனித்து அவை எவ்வாறு எழுகின்றன, மறைகின்றன என்பதை விழிப்போடு ஆராய வேண்டும்.

எண்ணங்கள், கருத்துக்கள், கற்பிதங்கள், பொருள்கள் என்பன பற்றி அவற்றின் தன்மையையும், அவை எவ்வாறு தோன்றி மறைகின்றன என்பனபற்றியும் எவ்வாறு வளர்க்கப்படுகின்றன, எவ்வாறு ஒடுக்கப்படுகின்றன, அழிக்கப்படுகின்றன, என்பனபோன்ற ஏற்றைப்பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நான்கு வ**கையான** தியானங்களேப் பற்றி **சதிபட்டான சூத்திரம்** என்ற நூலில் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. (சதிபட்டான என்றுல் தியான நிஜே).¹

சமாதியின் மூன்றுவது அமிசம் நல்லமைதி. இது நான்குவகை யான தியானங்களுக்கு இட்டுச் செல்லும். இது பொதுவாக சுழுத்தி நீலே எனப்படும். முதலாவது தியான நீலேயில் காம இச்சைகளும், புலன்வரும் இன்ப வேட்கை களும், குரோத நீனேவுகளும், மடி மையும், கவலேயும், சஞ்சலமும், சந்தேகங்களும் இவை போன்ற அசுபநீனேவுகளும் மனத்தைவிட்டு நீங்கும். மசிழ்ச்சியும் ஆனந்த மும் சித்தத்தில் நிரம்பியிருக்கும், சித்த விருத்திகள் சில நிலவும். இரண்டாவது தியான நீலேயில் புத்தி சார்ந்த செயற்பாடுகளெல்லாம் ஒடுக்கப்படும். அமைதியும் எகாக்கிரசித்தமும் வளரும் ; மனத்தில் ஆனந்தமும் மகிழ்ச்சியும் நீங்காதிருக்கும். மூன்றுவது தியான நீலேயில் ஆனந்தம் நீங்க மகிழ்ச்சியும் உபேக்கா என்ற பற்றற்ற நீலேயும் நிலவும். நாலாவது தியான நீலேயில் எல்லா உணர்வு களும், இன்ப துன்பம், சுகதுக்கம் என்ற வேதனேகளும் மறைந் துனிடும். தாய உபேக்கையும், விழிப்புணர்ச்சியும் மாத்திரம் மிஞ்சி யிருக்கும்.

இவ்வாறு நல்லூக்கம் நற்**கடைப்பிடி, நற்சமாதி என்பவற்றுல்** மனம் பயிற்சி பெற்று அடங்கி உயர் **நில**யடையும். எஞ்சிய இரண்டு அங்கங்களான நற்காட்சியும், நல்லூற்றமு.ம்,. ஞானத்தை உண்டாக்கும்.

நல்லூற்றம் என்பது தன்னலமற்ற வைராக்கியம் அல்லது பற்றற்ற நீலே. எல்லா உயிர்களிடத்தும் இந்நீலேயில் கருணேயும், அனிம் சையும் மனத்திலே நிலவும். இப்பண்புகள் ஞானத்தைச் சேர்ந்த வையாக தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையான ஞானம் இப்பண் புகளேக் கொண்டன என்பது தெளிவாகிறது. ஞானமில்லாதவரிட மே தன்னலமும், குறோதமும், துவேஷமும், இம்சையும் காணப் பரும். தனிப்பட்டவரிடமோ, சமூகத்திலோ, அரசியல் துறையிலோ இந்த அமைப்பைக் காணலாம். ஞானமில்லாத இடத்தில் பலாத் காரமும், துவேஷமும், தன்னலமும் பகைமையும் காணப்படும்.

நற்காட்சி என்பது உள்ளதை உள்ளபடி அறிதல்.¹ நான்கு உயர் வாய்மைகளே இந்தஞானத்தைக் கொடுக்கும். எனவே நற்காட்சியென் பது நான்கு உயர்வாய்மைகளே உணர்தல். இந்த ஞானமே பரமார்த்த தரிசனத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. இதுவே மிக உயர்ந்த ஞானம். புத்த சமயத்தின்படி இருவகைக் காட்சிகளுண்டு. சாதாரணமாக நாம் காட்சி என்று கூறுவது அறிவு. கொடுக்கப்பட்ட தரவுகளின்படி ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதல். இது ஞாபகங்களின் திறட்சி. இதனே " வரன்முறை அறிவு " என்பர் (அனுபோதம்). இத ஆழ்ந்த காட்சியன்று. உண்மயான ஆழமுள்ள காட்சி உள்ளார்ந்த காட்சி (படிவேதம்) அதாவது ஒரு பொருளின் உண்மையான தன்மையை உள்ளபடி அறிதல். பெயர் சொல்லியோ, அடையான அட்டையின்றியோ அறிதல். மனம் சகல களங்கங்களுமின்றித் தியானத்தில் பக்குவமடைந்த போது தான் இந்தக் காட்சிகைவரும்.²

இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்ட இந்த அட்டாங்க மார்க்க வர லாற்றிலிருந்து இது ஒவ்வொருவரும் அனுசரிக்க வேண்டிய வாழ் க்கை முறை என்பதை அறியலாம். மனம் வாக்குக் காயங்களினுல் இதை அப்பியாசிக்க வேண்டும். அதன் பயனுக ஒருவர் தன்னே மேனிலேக்குக் கொண்டு வரலாம். மனத்தைத் தூய்மைப் படுத்த லாம். இதற்கு நம்பிக்கையோ, பிரார்த்தணேயோ, வழிபாடோ, கிரியைகளோ அவசியமில்லே. பொதுவாகச்"சமயவாழ்வு" என்று சொல்லப்படும் எதுவும் இதில் இல்லே. இது ஒருவழி. பரமார்த் தத்தைக் காணும் வழி; இங்கே ஒழுக்கம், ஆன்மார்த்தம், விவேகம் என்பவற்றின் நிறைவு உண்டாகுறது. அவற்றுல் பூரண விடுதலேயும் சுகமும், சாந்தியும் கெட்டுகிறது.

2. விசுத்திமக்க (PTS) பக்கம் 510.

^{1.} தியானம் பற்றிய எழாம் அத்தியாயும் பார்க்க.

^{1.} யதாபூதஞானம்.

சமய விழாக்களின் போது பௌத்த நாடுகளிலே எளிமையும் அழகும் வாய்ந்த கிரியைக**ள்**யும் வழக்கங்க**ள**யும் காணுகிறேம். அவற்றுக்கும் பௌத்தக் கோட்பாட்டுக்கும் சம்பந்தமில்லே. சில சபய உணர்ச்சிகளேத் திருப்திப்படுத்தவும், அறிவு குறைந்தவர்களே தர்ம வழியில் திருப்பவும் அவை பயனுடையனவே.

நாலு உயர்வாய்மைகள் சம்பந்தமாக நாம் செய்ய வேண்டிய நான்கு கடமைகளுண்டு.

மூதலாவது உயர்வாய்மை துக்கம். அதாவது இல்வாழ்வின் தன்மை, அதில் உண்டாகும் துன்பம், கவலே, மகிழ்ச்சி, குறைகள், அதிருப்திகள், அதன் நீலேயாமை, அனுத்மத் தன்மை என்பன. இதை நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டியது நம் கடமை. தெனி வாசுவும், முற்ருகவும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். (பரிஞ்ஞெய்ய)

இரண்டாவது உயர்வாய்மை துக்கத்தின் தோற்றம். அதற்குரிய காரணம் வேட்கையே துக்கத்துக்குக் காரணம். வேட்கை, பற்றுக் கள், ஆசவங்கள், களங்கங்கள் என்பவற்றேடு சேர்ந்து வரும். இதை ப்புரிந்து கொண்டால் மாத்திரம் போதாது. அவ்வேட்கையைக் களேந்து டை வேண்டும். தூரத்துறந்து விட வேண்டும். அழித்து விட வேண்டும். ஒழித்து விட வேண்டும் (பஹாதப்ப)

மூன்றுவது உயர்வாய்மை தக்க நிவாரணம். இது நிர்வாண மென்னும் பரமார்த்தத்தை உணர்த்தும். இதுவே பரம்பொருள். இவ்விஷயத்தில் நாம் அதை அடைய வேண்டும். சாட்சாத்காரப் படுத்த வேண்டும். (சச்சிகாதப்ப)

நாலாவது உயர்வாய்மை நிர்வாணத்தை அடையும் வ**ழி. இந்த** வழியைப் பூரணமாக அறிந்து கொண்டால் மாத்திரம் போதாது நமது கடமை **அ**வ்வழியில் செல்வது. அதைவிட்டு விலகாதிரு**ப்பது.** {பாவேதப்ப}¹

1. Mhvg (அலுத்கமம் 1922) பக். 10.

VI ஆம் அத்தியாயம்

அனுத்ம கோட்பாடு

அனத்த

வட மொழியில் ஆத்மன் என்று கூறப்படும் ஆன்மா என்பது மனிதனகத்துள்ள நித்தியமான அழிவற்ற சார்பில்லாத தனிப் பொருள்; மாற்றத்துக்குட்பட்ட இந்த உலகின் பின்னை மாரு திருக்கும் ஒரு பொருள் எனப் பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனிடத்தும் தனிப்பட்டதொரு ஆன்மா உண்டென் றும், அது கடவுளால் சிருட்டிக்கப்பட்டதென்றும், அது மானத் தின் பின்னர் அதன் சிருட்டிகர்த்தாவின் கடைசி நாள் தீர்ப்பின்படி நாகத்துக்கோ சுவர்க்கத்துக்கோ செல்லுமென்றும் சில சமயத்தவர் கூறுவர். வேறு சிலர் அது பல பிறவிகளே எடுத்து முற்**ருய்** தூய்மையடைந்த பின்னர் ஈற்றில் எந்தப் பிரமத்திலிருந்து அது தோன்றிற்றே அந்தப் பரமாத்மனேடு கலந்துவிடும். மனிதனிடத் தில் எண்ணங்களே எண்ணுவதும், வேதனேகளே உணர்வதும், நல் வினே தீவினேக்கேற்ற பிரதிபலன்களேப் பெறுவதும் இந்த ஆன்மாவே என்பர். இத்தகைய கோட்பாடே ஆன்மா எனப்படும்.

இத்தகைய ஆன்மா என ஒன்றில்லே என்று மறுப்பதில் பௌத்தம் மனித சிந்தனே வரலாற்றிலேயே ஒப்புயர்வற்ற இடத்தை வகிக்கிறது. "இது கற்பனேயிற் பிறந்த போலிக் கொள்கை. உண்மையில் ஆன்மா என்ற பொருள் இல்லே. இது "நான்" "எனது" என்ற இச்சை யுண்டாக்கும் எண்ணங்களே உண்டாக்குகிறது. தன்னலம் வாய்ந்த ஆசைகளேயும், வேட்கை, பற்று, துவேஷம், பகைமை, மானம், இறுமாப்பு, அகங்காரம் முதலிய ஆசவங்களேயும் உண் டாக்குகிறது. இதுவே களங்கங்களேயும் பல பிரச்சினேகளேயும் உண் டாக்குகிறது. இதுவே களங்கங்களேயும் பல பிரச்சினேகளேயும் உண் டாக்குகிறதேன புத்த தர்மம் கூறுகிறது. தனிப்பட்ட பிணக்குகள் தொட்டு தேசங்களிடையே யுத்தங்கள் வரை எல்லாவற்றுக்கும் ஆன் மாவே காரணம். சுருங்கக் கூறுவதாணுல் இந்தப் போலிக் கொள் கையே உலகிலுள்ள தீமைகளெல்லாவற்றுக்கும் காரணம் எனலாம்.

மனித**னி**டத்து உளவியல் சார்பாக ஆழப்பதிந்துள்ள இரு எண் ணங்கள் தற்பாதுகாப்பும், தன்னே அழியாமல் பாதுகாத்துக் கொள் வதுமாகும். தற்பாதுகாப்புக்காக மனிதன் கடவுள் என்ற வஸ் துவை உண்டாக்கினுன். குழந்தை தன்னேப் பாதுகாப்பதற்கும், தான் தீதின்றியிருய்பதற்கும் தன் பெற்றோில் தங்கியிருப்பது போல,.

.**மனிதன் கடவுளில்** தங்**சி**யிருக்**கிறுன். தான் அழிவின்**றி இருப்பதற் காக ஆத்மா என்ற நித்திய வஸ்துவைக் கற்பனே பண்ணினுன். இந்த ஆத்மா அழிவில்லாதது என விதித்துக் கொண்டான். அறி யாமை, பலவீனம், பயம், ஆசை என்பவற்றின் பயனுக தனக்கு ஆறுதலுக்காக இவ்விரு பொருள்க**ளு**ம் அவனுக்கு அவசியமாயின. அதனல் அவன் இவற்றைப் பைத்தியகாரத்தனமாக இறுகப்பற்றிக் கொண்டான். மனிதனுடைய இந்த அறியாமை பலவீனம், பயம், ஆசை என்பவற்றை புத்த தர்மம் ஆதரிக்கவில்லே. இவற்றை வேரோடு கீளந்து மனிதனுக்கு ஞான ஒளி கொடுப்பதே அதன நோக்கம். கடவுள், ஆன்மா என்பனவெல்லாம் போலிக் கருத குக்கள். உள்ளீடற்றவை எ**ன்கிறது** பௌத்தம். கொள்கை **அளவில்** இவை நன்கு வளர்ச்சியடை**ந்தவையானுலும் அ**வை நுட்பமான கற்பனேகளே. சிக்கலான அத்தியாத்மிக, தத்துவ ஞானமயமான பரிபாஷையில் போர்க்கப்பட்டுள்ளன. இக்கருத்துக்கள் மனிதனிடத்து **ஆழ**மாகப் ப**தி**ந்திருப்பதால் இவை அவனுக்கு இன்றியமையாதன வாகிவிட்டன. அதனுல் அவற்றுக்கெதிரான போதாகைகோக் கேட் கவோ புரிந்த கொள்ளவோ அவன் விரும்புவதில்லே.

பகவான் இதனே நன்கு உணர்ந்திருந்தார். தமது போதனே எதிரோட்டமா (படிசோதகாமி) னதென்றும் மனிதனுடைய தன்னை இச்சைகளுக்கு மாறுனதென்றும் கூறிஞர். பகவான் ஞான ஒளி பெற்ற நாலு வாரங்களானதும் போதி மரத்தின் கீழிருந்து கொண்டு தம்முள் பின்வருமாறு யோசுத்தார். " ஆழமானதும், காட்சிக்கு அரியதும், புரிந்து கொள்ளக் கஷ்டமானதும்..... அறிஞர்க்கே அறிவதற்கு எற்றதுமான இந்த உண்மையை உணர்ந்து கொண் டேன். காமம் வெகுளி முதலியவற்றுல் நிறைந்தவரும் அந்த காரத்தில் மூழ்சியிருப்பவரும் இதனே அறிந்து கொள்ளமாட்டார். இது எதிரோட்டமான, உயர்ந்த, ஆழமான, நுண்ணிய, புரிந்து கொள்ளக் கஷ்டமான கருத்துக்களே உடையது."

இவ்வாறு எண்னிய புத்தர் தான் கண்ட உண்மையை உலகுக்கு எடுத்தியம்புவது பயனுடையதா எனச் சற்றே தயங்கினர். பின்னர் இந்த உலகம் தாமரைக் குளம் போன்றதெனக் கருதினர். தாமரைக் குளத்திலே கில பூக்கள் மொட்டாகத் தண்ணீரில் மறைந்திருக்கும். கில பூக்கள் நீர் மட்டத்துக்கு உயர்ந்திருக்கும். கில நீருக்கு மேலே நீரில் தொடாமல் நிற்கும். அவ்வாறே மக்களும் பலவேறு அறிவு நீலேயில் வளர்ச்சிப்படியில் இருக்கிறூர்கள். கிலராவது இத்தர்மத் தைப் புரிந்து கொள்வார்களென எண்ணி அதைப் போதிக்கத் தீர்மானித்தார்.¹

1 Mhvg (அலுத்கமம் 1922)பக்.4 MI (PTS) பச்கம் 167.

அனுத்மவாதம் (அனத்த) பஞ்சக்கந்தங்களிலிருந்து பெறப் படுவது. பெறப்பட்ட முடிவிலிருந்து தூண் முடிவாகப் பெறப்படுவது. படிச்ச சமுப்பாதத்துக்கும் தூண் முடிவாயுள்ளது. (படிச்ச சமுப் பாதம் காரண காரியத்தொடர்பு)¹ இதை எதுத்தோற்றம் அல்லது எதுத்தொடர்பு எனலாம்.

முதலாவது உயர்வாய்மையைப் பற்றி அதாவது துக்கத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்த போது பஞ்சக்கந்தமே சீவன் எனக் கண்டோம். தனிப் பட்ட ஒருவன் இப்பஞ்சக்கந்தங்களின் சேர்க்கையே. இப்பஞ்சக்கந்தங் களே ஆராய்ந்தால், அவற்றின் ஊடே " நான்" எனக் கொள்ளக் கூடிய, மாறுபாடற்ற நித்தியமாய் நிற்கும், ஆன்மா என்ற ஒரு பொருள் இல்லே என்பதையும் கண்டோம். இவ்வாறு ஆராயும் முறையே பிரித்து ஆராய்தல் (விபஜ்ஜ வாதம்) எனப்படும். இவ் வாராய்ச்சியால் பெறும் முடிபை படிச்ச சமுப்பாதம் என்ற தொகுப்பு முறையிணும் பெறலாம். இம்முறைப்படி பார்க்குமிடத்து உலகிலே சார்பற்ற பொருள் ஒன்றுமில்லே என்பதைக் காணலாம். எல்லாம் சார்புடையவை. உபாதிக்குப்பட்டனை, பரஸ்பரம் தங்கியிருப்படை. பௌத்தம் கூறும் சார்புக் கொள்கை இதுவே.

அனத்த என்ற ஆன்மா இல்லே என்னும் கொள்கையை முற்**ளுக** ஆராயுமுன் படிச்ச சமுப்பாதம் பற்றி அறிந்து கொள்வது ப**ய** னுடையது. இக்கோட்பாட்டின் தத்துவம் நான்கு வரியைக் கொண்ட வாய்பாட்டில் உண்டு.

இது இருந்தால் அது இருக்கிறது. (இமஸ்மிம் சதி இதம் ஹோதி):

இது உண்டானுல் அது உண்டாகிறது. (இமஸ்ஸுப்பாதா இதம் உப்பஜ்ஜூதி) :

இது இல்லேயானுல் அது இல்லே. (இமஸ்மிம் அசதி இதம் நஹோதி) :

இது ஒழிய அது ஒழி^{டி}றது. (இமஸ்ஸ்நிரோதா இதம் நிருஜ்ஜதி)².

1 பின்னுல் விளக்கப்படும்.

- MIII (PTS) பக் 63 S 11 (PTS) பக் 28, 95
 இதை இக்காலத்துக்கேற்ற மூறையில் கூறுவதான் A இருந்தால் B இருக்கிற்து.
 A உண்டானுல் B உண்டாற்றது.

 - **A ஒழி**ந்தா**ல் B** ஒழியும்.

இந்த சார்பு முறையில், ஒன்றிலொன்று தங்கியிருக்கும் முறையில், சம்சாரத் தொடரும் அதன் மறைவும் விளக்கப்படுகிறது. இது விபர மான வாய்ப்பாடுடையது. இதற்குப் பெயர் படிச்சசமுப்பாத. இது 12 நிதானங்களேயுடையது. (நிதானம் என்பது காரணம் அல்லது எது).

- (1) அவித்தையிலிருந்து சங்கற்பங்கள் உண்டாகின்றன (அவிச்சா பச்சயா சங்காரா)
- (2) சங்கற்பங்களிலிருந்து விஞ்ஞானம் உண்டாகிறது. (சங்காரபச் சயாவிஞ்ஞானம்).
- (3) விஞ்ஞானத் திலிருந்து நாமரூபங்களுண்டா வேன்றன. (விஞ் ஞான பச்சயா நாமரூபம்).
- (4) நாம ரூபங்களிலிருந்து அறுபுலன்களுண்டாகின்றன. (பஞ் சப்புலன்களும் மனமும்). (நாமரூபபச்சயா சளாயதனம்)
- (5) ஆறுபுலன்க**ளி**லிருந்து பரிசம் உண்டாகும் (சளாயதனபச்சயா பஸ்ஸோ).
- (6) பரிசத்திலிருந்து வேதனே உண்டாகிறது. (பஸ்ஸ்பச்சயா வேதனு).
- (7) வேதணியிலிருந்து வேட்கை (அவா)* உண்டாகிறது (வேதஞ பச்சயாதண்ஹா).
- (8) வேட்கையிலிருந்து பற்று உண்டாகிறது (தண்ஹாபச்சுயா உபா தானம்).
- (9) பற்றினல் பவம் உண்டாகிறது. (உபாதானபச்சயா பவ).
- (10) பவத்திலிருந்து பிறப்பு உண்டாகிறது. (பவம் என்பது உண்டாகும் தன்மை) (பவபச்சயா ஜாதி).
- (11) பிறப்பிலிருந்து (12) மூப்பு, பிணி, சாக்காடு, அவலக்கவலேக்

கையாறு உண்டாசுறது. (ஜாதிபச்சயா ஜராமணங்)......) வாழ்வு தோன்றி நிலேத்து மறைசுறது. இந்தத் தொடரைப் பின் னேக்கிப் பார்த்தால், அவித்தை ஒழிந்தால் சங்கற்பங்கள் ஒழிகின் றன. சங்கற்பங்கள் ஒழிந்தால் விஞ்ஞானம் ஒழிசுறது.....பிறவி ஒழிந்தால் மூப்புப் பிணி சாக்காடு அவலக்கவலே முதலியன ஒழியும்.

இந்த நிதானங்கள் ஒவ்வொன்றும் உபாதிக்கப்பட்டனவாகவும் (படிச்ச சமுப்பன்ன) எதிர்வருவதை உபாதிப்பனவுமாயிருக்**கின்றன.** (படிச்சசமுப்பாத)¹ அதனுல் இவையெல்லாம் சார்புடையவை. பரஸ் பரத் தொடர்புடையவை. ஒன்றிலொன்று தங்கியிருப் வை. எவை யேனும் சார்பற்றனவாகவும் தனிப் பட்டனவாகவுமில்லே. அதனுல் மூலகாரணம் என ஒன்றை பௌத்தம் ஏற்றுக் கொள்வ தில்லே.¹ இந்தத் தொடர்பு சங்கிலித் தொடர்பன்று. வட்ட வடிவம்.²

ஊழ்க் கட்டுப்பாடற்ற தன் துணிபாற்றல் (அதாவது விதி, தலே **விதி** என்பதை ஒப்புக் கொள்ளாத தானே துணிந்**து** செய்யும் ஆற்றல்) என்ற கோட்பாடு மேனுட்டுத் தத்துவதரிசனங்களில் முக்கிய மான இடம் வகிக்கிறது. படிச்ச சமுப்பாதக் கோட்பாட்டின்படி பௌத்தத்தில் இதற்கு இடமில்லே. வாழ்வு முழுவதும் சார் புள்ளதாயும், உபாதிக்குப்பட்டதாயும், பரஸ்பரம் தங்கியுள்ளதாயு மிருக்கும்போது சங்கற்பம் மாத்திரம் எவ்வாறு கனித்து நிற்க முடி யும். சங்கற்பம் என்பது பஞ்சக்கந்தங்களில் சங்காரக் கந்தம், அது எலைய எண்ணங்களேப் போலவே சார்புள்ளது. (படிச்சசமுப்பன்ன) வேரொன்றின் ஆதாரமுடையது. இவ்வுல#லே சதந்திரம் என்று கூறப்படுவனவெல்லாம் சார்பற்ற சுதந்தரமன்று. அதுவும் உபாதிக் குட்பட்டுச் சார்படையதாகவேயிருக்கிறது. உபாதிக்குட்பட்ட சார்பள்ள " சுதந்திர சங்கற்பம் ஒன்று உண்டெனலாம். ஆனுல் அது த**னி**ப்பொருளன்<u>ற</u>ு. முற்**ரு**கச் சார்பின்றியிருக்கும் சுக**ந்** திரம் உலகிலே இல்லே. சட சம்பந்தமாகவோ, மனம் சம்பந்தமா கவோ சார்பற்ற ஒரு சுதந்திரப் பொருள் இல்லே. எல்லாம் உபாதிக் கு**ட்பட்ட சார்புப்பொருள்களே.** சுதந்த**ர**மான சங்கற்ப**ம்** நிரு**பாதி** யானது. காரணகாரியத் தொடர்பற்றது என்போமானுல் அப்படி ஒரு பொருள் இல்லே. சார்பின்றி சங்கற்பமோ வேறு எப்பொரு னமோ எவ்வாறு உண்டாகும் ? வாழ்வு முழுவதும், சீவராசி களெல்லாம் காரண காரியத் தொடர்படையனவாய், சார்புள்ளனவர யிருக்கின்றன. தடையற்ற சங்கற்ப**ம் எ**ன்ற கருத்**து கடவுள்,** ஆன்மா, நீதி, தண்டன வெகுமானம் என்பவற்றோடு மூலாத**ா** மாகச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திர சங்கற்பம் சுதந்திரமற்றது. சுதந்தர சங்கற்பமென்ற கோட்பாடே உபாதிகட்குட்பட்டது.

படிச்ச சமுப்பாதக் கோ**ட்பாட்டின்படியும் பஞ்சக்கந்த ஆராய்ச்சி** வின்படியும் மனிதனகத்தோ, புறத்தோ நித்தியமான அழிவற்ற பொருள் கிடையாது. "நான்' ஆத்மா, உயிர், அகம்பிரத்ய**ய** என்பனவெல்லாம் கற்பணயிலுள்ள போலிநம்பிக்கை. அனத்த என்ற பௌத்தக் கோட்பாடு இதுவே.

- 1. பக்கம் 35 பார்க்க.
- இம்மிக முக்கியமான கோட்பாட்டை விரினாக ஆராய இற்கு இடமில்கே.
 இல்வாடுரியர் எழுதிவரும் புத்த தத்துவம் என்ற நூலின் ஒப்பியன் மூறையின் இது ஆராயப்படும்.

^{1. ,}விசுத்திமக்க) (PTS) பக் 517

[•]மோ.ஆ.கு. அவா என்ப வெல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும். தவா அப் பிறப்பீனும் வித்து (திருக்குறன் 61)

உண்மை இரண்டு வடிவில் உண்டு. ஒன்று விவகார உண்மை. மற்றது பரமார்த்த உண்மை. விவகார உண்மை சம்முதிசச்ச (வடமொ**மி**யில் சம்விருதி சத்யம்) எனவும் பரமசத் தியம் பரமத்தசச்ச (வடமொழி பரமார்த்த சத்யம் என**வு**ம் பேசப்படும்¹ தினசரிப் பேச்சலே "நான, "நீ", "உயிர்" "பட்கலன! (தனிப்பட்டவன்) முதலிய பதங்களே உபயோகிக்கும் போது நாங்கள் இல்லாககைச் சொல்லவில்லே. உலக விலகாரம் பற்றிய சம்பிரகாயப்படிபேசுகினேம். உண்மையில் இவ்வழக்கு ஆன்மாவையோ உயிரையோ குறிப்பதில்லே. இது லௌகே சம்பிரதாயம். பரமார்த்தத்தில் நான் என்றும் ஆன்மாவென்றும் உண்மையில் ஒரு பொருள இல்லே. மஹாயான சூத்திராலங்காரத் திலே பிரக்ஞப்திமாத் திரையாகவே பட்கலன் இருப்ப தாகக் கொள்கிறும். இது விவகாரார்த்தம். பரமார்த்தத்தில் அப்படி ஒரு (திரவியம்) பொருள் இல்லே".2

அழிவற்ற ஆத்மா என்பதொன்றில்லே என்பது மகாயானத்துக்கும் ஹீனயாதைத்துக்கும் ஒப்பமுடிந்த கோட்பாடாகும். பௌத்த சம்பிர தாயமும் அதுவே. புத்தருடைய மூலப் போதனேயிலிருந்து பௌத்த சம்பிரதாயம் லிலகிவிட்டதென்று கூறுவதற்கு நியாயமில்லே.⁸

புத்த தர்மத்தின், போக்குக்கு முற்றும் மாருக சில ஆராய்ச்சி யாளர்கள் ஆன்மா என்ற கொள்கையை புத்தர் போதனே யுள் களவாகப் சமீபகால த் தில் வீண் முயற்தி புகுத்த**ச்** செய்தமை நூதனமாக இருக்கிறது.4 இவ்வாராய்ச்சியாளர் புத்த பகவா?னயும் அவர் போதித்த தற்மத்தையும் போற்றி மதித்துப் பாராட்டுகின்றனர். புத்த தர்மத்தைப் பெரிதும் மகிப்பவர் புத்த பெருமான் தெளிவும் ஆழமுமுடைய சிந்தணேயாளர் என்பதை அவர் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். அப்படிப்டட்டவர் தமக்குப் பெரிதும் தேவைப்படும் ஆத்மா இல்லேயெனக் கூறுவாரர் என்பதை அவர் களால் கற்பனே செய்து கொள்ளக் கூட முடியவில்லே. காம் நித்தியப் பொருளாயிருக்க வேண்டுமென்ற இந்தத் தேவைக்குத் தம்மையறியாமலே அவர்கள் புத்தரின் ஆதரவைத் தேடுகின்றனர். ஆன்மா என்ற கீழான தனிப்பட்ட ஒரு சீவர்த்மனே அவர்கள் தேடவில்ல. பரமாத்மீனயே அவர்கள் தேடினர்.

 H. Von Glasenapp என்பவர் 1957 பெப்ரவரியில் வெளியான, The middleway என்ற சஞ்சிகையில் வேதாந்தமும் பௌத்தமும் என்ற கட்டுசை யில் "அனத்த" பற்றி எழுதியது பார்க்க. பரமாத்மனில் நாம் நம்புகிரும் என்று நேரடியாகச் சொல்வது சிறந்தது. ஆத்மா இல்லேயென்று புத்தர் சொன்னது முற்றும் தவறு எனக் கூறிவிடலாம். ஆனுல் புத்தர் ஒப்புக்கொள்ளாத ஆன்மக் கோட்பாட்டைப் பௌத்தத்தில் புகுத்த முயல்வது பொருந் தாது. மூலப் பிடகங்களில் ஆன்மா உண்டு என்று கூறப்பட்டதாக நாம் அறியவில்லே.

இறைவன், ஆன்மா என்பவற்றில் நம்பிக்கையுள்ள சமயங்கள் இவ்விரு கோட்பாடுகளேயும் மறைப்பதில்லே. அவை அடிக்கடி திருப் பித்திருப்பி வாயார வெளிப்படையாய்க் கூறுகின்றன. சகல மதங் களும் போற்றும் இவ்விரு கோட்பாடுகளும் புத்தருக்குச் சம்மத மானவையாயிருந்தால் அதை வெளிப்படையாக அவர் விளம்பரப் படுத்தியிருப்பார். வேறு விஷயங்களேப் பற்றி அவர் பேசவில்லேயா? இவற்றை தாம் இறந்து இருபத்தைந்து நூற்றுண்டுகட்குப் பின்னர் மக்கள் கண்டறியட்டுமென மறைத்து வைத்திருக்கமாட்டார்.

ஆன்மா என தன்றில்லேயென்று புத்தர் போதித்தபடியால் தம்**மி** டம் நிலவுவதாக மக்கள் கற்பனே செய்து கொண்டிருக்கும் ஆன்மா அழிந்துவிடப் போகுறதென அவர்கள் அஞ்சினர். புத்தர் இதை அறிந்திருந்தார்.

பிக்கு ஒருவர் பகவானே ஒருமுறை கேட்டார். "தன்னுள்ளே நித்**திய** மான தொரு பொருளேக் காணுவிட்டால் அதற்காக ஒருவன் துன்ப மடைந்த சந்தர்ப்பம் உண்டா? பிரபோ"

"ஆம்! பிக்குவே ! அத்தகைய சந்தர்ப்பம் உண்டு. மனிதன் ஒருவன் "விஸ்வமே அந்த ஆத்மா, நான் இறந்த பின்னர் மாற்றமில்லாத நித்தியமான நிலேயுள்ள, சாஸ்வதமான அந்தப் பொருளாவேன். அவ்வாறு நான் என்றும் நிலேத்திருப்பேன்" என்ற கொள்கையுடையவளுயிருந்தான். பின்னர் ததாகதரோ அவருடைய அடியார்களோ கற்பனே வாதங்களே முற்றுக நிர்மூல மாக்கும் முறையில் தர்மத்தைப் போதிக்கிறர்கள். வேட்கை ஒழிய வேண்டுமெனவும் பற்றற்ற நிலே உண்டாக வேண்டுமெனவும் வேட்கை ஒழிந்து நிர்வாணமடைய வேண்டுமெனவும் போதிக்கின்ற னர். அதைக் கேட்ட அவன் "நான் இல்லாமற் போய்விடுவேன், அழிந்து போவேன், மறைந்துவிடுவேன" என்று எண்ணுகிறன்." எனவே அவன் பிரலாபிக்கிறுன், கவலேப்படுகிறுன், துன்படைகிறுன் மார்பிலடித்துக் கொண்டு அழுகிறுன். அவனுக்கு மனக் குழப்ப மன்டாகிறது. இவ்வாறு ஒ! பிக்குவே நித்தியமானதொரு வஸ்து

^{1.} சாரத்த (PTS) பக் 77

^{2.} Mh. சூத்திராலங்கார 18-92

^{4.} காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமதி ரீஸ்டேவிட்சும் வேறுகிலரும். ஜீமதி டேவிட்ஸ் எழுதிய Gotama the man, Sakya or Buddhist Origins, A mannual of Buddism, What was the Original Buddism, etc. பார்க்கவும்.

தன்னுள் இல்லேயெனக் கண்டு துன்பப்பட்ட சந்தர்ப்பம் உண்டு."¹ வேறுரிடத்தில் பகவான் கூறுகிருர் "ஓ பிக்குகளே! நான் இல்லாமற் போவேன், என்னுடையதென ஒன்று இல்லாமற் போகும் என்ற எண்ணம் அறிவில்லாத பொது மக்களுக்கு அச்சத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது."¹

பௌத்தத்தில் ஆன்மா உண்டெனக்காண முற்படுவோர் பின்வருமாறு வாதிப்பர் :— புட்கலினே ரூபம், வேதனே, குறிப்பு, சங்கற்பம், விஞ்ஞானம் என்ற பஞ்சக்கந்தங்களாக புத்தர் பிரித்து ஆராய்ந்து இல்வ ஆன்மா அன்று என்று மாத்திரம் கூறுகிருர். ஆளுல் மனிதனிடத்தோ வேறிடத்திலோ ஆன்மா இல்லேயென்று கூறவில்லே. இந்தப் பஞ்சக்கந்தங்களில் இல்லே யென்று மாத்திரமே கூறிகிருர். இந்த வாதம் இரண்டு காரணங்களுக்காக எற்றுக் கொள்ளப்படத்தக்கதன்று.

ஒன்று ஒர் உயிர் பஞ்சக்கந்தங்கள் மாத்திரமே. அதில் வேறு **ஒன்றும் இல்லே என்பது இப்பஞ்சக்கந்தங்களுக்குப் புறம்பாக எதும்** உண்டென்ற அவர் யாண்டும் கூறவில்லே. இரண்டாவது காரணம் மனிதனகத்தோ, பறத்தோ, விசுவத்தில் வேறெந்த இடத்திலோ ஆத்மா என்ற வஸ்து இல்லேயெனத் திட்டமாகப் பல இடங்களில் சந்தேகமின்றிக் கூறியிருக்கிறுர். சில உதாரணங்களே ஆராய்வோம். தம்மபதத்திலே புத்தருடைய போதனேக்கு மிக அத்தியாவசியமான மூனறு பாசுரங்களுண்டு. அவை இருபதாம் அத்தியாயத்தில் காணம் 5 ம் 6 ம் 7 ம் பாசுரங்களாகும். இவை 277, 278,279 ஆம் முதலிரண்டு பாசுரங்களும் பாசாங்களெனவும் கொள்ளலாம். காரணத்தில் தோனறியவை எல்லாம் அநித்தியாமானவை. (சப்பே சங்காரா அநிச்சா) காரணத்தில் தோன்றியவையெல்லாம் துக்க மயமானவை (சப்பேசங்காராதுக்கா) என்கின்றன. மூன்(ருவது டாசுரம் தம்மங்கள் எல்லாம் தான் அற்றவை (சப்பேதம்மா அனத்தா)⁸ இங்கே முதல் இருபாசுரங்களில் காரணத்திலிருந்து தோன்றியவை எனப்பொருள் படும் சங்காரா என்ற சொல் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றுவது பாசுரத்தில் சங்காரா வருமிடத்தில் தம்மா உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளது. இங்கேயும் சங்காரா என்ற சொல் என் உபயோசிக்கப் படவில்லே. தம்மா என்ற சொல் எதற்காக உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கே தான் தீர்வுத்திருப்பத்துக்குரிய காரணமுண்டு.

சங்காரா¹ என்ற சொல் பஞ்சக்கந்தம் காரணத் திலிருந்து தோன்றிய, பரஸ்பரம் தங்கியுள்ள, சார்புப் பொருளேயும் சம்பந்தப்பட்ட உடல் மன நிலேயையும் குறிக்கும். மூன்றுவது பாசுரம் (காரணத் திலிருந்து தோன்றியவை) எல்லாம் அனத்த என்று சொல்லியிருந்தால், காரணத் திலிருந்து தோன்று தவற்றில் ஆன்மா உண்டெனவும், பஞ்சக் கந்தங்களுக்கு வெளியே ஆன்மா உண்டெனவும் யூகிக்க இடம ளிக்கும். இந்த மயக்கத்தைத் திர்க்கவே மூன்றுவது பாசுரத் தில் தம்மா என்ற சொல் உபயோகிக்கப்பட்டது.

தம்மா என்ற சொல் சங்காரா என்ற சொல்லேவிட விரிவான பொருள் உடையது. பௌத்தபரிபாஷையில் தம்ம என்ற சொல்லேப் போலவிரிந்த பொருளுடைய சொல் வேறில்லே. இது உபாதிக் குட்பட்ட காரணத்திலிருந்து தோன்றிய பொருள்களேயும் நிலேகளேயும் உபாதியற்ற பரம்பொருளான நிர்வாணத்தையும் குறிக்கும். இந்த விஸ்வத்திலும் அதற்கு வெளியிலும் இச்சொல்லில் அடங்காதது ஒன்றுமில்லே; நல்லதும் கெட்டதும், காரணத்துக்குட்பட்டதும் அப்பாற் பட்டதும், சார்புள்ளதும் சார்பற்றதும் எல்லாம் இதில் அடங்கியதே. எனவே இக்கூற்றின் படி எல்லா தர்மங்களும் அனுத்மா என்பது தெளிவாகிறது. பஞ்சக்கந்தங்களில் மாத்திரமன்றி அவற்றுக்குப் புறம்பானவற்றிலும் ஆத்மா என்பதில்லே.⁸

தேரவாதக் கோட்பாட்டின்படி புட்கலனிடத்தோ (ஆளிடத்தோ) தம் மத்திலோ ஆத்மா என்பதில்லே. மகாயான பௌத்தமும் இதே கொள்கையையேயுடையது. எவ்வித வித்தியாசமுமில்லே. அது தர்ம நைராத்மியம் தர்மம் ஆத்மாவற்றது புட்கலைநைராத்மியம், புட்கலன் ஆன்மா அற்றவன் என்று வலியுறுத்துகிறது.

மஜ்ஜிமநிகாயம் அலகத்தூபம சூத்திரத்தில், புத்தர் தமது சீடங்களே விழித்து ஆன்மா உண்டென்ற அத்தவாதத்தை எற் சிறீர்களா? அப்படியானுல் அவலக்கவலேக் கையாறு உண்டாக மாட்டாதா? பிக்குகளே இத்தகைய அத்த (ஆத்ம) வாதத்தில் துக்கம், விலாபம், துயர், கவலே, கையாறு எற்படமாட்டாவா? "நிச்சயமாக எற்படும் பிரபோ"

^{1.} M1 (PTS) us. 136-137)

^{2.} MA 11 (PTS) பக. 112 இன் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.

^{3.} எப். எல். வூட்வாட் தம்ம என்பதற்கு கூட்டமாய்ச் சேர்ந்த நீலேகள் என்று மொழி பெயர்த்திருப்பது மூற்றும் தவறு. கூட்டமாய்ச் சேர்ந்த, நீலேகள் என்றுல் சக்காரா என்பதைக் குறிக்குமே யன்றி தம்மா என்பதைக்குறியாது. (The Buddhas Path of Virtue, Adyar Madyas, India 1929 பக் 69)

பஞ்சக்கந்தங்களின் பட்டியலில் சங்காரா என்ற சொல் சங்கற்பத்தைக் குறிக்கும். மனச்சங்கற்பங்களேயும், மனச்சேட்டிதங்களேயும் குறிக்கும், இங்கே காரணத்திலி ருந்து தோன்றிய பஞ்சக்கந்தம் உட்பட்ட சேர்க்கைகளேக் குறிக்கும். சந்தர்ப்பத் துக்கேற்றபடி இச் சொல்லுக்குப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

 [&]quot; சப்பேசங்கரார அநிச்சா", காரணத்திலிருந்து தோன்றியவை எல்லாம் அநித்தியம், " சப்பே தம்மா அன்த்தா" எல்லா தருமங்களும் அனுதமா. M1 (PTS) பசு. 228 S 111 பசு. 132, 133.

நல்லது ஒ பிக்குகளே: துக்கம், அவலம், கவலே, கையாறு கடையதே இந்த ஆத்மவாதம் என நானும் எண்ணுகிறேன்,^{*} புத்தர் ஆத்மவாதத்தை ஏற்றிருப்பாரானுல் அதை அவர் நிச்சயமாக இங்கே விளக்கியிருப்பார். ஏனெனில் துக்கம் உண்டாக் காத ஆத்மவாதத்தையே ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு அவர் குறிப்பிட்டார். ஆனுல் புத்தருடைய கொள்கைப்படி அத்தகைய துக்கத்தை உண்டாக் காத ஆத்ம வாதம் இலலே. எவ்வளவு நுட்ப மானதும் மேதகு சிறப்புவாய்ந்ததுமான ஆத்மவாதமானுலும் அது போலியாகவும் கற்பலேயிலுள்ளதாகவும் துயரம் அவலம் கவலே கையாறுகளே உண்டாக்கும் பிரச்சினேகள் நிரம்பியதாகவுமேயிருக்கும்.

இதே சூத்திரத்தில் இந்தத் தருமோபதேசத்தைத் தொடர்ந்து மேலும் புத்தர் கூறிஞர் :—

ஆன்மாவையோ, ஆன்மா சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றையோ யதார்த்தமாக உண்மையிற் கண்டு கொள்ள முடியாலிட்டால் "இந்த விசுவமே ஆத்மா, நிலேயானதும் நித்தியமானதும், மாறுபாடற்றதும் சால்வத மானதுமான அந்த ஆத்மாவாக மரணத்தின் பின்னர் நான் மாறி விடுவேன், அவ்வாறு நான் நிரந்தரமாக நிலேத் திருப்பேன்" என்ற கற்பினக் கோட்பாடு முற்றுக முழுவதும் முட்டாள்தன மானதல்லவா?¹

ஆன்மா என்ற ஒரு பொருளே உண்மையில் யாண்டும் காணக் கிடையாது. அவ்வாறு ஒரு பொருள் உண்டென நம்புவது முட்டாள் தனமென புத்தர் தெளிவாக இங்கே கூறியிருக்கிறூர்.

புத்தர் போதனேயில் ஆத்மாவைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளதென அபிப்பிராயப்டடுவோர் சில உதாரணங்களே எடுத்துக் காட்டி அவற் றைத் தவருக மொழி பெயர்த்துத் தவருகவிளக்குவர். அவற் றில் ஒன்று "தம்ம பதத்தில்" 160 ம் பாசுரமாயுள்ள (XII—4) அத்தாஹி அத்தனே நாதோ" என்பது. (இது 12 ஆம் அத்தியாயத்தில் நாலாம் பாசுரம்) இது "சீவாத்மனுக்குத் தலேவன் பரமாத்மன்" என மொழி பெயர்க்கப்பட்டு சிறிய ஆத்மனுக்கு நாயகன் பெரிய ஆத்மன் என விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முதலில் இந்த மொழி பெயர்ப்புத் தவறு என்பதை அறிந்த கொள்ள வேண்டும். இங்கே அத்த என்ற சொல் ஆத்மாவைக் குறிக்கவில்லே. பாளியில் அத்தா என்ற சொல் தற்சுட்டான மறு பெயர். அல்லது வரையறை செய்யா மறுபெயர். கில இடங்களில் மாத்திரம் நாம் முன் சுட்டிக் காட்டிய வாறு விசேடமாக, ஆத்மா வைக் குறிக்கும். ஆணுல் பொதுப்படையாக தம்மபதம் 12 அத்தியா யத்திலே இந்த வரியிலும் வேறு பல இடங்களிலும் அது தற்சுட்டான மறு பெயராகவோ, வரையறை செய்யாமறுபெயராகவோ, உபயோசிக் கப்படுகிறது. இதன் பொருள் நாளுகவே, நீயாகவே அவளுகவே; தானைகவே, முதலியனவாகும்.¹ அடுத்ததாக "நாதோ", என்ற சொல் தீலவன் எனப் பொருள்படாது, சாணம், ஆதாரம், துீண, பாதுகாப்பு எனவே பொருள்படாது, சாணம், ஆதாரம், துீண,

ஆனபடியால் "அத்தாஹி அத்தனே நாதோ" என்றுல் "தாமே தமக்குச் சரண்" தாமே தமக்கு ஆதாரம்", "தாமே தமக்குத் து²ண்" எனப் பொருள்படும். அத்த என்பதற்கு அத்யாத்மிக விளக்கமான ஆத்மா எனப்பொருள் கூறுவது பொருத்தமில்லே. நீ உன்னிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டுமேயன்றி மற்றவர்களில் தங்கியிருக்கக் கூடாது என்பதே நேரடியான செம்பொருள்.

புத்தருடைய போதீன்களூடே ஆத்மா என்ற கருத்தைப் புகுத்த முயலும் முயற்சிக்கு மற்றுெரு உதாரணம் "அத்த தீபாவிஹாத, அத்தசாணு அனஞ்ஞசாணு" என்ற பிரசித்தமான கூற்று. 'இது "மஹா டரிநிப்பாண சூத்திரத்திலுண்டு.³ இதனேச் சந்தர்ப்பத்தை நோக்காது பிரித்தெடுத்து மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இச்சொற்றொடர்

^{1.} M1 (PTS) Uまま山 137.

^{2.} மேலே குறிப்பிட்ட நூல் பக்கம் 138. இந்த பந்தியியைக் குறித்து எஸ். ராதா திருஷ்ணன் "இந்திய தத்துவ ஞானம்" என்ற நூலின் முதற்பகுதியில் "புத்தர் போலிக் கோட்பாடு எனக் கண்டிப்பது சிறிய ஆத்மாவையே. இச்சிறிய ஆத்மா தொடர்ந்து நீலேத்திருக்க வேண்டுமெனக்கூறும் கோட்பாடே இந்தப் போலிக் கோட்பாடாகும்". இது தவருன அபிப்பிராயம். புத்தர் இங்கே கண்டிப்பது சர்வகதமான பரமாத்மீனயே. புத்தர் எந்தவிதமான ஆன்மா வையும் சிறிய ஆத்மாவையோ பெரிய ஆத்மாவையோ எற்றுக்கொள்ளவில்லே என்பதை முன்னர் காட்டிய பந்தியிகுல நீதர்சனப்படுத்தினேம். புத்தருடைய கொள்கைபடி ஆத்மா பற்றிய எல்லாக் கொன்கைகளும் போலியே. கற்பீனயே.

^{1. &}quot;வேதாந்தமும் பௌத்தமும்" என்ற கட்டுரையில் H. Von Glasenapp என்பவர் இதைத் தெளிவாக விளச்குகிறர் (The Middle Way, February 1957)

^{2.} தம்மபதத்துக்கு எழுதப்பட்ட விளக்க உரையில் " நாதோ இ பதிட்டா " " நாத" என்பது ஆதாரம் (சாண், துணே, பாதுகாப்பு) என விளக்கப்பட்டுள்ளது. Dhp A III (PTS) பக் 148) தம்மபதம் பழைய கிங்கள உரை ஒன்று "நாது" என்பதற்கு பொழிப்புரை கூறுமிடத்து " நாதோ" என்பதற்கு " பிஹிட்டவன் னேய" ஆதாரமாயிருக்கிறது (சாண், துணே) எனக் கூறுகிறது. (தம்மபத புராணசந்நய கொழும்பு 1926 பக். 77 " நாதோ" என்பதன் எதிர்மறைச் சொல்லே ஆராய்ந்தால் இப்பொருள் மேலும் உறுதியாகிறது. " அநாத" என்றுல் தவேவனின்றி, தவேவனற்ற எனப் பொருள் தருவதில்லே. அத துணேயற்ற, ஆதாரமற்ற, பாதுகாப்பற்ற, வறிய என்றே பொருள்தரும். வேன நாத என்ற சொல்லே (S.V.) " உலகரட்சகர்" என மொழிபெயர்ப்பது பொருத்த மில்லே. இது கிறிஸ்தவ பரிபானை. புத்தர் ரட்சகரல்லர். லோக நாத என்றுல் " உலகுக்குச் சரண்" என்று பொருள்.

^{3.} D II (கொழும்பு 1929) பக். 62.

உன்னயே உனக்கு ஆதாரமாக (தீவாக) க் கொண்டு வாழ், உன்னயே உனக்குச் சரணக்கு, வேறெவரையும் உனக்குச்சரணுக் காதே³¹¹. எனப்பொருள்படும். பௌத்தத்தில் ஆத்மவாதத்தைக் காண விரும்புவோர் "அத்ததீபா" என்பதற்கு "ஆன்மாவே தீபமாகவும்" என்றும் "அத்த சாணு" என்பதற்கு "ஆன்மாவைச் சரணுகவும்" எனப் பொருள் கொள்வரி.⁸

இது ஆனந்த தேரருக்கு புத்தபகவான் கூறிய அருளுரை. இ**த** எந்தச் சந்தரிப்பத்தில், என்ன பின்னணியில் கூறப்பட்டதென்பதை, அறியா விட்டால் இதன் முழுக்கருத்தையும், உட்பொருளேயும் அறிய முடியாது.

பகவான் அப்போது பேலுவ என்ற சிராமத்தில் வசித்து வந்தார். அவர் பரிநிர்வாண மடைவதற்கு மூன்று மாதம்வரை இருந்தது. அப்போது அவருக்கு 80 வயது. மிகக் கொடிய நோயினுல் பீடிக்கப் பட்டு மரணத்தறுவாயிலிருந்தார். (மாணுந்திக) ஆனுல் தன்னு டைய அணுக்கத் தொண்டர்க்கு, அறிலியாமல் இறந்து போவது நன்றல்லவென அவர் நினத்தார். நிரம்பிய தைரியத்தோடும் மன உறு தியோடும் பிணியினுலுண்டான நோக்காடுகளேத் தாங்கிக் கொண்டு நோயைப் பறங் கண்டு சுகமடைந்தார். ஆனுல் அவர் உடல் நிலே **தளர்ச்சியடைந்**தேயிருந்தது. **சு**கமானதும் அவர் ஒருநாள் தமது கூடீரத்துக்கு வெளியே மர நிழலில் இருந்தார். அவருடைய நெரு **ந்தி**ய தொண்ட**னை ஆனந்தர் அவரை அணுகி** ஒரு புறத்தே மிருந்து கூறினூ. " பிரபோ, பகவானுடைய உடல் நலத்தைக் கவனித்து வந்தேன், நோயாயிருக்கும் காலத்தில், கவனித்து வந் கேன், பகவான் நோயாயிருப்பதைக் கண்டபோது பார்வை கலங்கிற்று. பலன்கள் மயங்கின. ஆளுல் சங்கத்தைப் பற்றி அறிவுரைகள் கூறு மல் பகவான் மறைந்து போகமாட்டார் என்ற ஆறுதல் மனத்தில் உண்டான கூ.".

 ரீஸ் டேவிட்ஸ் (தே. நிகாய. மொழிபெயர்ப்பு 11 பக். 108. " உங்களுக்கு நீங்களே திபமாயிருங்கள். நீங்களே உங்களுக்கு சாணுயிருங்கள். புறத்தேயிரு ந்து எவ்வித சாணேயும் தேட வேண்டாம்.

2. தீப என்பதற்கு இங்கே விளக்கு (தீபம்) என்ற பொருள் பொருந்தாது. தவீ பம், தீவு என்ற பொருளே பொருந்தும். தீக நிகாயத்துக்கெழுதிய பாஷியத்தில் (DA கொழும்பு பக். 380) தீப என்ற சொல்லே விளக்கும்போது " மஹா சழுத்தகதம் தீபம் விய அத்தானம் தீபம் பதிட்டம் கத்வா விஹாத" உன்னே ஒரு தீவாக, ஆதாரமாக (தங்குமிடமாக) பெரிய சமுத்வுரத்தில் தீவு போலச் செய்து கொண்டு இருப்பாயாக" சம்சாரம் சாதாரணமாக ஒரு பெருங் கடிலுக்கே உவமிக்கப்படுகிறது. சம்சாரசாகரம், சமுத்திரத்தின் மத்தியில் பாது காப்பாமிருப்பதற்குத் தேவைப்படுவது திண்ணிய நிலத்தையுடைய தீவேயன்றி, விளக்கு அன்று.

அப்போது பெருங் கருணேயும் அனுதாபமுங் கொண்டபகவான் தம் அன்புக்குரிய அணுக்கத் தொண்டரை நோக்கி இனிமையான வார்க்கைகளால் கூறினர்," ஆனந்த, சங்கத்தவர் என்னிடபிருந்து எதை எதிர்பார்க்கின்றனர். சாதாரணக் கோட்பாடு விசேடக் கோட் பாடு என்ற வித்தியாசமின்றித் தருமத்தைப் போதித்தேன். தர்மத் கைப் பொறுத்த வழையில் என்னிடம் மறைபொருள் ஒன்றுமில்லே. மறைவாகக் கையிலே பொத்தி (ஆசார்யமுட்டி) எதையும் வைத்தி ருக்கவில்லே. எவராவது சங்கத்தை தான் நடத்த முடியு மென்று நிலேத்தால், சங்கம் தன்னில் தங்கியிருக்க வேண்டுமென்ற நிலேத் தால் அவர் அறிவுரைகளேப் பொறித்து வைக்கட்டும். ததாகதருக்கு ஆக்ககைய எண்ணமில்லே. அப்போது சங்கம் பற்றி என் அறிவுரை களே அவர் வழங்க வேண்டும்? எனக்கு வயதாகிவிட்டது. ஆனந்த; எனக்கு இப்போது 80 வயது. உடைந்து போனவண்டியைத் திருத் **கியே வெனிடவேண்டும்.** கதாகதருடைய உடலேயும் திருத்தன் செய்த தான் இயங்க**வி**ட வேண்டும் என என்ணுகிறேன். ஆனபடி **யால்** ஆனந்த உன்ளேயே உனக்குத் தீவாக்கிக் கொண்டு வாழ்வாயாக. நீயே உனக்குச் சரண். வேறு எவரும் சரணில்லே. தர்மத்தையே உனக்கு ஆதாரமாக்கிக் கொள், தவாக்கிக் கொள். தர்மமே உனக்குச் சரண். வேளுென்றுஞ் சரணில்லே.¹

புத்தர் ஆனந்தருக்குக் கூறவிரும்பியது தெளிவாயிருக்**சுறது.** ஆனந்தர் துக்கத்திலை மனமடிவுற்றிருந்தார். குரு தேவர் இறந்த பின்னர் எல்லாரும் தனித்துத் தூணயின்றி சாணின்றி தூலவரின்றி இருக்க நேரிடுமென்று ஆனந்தர் எண்ணிஞர். அதலை புத்தர் அவருக்கு ஆறுதலும் தைரியமும் கூறி நம்பிக்கை பெறச் செய்தார். ஒவ்வொருவரும் தங்கள்தங்களில் நம்பியிருக்க வேண்டுமென்றும் தாம் போதித்த தர்மத்தையே சாணுகக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், வேறு எவரையோ, எந்தப் பொருளேயோ சாணுகக் கொள்ள வேண்டியதில்லே யென்றும் உற்சாகப்படுத்திஞர். இந்த இடத்தில் ஆத்மா பற்றிய விவகாரத்துக்கோ அத்யாத்ம விசாராணக்கோ இடமில்லே.

ஒருவன் தனக்குத் தானே ஆதாரமாகவும், தீவாகவும், சரணுகவும் எவ்வாறு இருப்பது; தர்மத்தை எவ்வாறு தன் தீவாகவும் சரணுகவும் கொவ்வான் என்பதை பகவான் ஆனந்தருக்கு விளக்கினர். காயம், வேதீனே, மனம் மனவிஷயங்கள் என்பவற்றை விழிப்போடு கவனித் தல் என்னும் சதிபட்டான மென்னும் கடைப்பிடி. மூலம் இதீன

D 11 (கொழும்பு 1929) பக். 61–62 கடைசி வசனம் மாத்திரமே நோக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சம்பவத்தின் எனேய பகுதி மகா பரிதிப்பாண சூத்திரத்திலுள்ளபடி சுருக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வளர்க்கலாம் என்பதை (நான்கு சதி பட்டானங்கள்)¹ பகவான் **கி**ளக்கிரை. இந்த **விளக்கத்தி**ல் ஆத்மாவைப் பற்றிய பேச்சு எதுமில்லே.

புத்த தர்மத்தில் ஆத்மீனப்பற்றிய விலகாரம் உண்டெனக் கூறு வோர் அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டும் மற்றெரு சந்தர்ப்பம் உண்டு.

வாராணசியிலிருந்து ஊருவெலேக்குப் போகும் சமயம் பகவான் ஒரு காட்டிலே ஒரு மரத்தடியில் இருந்தார். அன்று முப்பத ராஜகுமாரர்கள் தம் மனேவியரோடு வினேதகாலப்போக்கை உத்தே சித்து இதே காட்டில் பிரவேசித்தனர். திருமணமாகாத <u>ஒ</u>ரு **ராஜகு**மாரன் ஒரு **வில்**மாதைக் கூட்டி வந்தான். மற்றவர்கள் க**ளி**யாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமயம் **மதி**ப்புள்ள **சில** பொருள்க**ீனக்** களவாடிக் கொண்டு அவள் மறைந்துவிட்டாள். அவீளத் தேடிப் போகும் போது புத்தர் மரநிழலில் இருப்பதை அரசகுமாரர் கண்ட னர். ஒரு பெண் அந்த வழியால் போனதைக் கண்டீர்களா என் m அவர்கள் பகவானக் கேட்டனர். என்ன சமாச்சாரம் என்றா பகவான் விசாரித்தார். அவர்கள் **வி**ஷயத்தைச் சொ**ன்னது**ம் பகவான் "வாலிபர்களே ஒரு பெண்ணத் தேடிப்போவதா உங்களேயே தேடுவதா எது **சிலா**க்கியமானது "² என்ற கேட்டார். இதுவும் எளிகான இயற்கையாக எழக்கூடிய கேள்வி. இதில் அன்மா சம்பந்தமான நேரடித் தொடர்பில்லாத விவகாரத்தைப் பகுத்த அவ சியமில்லே. டற்றியே வேண்டிய தம்மைப் கேடுவசு உசிதமான தென அவ**்**கள் **வி**டைகூறிலார். "உட்காருங்கள்" என்றா சொல்லி பகவான் தர்மத்தை உபதேசித்தார். மூலபிடகத்திலே இந்த தருமோபதேசத்தில் ஆத்மீனப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடக் காணப்படவில்லே.

வச்சகொத்த என்ற ப**ரிவிராஜகன் ஆத்மா என ஒன்று உண்டா**. என்று புத்தரைக் கேட்டான். புத்தர் ப**தில் கூருது** மௌனம் சாதித்தார். இதைப் பற்றி எவ்வளவோ ஆராய்ச்சிகள் எழுதப்பட்டு ள்ளன. இதைப்பற்றிய வரலாறு பின்வருமாறு :—

வச்சகொத்த புத்தரை அணுகி கேட்கி**ருன். " வணக்கத்துக்குரிய** கோதமரே ; ஆத்மா என்று ஒன்று உண்டா **? "**

புத்தர் மௌனமாயிருந்தார். " அப்படியானுல் வணக்கத்துக் குரிய கோதமரே ஆத்மா என்பது இல்ஃலயா ? "புத்தர் மறுபடியும் மௌனம் சாதித்தார்.

2. Mhvg (அனுத்தம் 1929) பக். 21-22.

வச்சகொத்த எ**ழுந்து** போ**கிறுன்.**

வச்சகொத்த பரிவிராஜகன போனபின்னர், வச்சகொத்தனுடைய கேள்விக்கு என் பதில் கொடுக்கப்படவில்லே என்று ஆனந்தர் பகவா கேக் கேட்கிறுர் பத்தர் விளக்கம் கொடுக்கிறுர்.

" ஆனந்த, பரிவிராஜகன் வச்சகொத்தன் " ஆன்மா உண்டா ? " என்று கேட்டதற்கு " ஆன்மா உண்டு " என பதில் கூறியிருப்பேனு குல், நான் சாஸ்வதவாதிகளான (அழியாப்பொருள் உண்டு என் னும்) தாபசர்களும் பிராமணர்களும் அடங்கியவர்களின் கட்சியை ஆதரிப்பவனுவேன். (சஸ்ஸதவாத).

" ஆனந்த மேலும் பரிவிராஜகனைவச்சகொத்தன் ஆன்மா என் பது இல்லேயா " என்று கேட்டதற்கு நான் " ஆன்மா என்பது இல்லே எனப் பதில் கூறிஞல் ஆன்மா உடலோடு அழியும் " என்று சொல் லும் தாபசர் பிராமணர் ஆசியோர் கட்சியை ஆதரிப்பவனுவேன். (உச்சேதவாதம்)¹ " மேலும் ஆனந்த " ஆன்மா உண்டா என்று " வச்சகொத்தன் கேட்டதற்கு நான் " ஆன்மா உண்டு என்று கூறு வேண்டுல் எல்லா தம்மங்களும் ஆன்மா அற்றவை என்ற என் அறிவுக்குப் பொருத்தமுடையதாலிருக்குமா ?²

- மற்னெரு சந்தர்ப்பத்தில் புத்தபசுவான் இதே வச்சகொத்தனுக்கு "ததாகதர் எந்தத் தரிசனங்களேயுஞ் சார்ந்தவரல்லர். அவர் பதார்த்தங்களின் தன்மைகளே உணர்ந்தபடியால் அவருக்கு எவ்வித தரிசனத்திலும் சார்பு கடையாது. என்று கூறிஞர். MI PTS பக். 486. இங்கேயும் அவர் எந்தத் தரிசனத்தையும் சாராத நிலே காணப்படுகிறது.
- 2. சப்பே தம்மா அனத்தா. தம்மபதம் 20, 7 இல் உள்ள பாசுரத் தின் முதலடியின் காணப்படும் அதேவாக்கியங்கள். இதை **மு**ன்னர் **ஆராய்ந்தோம். வூட்வேட்** இதற்கு '' எல்லாப் பொருள்களும் அ**நி**த்தியம் '' என மொழி பெயர்த்**திருக்கிறர்** பக்கம் 282. இம்மொழிபெயர்ப்பு முற்றும் தவ**று. அது கவலேயீனத்** தாலானதாய் இருக்கலாம். ஆனுல் இது மிகப் பாரதூரமான தவுறு. புத்தரின் மௌனம் பற்றி அவசியமற்ற பெரும்பாலான பேச்சுக்களுக்கு இதுவே ஒரு காரணமாயிருக்கலாம். இங்கே வரும் மிக முக்கியமான அனத்த என்ற அ<mark>தை்மன் எனப் பொருள்படும்</mark> சொல் அநித்**தியமானது என்று** மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்**கிறது. பாளி மூலக்கிரந்தங்களின் ஆங்கில மொழி** பெயர்ப்புக்களில் இத்தகைய பெரும் பிழைகளும் சிறிய பிழைகளும் காணப் படுகின்றன. சில கருத்தின்மையாலும் கவலேயீனத்தாலும் உண்டானவை. சில பாளி பாஷையில் திறமையின்மையால் எற்பட்டவை. எவ்வாறுயிரூப்பினும் இத்*து*றையில் மூன்னுடிகளாய் விளங்கிய நல்ல**றிஞர்க்கு** மரியாதை செலுத்**திக்** கொண்டு அவர்கள் இழைத்த இத்தவறுகளே, மூலக்கொந்தங்களேப் படிக்க வசதியற்றவர்களிடையே **நிலவு**ம் பௌத்தம் பற்றிய தவருன க**ருத்துக்களுக்கும்** பொறுப்பாயிருந்தன என எண்டு குறிப்பிடுவது பொருத்தமுடையதாகும். பாவிக்**பி**ரந்தச் சங்கத்தின் காரியதரிசியான **சிறீம**தி ஐ. பி. ஹோர்னர் பு**திய** திருத்திய மொழிபெயர்ப்புக்களே வெளியிட உத்தேதித்திருக்கிறார் என்பத மதிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்.

D II பக். 61–62. சதிபட்டானம் பற்றி பாவனே என்ற எழாம் அத்தியாயத் தல் ஆராயப்படும்.

" நிச்சயம் பொருத்தமற்றது பிரபோ "

" மேலும் ஆனந்த பரிவிராஜகன்" ஆன்மா இல்லேயா என்று கேட்டபோது நான்" ஆன்மா இல்லே என்று சொல்லியிருப்பேணுல் எற்கனவே குழப்பமடைந் திருந்த வச்சகொத்தனுக்கு இது மேலும் பெரிய குழப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கும்."1 முன்னர் எனக்கு ஆன்மா இருந்தது, இப்போது, ஆன்மா இல்லே" என்று எண்ணி யிருப்பான்.¹

புத்தர் மௌனம் சாதித்தது என் என்பது இப்போது தெளிவாகிற தென எண்ணுகிறேம். விஞக்களேக் கிளப்புவோரையும் எவ்வாறு மதித்தார், அவற்றின் முழுப் பின்னணி எத்தகையது என்பதை ஆராய்ந்தால் விஷயம் மேலும் தெளிவுபெறும். இப்பிரச்சின்னைய ஆராய்ந்தோர் இதனேச் சிறிதும் கருத்திற்கொள்ள வில்லே.

புத்திர் கணக்குப் போடும் இயந்திரமென்று நீனேக்கக் கூடாது. அவர் யார் என்ன கேள்வி கேட்டாலும், பிறர்நீலேயைக் கருதாது பதில் கூறுபவால்லர். அவர் காரியபூர்வமான ஓர் ஆசிரியர். நிறைந்த கரூணேயும் ஞானமும் உடையவர். தன் அறிவையும் விவேகத் தையும் காட்டுவதற்காகப் பதில்களேப் பக்குவப்படுத்தவில்லே. விஞ வெழுப்புவர் உண்மையை உணர வேண்டுமென்ற ஆர்வமுடையவர். மக்களின் தகைமை, போக்கு, மன வளர்ச்சி, பண்பு குறித்த ஒரு பிரச்சிவேயைப் புரிந்து கொள்ளும் திறம் என்பவற்றையெல்லாம் மனத்திற் கொண்டே பேச்சை எடுப்பார்.

ஒரு விளுவுக்கு நாலுவகையாக விடை கூறலாம் என்கிருர் பகவான். (1) சில விளுக்களுக்கு நேரான விடை கூறலாம், (2) வேறு சில விளுக்களே ஆராய்ச்சி செய்வதன் மூலம் விடை பிறக்கும். (3) வேறு சில எதிர் விளுக்கள் மூலம் விடை

- 2. S IV (PTS) us. 400-401.
- புத்தரின் இந்தப்பண்பு இந்திரிய பிரோபரியத்த ஞானம் எனப்பில்.
 411 (PTS), பக்கம். 70: Vibh (PTS) பக்க 340.

கூறலாம்.⁴ கடைசியாக சில விஞக்களுக்கு விடை கூறும**ே** கிட்டுவிடலாம்.¹

விடை கூறுமல் ஒதுக்**கி**விடும் முறைகள் ப**ல** உண்டு. ஒன்று இவ்வினுவுக்கு விடையில்லேயென்று கூறிவிடுதல். இந்த உலகம் சாஸ்வதமானதா அல்லவா என்பது போன்ற பல கேள்விகளே வச்சகொத்தன் கேட்டபோது புத்தபகவான் ப**ல** முறை இவ்வாறு **வி**டையிறுத்தா². இவ்வாறே மாலுங்கிய புத்திரர்க்கும் வேறு பலாக்கும் விடையிறுத்தார். ஆனுல் ஆத்மா உண்டா இல்லேயா என்ற கேள்விக்கு இவ்வாறு புத்தர் விடை கூறமுடியவில்லே. இப்பிரச்சினேக்கு அவர் எற்னெவே விளக்கமளித்துப் பதில் கூறியுள் ளார். எல்லாத் தர்மங்களும் ஆத்மா இல்லாத**வை** என்ற அவ**ரு** டைய கொள்கைக்கு மாறுனபடியால் ஆத்மா உண்டென அவரால் கூறமுடிய இல்லே. ஆத்மா இல்லேயென அவரால் கூறமுடியவில்லே. குழப்பமடையச் செய்யும். **ஏ**னெ**னில் அது** வச்சகொத்தணக் அவ்வாறு முன்னுரு முறை மனக்குழப்பமடைந்ததாக அவனே ஒப்புக் கொண்டுள்ளான்.³ அனத்த கோட்பாட்டைப் புரியும் பக்குவம் வச்சகொத்தனுக்கு இன்னும் உண்டாக வில்லே. எனவே அவனு பைய கேள்விக்கு விடைகூருதிருப்பதே பத்தியுள்ள செயலாகும்.

வச்சகொத்தன் நெடுங்காலமாக புத்தருக்குப் பழக்கமானவர்.இந் தப் பரிவிராஜகன் பகவானேக் காணவந்தது இது தான் முதல். முறையன்று. பெருங்கருணேயும் சாதுரியமுமுள்ள ஆசிரியரான பகவான் இவனுடைய குழம்பிய மனநிலேயையும் பக்குவத்தையும் நன்கு மதித்து அதற்கேற்றவாறு போதனே நடத்திஞர். பானி பிடகங்களில் பரிவிராஜகனை இந்த வச்சகொத்தனேப் பற்றி பன இடங்களில் பேசப்படுகிறது. இவன் அடிக்கடி பகவானேயும் அவரு டைய சீடர்கள்யும் கண்டு தன் மனத்தை குழப்பி கொண்டிருந்த இந்தக் கேள்விகளே மேலும் கேட்டு வந்தான்.

- 1. AC (கொழும்பு, 1929) பக்கம் 216.
- 2. E.G.S. IV (PTS) பக்கம் 393, 395 MI (PTS) பக்கம் 484.
- 3. பக்கம் 64 குறிப்பு 2 பார்க்க.
- 4. S III (PTS) μ±. 257-263 IV μ±. 391, 395, 398, 400, MI μ±. 481* 488, 489, AV μ±. 193.

மற்றொரு சந்தர்ப்பத்திலே இச் சம்பவம் நடப்பதற்கு முன்னசென்றே கருத வேண்டும். மாணத்தின் பின்னர் அருகதரானேர் எந்நிலே அடைவார் என்ற வச்சகொத்தனுடைய கேள்விக்கு புத்தர் விளக்கம் கொடுத்தபோது (இக கேள்வி நுட்பமும் ஆழமும் வாய்ந்தத) வச்சகொத்தன் "வணக்கத்துக்குரிய கோதமரே இங்கே எனக்கு விளக்கமுண்டாகனிலலே, மனக்குழப்பமடைந்துள் ளேன். வணக்கத்துக்குரிய கோதமரோடு நடத்திய இந்த உரையாடலின் ஆரம் பத்தில்இருந்த நம்பிக்கையும் இப்போது மறைந்துவிட்டது" என்று கூறினுன். MI (PTS) பக். 487. அதனுல் பகவான் வச்சகொத்தனே மேலும் குழப்ப விரும்பனில் வே.

மௌனம் அவருடைய போதனேயிலும் நாவன் புத்தருடைய மைமிக்க உரையாடலிலும் பார்க்கப் பெரியதாக்கு தலே அவன் மன **திலுண்டாக்கிற்று எனத்** தெரிகிறது.¹ ஆன்மா என்பது மனம் அல்லது விஞ்ஞானம் எனச் சிலர் கருதுவர். மனம், சித்தம், விஞ்ஞானம் என்பன அடிக்கடி அல்லும் பகலும் உடலேக் காட் டிலும் (காயம்) வேகமாக மாறுவதால் உடலேயே ஆத்மாவாக நீனத்துக் கொள்வது நல்லதென்றும், மனம் சித்தம் விஞ்ஞானத் தலும் பார்க்க காயம் தூலமானதால் வசதியென்றும் புத்தர் கூறு கிரூரி.? ''நான்''என்ற மங்கலானதொரு உணர்ச்சியே ஆன்மா என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆனுல் உண்மையில் அந்த எண் ணம் கற்பனேயே. இந்த உண்மையை அனுபூதியாக்கினுல் நிர் வாண சுகம் உண்டாகும். இது இலேசாகக் கைவாக் கூடியதன்று. சம்யுத்த நிகாயத்தில்⁸ இதைப்பற்றி விளக்கந்தரக் கூடியதொரு உரையாடல் உண்டு. கேமக என்ற பிக்குவுக்கும் வேறு சில பிக் கேகளுக்குமிடையில் இந்த உரையாடல் நிகழ்கிறது.

இந்த பிக்குகள் கேமகரை "நீர் இந்தப் பஞ்சக்கந்தங்களிலே ஆன்மாவையோ, ஆன்மா சம்பந்தமான ஒன்றையோ காணுகிறீரா ?" என்று கேட்கின்றனர். கேமகர் "இல்லே " என்று கூறுகிறீரா ?" என்று கேட்கின்றனர். கேமகர் "இல்லே " என்று கூறுகிறூர். "அப்படியானுல் சகல கிலேசங்களும் நீங்கிய அருகத நிலேயை அடைந்தீர் " என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். பஞ்சக்கந்தங்களிலே ஆன்மாவையோ அது சம்பந்தமான எதையுமோ தான் காண வில்லே என்று கேமகர் கூறுகிறூர். " நான் களங்கங்களிலிருந்து விடுதலே பெற்ற அருகதனல்லன். நண்பர்களே, உபாதானக்கந்தம் பற்றிக் கூறுமிடத்து " நான் இருக்கிறேன் " என்ற உணர்ச்சியுண்டு. ஆனுல் " இது நான் " என்பதைத் தெளிவாகக் காணமுடியவில்லே" பின்னர், கேமகர், " நான் என்பது உருவமன்று, வேதனேயன்று,

- சிலகாலத்துக்குப் பின் வச்சகொத்தன் பகவானே மறுபடியும் காண வந்தான். இம்முறை வழக்கம்போல அவன் கேள்வி கேளாமல் "நான் வணக்கத்துக்குரிய கோதமரைக் கண்டு உரையாடிப்பல நாளாகிறது. குசலாகுசலங்கள், நன்மை தீமைகளேப் பற்றி கோதம முனிவர் எனக்குச் சுருக்கமாக அறிவுரை வழங்க வேண்டும்" என்று கேட்டான். பகவான் நன்மை தீமைகளேப்பற்றிச் சுருக்கமாக வும் விரிவாகவும் விளக்கப் போவதாகக் கூறி அவ்வாறே, செய்தார். ஈற்றின் புத்தருடைய சீடணுகிவச்சகொத்தன் அறவழிதன்று அருகத நிலேயடைந்து நிர்வாண சுகம் பெற்றுன். ஆத்மன் அதைமன் விவகாரங்களும் எனேய பிரச்சினேகளும் அவனேப் பின்னர் குழப்பவில்லே. (MI/PTS பக். 48)
- 2. S 11 (PTS) பக். 94.அமுகாயானிகள் கூறும் ஆலய விஞ்ஞானம், ததாகத கர்ப்பம் என்பன ஆன்மாவுக்குச் சமமானவையென்று கிலர் நினேப்பர். ஆனுல் இலங்காவதார சூத்திரம் அவை ஆன்மாவல்லவென்று திட்டமாகக் கூறுகின்றது அ(லங்கா பக். 78ணு79).
- 3. S 111 (PTS) ut. 126.

குறிப்பன்று, சங்கற்பமன்று, **விஞ்**ஞானமன்று, அவையற்ற ஒன்று மன்று, பஞ்சக்கந்தங்கள் நானே என்ற உணர்ச்சியுண்டாசிறது. ஆனுல் " இதுவே நான் " என்பதை தெளிவாகக் காணமுடியவில்லே" என்று விளக்குகிறுர்.¹

அது பூவின் மணம் போன்றது. இத**ழின் மணமோ, நிறத்தின்** மணமோ, மகாந்தத்**தி**ன் மணமோ அல்ல, ஆனுல் பூவின் மணமே என்கிறுர்.

நிர்வாண சுகத்தின் ஆரம்பநிலேகளே அடைந்த ஒருவரிடம் கூட " நான் " என்ற உணர்ச்சியுண்டு. ஆனுல் மேல் நிலேக்குப் போகும் போது இந்த உணர்ச்சி மறைந்துவிடுகிறது. புதிதாக வெளுக்கப்பட்ட துணியில் அழுச்கு அகற்றப்பயன்படுத்தப்பட்ட ரசாயன திரவியங்களின் கந்தம், துணியைப் பெட்டியில் வைத்தபின் சிறிது காலத்தில் இல்லாமற்போவது போல, இவ்வுணர்ச்சி மறைந்து விடுகிறதென கேமகர் மேலும் விளக்குகிறார்.

இந்த விவாதம் அந்த பிக்குகளுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டதென வும் ஈற்றில் அவர்களெல்லாரும் கேமகரும் ஆசவங்கள் நீங்**சி** அருகத நிலேயடைந்தனர் என்றும், "நான்" என்ற உணர்ச்**சி** அற்றுப் போய்விட்ட தென்றும் சூத்திரத்தின் இறுதியில் கூறப் பட்டுள்ளது.

பக்கராடைய போத?னயின்படி என்னில் ஆன்மா இல்லேயென்று **கூ**றிக்கொள்வது **உச்**சேதவாதம். அதுவும் தவறு. " என்**னில்** ஆன்மா உண்டு" என்று கூறிக் கொள்வதும் (சஸ்ஸதவாதம்) தவறு. இரண்டும் பந்தங்களே. " நான் " என்ற உணர்ச்சியிலி ருந்தே இரண்டும் உண்டாகின்றன. ஆத்மா இல்ஃல (அனத்த) என்ற கோட்பாடு சம்பந்தமாக ஒருவர் மேற்கொள்ளக் கூடிய சரியான மனேநிலே எந்த விதமான அபிப்பிராயத்தையும் கைக்கொள்ளா **தி**ருப்பதே. மனச்சார்பின்றி **உ**ள்ளதை உள்ளபடி. புறநோக்கா**கப்** பார்க்கவேண்டும். " நான் " என்றும், சீவன் என்றும் கூறப் **படுவனவெல்லா**ம் பஞ்சக்கந்தங்களின் சேர்க்கை. இவை நாமளுபங் கள். இவை பரஸ்பரம் ஒன்றிலொன்று தங்கிச் செயற்படுகின்றன. அப்போது கணபங்கமாகின்றன. இந்த மாற்றம் காரணகாரிய விதிக் கடங்கி நடக்கின்றன. நித்தியமான அழியாத, மாற்றமில்லாத சாஸ் வதமான வஸ்து இந்தச் சீவராசிகளிடையே எதுவுமில்லே.

^{1.} ஆத்மாவைப் பற்றி இன்றும் பெரும்பாலோர் இவ்வாறே கூறுவர்.

இவ்விடத்தில் ஒரு வினு இயல்பாக உண்டாகும். ஆன்மா என்று ஒன்று இல்லாவிட்டால் கர்மபலின், அனுபவிப்பது யார் ? இக்கேள் விக்குப் புத்தரே மிகப் பொருத்தமான விடையைக் கொடுப்பார். பிக்கு ஒருவர் இக்கேள்வியை எழுப்பியபோது பகவான் " காரண காரிய எதுக்களேக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று, 9! பிக்குகளே நான் போதித்துள்ளேன். எங்கும் எல்லாப் பொருள் களிலும் இந்த எதுவை அறிய வேண்டும்." என்று சொன்னூர்.¹

புத்தருடைய அனுத்மக் கோட்பாடு உச்சேத வாதம் எனக் கருதக் கூடாது. அது எதிர் மறைக்கருத்தன்று. நிர்வாணம் என்பது போல அது உண்மை. பரமார்த்தம். பரமார்த்தம் எதிர் மறையா யிருக்க முடியாது. இல்லாத கற்பனே மயமான ஆத்மாவில் கொன் குரம் போலி நம்பிக்கையே எதிர்மறையானது. அனத்தக் கோட்பாடு போலி நம்பிக்கைகள் என்னும் இருளேப் போக்கடிக்கிறது. ஞான ஒளியை உண்டாக்குகிறது. அது எதிர்மறையானதன்று ; நைராத் மியம் என்னும் காரணி இருக்கிறது (நைராத்மியாஸ்திதா) என அரசங்கர் சரியாகக் கூறியுள்ளார்.²

- 1. M 111 (PTS) us. 19, S 111 us. 103.
- **3. அபிதம்ம சமுச்சயம்** பக்கம் 31.

VII ஆம் அத்தியாயம்

தியானம் – மனப்பயிற்சி : பாவணே

புத்தர் கூறிஞர். ஓ, பிக்குகளே! இரண்டுவிதமான பிணிகள் உண்டு. ஒன்று உடற்பிணி, மற்றது மனப்பிணி. இரண்டொருவரு டம் உடற்பிணி இன்றி இருப்பவர் உண்டு. நூறு வருடத்துக்கும் அதற்கு மேலும் உடற்பிணி இல்லாதவர் இருக்கலாம். ஆனுல் ஒரு கணமேனும் மனப்பிணியில்லாதிருப்பவரைக் காண்பது அருமை. மனப்பிணி இல்லாதவர்கள் அருகதர்கள் மாத்திரமே.¹

பக்களடைய போதஜன, லிசேஷமாக அவர் போதித்த தியான (முறை மனப்பிணிகளே முற்**ரு**ய் அகற்றி சித்தசமாதானமும் அமை**தி** யும் உண்டாக்கக் கூடியது. பௌத்தரும், புத்தசமயத்தைச் சேரா தவர்களும், புத்தர் போதித்த இந்த தியானமுறையைச் சரிவர அறிந்து கொள்ளாதிருப்பது வருத்தத்துக்குரிய விஷயம். எஃயை அமிசங்களேவிட பாவனே சம்பந்தமான இந்தப் போதனேயே பெரிதும் தவருகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பாவனே என்று சொன்ன தும் தினசரி வா**ழ்வி**லிருந்து அகன்<u>ற</u>ுவிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் மக்கள் மனத்தில் உண்டாசிறது. குறிப்பிட்டதொரு ஆசன முறை**யை** அனுசரிக்க வேண்டும் என எண்ணுகின்றனர். விஹாரங்களிலோ, குகைகளிலோ காணப்படும் சிலேகளேப்போல, சமூகத்தோடு தொடர்பில் லாத ஒரு எகாந்தமான இடத்துக்குப் போய் யோக சாதீனயில், நூதனமான பாவ?னயில் அல்லது அனுபூதிசமாதியில் ஆம்ந **தி**ருத்தல் என்று நி**லேக்கிறு**ர்கள். உண்மையான பௌத்த பாவனே இத்தகைய தப்பியோடும் முறையன்று. இவ்விஷயமாக புத்தர் போதித்த நெறி, தவருகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு, பின்னர் தவருக விளக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் அது உருமாறி இழிந்து ஒரு கிரியை யாகவும், தொழில் நுட்பம் சார்ந்த சடங்காகவும் மாறிற்று.²

" மூன்றுவது கண்" என்று கூறப்படும் திவ்விய கண்களேப் பெறுவதற்காக யோக நெறியைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பதே

1. A (கொழும்பு 1929) பக். 276.

 யோகாசாரர் கைந் தூல் (YOGACARA MANUAL edited by T. W. RHYS DAVIDS, LONDON அ1896) பெரும்பாலும் 18 ஆம் நூற்றுண்டில் இலங்கையில் எழுதப்பட்ட இயா னம் சம்பந்தமான நூல். இயானம் என்பது மந்திரங்களேச் செபித்து மெழுகு வர்த்திகளேக் கொழுத்திச் செய்யும் சிரியையாக இருந்திருந்ததென்பதைக் காட்டும். HISTORY OF BUDDHISM in Ceylon by Walpola Rahula என்ற தாலில் (கொழும்பு 1956) பக். 199. தற்வு இலட்சியம். அத்தியாயம் 12. பார்க்க. பலருடைய அபிலானை. மற்றவர்க்கில்லாத இந்தச் சக்தியைத் தியா னத்தின் மூலம் தாம் பெறவிரும்புகின்றனர். சில காலத்துக்கு முன் இந்தியாவிலே காதின் மூலம் பார்க்கும் சக்தியைப் பெறமுயன்ற பௌத்த பிக்குணி ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு கண் நன்றுகத் தெரியக்கூடியதாயிருந்தது. இது தவறுன ஆன்பிகப் போக்கென்றே கூற வேண்டும். இது சக்தி பெறவேண்டுமென்ற ஆசையன்றி வேறன்று.

தியானம் என்ற சொல் ஆதியில் பாவனே என வழங்கப்பட்டது. பாவனே என்றூல் பயிற்கி, வளர்த்தல், அபிவிருத்தி செய்தல், அதாவது மனத்தைப் பயிற்றுதல் அல்லது மனத்தை அபிவிருத்தி செய்தல் எனப்பொருள்படும். பௌத்தத்தில் பாவனே என்பது மனத் தைப்பயிற்றுதல், பல்லாற்றூனும் அதை அபிவிருத்தி செய்தல் என்பதையே கருதும். இதன் நோக்கம் மனத்தைக் களங்கங்களி லிருந்து தூய்மைப் படுத்துதல், மனத்தைக் கலக்கும் தன்மை களேப் போக்குதல். இவை காமம், துவேஷம், சோம்பல், கவலேகள், சஞ்சலங்கள், ஐயங்கள் என்பவற்றூல் உண்டானவை. இவற்றைக் களேந்து மனத்திலே மன ஒடுக்கம், விழிப்பு, விவேகம், உறுதி, ஊக்கம், விசாரணே, நம்பிக்கை, ஆனந்தம், சாந்தி, என்பவற்றை ஊன்றி, யதாபூதஞானத்தை, அதாவது உள்ளதை உள்ளபடியறியும் பக்குவத்தைத் தரும் உயர்ஞானத்தை அடையவேண்டும். அதன் பயனுகப் பரமார்த்தமான நிர்வாணத்தை அடைய வேண்டும்.

இதில் இரண்டு வகையான தியானம் உண்டு. ஒன்று சமத எனப்டடும் சமாதி: இது எகாக்கிர சித்தம் எனப்படும். அதாவது மனதை ஒரு நீலேப்படுத்தல். இது பாளியில் சித்தேகக்கதா என்றும் சமஸ்கிருதத்தில் சித்தைகாக்கிரதா என்றும் வழங்கும். இதனே அடைவதற்குப் பல வழிகள் பிடகங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற் றின் பயகை "சூனியமண்டலம்", "காணல் காணுதிருத்தல்" (நேவ சஞ்ஞா நா சஞ்ஞா) என்ற மண்டலம் என்னும் மிக உயர்ந்த சமாதி நீலேகளே அடையலாம். இந்த அனுபூதிநீலேகளெல் லாம் மனத்திலுண்டானவை. மனத்தினை ஆக்கப்பட்டனை, உபா திக்குட்பட்டவை– (சங்கத) என்கிறுர் புத்தர்.¹

இவை பரமார்த்தமன்று, சத்திய தரிசனமன்று, நிர்வாணமன்று, இத்தகைய யோகமுறைகள் புத்தர் காலத்துக்கு முந்தியே நிலவி வந்தன. எனவே இவை தூய பௌத்த முறைகளல்ல; ஆனுல் பௌத்த தியான முறைகளில் பேசப்படுகின்றன. நிர்வாணமடை வதற்கு இவை அவசியமில்லே. புத்தர் ஞான ஒளி பெருவதற்கு முன்னர் பல ஆசிரியர்களிடம் இந்த யோக முறைகளேப் பயின்று, மிக உயர்ந்த சமாதிநிலேகளேயடைந்தார். ஆனுல் அவை நிர்வாண முத்தியை அருளவில்லே; பூரணவிடுதலே கொடுக்கவில்லே. பரமார்த்த தரிசனத்தை அருளவில்லே. இச்சமாதிநிலேகள் இப்பிறப்பில் சுகத் தைத் தந்தன (திட்ட தம்ம சுகவிஹாரா). சாந்த வாழ்வை அருளின. (சந்தவிஹாரா) என்று புத்தர் கூறுகிறூர். அதற்கு மேல் அவை ஒன்றையும் தரவில்லே எனக் குறிப்பிட்டார்.¹

எனவே நிர்வாணமென்னும் பூரணவிடுதலேயை மனத்துக்களித் துப் பரமார்த்தத்தைக் காட்டக்கூடியதும் பொருள்களின் உண்மை யான தன்மையைக் காட்டக்கூடியதுமான விபஸ்ஸ்னு (சமஸ்சிருதம் விபஸ்யனு அல்லது விதர்சனு) என்ற தியானத்தைக் கண்டு பிடித் தார். இதுவே பூரணமான பௌத்த தியானம். இதுவே பௌத்த முறையைச் சார்ந்த மனப்பயிற்சி; இது கடைப்பிடி, சதி, விழிப்பு, மடியின்மை, கூர்ந்து கவனித்தல் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆராய்வு முறை.

இது பெரிய விஷயம். ஒரு **சில** பக்கங்களில் விளக்க இயலாது. ஆனுல் இந்த பௌத்த யோக நெறியை இங்கே மிகச் சுருக்கமாக, பருந்துப்பார்வையாக ஆராய முற்படு**9ெரு**ம். காரிய பூர்வமான வகை மில் இந்த மனப்பமிற்சி எடுத்துக்காட்டப்படுதிறது.

பாவனே பற்றி புத்தர் அருளிய மிக முக்கியமான அருளுரை சதிபட்டான சூத்திரம் எனப்படும். சதி என்பது கடைப்பிடி. மன நினேவு. அதை ஊர்ஜிதப்படுத்தல், நிலேப்படுத்தல் என்பது இதன் பொருள். இது தீக நிகாயத்தில் 22 ஆம் இலக்கச் சூத்திரமாகவும் மஜஜிம நிகாயத்தில் 10 ஆம் இலக்கச் சூத்திரமாகவும் அமை சின்றது. இச் சூத்திரம் சம்பிரதாயப்படி பெரிதும் போற்றப்பட்டு வரும் ஒன்றுகும். அதனை பௌத்த மடங்களில் வழக்கமாக ஓதப்படுகிறது. இல்லங்களில் குடும்பத்தவர் பயபக்தியோடு சூழ்ந் திருந்து இதனேப் பாராயணஞ் செய்வர். மாணப்படுக்கையில் இருப் பவருடைய கட்டிலருகேயிருந்து, அவருடைய கடைசி எண்ணங்களேத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காக பிக்குமார் இதனே ஓதுவது வழக்கம்.

இங்கே கூறப்படும் தியான முறை வாழ்வோடு சம்பந்தப்பட்டது. அதாவது நமது தினசரி வாழ்வோடும், நாளாந்த நடவடிக்கை களோடும்; நமது இன்பதுன்பங்களோடும், நமது பேச்சு, சிந்தனே, ஒழுக்கம், விவேகம் சார்ந்த விவகாரங்கள் என்பவற்றேடும் தொடர் புடையது.

^{1.} மேலே 46 **ம் பக்கம் பார்க்க.**

^{1.} М இல. 8, சல்லேக சத்தம் பார்க்க.

இந்த அருளுரை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்பிரிவு நமது காயத்தோடு தொடர்புபையது. இரண்டாவது நமது உணர்ச்சி, புலனுகர்வு (வேதனே) என்பவற்றேடு சம்பந்தப் பட்டது. மூன்றுவது மனத்தோடு (சித்தம்) தொடர்புடையது. நாலாவது ஒழுக்கம், விவேக விடயங்கள் என்பவற்றேடு சம்பந்த முடையது. (தம்மா)

தியானம் என்ன முறையில் அமைந்திருந்தாலும் இங்கே முக்**சிய** மாகக் கவ**னி**க்கப்பட வேண்டியது கடைப்பிடி அதாவது விழிப்பு, நி**னேவு (**சதி) கவனமும் கூர்ந்து அவதா**னி**த்தலும். (அனுபஸ்ஸ்னு) ஆகும்.

காயம் சம்பந்தமான தியானத்தில் மிகப் பிரசித்தமானதும் காரிய பூர்வமானதும் *ஆனுபானசதி எனப்படும். அதாவது உள்வாங்கும் மூச்சையும் வெ**ளியே** செலுத்தும் மூச்சையும் கவனித்தல். இந்த ஆனுபான சதி செய்யும் போது தான் விசேடமான, குறிப்பிட்ட, ஆசனம் பிடகத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட எனேய தியானங்களுக்கு ஆசனநியதி இல்லே. இவற்றைச் செய்யும்போது நீங்கள் இருக்கலாம், நிற்கலாம், நடக்கலாம், படுத் கிருக்கலாம். அது உங்கள் விருப்பம். ஆனுல் ஆனுபானதியானத் தின் போது சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட படி "அட்ட?ணக்காலிட்டு, உடலே நேராக வைத்துக் கொண்டு, மனத்தை அலேயவிடாது, விழிப்பாயிருக்க வேண்டும்." பத்மாசனமாய் காலே மடக்கிக் கொண்டி ருப்பது எல்லா நாட்டவர்க்கும் இலேசானதன்று. விசேடமாக சிரமமானதாயிருக்கும். எனவே மேரைட்டவர்க்குச் காலை மடக்கியிருக்கக் கஷ்டப்படுவோர் கதிரையிலேயே இருக்கலாம். ஆணுல் உடலே நேராக வைத்திருக்க வேண்டும். மனத்தை விழிப்போடு வைத்திருக்கவேண்டும். இந்தப்பயிற்சிக்கு உடலே நேராக வைத்திருப் பது மிக அவசியம். ஆனுல் விறைப்பாக வைத்திருக்க வேண்.டிய தல்லே. கையை லாசவமாக மடியில் வைத்திருக்கலாம். இவ்வாறி ருந்து கொண்டு கண்ணே மூடிக் கொள்ளலாம்; அல்லது மூக்கு **நுனியைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். எது வசதியோ அதைச்** செய்**ய** லாம்.

நீங்கள் அல்லும் பகலும் ரேசகம், பூரகம் என்ற அப்பியாசத்தை உங்களே அறியாமலே செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனுல் ஒரு விநாடியாவது மனத்தால் அதைக்கவனிப்பதில்லே. இந்தத் தியா னத்தில் மனத்தைக் கவனிக்கச் செய்தலே விஷயம். மூச்சை சிரம மின்றி உள்ளே வாங்கி வெளியே விடுங்கள். இதை மனத்தால் விழிப்புடன் கவனியுங்கள். பூரகம் ரேசகம் என்பவற்றை மனம் விழிப்புடன் கவனிக்க வேண்டும். நீங்கள் மூச்சு விடும்போது சில சமயம் நீண்ட நேரம் மூச்சை உள்ளுக்கு இழுக்கலாம். சில சமயம் கூறுகிய காலம் அவ்வாறு செய்யலாம். இதைப் பற்றி அக்கறை கொள்ள வேண்டாம். சாதாரணமாக இயற்கையாய் மூச்சுவிடுங்கள். நீண்ட மூச்சு விடுங்கள். நீண்ட மூச்சு உண்டாகும் போது அதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். உங்கள் மூச்சில் மனமானது லயித்திருக்க வேண்டும். முற்றுக மூச்சில் எகாக்கிரசுத்தம் ஈடுபட வேண்டும். மூச்சின் சலனங்கள், மாற்றங்கள் என்பவற்றை விழிப் புடன் கவனிக்கவேண்டும். மற்றைய விஷயங்களேயெல்லாம் மறந்து விடுங்கள். சுற்றியுள்ளவற்றையும், சூழலியும் மறந்து விடுங்கள். பார்வையை எதிலும் செலுத்தாதீர்கள். இவ்வாறு ஐந்து அல்லது பத்து நிமிடம் பாவீன செய்யுங்கள்.

ஆரம்பத்தில் மனத்தை மூச்சில் லயிக்கச் செய்வது மிகக் கடின மாயிருக்கும். உங்கள் மனம் அலேயும் விதத்தைப் பார்த்து நீங்கள் ஆச்சரியப்படலாம். மனம் ஓர் இடத்தில் நிற்கமாட்டாது. பல வேறு **விஷய**ங்களே அது சிந்திக்கும். வெ**ளி**யே சத்தம் கேட்**கு**ம். மனம் குழப்பமடையும், ஆதலால் மனத்தளர்ச்சியடைவீர்கள்; மனக் குழப்பம் அடைவீர்கள். ஆனுல் இந்தப் பயிற்சியைத் କ୍ରଙ୍ଗ மும் காலே மாலே ஐந்து பத்து நிமிடத்துக்குப் பயிற்சி செய்தால் படிப்படியாக மனம் மூச்சுவிடுவதில் கவனம் செலுத்தவும் அலேயா திருக்கவும் பழக்க் கொள்ளும். சில காலம் சென்றபின்னர் ஒரு விநாடியில் உங்கள் மனம் ஆனுபான சதியில் ஈடுபடப் பழசி விடும். பக்கத்திலிருந்து வரும் சத்தங்கூடக் கேளாது. புற உலகமே இல் லாமல் மறைந்துவிடும். இந்த விழைட நேரம் உங்களுக்கு அற்புத மான அனுபவத்தை உண்டாக்கும். ஆனந்தமும் சுகமும் சாந்தமும் உண்டாகும். அதனுல் இந்தப் டயிற்சியைத் தொடர்ந்து செய்ய ஆசைப்படுவீர்கள். இருந்தும் இது சிரமமாயிருக்கும். ஆ**னை** இப்பயிற்சியை ஒழுங்காகச் செய்து வந்தால் இந்த அனுபவம் நீண்ட நோத்துக்கு அடிக்கடி எற்படச் செய்யலாம். அப்போது மனமானது (முற்**ருக ஆனுபான சதியில் ல**யித்து விடும்**. உங்களேப் ப**ற்றி**ய** எண்ணம் உண்டாகுமானுல் எவ்வித பாவீனயும் செய்ய முடியாது.

தியான சமாதிக்கு உங்களே இட்டுச் செல்ல இச்சாதாரணமான இலேசான "ஆளுபானசதி" அவசியமாகும். பொருள்களின் தன் மையை ஆழ்ந்து அறியவும் புரிந்து கொள்ளவும் இத்தகைய "எகாக்கிரசித்தம்" அவசியம். நிர்வாண சுகம் பெறவும் இத்தகைய தியானம் வேண்டும்.

^{*(}மொ.ஆ.கு.) ஆனுபான என்பவை பிராணயாமத்தில் பூரகம் உள்ளே இழுத்தல் ரேசகம் வெளியே செலுத்தல் என யோக நெறியில் வழங்கப்படும். பூரகம்-உள்மூச்சு, ரேசகம்–வெளிமூச்சு.

இவற்றைவிட ஆனுபான சதி கைம்மேற்பலன் கொடுக்கக் கூடியது. உடல் நலத்துக்கு உகந்தது. சிறந்த ஓய்வுமுறை. நன்றுகத் தூங்க லாம். தினசரி வேலேகளேத் திறமையாகச் செய்யத் துணேபுரிவது. மனத்துக்குச் சாந்தியையும் நிம்மதியையும் தருவது. பரபரப்பும் சிளர்ச்சியுமடைகிற நேரங்களில் இரண்டொரு நிமிடம் ஆனுபான சதியை அனுசரித்தால் உடனே மன அமைதியும் சித்த சமாதானமும் உண்டாவதைக் காணலாம். நன்றுகத் தூங்கி விழித்தவர் போன்ற நிலேயை அடைவீர்கள்.

மற்றொரு மிக முக்கியமான தியானமுறை நீங்கள் நாளந்தம் ஈடுபடும் தனிப்பட்ட கடமைகளேயோ, பொது வேலேகளேயோ, தொழில் துறைக்கடமைகளேயோ செய்யும்போது உடலாலும், வாக்காலும் நிக**ப்**த்துவன ஒவ்வொன்றையும் விழிப்புடன் மனத்தில் கருதித் கொள்ளதல். நீங்கள் நட**ந்து** கொண்டிருந்தாலென்ன, நின்று கொண்டிருந்தாலென்ன, இருந்தாலென்ன, இடந்தாலென்ன, தூங் கணைவென்ன, உடலுறுப்புக்களே மடக்கிணைனை நீட்டிணைன்ன, சுற்றிப் பார்த்தாலென்ன, உடையணிந்தாலென்ன, பேசினைென்ன, பேசாதிருந்தாலென்ன, உணவருந்தினைவென்ன, பானம்பருகின்னி லைன்ன, மலசலவிமோசனஞ் செய்து கொண்டிருந்தாலென்ன இக்கருமங்க**ளின்** போதும், இது போன்ற வேறு கருமங்க**ளின்** போதும், நீங்கள் அவ்வப்போது செய்து கொண்டிருக்கும் காரியங் களே விழிப்புடனும் மனப்பூர்வமாகவும் கருத்தில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும். அவற்றையே தியானிக்க வேண்டும். அதாவது அந்தக் கணம், செய்யும் தொழிலேப் பற்றியே நினேத்து, அதிலேயே ஈடுபட்டி ருக்க வேண்டும். இறந்த காலத்தைப் பற்றியோ எதிர்காலத்தைப் பற்றியோ நிஜேக்கக் கூடாதென்பதன்று. அவற்றை நிகம் காலக் கருமங்களுக்கும் தொழில்களுக்கும் தொடர்பு உண்டாகும் போதே நிலக்க வேண்டும். இறப்பும் எதிர்வும், கழிந்தவையும் எதிர்வருப வையும், நிகற் கருமத்துக்கு உசிதமானவரையில் தான் அவற்றை நினேக்க வேண்டும்.

மக்கள் சாதாரணமாக நிகழ் கருமங்களில் லயித்திருப்பதில்லே. அந்தக்கணத்துத் தொழிற்பாடுகளேயே சிந்திப்பதில்லே. இறந்தகால நினேவுகளிலும் வருங்கால நினேவுகளிலும் லயித்திருக்கிறுர்கள். அவர்கள் இங்கே இப்போழுதே எதோ கருமஞ் செய்து கொண்டி ருந்தாலும், நினேவெல்லாம் இறந்த காலத்திலும் எதிர் காலத் திலும் உலாவிக் கொண்டிருக்கும். கற்பனேயில் எற்படும் பிரச்சினேகள், கவலேகள், சாதாரணமாகச் சென்று கழிந்து போன விஷயங்களில் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய சிந்தனிகள் என்பவற்றிலே தான், ஊசலா லாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். அதனுல் கையிலே உள்ள கருமங் களில் முற்றுய் ஈடுபடாமல், அதில் இன்பமடையாமலிருக்கிறர்கள் அதனுல் நிகழ்காலத்தில், கையிலே உள்ள வேலேயில் திருப்தி காணுது, மனச் சந்தோஷமடையாதிருக்கிறர்கள். எனவே செய் வதைத் திருத்தமாக, ஆர்வமாக, முழு மனத்தோடு செய்ய முடியா திருக்கிறர்கள். எதோ செய்து கொண்டிருப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டாலும், அதில் அவர்கள் முழுமனத்தையும் பறிகொடுப் பதில்லே.

போசன சாலேயில் ஒருவர் சாப்பிட்டுக் கொண்டே எதாவது வாசித் தக் கொண்டிருப்பதைச் சில சமயம் நீங்கள் கவனித்திருக்கலாம். சாப்பிடக் கூட நேரமில்லாத, விடா முயற்சியுடையவர்போல் அவர் உங்களுக்குத் தென்படலாம். இது சாதாரணமாக நிகழும் ஒரு சம்பவம். இவர் வாசிக்கிறுரா அல்லது சாப்பிடுகிறுரா என்று நீங்கள் அதிசயப்படலாம். அவர் இரண்டு கருமங்களேயுமே செய்கிறூர் என ஒருவர் சொல்லலாம். உண்மையில் அவர் எதையுஞ் செய்யவில்லே. அவர் சாப்பாட்டையும் ரசிக்கவில்லே. வாசிப்பையும் ரசிக்கவில்லே. வனம் குழம்பியவராய், தன்னியல்பற்றவராய், கையில் மேற்கொண்ட கருமத்தில் ரசனேயற்றவராயிருக்கிறூர். அவர், அந்தக் கணம், தாம் மேற்கொண்ட வாழ்வில் ஈடுபடாதவராயிருக்கிறூர். தன்னேயறியா மலே முட்டாள் தனமாக வரழ்விலிருந்து தப்பிக் கொள்ள முயல் கிறூர். (அப்படியானை சாப்பிடும் போது உடனிருக்கும் நண்பரோடு சல்லாபஞ் செய்யக்கூடானெபது கருத்தன்று).

எவ்வளவு முயன்றூலும் நீங்கள் வாழ்விலிருந்து தப்பிவிட்முடி யாது. நகரத்திலிருந்தாலென்ன, குகையிலிருந்தாலென்ன, வாழ்வு நடத்தும்போது அதிலிருந்து விலகியிருக்க முடியாது. எப்படியும் வாழ்வைப் புறக்கணித்து ஒதுங்கி நீற்க முடியாது. உண்மையான வாழ்வென்பது இந்தக் கணமே கடந்து போன காலங்களின் நீனே வன்று. எதிர்வரும் காலத்தைப் பற்றிய கற்பனேகளல்ல. கழிந்தவை கழிந்தவையே. எதிர்வரவிருப்பவை இன்னும் தோன்றுதவையே. இந்தக் கணத்து வாழ்வில் ஈடுபடுபவரே உண்மையான வாழ்வை வாழ்பவர். அவரே மற்றவர்களே விட மனச்சந்தோஷ முடையவர்.

ஒரு நாளேக்கு ஒரு தரம் சாப்பிட்டுச் சாந்தமான எனிய வாழ்வு வாழும் புத்த சிராவகர்கள், மிக்க ஒளியுடையவராய்க் காணப்படு வதற்குக் காரணம் என்ன என்று கேட்ட போது புத்த பகவான பதில் கூறிஞர். "அவர்கள் கழிந்து போன காலத்தைப் பற்றிப் பச்சாத்தாபப்படுவதில்லே; எதிர் காலத்தைப் பற்றிக் கஞக்காண்ப தில்லே. அவர்கள் நிகழ்காலத்தோடே வாழ்கிறார்கள். அதனுல் பிரகாசமுடையவராயிருக்குன்றனர். எதிர் காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திப் பதாலும், கழிந்து போனவற்றைப் பற்றிப் பச்சாத்தாபப்படுவதினு லும், முட்டாள்கள், வெட்டி லீழ்த்தப்பட்ட பச்சை நெட்டிகள் வெய்யிலில் காய்வது போலக் காய்ந்து விடுசின்றனர்.¹

சதி என்று சொல்லப்படும் விழிப்பு, நிலே (கனடப்பிடி), உணர்விலே "நான் இதைச் செய்கீறேன், நான் அதைச் செய்கீறேன்" என்ற தன்முணப்பு உடையதாய் இருக்கக்கூடாது. நான் செய்கிறேன் என்ற அபிமானம், உண்டாகுமாகுல், தன்னுணர்வு உண்டாதி விடுகிறது. தன்னுணர்வு உண்டானுல் நீங்கள் செய்யும் கருமக்கில் லமித்திராது, நான் என்ற முலோப்படையவராகிறீர்கள். அகணல் கருமத்தைத் திருத்தமாகச் செய்ய முடியாது போகிறது. கன்ன முற்றுய் மறந்து கருமத்தை மாத்திரம் செய்வதில் ஈடுபட்டு அதில் மூழ்கிவிட வேண்டும். ஒரு பேச்சாளர் "நான் சபையோருக்கு அறிவுரை புகட்டுகீறேன்" என்று தன்னுணர்வடையுவராவரானல் அவர் பேச்சுக் குழம்பி, சிந்தீனப் போக்கு இடையறுந்துபோகும். ஆணுல் அவர் தாம் எடுத்துக் கொண்**ட விஷய**த்தில் மூ**ற்**கித் தன்னே மறந்து பேசத்துவங்கினுல், அவருடைய பேச்சுச் சிறக்கும்; எடுத்த விஷயத்தை தெளிவாக விளக்குவார். அவருடைய திறமை உச்ச நிலேயை அடையும். கலேத் துறையிலும் காவியத்துறையிலும், அறிவுக்குறை யிலும் ஆன்மீகத்துறையிலும் சிறந்து விளங்கும் ஆக்கங்களெல்லாம் தன்ஜன மறந்த நிலேயில் உண்டான விளவுகளே. இவற்றின் சிருட்டி கர்த்தாக்கள், தம்மை மறந்து, தம் ஆக்கங்களில் ஈடுபட்ட நேரங்களில் பிறந்தவையே அவை. அந்நேரங்களில் அவர்கள் தம்முணர்வற்ற வர்களாய் பரவசநிலேயில் காணப்படுவர்.

இந்தச் சதி என்னும் விழிப்புநீலே, நமது கருமங்களேத் தன்னுணர் வினறிப் புரியும் கடைப்பிடி, நிகழ் காலத்தில் நீலேத்துக் கை மேலுள்ள கருமத்தைச் செய்யும்படி அறிவுறுத்த, புத்தபகவானுல் போதிக்கப்பட்டது. ஸென் பௌத்தமும் இதனேயே போதிக்கும். இங்கே விழிப்பு நீலேயை உண்டாக்குவதற்கு இந்தத் தியான முறை யில் குறிப்பிட்ட கருமங்கள் எதுவும் மேற்கொள்ள வேண்டிய தில்லே. நீங்கள் செய்யுங் கருமங்மீளப் பற்றி மாத்திரம் விழிப்பாக தியானமாய் இருக்கவேண்டும். இந்தத் தியானத்துக்காக உங்கள் விலேயுயர்ந்த அருமையான நேரத்தில் ஒருவிநாடியைக் கூடச் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லே.நாளாந்த வாழ்வில் உண்டாகும் கடமை கீளப் பற்றி அல்லும் பகலும் விழிப்புடையவராய், முன்னுணர் வுடையவராயிருக்க வேண்டும். மேலே ஆராய்ந்த இவ்விரு தியான முறைகளும் நமது உடல் சம்பந்தமானவை.

1. S 1. (P. T. S.) us. 5.

இனி எமது உணர்ச்சிகள் (வேதலேகள்) சம்பந்தமாக மேற கொள்ளப்படும் தியானம் ஒன்று உண்டு. நமது உணர்ச்சிகள் இன்ப உணர்ச்சி யாகவோ துன்ப உணர்ச்சியாகவோ, நொதுமல் உணர்ச்சி யாகவோ இருக்கலாம். இங்கே ஓர் உதாரணத்தை மாத்திரம் எடுப் போம், நீங்கள் துன்ப உணர்ச்சியை அடைதிறீர்கள் என்ற வைக்குக் கொள்வோம். இந்நிலேயில் உங்கள் மனம் கலக்கமுற்றதா**ய்,** தெளிவின்றி, மடிவுற்றிருக்கிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் நீங்கள் கவலப்படுவதற்குக் காரணமே தெனபடுவதில்லே. இந்தத் துன்ப நீங்கள் கவலப்படா திருக்கப்ப **ம**சிக்கொள்**ள** வணர்ச்சி பற்றி வேண்டும். துன்பம், கவலே, துயர் என்ற உணர்ச்சிகள் வரவேண்டிய கற்கு என்ன காரணமென் ற தெ**ளி**வாக அறி**ய** மு**யல வே**ண்டும். காரணத்தை ஆராய முயலங்கள், அது எவ்வாறு தோன்றுகிறது. எவ்வா ற மறைகிறது என்பதை ஆராய முயல வேண்டும். விஞ்ஞானி. ஒரு பொருளே ஆராய்வது போல ஆராய வேண்டும். கன்னே அந்த ஆராய்ச்சியில் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. அதாவது பற்றின்றிப் பறநோக்காக ஆராய வேண்டும். என்னுடைய உணர்ச்சி. என்னுடைய வேகின் என்று சொல்லி அதை ஆராயக் கூடாது. இஃது ஓர் உணர்ச்சி, ஒரு வேதலே என்று பற நோக்காக ஆராய வேண்டும். "நான்" என்ற போலி எண்ணத்தை மறந்துடவிட வேண்டும். அந்த உணர்ச்சியின் தன்மையை உணரும் போது, அது எவ்வாறு தோன்றி மறைகிறதென்பதை அறியும்போது, உங்கள் மனம், அந்த உணர்ச்சி விஷயத்தில் சொந்தம் பாராட்டாது பற்றற்று நிற்கிறது. இதனுல் பற்றின்மையும் விடுதலேயும் உண்டாகிறது. எல்லா வேதாகளும் இதே முறையில் ஆராய்ந்து பார்க்கப்படலாம்.

இப்போது நம்மனம் சம்பந்தமான தியானம் பற்றி ஆராய்வோம். உங்கள் மனம் பற்றுடையதாயிருந்தால் அல்லது பற்றற்ற நீலேயிலிருந் தால் அதை முற்றுக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். துவேஷம், பகை, பொறுமை என்பவற்றின் வசப்பட்டிருந்தால் அதை முற்றுக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். கரு?ண, மைத்திரி என்பன நிரம்பியிருந்தால் அல்லது தெளிவற்றிருந்தால், அல்லது தெளிவாக விஷயங்களேப் புரியக்கூடியதாயிருந்தால் அல்லது இன்னோன்ன குணங்களேக் கொண்டிருந்தால் அதை நன்கு அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாயிருக்க வெண்டும். எமது மனத்தில் நிகழ்பவற்றை உள்ள படி அறிவதில் நாம் விருப்புக்கொள்வதில்லே. எங்களுக்குப் பயமும் வெட்கமும் உண்டாசுறது. அதனுல் அவ்வாறு செய்ய விரும்பு வதில்லே. ஒருவன் தைரியமாக நேர்மையுடன் தன் மனத்தைத் திறைத்து பார்க்க வேண்டும். கண்ணுடியில் முகத்தைப் பார்ப்பது போல மனத்தைப் பாரிக்க வேண்டும்.¹

^{1.} M1 (P.T.S) us. 100.

இவ்வாறு பார்ப்பதன் நோக்கம் தீர்ப்புக் கூறுவதற்கன்று, கண்டிப் பதற் கன்று, சரி எது பிழை எது, நல்லது எது தீயது எது என்று பகுத்தறி வதற்கன்று. வெறுமனே என்ன நடக்கிறது மனத்தில் என்று பார்ப்பதற்கு, ஆராய்வதற்கு, கவனிப்பதற்கு. நீங்கள் நீதிபதி யல்லவே. நீங்கள் பற்றற்று விஷயங்களே ஆராயும் விஞ்ஞானி, உங்கள் மனப்பண்புகளேக் கவனித்து அதன் தன்மையைத் தெளிவர கக் கண்டு கொண்டால் அதில் தோன்றும் உணர்ச்சிகள், நீலேகள், விருப்பார்வங்கள் சம்பந்தமாகப் பற்றின்மையுண்டாகும். இந்தப் பற்றின்மையால் சுதந்தர நீலே உண்டாகிறது. அப்போது உள்ளதை உள்ளபடி காணும் பக்குவம் உண்டாகும்.

ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். உங்களுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அடக்கமுடியாத கோப மும் துவேஷமும், பகைமையும். கோபம் நிறைந்தவனுக்குத் தான் கோபமுற்றிருக்கும் நீலே தெரியாது. அந்தக் கோபநிலேயை அறிந்த தும், தன் கோபத்தன்மையை அறிந்ததும், அது வெட்கமுற்றது போலத் தணியத்துவங்குகிறது. அது எவ்வாறு எழுகிறது. மறை கிறது என்று அதன் இயல்பை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இச்சந் தர்ப்பத்திலேயும் "நான்" என்ற உணர்ச்சி உண்டாகக் கூடாது "என்னுடைய கோபம்" எனக்குக் கோபம் வந்துவிட்டதென்று நீனேக்கக் கூடாது. மனத்தின் கோபத்தன்மையை ஒரு பொருளாகப் புறம்பாக அப்புறப்படுத்தி வைத்து ஆராய வேண்டும். சகல விதமான உணர்ச்சிகள், விருப்பார்வங்கள், சுத்தவிருத்திகள் எல்லாவற்றையும் இவ்வாறே நோக்க வேண்டும்.

ஒழுக்கம் ஆன்மீக விஷயம்' அறிவு விஷயங்கள் என்பன சம்பந்த மான ஒருவகை தியானமுண்டு. நமது ஆராய்ச்சிகள், கல்விகள், கேள்விகள், உரையாடல்கள், அவற்றைப் பற்றிய விவாதங்கள் எல்லாம் இந்த வகையான தியானத்தில் அடங்கும். இந்த நூலே வாசித்தல், இதிற் கூறப்பட்ட விஷயங்களே ஆழ்ந்து சிந்தித்தல், என்பன ஒரு வகை தியானமே. கேமக தோருக்கும் எனேய சிராவக அடிகளுக்கு மிடையே நடந்த உரையாடல்¹ என்பனவெல்லாம் ஒருவகைத் தியான மென்பதை அறிந்தோம். இந்தத் தியானத்தின் பயனை நிர்வாணம் கைவந்தது. இந்தத் தியானமுறைப்ப**டி பஞ்சநீவரணங்கீளப் படித்துச் சிந்தித்து** ஆராயலாம். அவை :

- 1. காம இச்சை (காமச் சந்தம்)
- **2. துவேஷ**ம், பகைமை, குரோத**ம் (வியாபா**த)
- 3. கழிமடம், சோர்வு, (தீன–மித்த)
- 4. சஞ்சலம், கவலே (உத்தச்ச, குக்குச்ச)
- 5. ஐயம் (விசிகிச்சா)

இந்த ஐந்தும் எந்தவகையான முன்னேற்றத்துக்கும், விஷய விளக்கங்களுக்கும் தடையாயுள்ளன. (பஞ்சநீவரணம் என்றுல் ஐம் பெரும் தடைகள்) இந்தத் தடைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவன், நல் லது எது தீயது எது என்பதைப் பகுத்தறிய முடியாதிருப்பான்.

பொஜ்ஜங்க என்று சொல்லப்படும் ஞான அங்கங்கள் **எழு** குறிப் பிடப்படுகின்றன. இவற்றையும் தியானப் பொருளாகக் கொள்ள லாம்.*

ஞான அங்கம் ஏழு. அவை :

- 1. கடைப்பிடி. (சதி) காயத்தினுலும் மனத்தினுைம் செய்யும் கருமங்களில் விழிப்பாயிருந்து அவற்றைத் தியானித்தல்.
- 2. தர்மத்தைப்பற்றிய பல வித பிரச்சினேகளேயும் நுணுகி ஆராய் தல் (தம்மவிசய) இதிலே நமது சமயம், ஒழுக்கம், தத்துவ ஞானம் என்பனபற்றிய கேள்விகள், கல்விகள், ஆராய்ச்சிகள், விவாதங்கள், உரையாடல்கள், இவை சம்பந்தமான உபந் நியாசங்களுக்குச் செல்லல் என்பன எல்லாம் அடங்கும்.
- 3. கடைசிவரை உறுதியோடு உழைக்கும் சக்தி. (வீரிய)
- பிரீதி (பீதி) விஷயங்களே மகிழ்ச்சியோடு படித்தல். மனமடிவு, அழுகுணி வேதாந்த மனுபோவம், முதலியன தவிர்க்கப்படுதல்.
- 5. ஓய்வு (பஸ்ஸத்தி) உடல் மனம் இரண்டையும் ஓய்வு நிலேயில் வைத்துக் கொள்ளல். உடலேயோ மனத்தையோ விறைக்கவை யாமை.
- 6. சமாதி அதாவது அமைதி. இதைமேலே ஆராய்ந்தோம்.
- நடு நீலே (உபேக்கா) அலேயாது நிற்கும் மத் தியஸ்த நீலே. வாழ் வின் மாற்றங்களேக் கண்டு மனங்கலங்காது அமை தியாயிருக்கும் நீலே.

^{1.} மேலே 77 ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்.

[•]மொ.ஆ.கு. பொ**ஜ்ஜல்க**—போதி அங்கம்—ஞானம் பெறுவதற்கு**ரிய அங்கங்கள்.** போதி என்பது ஞானம்.

இப்பண்புகளே வளர்க்க விரும்பினுல் ஒருவர் உள்ளார்ந்த விருப்ப மும், திடசங்கற்பமும், மனச்சார்பும் உடையவராயிருக்க வேண்டும். இங்கே கூறிய பண்புகளே வளர்க்க உதவும் வைகீக காரணங்களும் ஆன்மீக காரணங்களும் பிடகநூலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

பஞ்சக்கந்தங்களேப் பற்றியும் பாவனே செய்யலாம். சீலம் என்**ருல்** என்ன ? " நான் " என்பது என்ன என்ற விஷயங்களேயும் தியானிக்க லாம். மேலே ஆராயப்பட்ட நான்கு உயர்வாய்மைகளேயும் தியானிக்க லாம். இவற்றை ஆராய்வதும், விமரிசித்தலும் மேலே கூறிய நாலாவத தியான முறையாகும். இவற்றின் பயனுக நிர்வாண சுகம் பெறலாம்.

இவற்றை விட, சம்பிரதாய பூர்வமாக, 40 விஷயங்கள் தியானப் பொருளாகக் கூறப்படுசின்றன. இவற்றுள் பிரம்மநிலே (பிரம்ம விஹாரம்) என்ற நான்கை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

- (1) எல்லேயற்ற கருணேயையும் நல்லெண்ணத்தையும் எங்கும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் வேற்றுமையின்றிப் பரப்புதல் (மெத் தா) தாயானவள் தன் எக புத்திரனிடம் அன்பு செலுத்துவது போல என இது வருணிக்கப்படுகிறது.
- (2) துன்பமும் துயரும் அடைந்து அல்லற்படும் உயிர்கள் எல்லா வற்றுக்கும் காட்டும் அன்பு (கருணே)
- (3) மற்றவர்களடையும் நன்மை, வெற்றி, மகிழ்ச்சி என்பவற்றில் மகிழ்ச்சியடைதல் (முதிதா)
- (4) உபேக்கா அதாவது பற்றற்ற கலங்காத சாந்த நிலே

VIII ஆம் அத்தியாயம்

புத்தயகவான் அருளிய போத!னேயும் இன்றைய உலகமும்

பௌத்தம் மிக உன்னதமான விழுமிய மதம். சாதாரண லௌகீக மக்களால் அனுசரிக்கக்கூடிய தொன்றன்று. உலகைத் துறந்து, மடங்களிலோ, அமைதியான இடங்களிலோ, தனித்திருந்து தான் அதைப் பின்பற்ற முடியும். அப்போது தான் உண்மையான பௌத்தராக வாழ்ந்து நடத்தலாம் என்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

புத்தருடைய போதனேயைச் சரிவர அறிந்து கொள்ளாத படியால் தான், இத்தகைய தவறுன கருத்து ஏற்படுகிறது. புத்த சமயத் தின் பலமுகப்பட்ட தன்மைகளேப் புரிந்து கொள்ளாது அதைப்பற்றி அரை குறையாகவும், ஏறுமாருகவும், யாரோ ஒருவர் எழுதிய ஏதோ விஷயங்களே வந்த வாக்கிலே வாசித்தோ, கேள்விப்பட்டோ இத்த கைய அவசரமான பிழையான முடிபுகளே மக்கள் செய்து கொள் கின்றனர். மடங்களில் உள்ள பிக்குகள் மாத்திரமன்றி, இல்லங் களில் குடும்பங்களோடு வாழ்பவருக்கும் ஏற்றதே புத்தர் போதனே. அட்டாங்க மார்க்கம் பௌத்த வாழ்வு நெறி. அது எவ்வித வேறு பாடுமின்றி எல்லார்க்கும் ஏற்படையது.

உலகிலுள்ள மக்களிற் பெரும்பாலோர் துறவிகளாகிவிட முடியாது. காடுகளுக்கும் குகைகளுக்கும் சென்று வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. இன்றைய உலகில் மக்களில் பெரும்பாலோர் தமது நாளாந்த வாழ்வில் பௌத்த சமயத்தை அது எத்துணே உயர்ந்ததானுலும், தாயதானுவும், அதை அனுசரிக்க முடியாவிட்டால் அது மன் பதைக்குப் பயனற்றதாயிருக்கும். புத்த தருமத்தின் நேர்க்கூட்டுப் பொருளே மாத்திரம் அன்றி உள்ளார்ந்த போக்கைச் சரியாக **உ**ணர்ந்து கொண்டால் சாதார**ண** மனிதனுய் வா**ப்**ந்து கொண்**டே** அதைப் பின்பற்றலாம். மனித சமூகத்திலிருந்து ஒதுங்கி தூராந்தர மான இடத்தில் வாழும் சிலர்க்கு பௌத்தத்தை மேற்கொள்வது இலேசாகவும் வசதியாகவுமிருக்கலாம். வேறு சிலர்க்கு இவ்வாறு ஒதுங்கி வாழ்வது அவர்களடைய உடலுக்கும் மனத்துக்கும் மடிவை **யு**ம் மந்தத்தையும் கொடுக்கலாம். அத்தகையோரின் ஆ**ன்மீக** வாழ்வுக்கும் விவேக விரிவுக்கும் அது பொருத்தமற்றதாயிருக்க லாம்.

உண்மையான துறவு, உலகைவிட்டு ஒடுலதன்று. புத்தருடைய பிரதம சீடரான சாரீபுத்திரர், ஒருவன் காட்டிலே தவ வாழ்ஷ நடத்தினுலும் அவனுடைய மனம் அழுக்கு நிறைந்ததாய் ஆசவ**ங்** களின் உறைவிடமாய் இருக்கலாம். வேருெருவன் சிராமத்திலோ பட்டினத்திலோ தவ வாழ்க்கை நடத்தாமலே ஆசவங்களில்லாத தூய உள்ளமுடையவனுபிருக்கலாம். இவர்களுள் சிராமத்திலோ நகரிலோ தூய வாழ்வு வாழ்பவனே காட்டில் தவஞ் செய்பவ**னே** விட மிக உயர்ந்தவன் என்று கூறிரை.1

புத்தருடைய போதணேயைப் பின்பற்றவேண்டுமானுல் ക്രനതരം மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுவது தவளுன கருத்து. அப் போத?னயை அனுசரிக்க விருப்பமில்லாதவர் மனத்தில் அவரை அறியாமலே உண்டாகும் ஒருவித எதிர்ப்பு. இல்லறத் திலிருந்து கொண்டே புத்த தர்மத்தை அனுசரித்து நிர்வாணமடைந்த சாதாரண வாழ்வு நடத்திய ஆண்களேப் பற்றியும் பெண்களேப் பற்றியும், பௌத்த இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அனத்த என்ற விஷ யத்தை விளக்கும் அத்தியாயத்திலே வச்சகொத்தன் என்ற பரி விராஜகரைப் பற்றிக் கூறினேம். அவன் ஒருமுறை புத்த பகவா **னி**டம், இல்லறத்திலுள்ள ஆண் பெண் பாலார் புத்தருடைய தர்மத்தை அனுசரித்து உயர்ந்த ஆன்மீக நிலேயடைந்துள்ளனரா என்று நேரடியாகக் கேட்டான். இரண்டொருவரல்ல, நூறு இரு நூறல்ல ஐந்நூறல்ல தருமத்தை நன்கு அனுசரித்துப் பெ**ருந்** தொகையானேர் யோகசித்தியடைந்தனர்² என்று புத்த பகவான் வற்புறுத்திக் கூறினர்.

சத்தமும் சந்தடியுமற்ற அமைதியான இடத்தில் ஒதுங்கியிருப்பது கிலர்க்கு ஏற்புடையதொரு வாழ்க்கையாகும். ஆனுல் மக்கள் மத் யில் வாழ்ந்து கொண்டு அவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து, சேவை செய்து கொண்டு, புத்த தர்மத்தையும் அனுசரித்து வருதல் நிச்சயமாகத் கொண்டு, புத்த தர்மத்தையும் அனுசரித்து வருதல் நிச்சயமாகத் தெரியமானதும் பாராட்டுக்குரியதுமான காரியமாகும். ஒழுக்கம், ஆன்மீகம், விவேகம் என்ற துறைகளில் பூர்வாங்கப் பயிற்சி பெறு வதன் மூலம் சில சமயம் ஒருவன் தன் மனத்தையும், குணத்தை யும் பண்படுத்துவதற்காகச் சிறிது காலம் ஒதுங்கியிருந்து பலம் பெற்ற பின்னர் மற்றவர்க்குச் சேவை செய்வதற்காக வெளியே வருவது பயனுள்ளதாகும். ஆணுல் தன்னுடைய சுகத்தையும், விமுத்தியையும் மாத்திரம் கருத்தில் கொண்டு வாழ் நாளேத்தனிமை யில் கழிப்பதும், தன் சகாக்களின் நன்மையைக் கருதா திருப்பதும், மைத்திரி, கரூணே பிறர்க்கென வாழ்தல், என்ற அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட புத்தருடைய போதனேக்கு ஒவ்வாததாகும்.

- 1. MI (P.T.S.) 45. 30-31.
- 1. MI (P,T.S.) 115. 490.

சாதாமண் மனிதனுக வாழ்ந்து கொண்டே, புத்த தர்மத்தை அனுசரிக்க முடியுமானுல், சாவகசங்கத்தை புத்தர் எதற்காகத் தாபித் தார் என்று ஒருவர் கேட்கலாம். தம்முடைய சொந்த ஆன்ம விருத்தியையும், அறிவு வளர்ச்சியையும் மாத்திரம் கருதாடல், பிறர்க்குச் சேவை செய்வதையும் கடமையாகக் கொள்ள விரும்ப வோருக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்காகவே சங்கம் நிறுவப்பட்டது. குடும்பத்தனுய் இல்லறம் நடத்தும் சாதாரண மனிகன் மற்றவர் களுக்குச் சேவை செய்யத் தன் முழு நேரத்தையும் செலவு செய்ய முடியா திருப்பான். சங்கத்துப் பிக்குவானவர், குடும்பக் கவலேயோ வேறு லௌகீக பந்தங்களோ இல்லாதவர். அவர் புத்தருடைய அறிவுரைப்படி " பஹூஜனஹிதாய ", " பஹூஜனசுகாய " பெரும் பாலானவர் நன்மைக்காகவும், சுகத்துக்காகவும் தம் வாழ் நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணஞ் செய்யக்கூடியவராயிருக்கிறார். வரலாற் றுப்போக்கலே பௌத்த மடங்கள் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு மாத்திர மன்றிக் கல்வி கேள்விக்கும் கலேக்கும் மத்தியத்தானமாய் இவ்வாறே விளங்கலாயின.

இல்லை வாழ்வையும், குடும்ப வாழ்க்கையையும் தொடர்புகளேயும் பகவான் எவ்வளவு கௌரவித்தார் என்பது **சிகால** சூத்திரத்**தி** லிருந்து அறியக்கூடியதாயிருக்கிறது. இந்தச் சூத்திரம் **தீக நிகா** யத்தில் 31 ஆவது சூத்திரமாகும்.

தன் தந்தை இறக்கும் தறுவாயில் **சிகாலன்** என்ற தன் **மக** னுக்கு கேழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு மேல் கீழ் என்ற திசைக**ள்** வணங்குமாறு உபதேசஞ் செய்து இறந்தான். தந்தையின் உப தேசத்தைப் பின்பற்றிய சிகாலன் அவ்வாறே செய்து வந்தான். புத்தர் அவனுக்கு அறிவுரை வழங்கியபோது பௌத்த தர்மத்திலே (அரியஸ்ஸ் விநய—ஆரியருடைய விநடித்தில்) இந்த ஆறு திசை களும் வேறு பொருளுடையன என்று கூறிஞர். இந்த ஆரிய விநயத்தின்படி கிழக்கு பெற்றேரையும், தெற்கு ஆசிரியரையும் மேற்கு மனேவி குழந்தைகளேயும், வடக்கு பந்து மித்திரர் சுற்றத்த வர் அயலவர் என்போரையும் கீழ் திசை பணியாட்கள், தொழி லாளர், வேலேக்காரர் என்போரையும், மேல்திசை துறவறத்தாரையும் குறிக்குமென்று கூறிஞர்.

"இந்த ஆறு திசைகளேத்தான் வணங்க வேண்டும். என்று கூறிஞர் புத்தர். இங்கேவணங்கவேண்டுமென்ற் சொல் நிறைந்த பொருளுடையதாகும். (நமஸ்ஸெய்ய) பரிசுத்தமும், கௌரவிக் தக்கதும், போற்ற்க்கூடியதுமான ஒன்றையே ஒருவர் வணங்குவார். இங்கே கூறப்பட்ட ஆறுகுடும்ப சமூகத்தொடர்புள்ளவர்கள் பரிசுத்தமானவர்கள், போற்றி வழிபடத்தக்கவர்கள் என்கிறது புத்த

சமயம். ஆனுல் அவர்களே வழிபடுவது எப்படி? அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளே நிறைவேற்றுவதே வழிபாடு செய்வதா கும் என்கிருர் புத்தர். சிகாலனுக்கு அருளிய உபதேசக்கிலே. விளக்கப்படுகின்றன. இக்கடமைகள் முதலாவது பெற்றோர். குழந்தைகட்குத் தெய்வம் போன்றவர்கள், பனிகமானவர்கள் பெற்றேரை பிரமம் என்று கூறுவர் (பிரம்மாதி மாதாபிகளோ). பிரம்மா என்பவர் இந்திய சம்பிரதாயத்தில் மிக உயர்ந்த மிகப்பனி தமான இடத்தை வகிக்கிருர்கள். புத்தர் பெற்றோரை பிரம்மத்தின் நிலேயில் வைத்திருக்கிறுர். இன்று பௌத்த குடும்பங்களிலே மக்கள் தம் பெற்றோரைக் காலயும் மாலயும் வணங்குவது வழக்கம். ஆரிய **விநயத்தின்படி அவர்**கள் பெற்றோருக்குச் சில கடமைகளேச் செய்யவேண்டும். வயது முதிர்ந்தகாலத்திலே அவர்கள் பெற் ரோளைப் பாதுகாக்கவேண்டும் ; அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய தொண்டு களேச் செய்ய வேண்டும். குடும்பத்தின் கௌரவத்தைப் பாதுகக்கா குடும்ப சம்பிரதாயத்தை இடையறுந்து போகாமற் வேண்டும். காக்க வேண்டும். பெற்றோர் தேடி வைத்த பொருளேக் காப்பாற்ற வேண்டும். இறந்தபின் அவர்களுடைய அந்திமக் சிரியைகளே நிறை வேற்ற வேண்டும். பெற்றோர் தம்பிள்ளகளுக்குச் சில கடமைகளேச் செய்ய வேண்டும். தீறையிலிருந்து அவர்களே விலக்கவேண்டும். நன்மையும் பயனுந்தரக்கூடிய தொழில்களில் அவர்களே உயக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல கல்வியை வழங்கவேண்டும். நல்ல குடும்பங்களில் அவர்களுக்கு விவாகம் செய்து வைக்கவேண்டும். நாளடைவில் தம் உடைமைகளே அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது, மாளுக்கனுக்கும் ஆசிரியருக்குமுள்ள தொடர்பு: சீடன் குருவுக்கு மரியாதை செய்து அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும். அவருடைய தேவைகளே நிறைவேற்ற வேண்டும். மிக்க ஊக்கத்தோடு கல்வி பயில் வேண்டும். ஆசிரியர் தம்மாளுக்களுக்கு நல்ல பயிற்சி யளித்து அவர்களே நல்லவராக உருவாக்க வேண்டும். நன்றுகக் கல்வி பயிற்ற வேண்டும். தன் நண்பர்க்கு அறிமுகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும். கல்வி முடிந்த பின் அவர்களுக்குப் பாது காப்பான நிலேயை உண்டாக்க வேண்டும். அல்லது தொழில் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும்.

மூன்றுவது கணவன் மீனவிக்கிடையே உள்ள தொடர்பு. தாம் பத்தியத்தொடர்பு மிகப் புனிதமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இது (சதார பிரம்மச்சரிய) என்று கூறப்படும். அதாவது புனிதமான குடும்ப வாழ்வு. இங்கேயும் பிரம்ம என்ற் சொல்லின் பொருள் கவனிக்கப்படத்தக்கது. இந்தத்தொடர்பு பெரிதும் கௌரவிக்கப்பட வேண்டியது. கணவன் மீனவி ஒருவர்க்கொருவர் உண்மையுள்ள

வராயிருக்க வேண்டும். மரியாதையுடையவராயிருக்க வேண்டும், அன்படையவராயிருக்க வேண்டும். கணவன், மீனவிக்கும், மீனவி கணவனைக்கும் கடமைகள் செய்யவேண்டியவராயிருக்கின்றனர். கண வன் பின்வியைக் கௌரவிக்கவேண்டும், அவள் விஷயத் தில் 🛒 போகும் அகௌரவமாய் நடந்து கொள்ளக்கூடாது. அவ**ிடத்தில்** அன்படையவயைம் **உ**ன்பையுடை**யவ** ஞயு மிருக்க രോ*ഞ്ങ*ങ്ങ്ങ്കാം. அந்தஸ்துக்குப் பங்கம் **வி**ள்ளிக்கக் Fai T. B. **ച**്ചത്തെ**പ്രധ** அவளடைய சௌகரியத்தைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். உடை, ஆபரணம் முதலியவர்றை அவளுக்குப் பரிசாக **அனித்து** அவளேப் பிரீதிப்படுத்த வேண்டும். (ம2ைவிக்குக்கணவன் கொ**டுக்க** வேண்டிய பரிசைப் பற்றி பகவான் எடுத்துக்காட்டுவதால் சாத**ாரண** மனித உணர்ச்சிகள் விஷயத்தில் கூட, அவர் எத்துணே அனுதாபரும் **நல்**வெண்ணமும் உடையவராயிருந்தாரென்பது தெரி**ச**்தது) **மீனவி** . குடும்பவி**ஷய**ங்களே நன்கு கவனித்**து**க் கொள்ள வேண்டும். **விருந்** தினர், நணபர், சுற்றத்தவர் பணியாட்கள், முதலியோரை **உபசரிக்க** வேண்டும். கணவன் மாட்டு அன்பும் உண்மையுமுடையவளாயிருக்க வேண்டும். கணவனுடைய செல்லத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். எல்லா கருமங்களிலும் உற்சாகமும் திற்மையமுடையவனாயிருக்க-, வேண்டும்.

நாலாவது சுற்ற்மித்திரர் அயலவர் ஆசியோரிடையில் உன்ன தொடர்டி. ஒருவர் அன்பும் பெருந்தன்மையுமுடையவராயிருக்க வேண்டும். இனிய வார்த்தைகளேப் பேசவேண்டும். பரஸ்பரம் நன்மையை உத்தேசித்துக் கருமம் புரியவேண்டும். உயர்வு தாழ்வு பாராட்டக் கூடாது. தம்முன் சண்டையிட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. தேவையேற் படுங் காலங்களில் ஒருவர்க் கொருவர் உதவி புரிய வேண்டும். கஷ்ட காலங்களிலே சைவிடக்கூடாது.

ஐந்தாவதாக எசமான் பணியாள் தொடர்பு. பணியாள் **ஷெயத்** தில் எசமான் பல கடமையுடையவராயிருக்**கிறுர்.** பணியா**ன்ன்** அல்லது தொழில் செய்பவரின் தகுதிக்கும் திறமைக்கும் ஏற்றவாறு வேலேயை எசமான் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வேலேக் **கேற்ற** கூலி கொடுக்க வேண்டும். வைத்திய வசதிகள் செய்ய வேண்டும். இடையிடையே அவர்களுக்கு நன்கொடைகளும் பரிசுகளும் வழம்க வேண்டும். வேலேச்சிருப்பவர் சுறுசுறுப்பாகவும், ஊக்கந்தனராத வராகவும் இருக்க வேண்டும். நேர்மையும் கீழ்ப்படிவு முடையவரா யிருக்க வேண்டும். எசமானே வஞ்சிக்கக் கூடாது. ஆர்வத்தோடு வேண்டும். செய்யாவேன்டும்.

ஆ**ரு**வது, இல்லறத்தவர்க்கும் துறவிகளுக்குமுள்ள தொ**டர்டி.** துறவிகளின் தேவையை இல்லறத்தவர் அல்மோடும் மரியாதை யோடும் கவனித்து வரவேண்டும். ⁴துறவறத்திலுள்ளவர் இல்லறத் தார்க்குக் கல்வி கேள்விகளே வழங்கித் தீயநெறியிற் செல்லாது அவர்களே விலக்க வேண்டும்.

இல்லைத்தைப் பற்றியும் சுற்ற மித்திரர் குடும்பம் என்பவற்றேடும் சிருகஸ்தன் கொள்ள வேண்டிய தொடர்புகீனப் பற்றியும், புத்தர், தமது ஆரிய விநயத்தில் கூறியுள்ளார். அது பௌத்த வாழ்வுத் திட்டத்தில் அடங்கிய தென்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

எனவே மிகப் பழைய பிடகங்களில் ஒன்றுன "சம்யுத்த நிகாயதீ தேலே" தேவராஜனுன சக்கான், "புனிதமான தூய வாழ்வு நடத்தும் சீலமுள்ள பிக்குகளே வழிபடுவதுபோலவே தான் புண்ணியங்களேச் செய்யவரும், சீலமுன்பய வரும், இல்லறத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ப வருமான உபாசக்கைரயும் வழிபடுகிறேன்" என்று கூறுகிறுன்.*

ஒருவர் புத்த சமயத்தில் சோவிருட்பிஞல் ஞானஸ்நானம் போன்ற ஆரம்ப சடங்குகள் புத்த சமயத்தில் இல்லே. ஆனுல் பிக்கு சங்கத்தில் சேர்வதானுல் நெடுங்காலம் விநயபயிற்கியோடு கல்வியும் பெற வேண்டும். புத்தருடைய போதனேனைய விளங்கி, அதிவே சரியான வழியென நம்பி, அனதப்பின்பற்ற முயலுவாரா குல், அவர் பௌத்த சமயத்தவரெனக் கொள்ளப்படுவர். ஆளுல் பரம்பனையாக பௌத்த ராடுகளில் இருந்துவரும் ஒரு சம்பிரதாய முண்டு. புத்தம், தர்மம், சங்கமென்ற மும்மணியைச் சாணடைந்து, உபாசகரால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய குனறந்த டட்சமான பஞ்ச சீலங்களேக் காத்து வந்தால், அவர் பௌத்தர் எனக் கொள்ளப்படு வார்.

பஞ்ச சீலங்களென்பன:

*(1) கொல்லாமை

(2) கள்ளானம் (நீஜனவிலும் செயலிலும் களவெடாதிருத்தல்)

(3) பிறர் ம2ை நயவாடை

(4) பொய்யாமை

(5) கள்ளுண்ணுகைம

இப் பஞ்சசீலங்களே பௌத்தராய் வரவிருப்பவர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

Al. 1. S 1. (PTS) 山赤西山 234.

•மொ.ஆ.கு.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும், திருக்குறன் 50

மொ. அ. கு. இநதப் பஞ்ச சீலங்கள் பற்றித் **தி**ருக்குறன், கொல்லாமை, கள் எராமை, பிறர் மீனநயவாமை, பொய்யாமை, கள்*ளு*ண்ணுமை என ஐந**து** அதிகாரங்சளாற் கூறுகிறது.

இவை பிடகநூலிற் காணப்படும். சமய விழாக்களில், பௌத்தர் கள் கூடியிருந்து புத்த பிக்குவின் தலேடையில் இச்சீலங்களேயும், மூச்சரணங்களேயும் ஒதுவர். இதைவிட புறக்கிரியைகளோ சடங்கு களோ கிடையா. பௌத்தம், வாழ்வாங்கு வாழும் முறை. ஆரிய அட்டாங்க மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பதே முக்கியமான கடமை. பௌத்த நாடுகளில் எல்லாம் சமய விழாக் காலங்களில் எளிமை யான அழகான பூசைகள் செய்யப்படுகின்றன. பௌத்த விஹாரை களிலே புத்தராகடய பிரதிமைகள் உண்டு. தாதுகோபங்கள் என்னும் தூபங்களும் போதி மரங்களும் உண்டு. அங்கே விளக்கேற்றி, மலர் தாவி, தூயமிட்டு அடியார்கள் வணங்குவர். கடவுட் கொள்கையுடைய கோவில்களில் செய்யப்படும் பிரார்த்தண போன்றதன்று இந்த வழிபாடு. அறங்கூறிய குரு தேவருக்குச் செய்யும் வணக்கமே இது. இவை சம்பிரதாய முறைப்படி வந்து கொண்டிருக்கும் வழிபாடுகள். ஆன்மீகத்துறையிலும் அறிவுத்தனறயிலும் குறைந்த நீலேயிலுள்ள வர்களின் சமய உணர்ச்சிகளயும் தேவைகளேயும் பூர்த்தி செய்யும் முறையில் இவை பயனுடையனவேயன்றி இப்பூசைகள் அத்தியாவ சியமென்று கூற முடியாது. இவை குறைந்த நிலேயில் உள்ளவர்க்கு வழிகாட்டிகளாகவே அன்மயும்.

பௌத்தம் உயர்ந்த கருத்தக்களிலும் உன்னதமான ஒழுக்கத் இலும் தத்துவ ஞானத்திலுமே அக்கனற காட்டுகிறது. மக்களின் சமூகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினேகளேப் பற்றி அது அக்கனை கொள் வதில்லேயென்று சிலர் நீனேப்பதண்டு. அது தவறு. மனிதருடைய சுபீட்சத் திலே தான் புத்த பகவான் கருத்தடைய வராயிருந்தார். தார்மீகக் கொள்ளைக்களேயும் ஆன்மீகக் கோட்பாடுகளேயும் அடிப்படை யாகக் கொள்ளாது தூய வாழ்வு வாழ முடியாது, தூய வாழ் வில்லாவிட்டால் மனிதன் சுகமடைய முடியாது என்று பகவான் கருதினர். ஆணுல் வாய்ப்பான சமூகச் சூழலும் பொருள் வளமும் இல்லாமல் தூய வாழ்க்கை நடத்தவதும் சிரமம் என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார்.

லௌகீக சுபீட்சம் தான் வாழ்வின் இலட்சியம் என பௌத்தம் கொள்ளவில்லே. அது இலட்சியத்துக்கு ஒரு சாதனமாயுள்ளது. உண்மையான இலட்சியம் சிறப்பும் உயர்வுமுடையது. ஆனுல் மனிதன் மேலான சுகத்தைப் பெறுவதானுல் பொருள் இன்றியமையாத சாதனமே. அதனுல் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறுவதற்குக் குறைந்த பட்சம் லௌகீக வளம் அவசியமென்பதை பௌத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. தனின மயான இடத் திலிரு ந்து தியான நிட்னடகளில் ஈடுபடும் துறவிக்கும்¹ இந்தக் குறைந்த பட்சத்தேனவகள் அவசியமே. உயிர்வாழ்தல் என்பது சமூகப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலேயிலே தான் நிகழும். புத்த பகவான் இதைப் பிரித்துவிட விரும்பவில்ல. சமூகப் பொருளாதார அரசியல் பின்னணியில் தான் அவர் வாழ்னை னவத்து முழுநோக்காகக் கண்டார். தார்மீசு, ஆன்மீக, தத்தவப் பிரச்சினேகள் சம்பந்தமாக அவர் செய்த போதீன பிரசித்தமானது. ஆளுல் சமூக டொருளாதார அரசியல் சம்பந்தமாக அவர் செய்த போதீனேனயப் பற்றிய அறிவு விசேஷமாக மேனைட்டில் குறைவு. பனதிய பிடகநூல்களிலே ஆங்காங்கு இவை சம்பந்தமான உரையாடல் கள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில வற்னற இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேறும்.

தீக நீகாயம் 26 ஆம் இலக்கமான "சக்கவத்தி சீஹநாத சுத்தத்தில்" வறுமை (தாளித்தியமே) ஒழுக்கக் கேட்டுக்கும் களவு, பொய், இம்சை, தவேஷம், கொடுமை முதலிய குற்றங்களுக்கும் காரணமெனக் கூறப்படுகிறது. இன்றைய அரசாங்கங்களேப் போலவே புராதனகாலத்தில், ராஜாக்கள் தண்டனேயால் குற்றங்களேத் தடுக்க முயன்றனர். இதே நிகாயத்தைச் சேர்ந்த "சூட தந்த சுத்தம்" இந்த உபாயம் பயனற்றதெனக் கூறுகிறது. இந்த முறை ஒரு போதும் கருதிய பலனேக் கொடுக்கமாட்டாதென்று கூறுகிறது.

குற்றத்னதத் தடுப்பதானுல் மக்களின் பொருளாதார நீலேயை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென பகவான் கூறுகிறூர். விவசாயி களூக்கு விதை நெல்லும் எீனய சகாயங்களுஞ் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், வியாபாரத்திலீடுபட்டவர்க்கும் வணிகர்க்கும் முதல் வழங்க வேண்டுமென்றும், தொழில் செய்வோருக்குத் தகுந்த ஊதியம் வழங்கப்படவேண்டுமென்றும் கூறுகிறூர். போதிய வருமானத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கு மக்களுக்கு வசதிகளே உண்டாக்கிக் கொடுத்தால் அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள். பயமோ கலலேயோ இன்றிவாழ்வார். நாட்டிலே குற்றச் செயல்கள் அருகிச், சமாதானம் நிலவும் என எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.²

1. MA (PTS) பக். 290 புத்த சங்கத்து பிக்குகள் தனிப்பட்ட முறையி**ல்** உடைமை வைத்திருக்கக் கூடாது. ஆனுல் சங்கத்துக்குரிய பொது சொத்தாக வைத்திருக்கலாம்,

மொ. ஆ. கு. அருள் என்னும் அன்பு ஈன்குழலி பொருள் என்னும் செ**ல்வச்** செவிலியாலுண்டு. (குறள் 757)

2. DI (கொழும்பு 1929) பக். 101.

இதனல் பகவான் இல்லறத்தாருக்கு உபதேசம் செய்த போது பொருளாதார நீலமையை அபிவிருத்தி செய்வதன் முக்கியத்தை வலியுறுத்தினர்.ஆசையினுலும் பற்றினுலும் பணத்தைப் பதுக்கி வைக்க வேண்டுமென அவர் கூறவில்லே. அது அவருடைய அடிய படைப் போதனேக்கு மாறுன தாகும். அன்றியும் எந்த முறையிலும் ஒருவர் தமது சீவனேபாயத்துக்குப் பணத்தைத் தேடுமாறும் கூற வில்லே. ஆயுதங்களே உற்பத்தி செய்வதும் அவற்றை விற்பதும் தீய சீவனேபாய மார்க்கமெனக் கண்டித்தார் என்பதை நாம் மேலே கண்டாம்.¹

தீகஜானு என்ற பெயருடைய ஒரு மனிதன் பகவானே ஒரு முறை அணுகிச் சொன்னுன்:

"சுவாமீ நாம் சாதாரண உபாசகர்கள், பிள்ளே குட்டிகளோடு இல்லற தருமம் நடத்துவோர். இம்மையிலும் மறுமையிலும் எமக்குச் சுகந்தரக் கூடிய அறத்தைப் போதிக்கவேண்டும்".

இம்மையில் சுகம் பெறுவதற்கு நாலு காரியங்களுண்டு எனப் பகவான் கூறி, முதலாவது, ஒருவன் தன் தொழிலில் திறமையும் அறிவும், ஊக்கமும், ஆர்வமும் உடையவனுயிருக்க வேண்டும். தொழிலே நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். (உட்டான சம்பதா) என்றுர். இரண்டாவதாக **வியர்வை சிந்தி** நல்ல**ழி**யில் சம்பாதித்த பணத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். (ஆரக்க சம்பதா) (இது அக்காலத் குப் பின்**னனியை** வைத்துப் புரிந்து கொள்வதா*ளு*ல் கள்ளர் முத**லிய** எதுக்களால் இழப்புண்டாகாமல் பாதுகாக்க வேண்டுமெனக் கொள்ள வேண்டும்) மூன் ருவது உண்க பயும், கல்வி ஒழுக்கங்களும் கண்ணிய மும் விவேகமுள்ள நண்பர்கள் (கல்யாணமித்த) வேண்டும். அவர்கள் ஆலனே நல்வ பியில் இட்டுச் செல்லக் கூடியவராயிருக்க வேண்டும். நாலாவது வரவுக் கேற்ற வகையில் செலவு செய்ய வேண்டும். மிக அதிகமாகவோ மிகக் குறைவாகவோ செலவு செய்யக்கூடாது. அதாவது செல்வத்தைப் பேராசையால் சேர்த்து வைக்கவுங் கூடாது. வீணுகச் செலவு செய்யவுங் கூடாது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானுல் வரவுக்கேற்ற செலவு செய்ய வேண்டும். (சமஜீலிகதா).

மறுமைக்குச் சுகந்தரக் கூடிய நான்கு சீலங்களே பகவான் அதன் பின்னர் உபதேசித்தார். (1) **சிரத்தை:** அதாவது ஒழுக்கம், ஆன் மீகம், விவேகம் என்றதுறைகளால் வரும் பயனில் நம்பிக்கையிருக்க வேண்டும் (2) **சிலம்:** பஞ்சசீலங்களான கொல்லாமை, கள்ளாமை, பிறர்மீன நயவாமை, பொய்யாமை, கள்**ஞண்ணுமை ஆக்ய சீலக்**

3. பக்கம் 55 பார்க்க

களே மேற்கொள்ளவேண்டும். (3) சாக: கண்ணியம், வள்ளன்மை, செல்வத்தில் பற்றும் ஆசையுமில்லாதிருத்தல் என்பன. (4) பஞ்ஞா துக்கத்தை வேரோடுகளேந்து நிர்வாண சுகத்தைத் தரும் ஞானத்தை வளர்க்க வேண்டும்.¹

பணத்தைச் சேமிக்கும் முறையைப் பற்றியும், செலவு செய்யும் முனறயைப் பற்றியும் கூட பகவான் விரிவாகக் கூறுகிறுர். உதாரண மாக சிகாலன் என்ற வாலிபனுக்கு வருமானத்தில் காற்பகு தியைத் தன் தினசரிச் செலவுக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அனைவாசியைத் தொழிலில் முதலீடு செய்ய வேண்டு மென்றும், அவசர காலச் செலவுக்காக காற்பங்கைச் சேமித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கூறுகிறூர்.²

புத்தர் ஒருமுறை தம்மீது சிறந்த பக்தியுடையவனும் சாவ**த் தி**யில் பகவானுக்கு பிரசித்**தி** பெற்ற ஜேதவ**ரொ**மம் என்ற விஹாரத்தை அமைத்துக் கொடுத்தவனுமான, அனுத பிண்டிகன் என்ற தனவைசியனுக்கு, சாதாரண குடும்பத்தனுய் இல்லறம் நடத்தும் ஒருவனுக்கு நாலு வகையான சுகமுண்டென விளக்கினர். முதலாவது சுகம் அத்திசுகம். அதாவது நல் வழியில் கேடிய செல்வம். இது பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு. இரண்டாவது போகசுகம் அதாவது அந்தப் பணத்தைத் தானும். சுற்றமித்திரரும், குடும் பத்தவரும், அனுபவிப்பதோடு புண்ணியங்களேச் செய்வ திலும் செலவு செய்தல். மூன் ருவது சுகம் அனணசுகம். அதாவது கடனில்லாது **வாழ்தல்.** நாலாவது குற்றமற்ற ப**ழியி**ல்லாத **தூய** வாழ்க்கை வாழ்தல். இது அனவஜ்ஐ சுகம். மனம் வாக்குக் காயங்களிலை தீமை செய்யாமை. இங்கே மூன்று சுகங்கள் பொருளாதார அடிப் படையில் உண்டானவை என்றும் பொருளாதாரச் செம்மையும், வைை கே சுகங்களும் பழிப்பில்லாச தூய வாழ்வுக்கு பதினுறில் ஒரு பங்கு கூட ஈடாசமாட்டாவென்றும் பகவான் அதைபிண்டிகனுக்கு அறிவுறித் திரை. 8

பொருளாதார அடிவிருத்தி மனிதனுடைய சுகத்துக்கு அவசியம். ஆனுல் ஆன்மீகமில்லாத அறத்தில் நீலே கொள்ளாத முன்னேற்றம் உண்மையான முன்னேற்றமன்று என அவர் எடுத்துக் காட்டத் தவறவில்லே. சுகமும் சமாதானமும் திருப்தியுமுள்ள ஒரு சமூகத்தை அமைப்பதானுல் ஒழுக்கமும், ஆன்மீகமும், அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமென்பதை பௌத்தம் எப்போழுதும் வலியுறுத்தி வந்திருக் சிறது. அது லௌகீக அபிவிருத்தியை ஊக்கப்படுத்துவதில் தயங் கவில்லே.

அரசியல், யுத்தம், சமாதானம் என்பவற்றைப் பற்றி புத்தி தெ**ளி வான கருத்துடையவராயி**ா**ந்தா**ர். அஹிம்சையும் சமாதானமு**மே** பௌத்தம் உலகுக்கு விடுக்கும் செய்தி. இது எல்லாராலும் நன்கு அறியப்பட்டதொரு விஷயம். எந்தவிதமான ப**லாத்காரத்தையும்** அது ஏற்றுக்கொள்வதில்**லே.** கொல்லாமையே அதன் **மூலாதார** மான கொள்கை. "நீதியான யுத்தம்" என்று சொல்லக் கூடியது <u>ஒன்று</u>மில்லே. இது ஒரு போலிப் பெயர். துவேஷம், கொடுமை_ச இம்சை கொ**லே எ**ன்பலை **நே**ர்மையானவையெனக் காட்டும் நோ**க்க** மாக ஆக்கப்பட்டதொரு அர்க்கமற்ற வார்க்கை. பௌத்த மதத்**தின்** படி "நீதியான யுத்தம்" என்று ஒன்றுமில்லே. "இது நீதி, இது அநீதி" என்று தீர்மானிப்பது யார்? நாங்கள் துவங்கும் யுத்தம் எப்பொழுதும் நீதியானது, மற்றவர்கள் துவங்கும் யுத்தம் அநீதி யானது. பௌத்தம் இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்வதில்லே. ரோவினி ஆற்று நீர்ப் பிரச்சினே சம்பந்தமாக சாக்கியரும் கோலியரும் பிணங்கிக் கொண்டு சண்டை செய்ய முற்பட்டபோது பகவான் யுத்த களத்துக்குப் போய் பிணக்கைத் தீர்த்துச் சண்டையை நிறுத்தி ஞர். அஹிம்சையை அவர் போதித்து – மாத்திரமன்றி, சமாதானத் தானத்தை நீலே நாட்டக் காரிய பூர்வமான நடவடிக்கையை எடுத் தார். பகவானுடைய அறி**வு**ரையைக் கேட்டு **அஜாதசத்து என்ற** மன்னன வஜ்ஜிராச்சியத்தோடு உண்டான சண்டையை நிறுத்தினை.

இன்று டோலவே புத்தர் கா**லத்திலு**ம் அநீதியாகத் தமது **ராச்சி யத்**தை ஆண்ட அரசர்க**ளி**ருந்தார்கள். மக்கள் ஆக்கிரமிப்புக்**குள்ளாக்** கப்பட்டனர். சூறையாடப்பட்டனர். சித்திரதவதை செய்து துன்புறுத்தப் பட்டனர். அநீதியான வரிகள் விதிக்கப்பட்டுக் கொடிய கண்ட**2கை** குள்ளானுர்கள். இக்கொடுலம்கீனக் கண்டு புத்த பகவான் மன வேதனே அடைந்தார். அதனுல் நல்லாட்சி எப்படியிருக்க வேண்டு மென்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்தார். **தம்ம பத அட்டகதா** என்ற[.] **நாலிலே** இச்சப்பவம் **கூ**றப்பட்டுள்ளது. அவருடைய கருத்துக்க**ள்** அக்காலத்துச் சமூகப் பொருளாதார அரசியியல் பின்னணியை ைத்து மதிக்கப்பட வேண்டும். ஆட்சித்தலேவனை அரசனும் மந்திரி களும் நிர்வாக உத்தியோகத்தரும் ஊழல் நிறைந்தவராய், நீதியற்ற வராயிருந்தால் நாடு முவதமே ஊழல் நிறைந்து, வளர்ச்சிகுன்றி, துன்பப்படும் என்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். நாடு ம**சி**ம்ச்**சி** மிக்கதாயிருக்க வேண்டுமானல் நீதி நிலவ வேண்டும். இவ்வாறு நீதியான அரசாட்சியை எவ்வாறு நிறுவலாமென்பதை "தசராஜ தம்ம" என்ற த**ல**ப்பில் அரசனின் பத்து**க் கடமைகள் என ஜாதக** *க*ைத**களில் கூ**றியுள்ளார்.¹

^{2.} А (கொழும்பு 1929) பக். 786.

^{2.} D III (கொழும்பு 1929) பக். 115

^{3.} A (கொழும்பு 1929) பக். 232 233

^{1.} ஜлதகம் I 260 399 II 400 III 274 320 v 119, 378

பழங்காலத்திலே அரசன் என்று வழங்கப்பட்ட வார்த்தையை இன்று அரசு என மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அரசனுடைய பத்துக் கடலம் என்பதை இல்று அரசின் தலேவர் மந்திரிகள், அரசியல் தலேவர்கள், சட்டஞ் செய்யும் உத்தியோகத்தர், அதனே திலாகஞ் செய்வோர் ஆகியாருக்குப் பொருத்தமுடையதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

தசராஜதர்மங்களில் முதலாவது தானம், அதாவது கொடை, கெல்வம், பொருள், பண்டம் எல்:பவற்றில் அரசன் பற்றுடையவனு **மிருக்கக் கூ**டாது. மக்சளின் நன்மைக்காக அவற்றை அவன் தானம் **செய்ய** வேண்டும். இரண்டாவது : சிலம். கொல்லாமை, கள்ளாமை, **பிறரை வஞ்**சியாமை, பிறரைச் சூறையாடாமை, பிறர் மணே நயவாமை பொய்யாமை, கள்ளுண்ணுமை, என்பன இச்சிலங்களாகும். இவை பஞ்ச சிலங்கள். இவற்றையாவது அரசன் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மூன்றுவது மக்கள் நன்மை குறித்து எல்லாலற்றையும் தியாகஞ் செய்தல் இது பரிச்சாகம் எனப்படும். மக்கள் நன்மையை உத்தே தித்து அரசன் தன் சௌகரியங்களேத் தியாகஞ் செய்யத் தயாராயி ருக்க வேண்டும். டெயர் புகழ் என்பவற்றையும் தன் உயிரையுமே தியாகஞ் செய்ய வேண்டும்.

தாலாவது: நேர்மை (அஜ்ஜவ) தல்: கடமையைக் செய்யும் விஷ பத்தில் அவல்: பயமின்றிப் பக்கஞ்சாராது இருக்க வேண்டும், நோக்கத்தில் உண்மையுடையவனுயிருக்க வேண்டும். பொது மக்களே எமாற்றக் கூடாது. ஐந்தாவது: கரூணேயும் மென்மையுமுடைய வணுயிருக்க வேண்டும். நல்லிசைவான சுபாவமுடையவனுயிருக்க வேண்டும்.

ஆருவது: தன்னே ஒறுக்கும் சுபாவமுடையவனுயிருக்க வேண்டும். இது தபல் (தப) எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. டாம்பீகமான வாழ்வு வாழாது எளிய வாழ்வு வாழ வேண்டும். தல்னடக்கமுடைய வாணுயிருக்க வேண்டும்.

ஏழாவது : துவேஷமற்றவஞய் குரோதமில்லாதவரை (அக்கோத) மகைமை எண்ணமற்றவருயிருக்க வேண்டும். எவரிடத்தும் வன் மம் இல்லாதவனுயிருக்க வேண்டும்.

எட்டாவது: அஹிம்சை அதாவது மற்றவர்க்கு இம்சை செய்யாத வ**லுமிரு**ப்பது மாத்திரமன்று யுத்தங்களேத் தவிர்த்து சமாதானத்தை **நிலவர்** செய்ய வேண்டும். கொ%், பலாத்காரம் என்பவற்றை **எங்கே கண்**டாலும் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஒன்பதாவது : பொறுகமயைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் (கந்தி) **கீ ்புத்** தன்மை, நல்லெண்ணம் என்பவற்றைக் கொண்டவனுயி ருக்க வேண்டும். இடுக்கண், கஷ்டம், அவமானம் என்பவற்றைட பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கோபத்தைத் த விர்க்க வேண்டும்

பத்தாவது: எதிர்ப்பில்லாதிருத்தல் (அவிரோத). மக்களுடைய விருப்புத்துக்கு மாறுக நிற்கக் கூடாது. மக்கள் நன்மைக்கு உகந்த நடவடிக்கைகளே எதிர்க்கக் கூடாது. அதாவது மக்கள் விருப்பத் துக்கு இணங்க ஆட்சி நடத்த வேண்டும்.¹

இத்தகைய தசராஜகர்மம் நிரம்பியவர்களால் ஆளப்படும் நாடு சுபீட்ச முடையதாயிருக்குமென்பதில் ஜயமில்லே. ஆனுல் இது ஒரு கற்பனே ராச்சியமன்று. வாய் வேதாந்தமன்று. இந்தியாவிலே அசோகச் சக்காவர்த்தி போன்ற பேரரசர்கள் இந்த தசராஜ தர்மத் துக்கமைய ராச்சியமமைத்து ஆண்டு வந்ததை நாம் அறிவோம்

இன்று உலகம் இடையருத பயமும், சம்சயமும், அமைதியின்மை யுமுடைய தாயிருக்கிறது. மனத்தால் கற்பனே செய்ய முடியாத அழிவை உண்டாக்கக் கூடிய ஆயுதங்களே விஞ்ஞானம் இன்று உற் பத்தி செய்து வருகிறது. இப்புதிய மாரக ஆயுதங்களே எடுத்துச் சுழற்றிக் கொண்டு, வல்லாரசுகள் ஒன்றை யொன்று போருக்கழைக் கின்றன. எதிரியை விடத் தாமே உலகுக்கு அதிக அழிவையும் இன்னலேயும் விழைக்கும் திறமையுடையவரென வீம்புபேசிக் கொண்டி ருக்கின்றன. இந்தப் பைத்தியகாரத் தனத்தின் எல்லேயை அவர்கள் அடைந்து விட்டார்கள். இத்திசையில் மேலும் ஓரடி எடுத்து வைப் பார்களாணு ஒருவரை ஒருவர் அழித்து விடுவது மாத்திரமன்றி மனித இனமே அழிந்து விடும்.

தாமே உருவாக்கிய இந்த நீலேயிலிருந்து தப்புவதற்காக மன்பதை ஒருவழியைக் காண விரும்புகிறது. இதற்கு ஒரு பரிகாரந்தேட முய கிறது. இதற்கு ஒரே ஒருவழி புத்த பகவான் காட்டிய வழிதான். அவர் கூறிய வழி அஹீட்சைவழி. சமாதானம், அன்பு, கரு?ண, சகிப்புத்தன்மை, நல் லெண்ணம், சத்தியம், ஞானம், எல்லா உயிர் கீளயும் மதித்து போற்றுதல், தன்னலத்தைத் துறத்தல், துவே ஷம், பலாத்காரம் என்பவற்றைக் கைவிடுதல் என்ற வழி. " இவ் வுலகேல் எக்காலத்தும் பகனமை பகைமையால் தணிவதில்லே. அன் பிணேதோன் அது தணியும். இதுவே காலங் கடந்த கோட்பாடு; சனுதன தர்மம்" என்று புத்தபகவான் கூறியிருக்கிறுர்.

2. தம்பைதம் — 15.

 ^{9.}மு. மூன்றுவது நூற்றுண்டிலே இந்தியப் பேராசனுய் விளங்கிய அசோகன் தன்னுடைய நிர்வாகத்தை எந்தப் பஞ்சசிலத்துக்கிணங்க நடத்தினுனே அதே பௌத்த பஞ்சசிலமே இந்தியாவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் அனுசரிக்கப் யட்டு வருகிறதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பஸ்சசிலம் என்னும் சொற்குெடர் பௌத்த சமயத்திலிருந்து பெறப்பட்டதாகும்.

" ெகுளியை அன்பால் வெல்லுக. தீமையை நன்மையால் வெல்க, கோபத்தைக் கொடையால் வெல்க; பொய்யைச் சத்**தியத்** தால் செல்லுக³¹.

ஒருவன் அயல்நாட்டை வென்று அடிமையாக்க ஆசையும் வேட்கை யும் கொள்ளா**ஞஞல்** அவனுக்குச் சமாதானமோ **சுகமோ கிடையாத.**

பகவான் கூறு**சிரூர் "** வெற்றி துவேஷத்தை வளர்க்**சிறது. தோல்வி** யடைந்தோர் துயரமடை**சி**ன்றனர். சமாதானத்தை விரும்புவோர் வெற்றி தோல்லியிரண்டையும் விட்டுச் சுகமாக வாழ்சின்றனர்.³

தன்னே வென்றவனே சமாதானமும் சுகமும் அடை**சிறுன்.** " போர்க் களத்தில் ஆயிரமாயிரம் மக்களே வெற்றி கொள்ட வனிலும் பார்க்கத் தன்தே தானே அடக்சி ஆள்பவன் மேலான வெற்றி வீரனுவான்.³

இவையெல்லாம் ரொட்ப அழகாகத்தா**னிருக்கி**ன்றன. உயர்ந்தவை மாண்பு மிக்கவை. ஆனுல் யார் இவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்போகிறுர்கள். இலை திண்?ண வேதாந்தம் என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடும். அப்படியானுல் ஒருவரை ஒருவர் பகைத்துக் கொள **ஞ**தல் காரிய பூர்வமான செயலா ? ஒருவரை ஒருவர் கொல்வது பயனுடையதா ? சதா பயமும் சம்சயமும் கொண்டு காட்டு மிருகங் கள் போல வாழ்வது பயனுள்ள செயலா ? சௌகரியமானகா காரிய பூர்வமானதா ? பகையை எப்போதாவது பகையினுல் வென் றிருக்கிறீர்களா ? கெடுமையைக் கொடுமையினை வென்றிருக்கி றீர்களா ? ஆனுல் தனிப்டட்ட முறையிலே பகையை அன்பினுல வென்ற வரலாறுகள் உண்டு. தீன்மனய நன்மையால் வென்ற சந்தர்ப்பங்களுண்டு. தனிப்பட்டவர் விஷயத்தில் இது சாத்தியமாக லாம், தேசங்கீனப் பொறுத்தவரையில் சர்வதேசப் பிரச்சினக**ீனப்** பொறுத்தவரையில் இது சாத்தியமில்ஃயென்று கூறுவீர்கள். " தேசம் " "நாடு" "சர்வதேசம்" என்ற பிரசாரப் போக்குடைய அரசியல் மயமான சொற்களேக் கேட்டு மக்கள்உள்ளம் ம**யக்கமடை** கிறது. தன்வச் பழிகிறது ; குருடாகிறது. ஏமாற்றமடைகிறது. தேச மென்றுலென்? மக்களின் கூட்டமல்லது தேசமோ, நாடோ செயல்புரிகிறதா ? தனிப்பட்டவர் தான் செயல்புரிகிறுர்கள். தனிப் பட்டவர் நீஜேப்பதையும் செய்வதையுமே தேசம் நீஜேக்**கிறது, செய்**

கிறது. தனிப்பட்டவர்க்குப் பொருத்தமானதே நாட்டுக்கும் பொரு**த்** தமா**சிறது, பகையை அ**ன்பின்லும் கரு?ணயினுலும் தனிப்பட்ட முறையில் தணிக்க முடியுமானுல் தேசரீதியிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் தணிப்பதற்கு என் முடியாது? தனிப்பட்டவர்கூட பகையை அன்பினுல் தணிப்பதானுல் ஒருவரிடம் எல்லேயற்ற தைரிடிமும், வீரமும், சிரத் தனிப்பதானுல் ஒருவரிடம் எல்லேயற்ற தைரிடிமும், வீரமும், சிரத் தையும், ஆன்மபலத்தில் நம்பிக்கையும் வேண்டும். அப்படியானுல் சர்வதேச விஷயங்களில் இப்பண்புகள் எவ்வளவு அதிகம் தேவைப் படுகின்றன. காரியபூர்வமானதன்றெலுக் கூறும்போது அது சுன பமானதன்றெனப் பொருள் கொள்வீரானுல் நீர் சொல்வது சரி, அது உண்மையில் அத்து?ணச்சுலபமானதன்று தான். ஆனுல் அதை முயன்று பார்க்கவேண்டும். அது அபாயம் மிக்க தானுல் அணு ஆயுத யுத்தத்தை விட ஆபத்துள்ளதா ?

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு பேர் அரசன் இந்தியாவில் இருந்தான். அவன் பௌத்த சக்கரவர்த்தியாக கி. மு. மூன்றும் றுற்றுண்டிலே அஹிம்சை, சமாதானம், கருணே என்பவற்றை அடிப் படையாகக் கொண்டு ஒரு பெரிய ராச்சியத்தை ஆண்டான். அசோகன் உள் நாட்டு விவகாரங்களிலும் வெளி நாட்டு விவகாரங்களிலும் இக் கொள்கைகளேயே மேற்கொண்டான். அவனிடம் அவ்வாறு செய்ய தைரியமும், சிரத்தையும் காட்சியும் இருந்தன. அவனுக்கு "தேவர் களுக்குப் பிரியமானவன்" என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது. இன்று இவற்றை நினேக்கும் போது பெரிய ஆறுதலும் மனத்திலே எத்துணே அருட் சிளர்ச்சியும் உண்டாகிறது.

முதலிலே அப்போசன் தன் தந்தையான பிந்துசா**ரனும், பே**ச னை சந்திரகுப்தனும் காட்டிய வழியிற் சென்று இந்தியத்து?ணக் கண்டம் முழுவதையும் வென்று வெற்றிவாகை சூட எண்ணினுன். கலிங்கத்தின் மீது படையெடுத்து அதை வென்று தன்ராச்சியத் தோடு சேர்த்துக்கொண்டான். இலட்சக்கணக்கானவர் இந்த யுத்தத் **தில்** கொல்லப்பட்டும், காயமுற்றும், சிறைப்படுத்தப்பட்டும் சித்**திர** வதை செய்யப்பட்டு மிருந்தனர். பின்னர் அவன் புத்த மதத்தைத் த**ழு**வியதும் புத்தரின் அறநெறி அவனே முற்**ருக மாற்றிவிட்டது.** கற்பாறையில் அவன் செதுக்கு வித்த பிரசித்தி பெற்ற சிலாசாசன மொன்றிலே (இது 13 ஆவது சிலாசாசனம் எனப்படும். இதனே இன்றும் காணலாம்.) இதிலே கலிங்க வெற்றியைப்பற்றி அவன் பிரங்கமாகத் தன் பச்சாத்தாபத்தைத் தெ**ரிவி**க்**கி**ருன். அந்த உயிர்க் கொலேயை நிலேக்கும் போது ''தன்னெஞ்சம் வெடிக் **சி**றதெனக் கூறி *இ*னிமேல் போருக்கென்று வாள் **வீசுவதில்லே** யெனவும் எல்லா உயிர்சளும் இம்சையடையாது தன்னடக்கமும்,

^{1.} தம்ம பதம்—XVII 3.

^{2.} தம்ம பதம் XV-5.

^{3.} தம்மபதம் VIII 4

அமை தியும், மெனமையுமுடையனவாய் வாழ வேண்டுமென்றும் பதிரங்கமாகப் பிரசித்தப்படுத்தினுன். தேவானும் பிரியனுன அசோகன் இதையே மேலான வெற்றியாகக் கருதுகிறுன்; அதாவது தர்மத் தினுல் பெற்ற வெற்றி (தம்மலிஜய). அவன் போரைத் துறந்ததுமட்டு மன்றி, "என் புத்திரரும் பௌத்திரரும் புதியதொரு வெற்றியை ஒரு பொருளாகக் கொள்ளமாட்டார்" எனத்தன் விருப்பத்தையும் தெரிவித்தான். தர்ம விஜயத்தையே பெரிய வெற்றியாக அவர்கள் கருதுவாராக. அது இயமைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயக்கு மெனக் கருதினை.

உலக சரித்திரத்திலே தன் அதிகாரத்தின் உச்சநீலேயிலேயிருந்த ஒர் வெற்றி வேந்தன் மேலும் நாடுகளேக் கைப்பற்றும் வல்லமை பெற்றிருந்த ஒருவன், போர் வேண்டாம் இம்சை வேண்டாம் சமா தானமும் அறிம்சையுமே வேண்டுமென்று கூறி யுத்தத்தை கைவிட்ட ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பம் இதுவே.

உலகம் மேற்கொள்ள ஒரு போதனே இங்கே உண்டு. ஒரு சக்கர **பர்த்தி போரையும் பலாத்காரத்தையும் வெறுத்து, அஹி**ம்சையையும் **சமாதானத்தையும்** மேற்கொள்**ளுகிற**். அசோகனுடைய தர்**மிஷ்**டப் போக்கை வாய்ப்பாகக் கொண்டு அயல்நாட்டு மன்னர் அவுன் மீது படையெடுத்ததாகச்சரித்திரத்தில் சான்றில்லே. அவன் உயிரோடிருந்த காலத்தில் அவனுடைய ராச்சியத்தில் உள்நாட்டுப் புரட்சிகளேற் பட்டதாகச் செய்தி இல்லே. நாடெங்கிலும் சமாகானமே நிலவிற்று. அவனுடை**ய** ராச்சியத்துக்குப் பறம்பேயுள்ள நாட்டவரும் **அவனுடைய கரு‱் மிக்க தல்மையை ஏற்றுக்கொண்டதாகத்** தெரிகிறது. வல்லரசுகளின் பலத்தைச் சமன்படுத்துவதாலோ, அணு ஆயுதங்களேக் கொண்டு வெருட்டுவதானோ, சமாதானத்தை ஏற் படுத்தலாமென்று பேசுவது மடைமை. ஆயுதப் பெருக்கம் பயத்தை உண்டாக்குமேயன்றி சமாதானத்தை உண்டாக்காது. பயத்தினுல் **உண்மையான சமாதான**த்தை நி**ல**நாட்டலாம் என்று நினப்பது முடியாத காரியம். பயத்தினுல் துவேஷமும், பகைமையும், குரோத முமே யண்டாகும். தற்காலிகமாக அவை அடங்கியிருக்கும். ஆனுல் தருணம் ஏற்பட்டதும் எந்நோமும் வெடித்துச் சீறி வெளிவரும். மைத்திரி நல்லெண்ணம் நிலவவேண்டும். பயம், சம்சயம், ஆபத்து என்பன் அற்ற சூழ்நீலயில் தால் உண்மையான சமாதானம் நிலவும்.

அதிகாரப் போட்டியில்லாத, வெற்றி தோல்விகளில்லாத சாந்தியும் சமாதானமுமுள்ள ஒரு சமுதாயத்தை உருவாச்குவதே பௌத்தத் தின் நோக்கம். இங்கே பாவம் பழி அறியாதவத் இம்சிக்கப்பட மாட்டார்கள். ராணுவ பலத்தாலும் பொருளாதார யுத்த இருலும் கோடிக்கணக்கான மக்களே வெற்றி கொள்பவனே விட தன்னேத்தான் அடக்கி வென்றவனேயே மக்கள் மதிப்பர். பகையை அன்பிஞல் வெல்வார்கள். நன்னமயிஞல் தீமையை வெல்வார்கள்; அழுக்காறு, குரோதம், பகை எண்ணம் பேராசை என்பன மனிதனுடைய மன தைக் களங்கப் படுத்தமாட்டா. மக்கள் கரூணேயிஞல் தம் தொழி லெல்லாவற்றையும் செய்வர்,சிறிய செந்துக்கள் உட்பட எல்லோரும் நீதியோடும், மதிப்போடும் அன்போடும் நடத்தப்படுவர். வாழ்வு லெளகே சுபீட்சம் நிறைந்ததாய் சமாதானமும் நல்லிணக்கமும் உடையதாய், உயர்வற உயர்ந்த நிர்வாண சுகத்தை நோக்கேச் செல்லும். அதுவே பரமார்த்தம்.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சில சூத்திரங்கள்

மொழிபெயர்க்க இங்கே தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பாளிச்சூத்திரங்களின் நடைபற்றிச் சில விளக்கம் கூறவிரும்புசிறேம். இக்கால வாசகர் அவற்றைப் புரிந்து நயந்து கொள்வதற்கு அது அனுகூலமாயிருக்கும்.

புத்த பகவான் பரிநிர்வாணமெய்தி மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னர், அவரோடு நெருங்கிப் பழகிய சீடர்களின் கூட்டமொன்று கூடிற்று. அந்தக் கூட்டத்திலே அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்திருந்த போதனேகள், உரையாடல்கள், விநய விதிகள் என்பன அனேத்தும் ஓதப்பட்டு அவை நிசமானவை என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அவை ஐந்து பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. இப்பிரிவுகள் நிகாயங்கள் எனப் பட்டன. இந்த நிகாயங்கள் திரிபிடகம் என வழங்கப்பட்டன. இத் தொகுதிகள் வெவ்வேறு தேரர்களிடமும் (ஸ்தவிரர்–முதியவர்) அவர் களுடைய சீடர் பரம்பரையிடமும் பிற்காலச் சந்ததியினரின் நன்மைக் காகக் கர்ண பரம்பரையாக வழங்குமாறு ஒப்படைக்கப்பட்டன.

இக்கேள்வி வழக்கு இடையற்றுப்போகாமலும், உண்மையான நிலே மாரு திருப்பதற்காகவும், இவற்றைத் திட்டப்படி ஒழுங்காகப் பாரா **யாணஞ்** செய்த**ல் அவசிய**மாயிற்று. இத்தகைய பாரா**ய**ணம் த**னி**ப் பட்ட ஒருவரால் ஒப்புவிக்கப்படவில்லே. தொகுதியாகக் கூடிப்பாரா யணஞ் செய்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு கூட் டாகப் பாராயணம் செய்வதன் நோக்கம் மூலபாடங்களில் மாற்றஞ் செய்யாமலும், அவற்றை உருமாற்றுமலும், இடையில் எவற்றை யாவது பகுத்தாமலும் இருப்பதற்காகவே. கூட்டாகப் பாராயணஞ் செய்யும்போது ஒருவர் சொல்லே மறந்து போனுல் மற்றெருருவர் தம்முடைய ஞாபகத்திலிருந்து அதை நிரப்புவார். அல்லது ஒருவர் மூலை பாடத்தை மாற்றி ஒரு சொல்லேயோ சொற்னொடரையோ சுட்டியோ குறைத்தோ விட்டால் வேெரூருவர் அதைத் திருத்தி விடுவார். இவ்வாறு மூலத்தில் மாற்றமோ, திரிபோ, கூட்டல் குறைத் **தலோ** இல்லாதிருக்குமென நம்பப்பட்டது. இங்ஙனம் இடையற்றுப் போகாது வந்த கேள்வி வழக்கு அந்தப் பாடத்தின் மூல ஆசிரியர் இறந்து பல ஆண்டுகளான பின்னர் தனிப்பட்ட ஒருவரால் பாடஞ் செய் **ய**ப்பட்டதை**வி**ட நம்பத்த**்**கதாகவும், உண்மைப் பாடமாக**வு**மிருக்கு மைன நம்பப்பட்டது. பகவானுடைய போதணேகள் முதன்முதலாக சி.மு. முதலாம் நூற்ருண்டில் பகவான் இறந்து பல நூற்றுண்டுகள் கழிந்த பின்னர் இலங்கையில் ஒரு சங்கம் கூடி அதில் எழுதப் பட்டன, அதுவரை திரிபிடகம் முழுவதும் தலேமுறை தலேமுறையாக காண பரம்பரையாகவே வழங்கி வந்தது.

மூலபாடம் பாளி ொழியில் உள்ளது. இம்மொழி மென்மையும்ம இ**னிமை**யும் ஆற்**ெருழுக்குப்போன்ற** லாகவமும் உடையது.

கூறியதை அடிக்கடி திருப்பிக் கூறுவதும், உளங்கொளத்தக்க **மெய்ம்மை** முழுவதையும் ஒன்று விடாமல் உளப்படுத்**தி** வகுத்து ரைத்த பொருள்களின் இனவகைக் கூறுகளும், கேள்வி முறை இடை யற்றுப்போகாதிருப்பதற்கு அவசியமான ஞாபக சக்தியை வளர்ப்ப தோடு, கவிதைப் பண்பையும் அழகையும் அவற்றுக்கு உதவுகின்றன. **அவை** கவிதைக்குரிய ச**ந்**தத்தைப் பயன்படுத்துவதால் கவிதை **நய**ம் உடையனவாயிருக்கின்றன. வெப்ப மண்ட**ல**க்கைச் சேர்ந்த **ம**ரச் சோலேக**விலோ,** பௌத்த **மடங்களில் நிலவும் அ**மைதியான சூழ் நீலயிலிருந்து கொண்டோ பாளியிலுள்ள இந்தச் சூத்திரங்களே ஒதும்போது அழசிய அமைதிமிக்க சாந்த நீலே இன்றும் உண்டாசி றது. கம்பீரமான பாளிச் சொற்சளின், பெருமிதமும், திருப்பித் **திருப்**பிக் கூறப்படுவதால் உண்டாகும் பிரசித்தி பெற்ற ஒலிவண்ண மும் பொருள் தெரியாதவர் மனத்திலும் அந்நிய பாஷையில் ஓதப் படும் பயபக்கியுள்ள பண்ணிசை என்ற உணர்ச்சியை உள்ளத்தில் உண் பாக்கும். இத்தகைய பாராயணம் சம்பிரதாய முறையான இசை சார்ந்த லைகள் உணர்ச்சியைக் கிளரச்செய்து சாந்தத்தையுண்டாக்குகின்றன. அதனல் சிலசமயம் வனதேவதைகள் கூட கவரப்பட்டதாக கதைகள் **சில** குறிப்பிடுகின்றன. இங்கே தெரிந்து தரப்படும் சூத்திரங்க**ளிலே சில** இடங்க**ளி**ல் மாத்திரம் மூ**ல** நாலிலுள்ள நடையை உணர்த்து வதற்காக புனருத்திகள் முற்றுய் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. மற்ற இடங்களில் அவை புள்ளியிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. இங்குள்ள மொழிபெயர்ப்பு மூலப்பாளிச் சூத்திரங்களே அதர்ப்படயாத்து, பொரு ளுக்கும் *தமிழ் மாபுக்கும் குறைவேற்படாதவாறு புத்தபகவானு **டைய** சொற்க**ளி**ன் தொ**னி சி**தையாமல் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் പட்രുണ്ണുണ്.

*மொ.ஆ.கு. இந்நூல் ஆங்கிலத்தில் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டபடியால் "இக்கால ஆ**ங்கில** மரபு" சிதையாமல் என ஆங்கிலப் பதிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாசிரியர் தமிழிலும் அவ்வாறே மூலத்தில் உள்ளபடி, தல்லும் வகையால் மொழி பெயர்த்*து*ள்ளார்.

புத்த பகவானின் முதல் உபதேசம் தம்ம சக்கப் பவத்தன சுத்தம்

அறிவாழி ஓச்சுதல்*

இவ்வாறு நான் கேள்விப்பட்டேன். பகவான் ஒருமுறை வாரா ணசிக்கு (காசி) ச் சமீபத்திலுள்ள இசிபத்தானத்திலுள்ள (ரிஷிகள் வசிப்பிடம்) மான் தோப்பிலே வசித்தருளிய காலத்தில் ஐந்து பிக்குக்கூட்டத்தவர்க்கு உபதேசம் செய்தார்: பிக்குகளே! இல்லைத்தைத் துறந்து பரிவிராஜகளுகச் சென்ற துறவி, இந்த இரு தீவிர மார்க்கங்களேயும் பின்பற்றக்கூடாது. இவ்விருமார்க்கங்கள் எவை ? புலன்வருமின்பங்களில் ஈடுபட்டு அதில் மூழ்சி இருக்கிறுர் கள். இது கீழானது, சாதாரணமானது, பொதுமக்கள் அனுசரிப்பது, தகுதியற்றது, பயனற்றது ; மற்றது தன்லே ஒறுத்து கொடுந்தவஞ் செய்வது ; இது துன்பத் தருவது, சகுதியற்றது, பயனில்லாதது.

இந்த இரு நீவிர மார்க்கங்களேயும் சைலிட்டு ததாகதர் மத்திய வழியை உணர்ந்துகொண்டார். இது காட்சி தருவது ; அறிவைக் கொடுப்பது, சாந்தியும் அகக்காட்சியும் உதவி, ஞானஒளி தந்து, நீர்வாணத்துச்கு இட்டுச் செல்வது. இந்த நடுவழி என்ன.....? இதுவே ஆரிய அட்டாங்க மார்க்கம். அதாவது நற்காட்சி, நல்லூற்றம் நல்வாய்மை, நற்செயல், நல்ல ஜீவஞேபாயம், நல்லூக்கம், நற்கடை ப்பிடி, நல்லமைதி. ததாகதர் கண்ட மத்திய வழி இதுவே. இது காட்சிதருவது, அறிவைக் கொடுப்பது ; சாந்தியும் அகக் காட்சியும் உதவி ஞானஒளி தந்து திர்வாணத்துக்கு இட்டுச்செல்வது.

துக்கம் என்ற உயர் வாய்டை இதுவே. பிறப்பு துக்கம், மூப்புதுக் கம், பிணி துக்கம், சாக்காடு துக்கம், அவலக்கவலேக் கையாறு எல்லாம் துக்கமே. வேண்டாதாரோடு சேர்வது துக்கம், வேண்டிய வரை விட்டுப் பிரிதல் துக்கம். விரும்பியதைப் பெ**ருவிட்டால்** துக்கம் சுருக்கமாகக் கூறுவதானுல் உபாதானப் பஞ்சக்க**ந்**தமும் துக்கமே.

•மொ.ஆ.கு.

அறவாழி அந்தணன்றுள் சேர்ந்தார்க் கல்லால்

பிற்வாழி நீந்தல் அ**ரிது (திருக்குற**ள்)

அறவாழி அந்தணன்-புத்தபகவான் என்று கொள்வது ஆராயத்தக்கது.

துக்க உற்பத்தி (துக்க சமூதய) என்ற உயர் வாய்மை இதுவே; இந்த வேட்கையே (திருஷ்ணு) புனர் சென்மத்தையும், புனர்பவத்தை யும் உண்டுபண்ணுவது. அது காம ஆசையோடு பிணேந்திருக்கிறது. இங்கேயும் அங்கேயுமாகப் புதுப்புது இன்பங்களேக் காணுகிறது. இவை புலன் இன்பங்களில் வேட்கை, பவத்திலும், உயிர்வாழ வேண்டுமென் பதிலும் வேட்கை, தான் அழிந்துவிடவேண்டு மென்ற வேட்கை

துக்க நிரோதம் (துக்கத்தை ஒழித்தல்) என்ற உயர் வாய்மை இதுவே. அந்த வேட்கையை முற்றுக ஒழித்தல். அதைக் கைவிடு தல், துறத்தல், அதிலிருந்து விடுத%ல பெறுதல், அதனுடைய தொடர்பை விடுதல்.

துக்க நிரோத மார்க்கம் (துக்கத்தை ஒழிக்கும் மார்க்கம்) என்ற உயர் வாய்மை இதுவே. அதாவது ஆரிய அட்டாங்க மார்க்கமே. அது நற்காட்சி நல்லூற்றம் நல்வாய்மை நற்செயல் நல்ல சீவனே பாயம் நல்லூக்கம் நற்கடைப்பிடி நல்லமைதி என எட்டு.

(1) " இது தான் துக்கமென்னும் உயர்வாய்மை " என்பது பற்றிய முன்னர் கேள்விப்படாத விடயங்கள் சம்பந்தமாக என்னகத்தில் காட்சி (கண்) உதயமானது ஞானம் (அறிவு) உதயமானது பஞ்ஞா (விசேட அறிவு) உதயமானது வித்தியா (பகுத்தறிவு) உதயமானது ஆலோகம் (ஒளி) உதயமானது.

(2) "இந்த துக்கமென்னும் உயர்வாய்மை முற்ற முழுதாக அறியப் படல் வேண்டும்" என்பது பற்றிய முன்னர் கேள்விப்படாத விடயங்கள் சம்பந்தமாக என்னகத்தில் காட்சி (கண்) உதயமானது ஞானம் (அறிவு) உதயமானது பஞ்ஞா (விசேட அறிவு) உதய மானது வித்தியா (பகுத்தறிவு) உதயமானது. ஆலோகம் (ஒளி) உதயமானது.

(3) "இந்த துக்கமென்னும் உயர்வாய்மை முற்ற முழுதாக அறிந்து கொள்ளப்பட்டது" என்பது பற்றிய முன்னர் கேள்லீப் படாத விடயங்கள் சம்பந்தமாக என்னகத்தில் காட்சி (கண்) உதய மானது ஞானம் (அறிவு) உதயமானது பஞ்ஞா (விசேட அறிருவு) உதயமானது வித்தியா (பகுத்தறிவு) உதயமானது ஆலோகம் (ஒளி) உதயமானது.

(4) " இது தான் துக்க சமுதயம் என்னும் உயர்வாய்மை" என்பது பற்றிய முன்னர் கேள்விப்படாத விடயங்கள் சம்பந்த**ாக** என்னகத்தில் காட்சி —ஞானம் —பஞ்ஞா —வித்தியா — ஆலே**்கம்** உதயமானது. (5) " இந்த துக்க சமுது யமென்னும் உயர்வாய்மை முற்றுக நீக்கப் படல் வேண்டும் " என்பது பற்றிய முன்னர் கேள்விப்படாத விடயங் கள் சம்பந்தமாக என்னகத்தில் காட்சி---ஞானம்---பஞ்ஞா---வித்தியா ---ஆலோகம் உதயமானது.

(6) "இந்த துக்க சமுதுமைன்னும் உயர்வாய்மை முற்றுக நீக்கப்பட்டது " என்பது பற்றிய முன்னர் கேள்விப்படாத விடயங்கள் சம்பந்தமாக என்னகத்தில் காட்சி—ஞானம்—பஞ்ஞா—வித்தியா— ஆலோகம் உதயமானது.

(7) " **இது தான் துக்க நிரோதமென் நும் உயர்வாய்மை "** என்பது பற்றிய முன்னர் கேள்விப்படாத விடயங்கள் சம்பந்தமாக என்னகத்தில் காட்சி—ஞானம்—பஞ்ஞா—லித்தியா—ஆலோகம் உதயமானது.

(8) "இந்த துக்க நீரோதமென்னும் உயர்வாய்மை முற்றுக அனுபூதியாக்கப்பட வேண்டும் " என்பது பற்றிய முன்னர் கேள்விப் படாத `விடயங்கள் சம்பந்தமாக என்னகத்தில் காட்சி—ஞானம்---பஞ்ஞா—வித்தியா—ஆலோகம் உதயமானது.

(9) " இந்த துக்க நிரோதமென்னும் உயர்வாய்மை முற்றுக அனுபூதியாக்கப்பெற்றது " என்பது பற்றியஉதயமானது.

(10) " இது தான் துக்க நிரோத மார்க்கம் என்னும் உயர் வாய்மை " என்பது பற்றியஉதயமானது.

(11) " இந்த துக்க நிரோத மார்க்கமென்னும் உயர்வாய்மை முன்றுகப் பின்பற்றப்படல் வேண்டும் " என்பது பற்றிய..... உதயமானது.

(12) " இந்த துக்க நீரோத மார்க்கம் என்னும் உயர்வாய்மை முற்றுகப் பின்பட்டப்பெற்றது " என்பது பற்றிய முன்னர் கேள்விப் படாத விடயங்கள் சம்பந்தமாக என்னகத்தில் காட்சி—ஞானம்— பஞ்ஞா—வித்தியா—ஆலோகம் உதயமானது.

இந்த மூன்று பண்புகள் பற்றியும் இந்தப் பன்னிரண்டு வழியிலும் நான்கு உயர் வாய்னமகள் பற்றி உண்னமயான அறிவு தெளி வாயில்லாத வனர, டல தெட்வங்களேயும் மாரர்களேயும். பிரம்மாக் களேயும், தறவிகளேயும், அந்தணர்களேயும், அரச குமாரர்களேயு**ம்**, மனிதரையும் கொண்டுள்ள உலகில் மிக உயர்ந்ததாகக் கருதப்படும் பூரண ஞான ஒளியை நான் பெற்றுவிட்டதாக உரிமை பாராட்ட வில்லே ;¹

நான்கு வாய்மைகள் சம்பந்தமான இந்த மூன்று பணபுகள் பற்றியும் 12 வழிகள் பற்றியும் உள்ள உண்மை அறிவின் காட்சி முற்றுகத் தெளிவானதும், டல தெய்வங்களேயும், மாரர்களேயும், பேம்மாக்களேயும், தறவிகளேயும், அந்தணர்களேயும், அரசகுமாரர் கீளயும், மனிதரையும் கொண்டுள்ள உலகில், மிக உயர்ந்ததுமாகக் கருதப்படும் பூரணஞான ஒளியை நான் பெற்றுவிட்டதாக உரிகுமை பாராட்டினேன். அப்போது உண்கமயான அறிவின் காட்சி இவ்லாறு என்னகத்து கழுந்தது: என் உள்ளத்தில் உண்டான விடுதலே அனசக்கமுடியாதது. இதுவே கடைசிப் பிறப்பு. எனக்கு இனி புனர் ப்பவும் இல்லே.

இனத பகவான் கூறிஞர். ஐந்த பிக்குக் கூட்டத்தவரும் மகிழ்ந்து அவர் கூறிய வார்த்தைகளேக் கேட்டு ஆனந்தமனைந்தனர்.

(சம்யுக்த நீகாய VI, II)

 நான்கு உயர்வாய்மைகள ஒவ்லவான றும் சம்பந்தமான அறிவு பற்றி மூன்று பண்புகள் உண்டென்பதை மேலேயுள்ள நான்கு பந்திகளி லிருந்து அறியலாம். முதலாவது இதவே உண்மை என்ற அறிவு; இத சத்யஞானம் (சச்சஞான) இரண்டாவது இந்த சத்தியம் பற்றி ஒழுகவேண்டிய அறிவு. இது கிருத்திய ஞானம் (கிச்சஞானம்) எனப்படும். மூன்றுவது அந்த ஒழுக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. கிருத ஞானம் (கதனான) என்று அறிக. இந்த மூவகைப் பண்புகளும் நால்வகை வாய்மைகளுக்கும் பொருத்துப்பட்டால பன்னிரண்டு வழிகள் உண்டாகின்றன.

எரி அனல் அறவுரை

ஆதித்த பரியாய சுத்தம்

(எரியும் அனல் பற்றிய சூத்**திர**ம்)

நான் இ**வ்வாறு** கேள்வியுற்றேன்.

பகவான் ஒருமுனற கயாவிலுள்ள காயசீஷ என்ற இடத்தில் ஆயிரம் பிக்குகளோடு வாழ்ந்தலந்தார். இவ்வாறு பிக்குகளுக்கு அறவுரை புகன்றுர்:

பிக்குகளே, எல்லாம் எரிகிறது. என்ன எல்லாம் எரிகிறது ? பிக்குகளே கண் எரிகிறது, கண்ணூல் காணும் உருவங்களெல்லாம் எரிகின்றன. காட்சி உணர்வு எரிகிறது, காட்சிக்குறிப்பு எல்லாம் எரிகிறது. குறிப்பிளுல் எழும் இன்பமும் தன்பமும் நொதுமலுமான காட்சி வேதனேகள் எல்லாம் எரிகின்றன. எதனுல் எப்படி எரிகின் றன. காமம் வெகுளி மயக்கம் என்ற அனல் பற்றி எரிகின்றது. பிறப்பு, மூப்பு, சாக்காடு, அவலக்க்வலேக்கையாறு என்பவற்றுல் எரிகிறது. காது எரிகிறது. சத்தங்கள் எரிகின்றன. புலன் எரிகிறது. காதினேல் வரும் குறிப்பு எரிகிறது. காதினைல் வரும் குறிப்பிலிருந்து வரும் இன்பம் துன்பம் நொதுமல் என்ற வேதனேகள் எரிகின்றன. அதுவும் எரிகிறது. எதனைல் எரிகிறது ? காமத் தீயால்...... எரிகிறது.

என்ற தூலிலிருந்த எடுக்கப்பட்டவை. மேனுட்டில் புத்தசமய ஆராய்ச்சிணை மேற்கொண்டவர்களில் தரு. வானும் ஒரு மூன்னேடி.

இக்கே தாப்படும் (ஆங்கில நூல் 113 ஆம் பக்கத்தில் காணப்படும் மொழி பெயர்ப்பு) சுத்த பிடகத்தின் சம்யுத்த நிகாயம் மூல லாந்தத்திலிருந்து இந் தூலாசுரியமால் புதிதாகமொழிபெயர்க்கப்பட்டது. வாறன் மொழி பெயர்த்தது விநய பிடகத்தைச் சேர்ந்த மஹாவக்கத்திலுள்ளகதையை சேர்ந்தது. மூக்கு எரிகிறது. கந்தம் எரிகிறது. கந்தப்புலன் (உணர்ச்சி) எரிகிறது. கந்தக் குறிப்பு எரிகிறது. கந்தக் குறிப்புக் காரணமாக எழும் இன்பமும் துன்பமும் நொதுமலுமான கந்த வேதனே எரிகிறது. எதனுல் எரிகிறது ? காமத்தினுல்......எரிகிறது.

உடல் எரிகிறது. பரிசப் பொருள் எரிகிறது. பரிசப்புலன் எரிகிறது, பரிசக் குறிப்பு எரிகிறது. பரிசக் குறிப்பிலிருந்து தோன்றிய இன்பம். இன்டம் நொதுமல் ஆன வேதனே எரிகிறது. எதனுல் எரிகிறது காமத்திளுல்.....எரிகிறது.

மனம் எரிசிறது. மனக்கருத்துக்கள் எரிசின்றன. மனப்புலன் எரி சிறது. மனக் குறிப்பு எரிசிறது. மனக் குறிப்பிலிருந்து எழும் இன்பம், துன்பம் நொதுமல் ஆன வேதனே எரிசிறது. எதனுல் எரிசிறது ? காமம். குரோதம் மோகம் என்பவற்றுல் எரிசிறது. பிறப்பு, மூப்பு, சாக்காடு, அவலக்கவலேக் கையாறு என்பவற்றுல் எரிசிறது.

பிக்குகளே, கல்வியறிவுள்ள உயர் சீடன் இவ்விஷயங்களே இவ் வாறு காணும்போது கண் விஷயத்தில் நிராசை கொள்சுருன். காணும் பொருள்கள் விஷயத்தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன். காணும் புலன் விஷயத்தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன். காட்சிக்குறிப்பு விஷ யத்தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன். இக்குறிப்பிஞல் எழும் இன்பம் துன்பம் நொதுமல் என்ற வேதனேகள் விஷயத்தில் நிராசை கொள் ளுகிறுன்; காது விஷயத்தில், சத்த விஷயத்தில் நிராசை கொள் ளூகிறுன்; காது விஷயத்தில், சத்த விஷயத்தில் நிராசை கொள் குந்தம் விஷயத்தில், சத்த விஷயத்தில் நிராசை கொள் குத்தம் விஷயத்தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன்...... கந்தம் விஷயத்தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன்...... தாக்கு விஷ யத்தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன்..... சாவை விஷயத்தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன்..... உடல் விஷயத்தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன்...... பரிசிக்கும் பொருள் விஷயத்தில் நிராசை

டி. எஸ். எலியட் எழுதியச் The Waste Land என்ற கவிதையின் மூன்றும் பகுதி "எரிஅனல் அறவுரை" என்ற தவேயங்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. 308 வது வரி "எரிதிறது, எரிதிற்து, எரிதிறது, எரிதிறது" என்பது. அதன் குறிப்பில் எலியட் பின்வருமாறு, எழுதுகிறர் "புத்தருடைய "எரி அனல் அறவுரை" யிலை பாடம் முழுவதும் அதன் கிறப்பு நோக்கி,(மலேப்பிரசங்கத்தோடு ஒப்பிடத்தக்கது) அதிலிருந்தே இந்தச் சொற்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை காலஞ் சென்ற ஹென்றி கிளார்க்வான் என்பவருடைய Havard Oriental Servies (Buddism in Translation)

கொள்ளுகிறுன்..... மனம் விஷயத்தில் நிராசை கொள்ளு கிறுன்..... மனக் கருத்துகள் (கற்பனே முதலியன) விஷயத் தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன். மனப்புலன் விஷயத்தில் நிராசை கொள்ளுகிறுன். மனக் குறிப்பு விஷயத்தில் நிராசை கொள்ளு கிறுன். மனக் குறிப்பிலிருந்து எழும் இன்பம், துன்பம், நொதுமல் என்பன விஷயமாக நிராசை கொள்ளுகிறுன்.

நீராசை காரணமாகப் பற்றற்றவஞ்சிருன். பற்றின்மை காரண மாக விடுதலே பெறுசிருன். விடுதலே பெற்றதும் விடுதலே பெற்றேன் என்ற அறிவைப் பெறுசிருன். அப்போது பிறப்பு ஒழிந்தது. தூய வாழ்வு வாழ்ந்தேன். செய்ய வேண்டியது செய்து விட்டேன், இவ் விஷயமாக மேலும் செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லே என்று உணருசிருன்.

பகவான் இதைக் கூறினூர். பிக்குகள் மகிழ்ந்து அவர் கூறிய சொற்களேக் கேட்டு ஆனந்தமடைந்தனர்.

இந்த உபதேசத்தைக் கேட்ட போதே ஆயிரம் பிக்குகளின் மனம் ஆசவங்களிலிருந்து விடுபட்டுப் பற்று நீங்கின.

(சம்யுத்த நிகாய XXXV, 28)

எல்லேயற்ற கருண

(மெத்த சுத்தம்)

செட்மையில் திறமை பெற்றவன் அந்த சாந்தியை அடைய விரும்பிரை இவ்லாறு செயல்புரிவானுக.

செயல் திறனும், நேர்மையும், பூரண நேர்மையும், அடக்கமும், செம்மையும், பணிவும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

் போதுமென்ற மனம், எவிய வாழ்க்கை, அற்ப கடமைகள், அற்ப தேவைகள், புலனடக்கம், பகுத்தறியும் திறம், அமைவெக்கம், உடையவனுய் கூடிப் பிறந்தோரை பெரிதும் பின்தொடராதவனு மிருக்க வேண்டும்.

உயர்ந்த அறிவுள்ள மேலோர் புறிக்கும் இழிந்த செயல்களேக் கொஞ்சமும் செய்யாதிருப்பர். " உயிர்களெல்லாம் சுல்லைடவா ராக. ஷேமமாயிருப்பாராக, அவர்கள் உள்ளம் இன்பமடைவதாக" எனப் பின்வருமாறு நீனேப்பாராக, "பலமற்றவையும், பலமுள்ள வையும், உயர்ந்தனவும், பருத்தனவும், நடுத்தரமானவும், குறு சினவும், சிறியவும், பெரியவும், கண்ணுக்குத் தெரிவனவும் தெரி யாதனவும், அண்மையில் உள்ளனவும் சேய்மையில் உள்ளனவும் பிறந்தலாவும், பிறப்பனவும் ஆகிய எல்லா உயிர்களும் இன்பமான உள்ளம் உடையனவாக.

எவரும் எவரையும் வஞ்சிக்க வேண்டாம. எவரையும் எவ்வகை யிலும் அவமதிக்க வேண்டாம். கோடத்தினுலோ மனக்கசப்பின்னோ எவரும் எவர்க்கும் தீமை நி?னக்கவேண்டாம்.

தல் னுயிரைக் கொடுத்தேனும் ஒரு தா**ய் எவ்வாறு தன் எக** புத்திரணக் காப்பாற்றுவாளோ அவ்வாறே ஒருவன் மற்ற உயிர் க**ளி**டம் எல்லாம் எல்லயற்ற அன்பை வளர்ப்பாகை.

உலகம் முழுவதும் மேலேயும் கீழேயும் திசையெங்கும் தடை யற்ற பகைய**ற்ற, கு**ரோதமில்லாத எல்லேயற்ற கருணேயை வளாப் பாஞ**க.**

நிற்கும்போதும் நடக்கும்போதும் இருக்கும்போதும் கிடக்கும் போதும் ஒருவன் விழிப்பாயிருக்குங் காலத்தில் இந்த சதியட்டான மென்ற கடைப்பிடியிருக்க வேண்டும். இதைப் பிரம்மவிஹாரநிலை எனக் கூறவர்.

தவருனை தரிசனங்களேப் பின்பற்றுது, சீலமும் ஞானக் காட்சியு முடையவராய், புலனவரும் இன்பங்களேத் துறந்தவர் உண்மையில் கர்ப்பத்தில் மேலும் பிறவாறிலே அடைவார்.

(சுத்த நிபாத 1–8)

மங்களம் மங்கள சுத்தம்

இவ்வாறு நான் கேள்வியுற்றேன். ஒரு சமயம் புத்தபகவான் சாவத்தியிலுள்ள ஜேதவனத்தில், அநாத பிண்டிகன் ஆச்சிர மத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோது, இரவு வெகு நாளிகை சென்ற பின்னர், அந்த ஜேதவனம் முழுவதையும் தன் ஒளியினுல் பிரகாச மடையச செய்த ஒரு தேவகுமான், புத்தபகவானே அணுகி அவரை வணங்கி ஒருபுறம் நின்றுன். அவ்வாறு நின்று அத்தேவகுமாரன பாச் செய்யுளால் பின்வருமாறு கேட்டான்.

பெருத் தொகையான தேவரும், மனிதரும், தமது சிறப்பை (அபிவிருத்தியை) விரும்பி, மங்களந்தருபவை எவை' என எண்ணி, வந்தார்கள். உத்தமமான மங்களம் எது எனக் கூறியருள்லீராக.

அறிவில்லாதவரோடு பழகாதிருத்தல்; அறிவாளிகளோடு பழகுதல். போற்றத்தக்கோரைப் போற்றதல், என்னும் இவை உத்தமமான மங்களங்கள்.

உகந்த பிரதேசத்தில் வாசஞ் செய்தல், முன்னே புண்ணிய கன் மங்களேச் செய்தவராயிருத்தல், தன்னே, நல்வழியில் உய்த்துக் கொள்ளுதல், இவை உத்தமமான மங்களங்கள், நிறைந்த கேள்வி (அறிவு) உடையவராயிருத்தல், கலேகளில் திறமையுடையவராயி ருத்தல், நன்கு பயிற்றப்பட்ட விநயமுடையவராயிருத்தல், இனிய பேச்சுடையவராயிருத்தல், இவை உத்தமமான மங்களங்கள்.

தாய் தந்தையரை ஆதரித்தல், மீனவி மக்கீளப்பேணுதல், லியா கூல மில்லாத தொழில், இவை உத்தமமான மங்களங்கள்.

தானம், அறவழியில் ஒழுகுதல், சுற்றந்தழுவுதல், பிறர் பழியாத செயல்களேச் செய்தல் இவை உத்தமமான மங்களம்.

பாவங்களே மேற்கொள்ளாதிருத்தல், மேற்கொண்ட பாவச் செயல் களே மேலும் செய்யாது விலக்குதல், மது பானத்தை விலக்குதல், அறத்தில் அயர் வின்றியிருத்தல், இவை உத்தமமான மங்களம்.

கௌரவம், பணிவு, திருப்தி, நன்றியறிதல், சரியான நேரத்தில் அறவுரை கேட்டல் இவை உத்தமமான மங்களம்.

பொறுமை, இனிய சுபாவம், சமணர்களேத் தரிசித்தல், உசிதமான காலத்தில் அறநெறிபற்றி உரையாடல், இவை உத்தமமான பங்களம். தவக், பிரமச்சரியம், ஆரிய சத்தியங்களே உணர்தல், நிர்வாணத்தை அனுபூதியாக்கிக் கொள்ளுதல் (மெய்யுணர்வாக்கிக் கொள்ளல்) இவை உத்தமமான மங்களம்.

உலகத்தொடர்பினுல் கலங்காத உள்ளம், துயரின்மை, கனங் கமின்மை, சேஷமம் இவை உத்தமமான மங்களம்.

எங்கும் இவ்வாறு நடந்து கொள்பவர், எவ்வாற்றுனும் தோல்வி யின்றி யாண்டும் சுகம் அடைவார். அவர்களுடையதே இந்த உத்தமமான மங்களம்.

(சத்தநிபாத 11-4)

சகல கவ**லகனேயும் துன்பங்களேயும்** ஒழித்தல்

சப்பாசவ சுத்தம்

நான் இவ்வாறு கேள்வியுற்றேன். பகவான் ஒருமுறை சாவத் தியில் உள்ள ஜேதவனத் தில், அனுத பிண்டிகனுடைய ஆச்சிரமத் தில், எழுந்தருளியிருந்த பொழுது, பிக்குகளே நோக்கி "பிக்குகளே" என்றூர். அவர்கள் "சுவாமீ" என்றூர்கள். பகவான், பின்வருமாறு கூறிஞர். சகல கவலேகளேயும் துன்பங்களேயும் ஒழிக்கும் மார்க்கத்தை உங்களுக்கு விளக்குவேன். நன்கு கேட்டுச் சிந்தியுங்கள். உங்களுக்குச் சொல்லுகேறேன். "ஆம் சுவாமீ" என்று பகவானுக்கு அவர்கள் விடை கூறினர்.

அவர் பின்வருமாறு மேலும் கூறிஞர் :--- அறிந்து உணர்ந்து கொள்பவனுக்கே கவலேகளேயும் துன்பங்களேயும் ஒழிக்க முடியும் அறியாதவனுக்கும் உணராதவனுக்கும் அது முடியாது. கவலே களேயும் துன்பங்களேயும் நீக்குவதற்கு எதை அறியவேண்டும். எதை உணர வேண்டும். இவை சாதுரியமான சிந்தலேயும், சாதுரியமற்ற சிந்தனேயுமாகும். சாதுரியமின்றிச் சிந்திப்பவனிடம், இதுவரை உண்டாகாத கவலேயும் துன்பங்களுமுண்டாகும். அத்துடன் ஏற் கனவே உண்டானவை மேலும் அதிகரிக்கும்.¹ சாதுரியமாகச் சிந்திப்பவனுக்கு இதுவரை உண்டாகாத கவலேயும் துன்பங்களும் உண்டாகமாட்டா. மேலும் ஏற்கனவே உண்டானவை மறைந்துவிடும்.

ஆசவம் என இச்சூத்திரத்தில் வழங்கும் சொல், தேக்கம், வெளியே ஒழுகுதல், களங்கம், அழுக்கு என்ற சாதாரணமான பொருள்களே கடந்து நிற்க்கும். இங்கே உருவகமாக உளஞ்சார்ந்த கவலேகளேயும், உடல் சார்ந்த தொலலேகளேயும் குறிக்கும். அது வந்தாங்கு காண்க.

பிக்குகளே (1) அகக்காட்சியால் ஒழிக்க வேண்டிய கவலேகளும் தன்பங்களுமுன்டு. (2) தன்னடகத்தால் ஒழிக்கவேண்டிய கவலே களும் தன்பண்களுமுண்டு. (3) பழக்கத்தினுல் ஒழிக்கவேண்டிய கவலகளும் துன்பங்களுமமுண்டு. (4) பொறுமையினுல் ஒழிக்க வேண்டிய கவலேகளும் துன்பங்களுமுண்டு (5) தவிர்ப்பதால் ஒழிக்கவேண்டிய கவலேகளும் துன்பங்களுமுண்டு (6) கலேயச் செய்வ தால் ஒழிக்கவேண்டிய கவலேகளும் துன்பங்களுமுண்டு (7) பயிற்சி யினுல் ஒழிக்கப்பட வேண்டிய கவலேகளும் துன்பங்களுமுன்டு.

(1) பிக்குகளே, அகக்காட்சியால் ஒழிக்கப்படவேண்டிய கவலேகளும் தன்பங்களும் எலவ? கல்வியில்லாத பொது ஜனங்கள், அருகத ரைத் தரிசிக்காதவர்கள் அருகதருடைய உபதேசங்களேக் கேளாத வர்கள், அருகதருடைய உபதேசங்களில் பயிற்சியில்லாதவர்கள், நல்ல வர்களேக் காணுதவர்கள், நல்லவர்களின் உபதேசங்களேக் கேளாதா வர்கள், நல்லவர்களின் உபதேசங்களில் பயிற்சியில்லாதரவர்கள், சிந்தனே செய்யவேண்டிய விஷயங்களெவை, சிந்தனே செய்ய வேண் டாத விஷயங்களெவை, என்பதைப் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

இனி பிக்குகளே, அவன் சிந்தனே செய்து கொண்டிருக்கும் சிந் தனே செய்யவேண்டாத விஷயங்களெவை? சில விஷயங்களேச் சிந்தித் துக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனிடம் ஏற்கனவே உண்டாகாத காம ஆசவங்கள் எழுமானுல், அதனேடு அவனிடம் ஏற்கனவே எழுந்த காம ஆசவங்கள் விருத்தியாகுமானுல், உயிர் வாழும் ஆசவமும், பவ ஆசவமும்..... ஏற்கனவே உண்டாகாத அவித்னத என்ற ஆசவம் உண்டாவததோடு ஏற்கனவே உண்டான அவித்தை ஆசவம் விருத்தியடையுமானுல், அவன் சிந்தன் செய்யக்கூடாத விஷயங்கள் இவையே. இவற்றை அவன் சிந்திப்பான்.

பிக்குகளே, அவன் சிந்தணே செய்யாதவையும், சிந்தணே செய்ய வேண்டியவையுமான விஷயங்கள் எவை? ஒருவன் சில விஷயங் கீனச் சிந்தணே செய்யும்போது அவனிடத்து உண்டாகாத காம ஆசவங் கள் உண்டாகாது விட்டால், அதணுே அவனிடத்து ஏற்கனவே உண்டான காம ஆசவம் மறைந்தால், பவ ஆசவங்களும், உயிரோடி ருக்க வேண்டுமென்ற விருப்ப ஆசவங்களும்...... ஏற்கனவே உண்டாகாத ஆசவங்கள் உண்டாகா. ஏற்கனவே உண்டான ஆசவங் கள் மறையுமானுல், இவ்விஷயங்களே சிந்திக்கப்பட வேண்டும். இவற்றை அவன் சிந்திப்பதில்லே.

சிந்திக்க வேண்டாத விஷயங்களேச் சிந்திப்பதாலும், சிந்திக்க வேண்டிய விஷயங்களேச் சிந்தியாது விடுதலாலும், அவனிடத்துண் டாகாத ஆசவங்கள் உண்டாகும். ஏற்கனவே அவனிடத்துண்டான ஆசவங்கள் பெருகும்; அப்போது அவன் சாதுரியமின்றி (அவ**சிய** மின்றி) சிந்திக்**கிறு**ன். அது பின்வருமாறு:

- 1. நான் முன்னே இருந்தேனு?
- 2. நான் முன்னே இருக்கவில்லேயா?
- 3. நான் முன்னே என்னவாயிருந்தேன்?
- 4. நான் முன்னே எப்படியிருந்தேன்?
- 5. என்னவாயிருந்து முன்னே என்னவாக மாறினேன்?
- 6. நான் எதிர்காலத்தில் இருப்பேன?
- 7. நான் எதிர்காலத்தில் இருக்கமாட்டேனை?
- 8. நான் எதிர்காலத்தில் என்னவாயிருப்பேன்?
- 9. நான் எதிர்காலத்தில் எவ்வாறிருப்பேன்?
- 10. என்னவாயிருந்து நான் எதிர்காலத்தில் என்னவாவேன் அல்லது நிகழ் காலத்தில் தன்?னப் பற்றிச் சந்தேகப்படுகிறுன்:
- 11. நான் இருக்கீறேன?
- 12. நான் இல்லேயா?
- 13. நான் யார்?
- 14. நான் எவ்வாறிருக்கிறேன்?
- 15. இவன் எங்கிருந்து வந்தான்?
- 16. இவன் எங்கே போவான்?

இவ்வாறு சாதரியமின்றிச் சிந்திக்கும் போது ஆறுதவ*ருன* காட்**சி** களில், ஒன்று அவனிடத்துண்டாகும்.

 எனக்கு ஆன்மா உண்டு. இக்காட்சி உண்மையானதாகவும் யதார்த்தமானதாகவும் அவனுக்குப் படும்.

2. எனக்கு ஆன்மா இல்⁹ல. இக்காட்சி உண்மையானதாகவும் யதார்த்தமாதைாகவும் அவனுக்குப் படும்.

3. ஆத்மாவிஞல் ஆத்மாவைக் காண்கிறேன். இந்தத் தரிசனம் அவனுக்கு யதார்த்த மாகவும் உண்மையாகவும் படுகிறது.

4. ஆத்மாவிஞல் அஞத்மாவைக் காண்கீறேன். இத்தரிசனம் அவனுக்கு யதார்த்தமாகவும் உண்மையாகவும் படுகிறது.

5. அனுத்மாவினுல் ஆன்மாவைக் காண்சிறேன். இத்தரிசனம் அவனுக்கு யதார்த்தமாகவும் உண்மையாகவும் படுகிறது.

6. அல்லது சக்காயதிட்டி அவனிடம் பின்வருமாறு உண்டாகிறது. இந்த என் ஆத்மாவே பேசுகிறது உணர்கிறது. இப்போதும் பின்பும் நன்மை தீமைகளின் பயனே அனுபவிக்கிறது. இந்த ஆத்மா நிoந்தர மானது, நிலேயானது. சாஸ்வதமானது, மாறுபாடற்றது, எப்போழுதும் எக்காலமும் ஒரேமாதிரி இருக்கிறது. பிக்குகளே, இது தான் தரிசனங்கள் என்ற வலேயில் சிக்கிக் கொள்ளுதல் எனப்படுவது. தரிசனக்காடுகள், தரிசனங்கள் என்ற ஆரணியம், தரிசனங்களில் திக்குமுக்காடல், தரிசனங்களில் கலவர மடைதல், தரிசனபந்தங்கள், பிக்குகளே, கல்வியில்லாத சாதாரண மனிதன், தரிசனபந்தங்களில் சிக்குண்டு, பிறப்பு, மூப்பு, சாக்காடு, அவலக்கவலேக் கையாறுகளிலிருந்து, விடுதலே பெறுவதில்லே. துக் கத்திலிருந்து விடுதலே பெறுவதில்லேயென்று கூறுகிறேன்.

மேலும் பிக்குகளே, உயர்ந்தவர்களின் தரிசனம் பெற்றவர், உயர்ந் தவர்களின் போதனேயில் பயிற்கியுடையவர், உயர்ந்தவர்களின் போதனேகளில் நன்கு பயிற்கி பெற்றவர். நல்லவர்களின் அறிவுரை களேக் கேட்டவர், நல்லவர்களின் அறவுரைகளில் நன்கு பயிற்கி பெற்றவர், கல்வியறிவு பெற்றவரான உயர் சீடர் எதனேச் சிந்திக்க வேண்டும், ஏதனேச் சிந்திக்கக்கூடாது என அறிவர். எந்த விஷயங் களேச் சிந்திக்க வேண்டும், எதனேச் சிந்திக்கக்கூடாது என உணர்ந்து, சிந்திக்க வேண்டும், எதனேச் சிந்திக்கக்கூடாது என உணர்ந்து, சிந்திக்க வேண்டும், எதினைச் சிந்திக்கக் மாட்டார். சிந்திக்க வேண் டியு விஷயங்களேச் சிந்திப்பர்.

இனி, பிக்குகளே, அவன் சிந்திக்காத, சிந்திக்க வேண்டா, விஷயங் கள் எவை ? ஒருவன் கல விஷயங்களேச் சிந்திக்கும்போது அவ னிடம் இதுவரை உண்டாகாத காம ஆசவங்களுண்டாகுமாளுல் அத ஞேடு அவனிடம் எற்கனவேயுள்ள காம ஆசவங்கள் பெருகுமாளுல், பவ ஆசவங்களும், உயிரோடிருக்க வேண்டுமென்ற ஆசவங்களும்... இதுவரை அவனிடமுண்டாகாத அவித்யா ஆசவமும் உண்டாகு மாளூல், அவனிடம் ஏற்கனவேயுள்ள அவித்தை ஆசவம் பெருகு மாளூல், இவ்விஷயங்கள் சிந்திக்கப்படத் தக்கனவல்ல, இவற்றில் அவன் சிந்தனே செலுத்துவதில்லே.

பிக்குகளே அவன் சிந்தனேயைச் செலுத்தும் விஷயங்களென்ன? சிந்திக்கப்படவேண்டிய விஷயங்களென்ன? ஒருவன் சில விஷயங் களேச் சிந்திக்கும் போது இதுவரை உண்டாகாத காம ஆசவங்கள் எழாது விட்டால் அத்துடன் அதுவரை உண்டான காம ஆசவங்கள் மறைந்து போகுல், பவ ஆசவமும் உயிரோடிருக்க வேண்டுமென்ற ஆசவமும்...... அதுவரை அவனிடம் உண்டாகாத அவித்தியா ஆசவமும் உண்டாகா. அத்துடன் அவனிடம் ஏற்கனவே உண்டான ஆசவமும் உண்டாகா. அத்துடன் அவனிடம் ஏற்கனவே உண்டான அவித்தியா ஆசவமும் மறைந்துவிடும். இவ்விஷயங்களே சிந்திக் கப்படவேண்டியவை. இவற்றிலே தான் அவன் பிந்தனே செலுத்து வான்.

பிக்குகளே, சிந்திக்க வேண்டாத விஷயங்களில் சிந்தனேயைச் செலுத்தாதிருப்பதாலும், சிந்திக்க வேண்டிய விஷயங்களில் சிந்தனே யைச் செலுத்துவதாலும், இதுவரை உண்டாகாத ஆசவங்கள் உண்டா கமாட்டா, அத்துடன், அவனிடத்து ஏற்கனவே உண்டான ஆசவங்கன் மறைந்துவிடும். அப்போது அவன் சாதுரியமாக இது துக்கம் என்று சிந்திக்கிறன். இது துக்க சமுதயம் என்று சாதுரியமாகச் சிந்திக்கிறன். இது துக்க நிரோதம் என்று சாதுரியமாகச் சிந்திக் கிறன். இது துக்க நிவாரணமார்க்கம் என்று சாதுரியமாகச் சிந் திக்கிறன். இவ்வாறு சாதுரியமாகச் சிந்திக்கும்போது மூன்று தனே களான (சம்யோஜனங்கள்) ஆன்மா உண்டென்ற எண்ணம் (ச்க்காயதிட்டி) சந்தேகம் (விசிசிச்சா) கிரியைகள் விரதங்களில் பற்று (சீலப் பதபராமாச) என்பன அகன்றுவிடுகின்றன. பிக்குகளே இவை ஆசவங்கள், (தளேகள்) இவற்றை அகக்காட்சியால் (விபஸ்ஸனேயால்) நீக்க வேண்டும்.

(2) பிக்குகளே, அடக்கத்தினுல் தவிர்க்கப்படவேண்டிய கவலேகளும் ஆசவங்களும் எவை ?

பிக்குகளே, சாதுரியமாகச் சிந்திக்கும் பிக்கு, கண்களே அடக்கிக கொண்டு சீவிப்பான். கட்புலனே அடக்காமல் வாழும்போது அவனு க்கு ஆசவங்களும், துயரும் சங்கடங்களும் உண்டாணை கட்புலனே இவ்வாறு அடக்கிறைல் அவை அவனுக்கு உண்டாகா.

சாதுரியமாகச் சிந்தனே செய்து அவன் செவிப்புலனே அடக்கி..... கூலைப்புலனே அடக்கி......உடலே அடக்கி..... மனத்தை அடக்கி வாழ்வான். மனத்தை அடக்காமல் வாழ்வதால் ஆசவங் கள், துயர்கள், சங்கடங்கள் உண்டாணுல் இவ்வாறு மனத்தை அடக்கினுல் அவை நீங்கும். பிக்குகளே, இவை தாம் அடக்கத் தினைல் நீக்கட்படும் கலலேகளும் ஆசவங்களுமாகும்.

(3) பிக்குகளே, பயன்படுத்துவதால் விலக்கப்படவேண்டிய கவலே களும் ஆசவங்களும் எவை ?

பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவர் சாதுரியமாகச் சிந்தனே செய்து தன் சீவர ஆடையை குளிர், வெப்பம், இலேயான், கொசு, காற்று, வெய்யில் ஊர்வன என்பவற்றிலிருந்து தன்னேக் காப்பாற் றவே பயன்படுத்துவார். சாதுரியமாகவே சிந்தனே செய்து உணவை, இன்பத்துக்காகவோ, பேருணுக்காகவோ (வெறி கொள்வதற்காகவோ) அழகுக்காகவோ அலங்காரத்துக்ககாவோ பயன்படுத்தாமல் இந்த உடலேப் போஷிப்பதற்காகவும், இளேப்பின்றியிருப்பதற்காகவும், துறவ வாழ்வை நடத்துவதற்காகவும், பயன்படுத்தி உடலில் முன்னபே இருந்து வருகிற துன்பம் பசி என்பவற்றைப் போக்கிப், புதிய வேதனேகளே உண்டாக்காமல், என் வாழ்வைப் பழியின்றி (இடை யூறின்றி) சௌகரியமாக வைத்துக் கொள்வேன் என்று நீனேப் பான். சாதுரியமாகச் சுந்தனேசெய்து, குளினை விலக்குவதற்காகவும், வெப்பத்திலிருந்து ஒதுங்குவதற்காகவும், உண்ணி, கொசு காற்று சூரியன், ஊர்வன என்பவற்றிலிருந்து பாதுகாப்புப்பெறுவதற்காக வும், பருவ கால இடையூறுகளிலிருந்து நீங்குவதற்காகவும், தனித்து ஒதுங்கியிருப்பதற்காகவுமே உறைவிடத்தைப் பயன்படுத்துகிறுன். சாதுரியமாகச் சிந்தனேசெய்து, தனக்குள்ள நோக்காடு, பிணி, என் பவற்றைப் போக்குவதற்காகவும் தன் உடல் நலத்தைப் பேணுவதற் காகவுமே மருந்து, மருத்துவ வசதிகள் என்பவற்றைப் பயன் படுத்துகிறுன். பிக்குகளே ! இத்தகைய ஆசவங்கள், சங்கடங்கள், தயர்கள் அவனுக்குண்டாஞல், இங்கே கூறியவாறு விஷடங்களேப் பயன்படுத்துவானைல் அவை நீங்கிலிடும். பிக்குகளே, பயன்படுத் தும் முறையினை நீக்கக்கூடிய ஆசவங்கள், தயர்கள் இவைதாம்.

(4) பிக்குகளே, சகித்துக் கொள்வதால் நீக்கக்கூடிய துயரும், சங்கடங்களும் என்ன?

பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவர் சாதுரியமாகச் சிந்தனே, செய்து குளிர் வெப்பம், பசி, தாகம், உண்ணி, கொசு, காற்று சூரியன், ஊர்வண என்பவற்றினுல் வரும் உபத்திரவங் கீளயும், அவு வணை வேதனே தரும் பேச்சு என்பவற்றையும் தாங்கிக் கொள்வாராளுல், நோவுண்டாக்கும் கொடிய, கடு கடுப்பான, இனிமையற்ற, மனதுக்கொவ்வாத, கொல்வது போன்ற உடல் உணர்ச் சிகளேத் தாங்கிக்கொள்வ தில் பழக்கமுண்டாகும். இவற்றைத் தாங்க முடியாது போகுமாளேல், இவ்வாறு தாங்குபவர்க்கு அவற்றுல் வரும் கவலே, நோக்காடு, சங்கடம் என்பன இல்லாமற் போகும்.

(5) பிக்குகளே, தவிர்ப்பதனுல் நீக்கப்பட வேண்டிய கவலேகளும் சங்கடங்களும் எவை ?

பிக்குகளே, சாதுரியமாகச் சிந்தனே செய்யும் ஒரு பிக்கு வானவர் மதங் கொண்ட யானே, கொடிய குதிரை, கொடிய எருது, வெறி கொண்ட நாய், என்பவற்றைத் தவிர்ப்பான். சர்ப்பம், மாக் குற்றி, முள்ளு வேலி, குழி, செங்குத்தான பாறை, மலக்குழி என்பவற்றைத் தவிர்ப்பான். சாதுரியமாகச் சிந்தனே செய்து துறவு வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவேசிகள் இவன் தவருக வழியிற் செல்லுசிறுன் என்று சொல்லக்கூடிய தகுதியற்ற இடங்களில் இருக் கக்கூடாது. தகுதியற்ற இடங்களே நாடக்கூடாது ; கூடா நண்டரோடு சேரக்கூடாது. இத்தகைய விஷயங்களேத் தவிர்ப்பானுலை அவனுக்கு இந்தத் தொல்லேகளும், கலல்களும், தொந்தரவுகளுமுண்டாக மாட்டா. இவை தவிர்ப்பதலை நீக்கப்பட வேண்டிய கவலேகள் தொந்தரவுகள் என வழங்கப்படும்.

(6) புறத்தே ஒதுக்**சி வி**டவேண்டிய கவலேகளும் தொந்தரவுகளும் என்ன ? பிக்குகளே, சாதுரியமாகச் சிந்தனே செய்து ஒரு பிக்கு வானவர் அவரிடத்தெழும் காம ஆசவங்கள் பற்றிய நீனேவுகளே அணுகவிடாமல், விலக்கி விடவேண்டும். ஒதுக்கி அழித்துத் தனித்து விடவேண்டும். பகை உணர்ச்சியை மனதில் அணுகவிடக்கூடாது. பலாத்காரத்தை அணுகவிடக்கூடாது, உள்ளத்தில் எழும் அசுப எண்ணங்களே அணுகவிடாது தவிர்த்து, ஒதுக்கி, கழித்து, அழித்துத் தணித்துவிட வேண்டும். இத்தகைய தொந்தரவுகளேயும், கவலேகளே யும், தொல்லேகளேயும் இவ்வாறு தவிர்த்தால் அவை அவரை அணுகமாட்டா. புறத்தே ஒதுக்கிவிடவேண்டிய கவலேகளும் தொந் தரவுகளும் இவையாகும்.

(7) பிக்குகளே, பாவணேயினுல் போக்கக்கூடிய துயரும் தொந் தரவுகளும் எவை ? பிக்குகளே, சாதரியத்தோடு ஒரு பிக்குவானவர் பற்றின்மை, நிராசை, நிரோதம், தறவு என்பவற்றேடு தொடர் படைய போதியங்கமான (அறிவொளி தரும் அங்கம்) கடைப்பிடி என்னும் சதியைப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். சாதுரியமாகச் சிந்தனே செய்து போதியங்கமான (தம்மவிசய) தர்ம ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். (வீரியம்) உற்சாகமென்ற போதி அங் கத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்..... (பிரீதி) மகிழ்ச்சி என்ற போதியங்கத்தை மேற் கொள்ளவேண்டும்..... சாந்தி (பஸ் ஸத்தி) என்ற போதியங்கத்தை..... (சமாதி) சமாதி என்ற போதியங்கத்தை..... பற்றின்மை, நிராசை, நிரோதம், துறவு என்பவற்றோடு தொடர்புடைய (உபேக்கா) என்ற நடுநிலே என்னும் போதியங்கத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். பிக்குகளே, இவற்றில் ஒன்றையேனும் பாவணே செய்யாத பிக்குவுக்கு அந்த ஆசவங் களும், சங்கடங்களும், தொந்தரவுகளு மிருக்குமானுல் அவற்றைப் பாவணே செய்வதால் அவை நீங்கும். தியானத்தினுல் போக்கக்கூடிய துயரும் தொந்தரவுகளும் இவையாகும்.

பிக்குகளே, அகக்காட்சியால் (விபஸ்ஸினே) அகற்றவேண்டிய கவலேகளேயும் ஆசவங்களேயும் அகற்றியவர், அடக்கத் திஞல் அகற்ற வேண்டிய ஆசவங்களேயும் கவலேகளேயும் அகற்றியவர், பயன்படுத் தூவதால் அகற்றவேண்டிய சவலேகளேயும் அகற்றியவர் சிப்பிருல் அகற்ற வேண்டிய கவலேகளேயும் ஆசவங்களே யும் அகற்றியவர், தவிர்ப்பதால் அகற்ற வேண்டிய கவலே கீளயும் ஆசவங்களேயும் அகற்றியவர், ஒதுக்கிவிடுவதால் அகற்ற வேண்டிய கவலேகளேயும் ஆசவங்களேயும் ஒதுக்கியவர், பாவனேயிருல் ஒதுக்கவேண்டிய கவலேகளேயும் ஆசவங்களேயும் பாவனேயிருல் ஒதுக்கவேண்டிய கவலேகளேயும் ஆசவங்களேயும் பாவலோயிருல் ஒதுக்கவேண்டிய கவலேசனேயும் ஆசவங்களேயும் பாவலோயிருல் ஒதுக்கவேண்டிய கவலேசனேயும் அசவங்களேயும் அசவங்களை களேயும் அடக்கத்திருல் ஒதுக்கியவர், அவர் வேட்கையை **ஒழித்தவர், தனேகனே (நீவர**ணங்க**ே) ஒழித்வதர்,** போலி மானத்தை (அகங்காரத்தை) அளந்தறிந்தவர். அவர் துக்கத்துக்கு முடிஷ கண்டவர்.

இவ்வாறு பகவான் கூறியருள அங்குள்ள பிக்குகள் அவருடைய அருளுரை கேட்டு மசிழ்ந்து களிப்பெய்தினர்.

(மஜ்ஜிம நிகாய இல. 2)

வஸ்திரம் பற்றிய கதை

வஸ்தூபம சுத்தம்

(சுருக்கம்)

இவ்வாறு நான் கேள்வியுற்றேன். சாவத்தியிலுள்ள ஜேதவனத், நில் அநாத பிண்டிகனுடைய ஆராமத்தில் ஒருமுறை பகவான் எழுந்தருளியிருந்தபோது "பிக்குகளே " என பிக்குகளே விழித்தார். அவர்கள் "சுவாமீ" என விடை பகர்ந்தனர். பகவான் அவர்க ளக்குப் பின்வருமாறு கூறிரை.

" அழுக்கடைந்த கறை கொண்ட தனின்ப, உண்ளூன், நீலம், மஞ்சள், சிவப்பு, இளஞ்சிவப்பு ஆன எந்த நிறத்தில் தோய்த் தாலும் அதன் நிறம் தூய்மையற்றதாய் மங்கலாகவே இருக்கும். என் ? துணி சுத்தமாயில்லே. அவ்வாறே மனமும் அழுக்குடைய தாயிருந்தால் எதிர்கால வாழ்வு கெட்டதாகவேயிருக்கும் என எதிர் பார்க்கலாம்.

தூய வெள்ளேத் துணியை நீலம், மஞ்சள், சிவப்பு இளஞ்சிவப்பு ஆன எந்த நிறத்தில் தோய்த்தாலும் அது அழசிய தெளிவான நிறத்தைக் காட்டும். என் ? துணி தூய்மையாயிருப்பதால். அவ் வாறே மனமும் தூய்மையாயிருந்தால் எதிர்கால வாழ்வும் நல்லதா யிருக்குமென எதிர்பார்க்கலாம்.

மனத்தின் களங்கங்கள் எவை ?

காமம்—அளவிறந்த ஆசை— இவை மனக் களங்கங்கள். அவ்வாறே
பகைமை, கோபம் மனக்கா ழப்பு
பாசாங்கு குரோதம் அழுக்காறு
பேராசை தந்திரம் வஞ்சனே
மூரட்டுத்தனம் தற்பெருமை அகங்காரம்•
இறுமாப்பு வீம்பு, சோம்பல் இவை மனக் களங்கங்கள்.

பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவர் காமத்தையும் அளவு கடந்த ஆசையை யையும் மனத்திலுள்ள ஒரு களங்கமாக அறிந்தால் அதைக் கைவிடு கேருர். அவ்வாறே பகைமை..... கோபம்..... மனக் காறுப்பு..... பாசாங்கு..... குரோதம்..... அழுக் காறு..... பேராசை..... தந்திரம்..... வஞ்சீன..... முரட்டுத்தனம்...... தற்பெருமை..... அகங்காரம்..... இறுமாப்பு..... வீம்பு..... சோம்பல்..... என்ப வற்றை மனக் களங்கமாக அறிந்தால் அவற்றைக் கைவிடுகிரைன்.

அந்த பிக்கு காமத்தை—அளவுகடந்த ஆசையை மனக்களங்கமென உணர்ந்து கைவிட்டால் பகைமை,.....கோபம்.....மனக்காழ்ப்புதந்திரம்.....வஞ்சனே......அழுக்காறு.....தற்பெருமைதந்திரம்.....வஞ்சனே.....மரட்டுத்தனம்......தற்பெருமைஅகங்காரம்......இறுமாப்பு.....வீப்பு.....சாப்பல்.... என்பவற்றை மனக்களங்கமாக அறிந்தால் அவற்றைக் கைவிட்டதும் பகவானிடம் பிரீதி அடைகிருன்:

அவர் பகவான், அருகதர், சம்மாசம்புத்தர், கல்வியும் ஞானமும் உடையவர், சுகதர், உலகங்களே அறிந்தவர், மக்களே நல்வ மிப்படுக்க வதில் இணேயற்றவர், தேவர், மனிதர் ஆசியோரின் குரு, புத்தர், பகவான், என்பதை **உணர்**வார். தருமத்தில் பெரும் பிரீ**தி அடை சி**ரார். இத்தர்மம் பகவாணுல் நன்ருகக் கூறப்பட்டது, இந்த வாழ் விலேயே அதன் பய?னப் பெறலாம். அது உடனடியாகப் பலன் தருவது, மக்களே வந்து பரீட்சித்துப் பாருங்கள் என்று அழைப்பது, அது நிர்வாணமென்ற இலட்சியத்தைத் தருவது. அறிஞர் அதைத் தாமாகவே அறிந்து அனுபவிக்க வேண்டியது '' என உணர்வான். அன்றியும் சங்கத்தில் பெரும் பிரீதி கொள்ளதிறா. அச்சங்கத் தவர் நல்லொழுக்கமுடையவர், நேர்மையடையவர், ஞானமுடையவர். கடமையைச் செய்பவர், மேலும் பகவானுடைய சங்கத்தவர் நாலு சோடியாவைர், எட்டுப்பிரிவுடையவர்,¹ இவர்கள் கொடை பெற வதற்குத் தகுதி உடையவர், அதிதிசத்காரம் பெறத் தகுதி உடைய வர், தானம் பெறத் தகுதி உடையவர், வணக்கம் பெறத் தகுதி யுடையவர், உலகுக்கு ஒப்புயர்வற்ற பண்ணியத்தின் நாற்றுக்களம் போன்றவர் என்பதை உணர்வர்.

¹ நான்கு சோடிகள் என்றுல் சோதாபத்தி, சகதாகாமி, அநாகாமி, அருகதி என்ற நான்கு நிலேயின் மார்க்கத்தையும், அதனுல் வரும் பலினயுர் குறிக்கும். இவ்வாறு சோதாபத்தி நிலேயில் மார்க்கம் பலம் எனவும் சகதாகாமி நிலேயில் மார்க்கம் பலம் என்றும், அநாகாமி நிலேயில் மார்க்கடி பலம் என்றும் அருகதறிலேயில் மார்கம் பலம் என்றும் நாலு ஜோடியும் அதன்படி எட்டு பேரும் காணப்படுகின்றனர்.

ஈற்றில் களங்கங்கள் முற்*ருய் அகற்றப்பட்டதும்*, வெளியே உமிழப் பட்டதும், அப்புறப்படுத்தப்பட்டதும், கைவிடப்பட்டதும், பகவானிடத் துப் பிரீதியுடையவனைன்ற எண்ணத்தோடு, அவர் போதித்த தர்மத் தல் பிரீதியுடையவர், அவருடைய சங்கத்தில் பிரீதி உடையவர் என்ற எண்ணத்திளுல் உண்மையின் பொருள், உண்மை என் பவற்றில் உணர்ச்சி உண்டாசுறது. சத்தியத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட மகிழ்ச்சி அவரிடம் உண்டாசுறது. மசிழ்ச்சி உண்டானதும் பிரீதி உண்டாசுறது. பிரீதி உண்டானதும் உடல் ஓய்வடைசுறது. ஓய்வுண் டானதும், திருப்தி உண்டாசிறது. திருப்தியுடையவனுடைய மனம் சமாதியடைசுறது.

சீலத்திலேயும், சித்த விநயத்திலேயும், ஞானத்திலேயும் இத் தகைய நீலேயை அடைந்த பிக்கு, ஆன்மீக வாழ்வுக்கு இடையூறின்றி நிறமாகப் பாகம் பணைப்பட்ட அன்னம் கறி முதலியவற்றை உண்ணலாம். அழுக்கேறிய துணியைத் தெளிந்த நீரில் தோய்த்தால் அது தூயதாகவும் அழுக்கற்றதாகவும் மாறுவது போல, தங்க மானது உருக்கினுல் மாசிலாதங்கமாவது போல, சீலம், விநயம், ஞானம் எல்பவற்றுல் இந்நீலே அடைந்த பிக்குவாவைர், தமது ஆன்மிக வாழ்வுக்குப் பங்கமில்றி அறுசுவை உண்டி சாப்பிடலாம்.

• * மைத்திர், கரூணே, முதிதா, உபேக்கா என்ற என்னங்களோடு உலகின் ஒரு திசையையும் இரண்டாவது திசையையும், மூன்றுவது திசையையும் நாலாவது திசையையும், மேற்றிசையையும், கீழ்த் திசையையும், எங்கும் இப்பரந்த உலகின் குறுக்கேயும் நெடுக்கேயும் பகையற்ற, துவேஷமில்லாத எல்லேயில்லாத எல்லாவற்றையு மடக்கிய பரந்த மனத்தின் பிரகாசமான சிந்த?ன பரவியிருக்கிறன்.

பின்னர், அவல், அறிகீருன்; இது இருக்கிறது. கீழான ஒரு நீலேயும் இருக்கிறது. இந்தக்காட்சிக்கு அப்பாலேதான் விமுக்தி உண்டு. இதை அறிந்து உணர்ந்து கொண்டால் காம ஆசவங்கள், பல ஆசவங்கள், அறியாமை என்ற களங்கங்களிலிருந்து விடுபடு கேருன். விடுதலே பெற்றதும் அவல் விடுதல்பெற்றுள் என்ற அறிவு கேண்டாகிறது. அப்போது அவனுக்கு அறிவுண்டாகிறது. பிறப்பு ஓழிந்தது, துறவு வாழ்ப்பட்டது, செய்ய வேண்டியது செய் பப்பட்டது. இதன்படி இனிச் செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லே. பிக்கு களே! அத்தகைய பிக்கு உள்ளே தூய்மை அடைந்துள்ளான்.

அப்போது பக்கத்திலே சுந்தரிக பாரத்துவாஜன் என்ற அந்தணன் இருந்தான். அவன் பகவானே "பகவான் பாஹுக ஆற்றில் வணக் கத்துக்குரிய கோதமர் நீராடப் போசிருரா ? என்ற, கேட்டான். "பாஹுக் ஆற்றில் குளிப்பதால் என்ன பயன் ? அந்தணனே ; அது என்ன நன்மையைச் செய்கிறது ?". '' வணக்கத்துகுரிய கோதமரே, பாஹுக ஆற பரிசுத்தஞ் செய் வதென்றும், புனிதமானதென்றும் பலர் கூறுகிறுர்கள். பல மக் கள் அதிலே குளித்துத் தமது பாவங்களேப் போக்குகிறர்கள்.

அப்போது பகவான் சுந்தரிக பாரத்வாஜ ரென்ற அந்தணனுக்கு பின்வருமாறு கூறினர்.

பாஹுக ஆற்றிலும் ஆதிகக்கா ஆற்றிலும், காயாவிலும், சுந்தரீகா விலும், சரஸ்ஸதியிலும், பயாகையிலும், பாஹுமதியிலும், பாவஞ் செய்த மூட்டாள், தினமும் நீராடினுலும் அவன் மனத்திலுள்ள தவேஷமும் தீமையும் கழுவப்படமாட்டா. உள்ளத்தில் தூய்மையுள்ள வனுக்கு எல்லா நாளும் நல்ல நாளே, எல்லா நாளும் புனிதமானதே. அவன் தூய்மையுடைவனுய் தூய கருமங்களேச்செய்து எப்பொழுதும் விரதங்களேக் காப்பாற்றுகிறுன். ஆனபடியால் பிராமணனே, இங்கே வந்து நீராடு, உயிர்களெல்லாவற்றுக்கும் அன்பு செய், பொய் சொல்லாதே, பிராணிகளேக் கொல்லாதே, களவெடாதே, பேராசை யுள்ள லோபியாக இராதே, நம்பிக்கையோடு இரு. காயாவுக்கு என் போகிருய், உன்வீட்டிலுள்ள கிணறே காயாவுக்குச் சரி ".

இவ்வாறு கூறியதும் சுந்தரிக பாரத்வாஜர் பகவானுக்குக் கூறினை: * சாது, (நன்று நன்று) வணக்கத்துக்குரிய கோதமரே சாது! தலேகீழாக்கப்பட்டதை நேராக நிமிர்த்தி வைத்தது போலிருக்கிறது. மறைத்து வைக்கப்பட்டதை வெளிப்படுத்தியது போலிருக்கிறது. வழி தவறிப் போனவருக்குவழி காட்டியது போலிருக்கிறது. இருட்டறையில் இருப்பவற்றைக் கண்ணுள்ளவர் பார்ப்பதற்கு விளக்கு வெளிச்சத்தைக் கொண்டு வந்தது போலிருக்கிறது. இவ்வாறு பல வகையில் வணக் கத்துக்குரிய கோதமர் தருமத்தை விளக்கியுள்ளார். நான் பகவான் புத்தரைச் சரணடைகிறேன். தர்மத்தைச் சரணடைகிறேன். சங்கத்தைச் சரணடைகிறேன். என்னேச் சங்கத்திலே சேர்த்து வணக்கத்துக்குரிய கோதமர் கையால் உயர் தேதை (உபசம்பதா) பெறுவேனை.

சந்தரிக பாரத்வாஜர் என்ற பிராமணர் சங்கத்திலே சேர்க்கப்பட்டு உபசம்பதை அபிடேகம் பெற்றூர். உபசம்பதை பெற்ற சிலகாலத்தில் ஆயுஸ்மான் பாரத்வாஜர் தனித்து ஒதுங்கி வாழ்ந்தார். மிக்க ஊக்க மும், ஆர்வமும் திடசித்தமும் பூண்டவராய் உயர்வற உயர்ந்த பெரு நிலே அடைந்தார். உயர்குடி பிறந்த புத்திரர்கள் வீட்டு நிலயிலிருந்து வீடில்லா பரிவிராஜ நிலேயை எதற்காக அடைகிறுரோ அந்த உயர்நிலேயை அடைந்தார். "பிறப்பு ஒழிந்தது, துறவுவாழ்வு வாழப் பட்டது, செய்யவேண்டியது செய்யப்பட்டது, மேலுஞ் செய்ய வேண்டிய யது ஒன்றுமில்லே, என்ற உண்மையை உயர்ஞானத்தினைல் அறிந்தார். இவ்வாறு ஆயுஸ்மான் பாரத்வாஜரும் அருகதரில் ஒருவராஞர்.

(மஜ்ஜிம நிகாய சுத்த) (இல. 7)

சதிபட்டானம்

விழிப்பு நிலேயில் (கடைப்பிடி) இருத்தல் (சதிபட்டான சுத்த) (சுருக்கம்)

இவ்வாறு கேள்வியுற்றேன். குரு மக்களின் சந்தைப்பட்டினமான கம்மாஸ்ஸதம்ம என்ற இடத்தில் பகவான் ஒருமுறை குரு மக்களி டையே வாழ்ந்தார். அங்கே பகவான் பிக்குகளே விழித்துப் பின்வரு மாறு கூறிஞா. பிக்குகளே, மக்கள் தூய்மை பெறவும், அவலக் கவலேகளே ஒழிப்பதற்கும், துக்கத்தையும், துன்பத்தையும், அழிப் பதற்கும், சரியான வழியை அடைவதற்கும், நிர்வாண சுகத்தை அடைவதற்கும் இதுவே ஒரே ஒருவழி; அதாவது சதிபட்டானம் நான்கு. இந்த நான்கு எவை ? இங்கே பிக்கு ஒருவர், ஆர்வத்துடன் பொருள் களேத் தெளிவாக அறிந்து, கடைப்பிடியோடு, உடலின் சேட்டைகளே, உடல்மீது விருப்போ வெறுப்போ இன்றி அவதானித்துக் கொண்டி ருக்கவேண்டும். வே கண (உணர்ச்சி) உலகத்தில் விருப்போ வெறுப்போ இன்றி அவற்றை அவதானித்துக் கொண்டிருத்தல்.....மன உலகத் தல் விருப்போ வெறுப்போ இன்றி, சித்தவிருத்திகளே அவதானித்துக் மானசிகப் பொருள்கள் மீது விருப்போ கொண்டிருத்தல், வெறுப்போ இன்றி அவற்றை அவதானித்துக்கொண்டிருத்தல்.

(1 — உடல்)

உடலின் சேட்டைக**ளே அவதானித்துக் கொண்டு பிக்கு எவ்வாறி** ருக்க வேண்டும் ?

(1. மூச்சுவிடுதல்)

பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன் காட்டிலே அல்லது விருட்சமூலத் தினே அல்லது சூணியமான இடத்திலே கால்களே மடக்கி இருந்து கொண் (அட்ட?ணக்கால் இட்டு) உடலே நேராகவும் மனத்தை அலேய விடாமலும் வைத்திருக்கிறுன்.

எப்பொழுதும் விழிப்பாயிருந்துகொண்டு அவன் மூச்சை உள்ளே வாங்கி (பூரகம்) அவ்வாறே விழிப்பாயிருந்து கொண்டு (அதாவது அந்த மூச்சையே அவதானித்துக் கொண்டு) மூச்சை வெளியே விட வேண்டும் (ரேசுகம்). நீண்ட மூச்சு எடுக்கும்போது அவன் "நான் நீண்ட மூச்சு எடுக்கீறேன்" என்று அறிந்துகொள்கிறன். மூச்சை வெளியே விடும்போது "நான் நீண்ட மூச்சை வெளியேவிடுகிறேன்" என்று உணர்ந்துகொள்கிறன். "குறுகிய மூச்சை உள்ளே எடுக்கும்போது "நான் குறுகிய மூச்சை உள்ளே இழுக்கிறேன்" என்று அறிந்து கொள் கிறன். குறுகிய மூச்சை வெளியே விடும்போது "நான் குறுகிய மூச்சை வெளியே விடுகிறேன்" என்று உணர்ந்துகொள்கிறன். " சுவாசகாயம் முழுவதையும் உணர்ந்து கொண்டூ நான் உள் மூச்சு வாங்கு கீறேன் " என்று ஒருவன் தன்னேப் பழக்கிக் கொள்ளு கீருன் ". சுவாசகாயம் முழுவதையும் உணர்ந்து கொண்டு நான் வெளிமூச்சு விடுவேன் " எனப் பழகிக் கொள்வான், " சுவாசகாயம் முழுவதன் சேட்டிதங்களேயும் அமைதிப்படுத்திக் கொண்டு நான் உள்மூச்சு வாங்கு கீறேன் " என அவன் பழகிக் கொள்ளு கிறுன். " சுவாசகாயம் முழுவதன் சேட்டிதங்களேயும் அமைதிப்படுத்திக் கொண்டு நான் வெளிமூச்சு விடுகிறேன்" என்று பழகிக் கொள்வான்.

இவ்வாறு காயத்தின் அகச் சேட்டிதங்களேயும், புறச்சேட்டி தங்களேயும், இரண்டையும் இவ்வாறு அவதானித்துக் கொண்டு வாழ்கிறுன். காயத்திலுள்ள சிருட்டிக் காரணங்களேயும் அழிவுக் காரணங்களேயும் இரண்டையும் அவதானித்துக்கொண்டு வாழ்கிருன். அல்லது இந்த உடல் இருக்கிறது. நான் அதில் தொடர்பற்று இருக்கிறேன், உலகில் எதிலும் எனக்குப் பற்றில்லே என்பதை அறியவும், உணர்ந்து கொள்ளவும், போதியஅளவு அவனுடைய விழிப்பு ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பிக்குகளே பிக்கு ஒருவர் உடலின் சேட்டிதங்களே அவதானித்துக் கொண்டு வாழ்கிறன்.

(2. உடலின் நிலேகோடல்கள்)

மேலும் பிக்குகளே, ஒரு பிக்கு போகும்போது "நான் போகீறேன்" என்பதை அறிகிறுன். அவன் நிற்கும்போது "நான் நிற்கீறேன்" என அறிகிறுன். அவன் இருக்கும்போது "நான் இருக்கீறேன்" என அறிகிறுன். கிடக்கும் போது 'நான் கிடக்கீறேன்" என அறிகிறுன். இவ்வாறு அவனுடைய உடலின் நி&ுயை அறிந்து கொள்கிறுன்.

இவ்வாறு உள்ளும் பு**ர்மும் உடலின் நடவடிக்கைக**ீன **அவதானித்** துக்கொண்டு வாழ்^{கு}றுன்.

(3. முழு அவதானம்)

மேலும் பிக்குகளே, பிக்குவானவன் முன்னே செல்லும்போதும் பின்னே செல்லும்போதும், நேராகப் பார்க்கும்போதும், பக்கத்துக்குப் பார்க்கும் போதும், குனியும்போதும், நிமிரும் போதும், சீவரம் அணியும்போதும், பாத்திரம் எடுத்துச் செல்லும்போதும், உன்னும் போதும், குடிக்கும்போதும், சப்பும்போதும் சுவைக்கும்போதும், மலசலவிமோசனஞ் செய்யும்போதும், நடக்கும் போதும், இருக்கும் போதும், நிற்கும்யோதும் நித்திரை செய்யும்போதும், விழித்திருக்கும் போதும், பசும்போதும், பேசாதிருக்கும்போதும், இவை எல்லா விஷயங்களிலும் அவன் முழு அவதானமுடையவனுமிருக்கிறுன். இவ்வாறு அவன் உடலின் நடவடிக்கைகளே அவதானித்துக் கொண்டு வாழ்கிறுன்.

4. (உடலின் இழிதகைமை)

மேலும் பிர்குகளே, தோலிலை போர்த்துப் பலவகையான அழுக்கை உள்ளடக்கிய இந்தக் காயத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிருன். உள்ளங்காலிலிருந்து மேலே, மயிரிலிருந்து கீழே உள்ளவற்றை பின்வருமாறு எண்ணுகிறுன். இந்த உடலிலே தலேமயிர் உண்டு, உரோமமுண்டு, நகம், பல், தோல், மாமிசம், நரம்பு, எலும்பு, எலும்புமச்சை, குண்டிக்காய், இருதயம், ஈரல், உந்து சவ்வு, மண்ணீரல், சுவாசப்பை, குடல், குடல்தாங்கி, வயிறு, மலம், பித்தம், சவி, சீழ், இரத்தம், வியர்வை, கொழுப்பு, கண்ணீர் நெய், எச்சில், மூக்குச்சவி, உயவுநீர்மம், மூத்திரம் என்பன உண்டு.

இரட்டைவாயுடைய சாக்கு நீறைய மலே நெல்லு, நெல்லு, பயறு அனை, என்னு, அரிசி இருக்கிறது. நல்ல கண்பார்வையுடைய ஒருவன் அந்தச் சாக்கைத் திறந்து பின்வருமாறு நிணக்கிறுன். இது மலேநெல்லு, இது நெல்லு, இது பயறு, இது அவரை, இது என்னு, இது அரிசி, என்று. அவ்வாறே பிக்கு, ஒருவன் பலவகையான அழுக்குகள் நிறைந்த தோலிணுல் மூடிய இந்தக் காயத்தைப் பற்றி உள்ளங்காலலிருந்து மேலேயும் தலே மயிரிலிருந்து கீழேயும், "இந்த உடலில் தலேமயிரும் உடல் ரோமமும் நகமும் மூத்தொரும் உண்டு என நினேக்கிறன்.

இவ்வாறு உடலே அவதானித்துக்கொண்டு வாழ்திறுன்.

5. (பூதங்கள்)

மேலும் பிக்குகளே, ஒரு பிக்குவானவர் இந்த உடல் பூதங்களினுல் அமைந்த முறையை "இந்தக்காயம் மண், நீர், அனல், காற்று என்ற பூதங்களால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது" என எண்ணுகிறுர்.

சாதுரியமான இனற்ச்சிக் கடைக்காரனே அவனுடைய உதவியாளோ பசுவை வெட்டி அதை வெவ்வேறு அங்கமாகப் பிரித்து, பெருந் தெருவின் சந்தியில் வைத்துக் கொண்டிருப்பது போல, பிக்கு வானம் இந்த உடலின் அங்கங்களேப் பிரித்துப் பிரித்துச் சிந்திக்கிறுர். அது எவ்வாறு பூடங்சளால் ஆக்கப்பட்ட தென்பதைச் சிந்திக்கிறுர். "இந்த உடலிலே மண், நீர், அனல், காற்று என்ற பூதங்களுண்டு". இவ்வாறு உடலே அவதானித்துக் கொண்டு அவர் வாழ்திறைர்....

o. (ஒன்பது சுடுகாட்டு விஷயங்கள்)

1. மேலும் பிக்குகளே, இடுகாட்டிலே இரண்டு மூன்று நாளுக்கு முன் இறந்த பிணம் பொருமி, நீலம்பாய்ந்து அழுகிக் கொண்டி ருப்பதைக் காணும் பிக்கு, தன்னுடைய உடலோடு இதனே ஒப்பிட்டு "உண்மையில் என்னுடைய உடலும் இத்தகையதே, அதுவும் இந்த நிலேயை அடையும், இதிலிருந்து தப்பமாட்டாது" என்று நிஜேப்பான்.

இவ்வாறு உடலே அவதானித்துக் கொண்டு வாழ்வான்.

2. மேலும் பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன், இடுகாட்டில் எறியப்பட்ட பிணத்தை காகம், கழுகு, பருந்து, நாய், நரி என்பன தின்பதையும், புழுக்கள் தின்பதையும் கண்டு தன் உடலோடு ஒப்பிட்டு "உண்மையில் என்னுடலும் இத்தன்மையதே, இந்த நிலேயையே அடையும், இதி லிருந்து தப்ப முடியாது" என்று நினேப்பான்.

இவ்வாறு இந்த உடலே அவதானித்துக் கொண்டே இருப்**டான்.**

3. மேலும் பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன் இடுகாட்டில் **வீசப்பட்ட** பிணம் சிறிது மாமிசமும் இரத்தமும் சேர்ந்த எலும்புக்கூடா**கத்** தசை நாண் இணந்து காணப்படுவதைப் பார்ப்பான்.....

4. மேலும் பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன் இடுகாட்டில் **லீசப்பட்ட** பிணம் எலும்புக்கூடாய், இரத்தம் சேர்ந்ததாய், மாமிசமின்றி**த்,** தசை நாண் இணந்து கிடப்பதைக் காண்பான்.....

5. மேலும் பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன் இடுகாட்டில் **லீசப்பட்ட** பிணம் மாமிசமும் இரத்தமுமின்றி தசை நாண் இணிந்த எலும்புக் கூடாயிரூப்பதைக் காண்பான் ;

6. மேலும் பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன் இடுகாட்டில் லீசப்பட்ட பிணம் பல திசையிலும் எலும்புகாளய் இங்கே கை எலும்பு, இங்கே கால் எழும்பு, இங்கே மோவாய் எலும்பு, இங்கே தொடை எலும்பு, இடுப்பு எலும்பு, முதுகெலும்பு, மண்டையோட்டெலும்பாகச் சிதறிக் கெடப்பதைக் காண்பான்.....

7. மேலும் பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன் இடுகாட்டில் லீசப்பட்ட பிணம் சங்கு போன்ற வெண்ணிறமுள்ள எலும்புகளாக மாறியி ருப்பதைக் காண்பது போடை.....

8. மேலும் பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன் இடுகாட்டில் வீசப்பட்ட பிணம் ஒருவருடத்தின் பின் எலும்புக்குவியலாகக் சிடப்பதைக், காண்பது போல.....

9. மேலும் பிக்குகளே, இடுகாட்டில் வீசப்பட்ட பிணம் எலும்பாக மாறிப் பின்னர் தூசாகக் கிடப்பது போல..... பிக்குவானவன் தன் உடலோடு அதை ஒப்பிட்டு "உண்மையில் என் உடலும் அத்த கையதே, அவ்வாறே இதுவும் மாறும், இதிலிருந்து தப்ப முடியாது" என்று எண்ணுவான். இவ்வாறு உலல அவதானித்துக் கொண்டு வாழ்வான்.

(11 வேதணேகள்)

வேதலேகளே அவதானித்துக்கொண்டு ஒரு பிக்கு எவ்வாறு வாழ் **தி**ருன். இங்கே பிச்சூகளே, ஒரு பிச்சூவானவன் இன்ப உணர்ச்சிகளே அநுடவிக்கும்போது " நான் இன்ப உணர்ச்சியை அனுபவிக்கிறேன்" என அறிகிறுன். துன்பமான உணர்ச்சியை அனுபவிக்கிற போது " நான் துன்ப வேதன் அனுபவிக்கிறேன் " என உணர்டிருன். இன்பமோ துன்பமோ அற்ற நொதுமலான உணர்ச்சியை அனுப **வி**க்கு*ட்*போது நான் இன்பமோ துன்பமோ அற்ற நொதும**ான உ**ணர்ச்**சியை அனுபவிக்கி**றேன் " என அறி**கிரு**ன். இன்பமான லௌடீக உணர்ச்சியை " நான் இஷ்டமான லௌகீகஉணர்ச்சியை அனுடவிக்**சி**றேன்" என அறிசிறுன். இன்பமான அத்யாத்மிக உணர்ச் சியை அனுபவிச்சும்போது " நான் இன்பமான அத்யாத்மிக உணர்ச் **சியை அனுடவிக்க**றேன் " என அவன் அறி**கிரு**ன். துன்பமான லைக்கே உணர்ச்சியை அனுபவிக்கிறபோது " நான் துன்பமான வைக்க உணர்ச்சினய அனுடவிக்கிறேன் " என அறிசிருன். தன்ப மான அத்யாத்மிக உணர்ச்சியை அனுபவிக்கும்போது " நான் தன்பமான அத்யாத்மிக உணர்ச்சியை அனுபவிக்கிறேன் " என அறிதிருன். இன்பமுமல்லாத துன்பமுமல்லாத லௌகே உணர்ச்சி லை அரைபிக்கும்போது " நான் இன்பமுமல்லாத துன்பமுமல்லாத லைவகீக உணர்ச்சினய அனுபவிக்கிறேன் " என அவன் அறிகிருன் : **அன்**பமும**ல்லா**த துன்பமுமல்லாத அத்தியாத்மிக உணர்ச்சியை அனுபலிக்கும்போது " நால: இல்பமுமல்லாத துன்பமுமல்லாத அக்யாமிக உணர்ச்சியை அனுபவிக்கறேன் " என அறிசிருன்.

இவ்வாறு அவன் அகத்தேயோ.....புறத்தேயோ....அகத்திலும் புறத்திலுமோ உணர்ச்சிகளே அவதானித்துக் கொண்டு வாழ்கிறுன். உணர்ச்சியில் உற்பத்தி அங்கங்களேயும், அழிவின் அங்கங்களேயும் அல்லது உணர்ச்சி உற்பத்தி அழிவு அங்கங்களேயும் அவதானித்துக்கொண்டு வாழ்சிறுன். உணர்ச்சிகள் உண்டாகின்றன என்பதை அறிவதற்கும் அவற்றைப் பற்றி விழிப்பாயிருப்பதற் கும் போதுமான அளவு அவனுடைய சதிபட்டானம் அமைந்தி ருக்கிறது எனலாம். அதனுல் உலகில் பற்றின்றி, அதில் உள்ள எந்தப் பொருளிலும் தொடர்பின்றி இருக்கிறுன். இவ்வாறு பிக்கு களே, ஒரு பிக்கு உணர்ச்சிகளே (வேதனே) அவதானித்துக்கொண்டு வாழ்கிறன.

(III மனம்)

பிக்குகளே, எவ்வாறு, மனத்தை அவதானித்தபடி பிக்குவானவன் வாழ்திருன் ? இங்கே பிக்குகளே, காமத்தோடு சேர்ந்துள்ள மனத் தை காமஞ் சேர்ந்த மனமாக அறி**சி**ருன். காமத்தோடு சேர**ாத** மனத்தைக் காமஞ் சேராத மமை**ாக அ**றி**திரு**ன். துவே**ஷ**த்தோ**டு** (வெகுளி) சேர்ந்த மனத்தை துவேஷஞ் சேர்ந்த மனமாக அறிகிறுன். துவேஷஞ்சேராத மனத்தைத் துவேஷஞ்சேராத மனமாக அறிகிருன். **அ**வித்தையோடு சேர்ந்த ம**ன**த்தை **அவி**த்தை சேர்**ந்**த மனமாக அறிகிறுன். அவித்தை சேராத மனத்தை அவித்தை சேராத மன மாக அறிகிறுன். ஒடுங்கிய மனத்தை ஒடுங்கிய மனமாக அறிகிறுன். குழம்பிய மனத்தை குழம்பிய மனமாக அறிகிருன். அபிலிருத்தி யடைந்த மனத்தை அபிவிருத்தியடைந்த மனமாக அறிகிறுன. அபிவிருத்தியடையாத மனத்தை அபிவிருத்தியடையாத மனமாக அறிகிருன். உயர் நீலே அடைந்த மனத்தை உயர் நிலேயடைந்த மனமாக அறிகிருன. உயர்நீலே அடையாத மனத்தை உயர்நிலே அடையாத மனமாக அறிகிறுன். சமாதிநிலேயிலுள்ள மனத்தை சமாதி நீலேயிலுள்ள மனமாக அறிகிறுன். சமாதி நிலே அடையாத மனத்தை சமாதி நீலேயடையாத மனமாக அறிகிருன். விடுதலே பெற்ற மனத்தை விடுதலேயடைந்த மனமாக அறிகிருன். விடுதலே அடையாத நிலேயிலுள்ள மனத்தை விடுதலே அடையாத நிலேயிலுள்ள **மனமாக அறிகிறு**ன்.

இவ்வாறு அவல் அகத்திலும் புறத்திலும் ஈரிடத்திலும் அவதானி தது வாழ்கிறுன். இவ்வாறு தோற்றம் மறைவு என்ற நீலேகளே (சமுதயவய தம்மானுபஸ்ஸி) அல்லது தோற்றத்தையும் மறைவை யும் பற்றிய நீலேகளே மனத்தில் சிந்தனே செய்து அல்லது மனம் இருக்கிறது, உலகில் பற்றின்றி தொடர்பின்றி இருக்கிறேன் என்பதை அறியவும், அதைப்பற்றி விழிப்பாயிருக்கவும் போதுமான அளவுக்கு சதி பட்டானம் தாபிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பிக்குகளே, பிக்கு வானவன் மனத்தை அவதானித்து வாழ்கிறன்.

(IV சைதசிக (தம்மங்கள்) விஷயங்கள்)

பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன் சித்தத்தில் உண்டாகும் **விஷயங்களே** (தம்மம்) எவ்வாறு அவதானித்துக் கொண்டு வா**ழ்கி**றுன் ? (ஐந்து நீவாணங்கள்)

இங்கே பிக்குகளே, ஒரு பி**ச்குவாவைன் ஐந்து நீவரணங்களே சித்த** விஷயங்களாக அவதானித்து வா**ழ்**சிருன்.

பிக்குகளே எவ்வாறு ஒரு பிக்கு சித்த **விஷய**ங்களாக ஐந்த நீவாணங்க**ே அவதானி**த்து வா**ழ்சிறு**ன். (1) இங்கே, பிக்குகளே, (காமச் சந்தம்) காமவிருப்பங்கள் இருக் கும் போது, " என்னிடம் காம விருப்பங்கள் இருக்கின்றன " என்று அறிகிறுன். காம விருப்பம் இல்லாத போது " என்னிடம் காம விருப்பம் இல்லே " என அறிகிறுன். மனத்தில் உண்டாகாத காம விருப்பம் எவ்வாறு எழுகிறதென்பதையும், எழுந்த காம விருப்பம் எவ்வாறு மறைகிறது என்பதையும், கைவிடப்பட்ட காமவிருப்பம் எவ்வாறு, வருங்காலத்தில் தோற்றுது விடுகிறதென் பதையும் அற்கிறுன்.

(2) கோபம், (வியாபாத) இருக்கும்போது ''கோபம் என்னிடமிருக் இறது'' என்பதை அறிகிறுன்.

(3) கழிமடிமை, சோர்வு (தீன—-மித்த) இருக்கும்போது "கழிமடி மையும் சோர்வும் என்னிடமுண்டு" என்பதை அறிகளுன்.

(4) சஞ்சலமும் கவலேயும் (உத்தச்சகுக்குச்ச) இருக்கும்போது "சஞ்சலமும் கவலேயும் என்னிடம் உண்டு" என்று அறிகிறுன்.

(5) சந்தேகம் (விசிச்ச்சா) இருக்கும்போது "சந்தேகம் என்னிடம் உண்டு" என அறிசிருன். சந்தேகம் இல்லாத போது "என்னிடம் சந்தேகம் இல்லே" என்பதை அறிசிருன். மனத்திலே இதுவரை எழாத சந்தேகம் எப்படி எழுசிறதென்பதை அறிசிருன். உண்டான சந்தேகம் எவ்வாறு மறைசிறது என்பதை அறிசிருன். கைவிடப்பட்ட சந்தேகம் வருங்காலத்திலே எவ்வாறு எழாமலிருக்கும் என்பதை அறிவான்.

இவ்வாறு அகத்தும் புறத்தும், இரு பேரிடையிலும் சித்த நிவாணங்களே அவதானித்து வாழ்வான். நீவாணங்களில் சமுதயவய தம்மங்களே அதாவது உற்பத்தி அழிவு என்பவற்றின் நிலேகளே அவதானித்துக் கொண்டு வாழ்வான். சித்தப் பொருள்கள் (நீவரணங் கள்) உண்டு, உலகில் பற்றின்றி தொடர்பின்றி இருக்கிறேன் என்பதை அறியவும் அதைப்பற்றி விழிப்பாயிருக்கவும் போதுமான அளவுக்கு சதிபட்டானம் தாபிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பிக்குகளே ஒரு பிக்கு வானவர் ஐந்து நீவரணங்களேச் சித்தப் பொருள்களாக அவதானித்**து** வாற்றிருன்.

(பஞசக்கந்தங்கள்)

் மேலும் பிக்குளே, பிக்குவானவன் சித்தப் பொருள்களாக ப**ஞ்ச** உபாதானக்கந்தங்களே அவதானித்**து**க் கொண்டு வாழ்கிறுன்.

பிக்குகளே, பிக்கு ஒருவன் எவ்வாறு பஞ்சஉபாதானக் கந்தங்**களேச்** சித்தப்பொருள்களாக அவதானித்து வா**ழ்**கிருன்.? இங்கே பிக்குகளே, ஒரு பிக்குவானவன் "இது ரூபம், அத இவ்வாறு உண்டாசுறது. அது இவ்வாறு மறைசுறது. இது வேதனே; அது இவ்வாறு உண்டாசுறது; அது இவ்வாறு மறைசுறது; இத குறிப்பு; அது இவ்வாறு உண்டாசுறது. அது இவ்வாறு மறைசுறது. இவை சங்கற்பங்கள், அவை இவ்வாறு உண்டாசின்றன. இவ்வாறு மறைசின்றன. இவ்வாறு விஞ்ஞானம் இருக்குறது; அது இவ்வாறு உண்டாசுறது; இவ்வாறு மறைசிறது.

இவ்வாறு மனவிஷயங்களேத் அகத்தும்இவ்வாறு பிக்கு களே, பிக்குவானவன் பஞ்சஉபாதானங்களே மனவிஷயங்களாக அவதானித்துக்கொண்டு வாழ்கிறுன்

(ஆறு இந்திரியங்கள்)

(ஷடாயதன)

மேலும், பிக்குகளே, ஒரு பிக்குவானவன் ஆறு இந்திரியங்களேயும், அகத்தும் புறத்தும் மனவிஷயங்கள*ாக அ*வதானித்து வாழ்கிறுன்.

பிக்குகளே, ஆறு உள் இந்திரியங்களேயும் (தன் மாத்திரை) ஆறு வெளியிந்திரியங்களேயும் (புலல்கள்) மனலிஷயங்களாக எவ்வாறு அவதானித்து வாழ்கிறுன்?

இங்கே, பிக்குகளே, ஒரு பிக்கு ஆனவன் கண்ணே அறிகிருன். கட்புலனுகும் உருவத்தை அறிகிருன், கண்ணினுலும் உருவினுலும் உண்டாகும் தனேயை அறிகிருன். உதயமாகாத தனே உதயமாகிறது, உதயமான தனே எவ்வாறு மறைகிறது? கைவிடப்பட்டது வருங் காலத்தில் எழாமல் போகிறதென்பதை அறிவான்.

அவன் காதையும், சப்தத்தையும்..... மூக்கையும் கந்தத்தை யும்நாக்கையும் சுவையையும்..... உடலேயும் பரிசத்தை யும்..... மனத்தையும் மனவிஷயங்களேயும் இவையிரண்டினுலும் உண்டாகும் தளேயையும் அறிகிறுன். உதய மாகாத தளே எவ்வாறு எழுசிறதென்று அறிவான். உதயாமாகும் தளே எவ்வாறு மறை சிறதென்பதை அறிவான், கைவிடப்பட்டதளே எவ்வாறு எழாது விடுமேதென்பதையும் அறிவான்.

இவ்வாறு பிக்குகளே, பிக்குவானவன் தன்னில் மனவிஷயங்களே அவதானித்துக்கொண்டு.... வாழ்சிறுன். இவ்வாறு பிக்குகளே, ஒரு பிக்குவானவன் உள்ளிந்திரியம் ஆறையும் வெளியிந்திரியம் ஆறையும் மனவிஷயங்களாக அவதானித்துக் கொண்டு வாழ்சிறுன்.

(ஞான அங்கங்கள் ஏழு)

(போதி அங்கம் 7)

பிக்குகளே, ஞான அங்கம் எழையும் **பனவிஷ்யங்களாக அவதா** னித்துக் கொண்டு பிக்குவானவன் வாழுகிறுன்.

பிக்குகளே; எவ்வாறு பிக்குவானவன் போதி அங்கம் எழையும் மன லிஷயங்களாக அவதானித்துக்கொண்டு வாழ்கிருன்?

(1) இங்கே, பிக்குகளே, போதி அங்கமான சதி (கடைப்பிடி) இருக்கும் போது சதி என்னும் போதி அங்கம் என்னில் உண்டு" என அறிசிருன். போதி அங்கமான சதி இல்லாதபோது சதி என்னும் போதி அங்கம் என்னிடம் இல்லே" என அறிசிருன். அதுவரை உண்டாகாத சதி (போதி அங்கம்) எவ்வாறு உண்டாகிறது என்பதையும் அறிவான். உண்டான சதி போதி அங்கம் வளர்ந்து பூரணமடைவது எவ்வாறு என்பதையும் அறிவான்.

(2) தம்மவிசயம் (மனவிஷயங்களே (விஷயம்–தம்மம்) ஆராய்ச்சி செய்தல் என்ற போதி அங்கம் இருக்கும்போது "தம்மவிசயம் என்னிடம் உண்டு என்பதை பிக்கு அறிவான். தம்மவிசயம் என்ற போதி அங்கம் இல்லாதபோது தம்மவிசயம் என்ற போதி அங்கம் என்னிடம் இல்லோதபோது தம்மவிசயம் என்ற போதி அங்கம் என்னிடம் இல்லே" என்பதை அறிசிருன். உதய மாகாத போத் அங்கமான தம்மவிசயம் எவ்வாறு எழுதிறது, அது எவ்வாறு வளர்ந்து பூரணமடைகிறது என்பதை அறிவான்.

(3) வீரியம் என்ற போதி அங்கம் இருக்கும்போது "வீரியம் என்ற போதி அங்கம் என்னிடம் உண்டு என்பதை அறிசிறுன். வீரியம் என்ற போதி அங்கம் இல்லாதபோது" வீரியம் என்ற போதி அங்கம் என்னிடம் இல்லே என்பதை அறிசிறுன். அதுவரை எழாத விரியபோதி அங்கம் எவ்வாறு எழுசிறது. அந்த போதி அங்கம் எழுந்து விருத்தியடைந்து எவ்வாறு நிறைவடைசிறது என் பதை அறிசிறுன்.

(4) பீரீதி என்ற போதி அங்கம் இருக்கும்போது "பிரீதி என்ற போதி அங்கம் என்னிடம் உண்டு" என்பதை அறிகிறுன். பிரீதி என்ற போதி அங்கம் இல்லாதபோது "என்னிடம் பிரீதி என்ற போதி அங்கம் இல்லே" என அறிகிறுன். அதுவரை தன்னிடம் உண்டாகாத பிரீதி என்ற போதி அங்கம் எவ்வாறு உண்டாகி அபிலிருத்தியடைந்து பூரணமடைகிறது என்பதை அறிகிறுன்.

(5) மனத்துக்கும் காயத்துக்கும் ஒய்வு (பஸ்லத்தி) என்னும் போதி அங்கம் இருக்கும்போது ''பஸ்லத்தி போதி அங்கம் என்னிடம் உண்டு'' என்பதை அறிசிறுன். பஸ்லத்தி போதி அங்கம் இல்லாத போது ''பஸ்லத்தி போதி அங்கம் என்னிடம் இல்லே'' என்பதை அறிசெருன். அதுவரை உண்டாகாத பஸ்ஸத்தி போதி அங்கம எவ்வாறு உண்டாசிறது. அவ்வாறு உண்டான பஸ்ஸத்தி போதி அங்கம் எவ்வாறு வளர்ந்து பூரணமடைசிறது என்பதை அறிவான்.

(6) சமாதி என்ற போதி அங்கம் உண்டாயிருக்கும்டோது "சமாதி போதி அங்கம் என்னிடம் உண்டு என்பதை அளிகிறுன். சமாதி என்ற போதி அங்கம் இல்லாதபோது "சமாதி போதி அங்கம் என்னிடம் இல்லே" என்பதை அறிகிறுன். அதுவரை தன்னிடம் உண்டாகாத சமாதி போதி அங்கம் எவ்வாறு எழுகிறது, அது எவ்வாறு விருத்தியடைந்து பூரணமடைகிறது என்பதை அறிகிறுன்.

(7) உபேக்கா (பற்றற்ற நடுநீலே) என்ற போதி அங்கம் தன்னிடம் உண்டாகும்போது "உபேச்கா போதியங்கம் என்னிடம் உண்டு" என்பதை அறிசிருன். உபேச்கா என்ற போதி அங்கம் இல்லாதபோது "உபேக்கா என்ற போதி அங்கம் என்னிடம் இல்லே" என்பதை அறிசிறுன். அதுவரை தன்னிடம் உண்டாகாத உபேக்கா போதியங் கம் எவ்வாறு உண்டாசுறது. அது எவ்வாறு அபிவிருத்தியடைந்து பூரணமடை கிறது என்பதை அறிசிருன். இவ்வாறு அவன் தன் னிலும்......மன விஷயங்களே அவதானித்து வாழ்சிறுன். இவ்வாறு பிக்குகளே, ஒரு பிக்குவானவன் எழு போதி அங்கங்களே யும் (ஞான அங்கம்) மனவிஷயங்களாக (சித்ததம்ம) அவதானித்து வாழ்சிறுன்.

(நான்கு உயர் வாய்மைகள்)

மேலும் பிக்குகளே, ஒரு பிக்குவானவன் நான்கு உயர் வாய்மை கீள சித்த தம்மங்களாக அவதானித்து வாழ்கிறுன்.

பிக்குகளே, எவ்வாறு ஒரு பிக்கு நால்கு உயர்வாய்மைக**ீள சித்த** தம்மங்களாக அவதா**னி**த்து வா**ழ்கிரு**ன்?

இங்கே பிக்குகளே, பிக்குவானவன், யதார்த்தப்படி இது துக்கம் என அறிகிருன். யதார்த்தப்படி இது துக்க சமுதயம் என அறிகிருன் யதார்த்தப்படி இது துக்க நிரோதம் என அறிகிருன், யதார்த்தப்படி இது துக்க நிரோத மார்க்கம் என்பதை அறிகிறுன்.

இவ்வாறு அவன் சித்த தம்மங்களேத்தன்னிலும்..... அவதா னித்து வாழ்செருன். பிக்குகளே, இவ்வாறு பிக்குவானவன் நான்கு உயர் வாய்மைகளே சித்த தம்மங்களாக அவதானித்து வாழ்செருன். பிக்குகளே, இந்த நான்கு சதிபட்டானங்களே இங்கு கூறியவாறு எழு வருடம் பயிற்சிசெய்து வருவாணுல், பின்வரும் இரண்டில் ஒரு பலீன அவன், இங்கேயே இப்பொழுதே பெறுவான். ஒன்று அருகத நீலே. மேலும், பற்று, அற்ப சொற்பம் அவனிடமிருக்குமாணுல் "அனுகாமி" நீலேயை அடைவான. பிக்குகளே, எழு வருடம் வேண்டாம், இந்த நான்கு சதிபட்டானங் கீனயும் இவ்வாறு ஆறுவருடமோ ஐந்து வருடமோ நாலு வருடமோ...... மூன்று வருடமோ இரண்டு வருடமோ ஒரு வருடமோ பயிற்சி செய்வானுன் பின்வரும் இரண்டில் ஒரு பயனே அவன் எதிர்பார்க்கலாம். ஒன்ற உயர்ஞானம் (அருகத் நீலே). மேலும் அவனிடம் அற்ப சொற்ப பற்றுக்களிருக்கு மாணல் அனுகாமிநீலே அடைவான். (அனுகாமி மேலும் பிறவி எடுக்காத நீலே)

பிக்குகளே, ஒருவருடம்வேண்டாம். இந்த நான்கு சதிபட்டானத்தை அங்கு கூறியவாறு எவராவது எழு மாதத்துக்குஆறுமா தத்துக்கு......ஐந்து மாதத்துக்கு நாலு மாதத்துக்கு.... மூன்று மாதத்துக்குஇரண்டு மாதத்துக்குஒரு மாதத் திக்கு, அரைமாதத்துக்குபயிற்சி செய்தால் பின்வரும்பலன் களில் ஒன்றை அவர் எதிர்பார்க்கலாம். இப்பொழுதே இங்கேயே உயர்ஞானம். அற்ப சொற்பம் மேலும் பற்றுக்கள் மிஞ்சியிருக்கு மாணுல் அனுகாமி நிலே அடைவான்.

பிக்குகளே, அரைமாதத்தை விட்டுத் தள்ளுங்கள். இந்த நான்கு சதி சதிபட்டானத்தை இவ்வாறு ஒரு வாரத்துக்குப் பயிற்சி செய்தால், இங்கேயே, இப்பொழுதே உயர் ஞானம் (அருகதநிலே) கிடைக்கும். அல்லது அற்ப சொற்ப பற்றுக்கள் மேலும் இருக்குமானை, அனைகாபி நிலே உண்டாகும்.

இதனுல்தான் இவ்வாறு கூறுப்பட்டது. பிக்குகளே, உயிர்கள் தூய்மை யடைவதற்கும், சோகம், பரிதவிப்பு என்பவற்றைக் கடப் பதற்கும், துக்கம், கவலே என்பவற்றிலிருர்து நீங்குவதற்கும், நல்லழியை அடைவதற்கும், நிர்வாண அனுபூதியைப் பெறுவதற்கும் இதுவே ஒரேயொரு வழி. அதாவது நாலு சதிபட்டானம்.

இவ்வாறு பகவான் கூறிஞர். திருப்தியடைந்த பிக்குகள் அவர் வார்த்தைகளேக் கேட்டும் பிரீதியடைந்தனர். (மஜ்ஜிம நிகாயம் சுத்த இல. 10)

சிகாலனுக்கு அறவுரை

இல்லறக் கடமைகளும் சமூகக் கடமைகளும் (சிகாலோ வாத சுத்தம்)

(சுருக்கம்)

நான் இவ்வாறு கேள்வியுற்றேன். பகவான் ஒரு முறை ராஜசிர கத்திலே வேலுவனத்திலுள்ள கலந்தக நிவாபத்தில் இருந்தார். இந்தச்சமயம் சிகாலன் என்ற இல்லத்தலேவனின் மகன், நேரத் தோடு எழுந்து, ராஜசிருகத்தை விட்டுவெளியே சென்றுன். நீனந்த வஸ்தொமும் நீனந்த தலேமயிரும், சுப்பிய கையுமுடையவனுய் ஒவ் வொரு திசையையும் நோக்சி வணங்கினுன். சிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு வடக்கு திசைகளேயும், கீழ் மேல் திசைகள்யும் நோக்சி வழிபாடியற்றினுன்.¹ அதேகாலே பகவான் சீவர ஆடை அணிந்து பிண்ட பாத்திரந்தாங்கி, பிச்சை எற்புதற்காக ராஜசிருகத்தில் பிர வேசித்தார். ஆப்போது சிகாலன், வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டு பின் ரம்பாறு கூறிருர்.

கிருகபதி புத்திரனே! நேரத்தோடு எழுந்து ராஜகி ுகத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு நீனந்த தலேமயிரும் ஆடையும் உடையவனுய் பூமியிலும் வானத்திலுமுள்ள பலதிசையையும் என் வணங்குகிறுய் ? " சுவாமீ, என் தந்தை இறக்கும்போது " அன்புள்ள மகனே, வானத்திலும் பூமியிலுமுள்ள திசைகளே நீ வணங்க வேண்டும் " என்று எனக்குச் சொன்னர். அதனுல் சுவாமீ நான் என் தந்தையின் வார்த்தை யைக் சௌரவித்து போற்றி, பாராட்டி அவற்றைப் புனிதமாகக் கொண்டு அதிகாலேயில் எழுத்து, ராஜகிருகத்தை விட்டு வெளிவந்து, இவ்வாறு வழிபாடு செய்கிறேன். " ஆனுல் ஆரியர் விநயப்படி ஓ கிருகபதி புத்திரனே ஆறுதிசைகளே இவ்வாறு வழிபடக்கூடாது."

" அப்படியாளுல் சுவாமீ, ஆரியவிநயப்படி ஆறுதிகைகளே எவ்வாறு வழிபடவேண்டுமென்பதை பகவான் உபதேசித்தருளிளுல் நன்று மிருக்கும். " நல்லது கிருகபதி புத்திரனே கேட்பாயாக, மனங் கொண்டு கேட்பாயாக. நான் சொல்லுகிறன்."

புற உலகின் பல நிசைகளுக்கும் வழிபாரு செய்ற அவ்வத் திசையிலுள்ள திக்கு பாலகரின் பாறுகாப்பை வேண்டி வணர்க்கு ெலுத்துவது வேத சம்பிரதாயப்படியுள்ள தொரு பழைய பழக்கமாகும். புத்தபாவான இத் தலைய கண்மூடி வழக்கங்களேக் கண்டித்து, எவரோடு இவை பற்றி உரையாடு திருரோ அவருக்கேற்றவாறு புறிய விளக்கங்களேயும், கருத்துக்களேயும் வழங்கு தெருரா. வஸ்திரம் பற்றிய கதை சிந்திக்கத்தக்கது. அதில் பகவான் புண்ணிய இர்த்தங்களில் நீராடுவதை விடுத்து, அந்தரங்க சுத்தி செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி ஒரு பிராமணனதுக்கு உபதேசகு செய்றிரா. (பக். 126).

" ஆம் பிரபேர்," என்று இருகபதி புத்திரன் கூற பகவான் சொல்லியருளிஞர். " இருகபதி புத்திரனே, எவ்வளவுக்கு ஆரிய சிராவகன் கர்மக்கிலேசங்கள் நான்கையும் கைவிடுகிறுறே, நாலு காரணங்களே உத்தேசித்து பாவ கர்மங்களேச் செய்யாது விடுகிறுறே, சம்பத்து அழிந்து போகும் ஆறு வாசல்களில் செல்லாதிருக்கிறனே, இவ்வாறு இந்த 14 தீய கருமங்களேக் கைவிட்டுவிடுவாணுை, அவன் ஆறு திசைகளின் பாலகன் (திக்குப்பாலகன்) ஆவான். இரு உலகையும் வெற்றிகொள்ளும்பாதையில் அவன் செல்லுகிறன். இம்மையிலும் மறுமையிலும் அவன் சித்தியைய்துகிறன். உடல் அழிந்ததும் மரணத்தின்பின்னர், சுவர்க்கத்தில் நற்கதி அடைவான்

அவன் கைவிட்ட நான்கு காமக்கிலேசங்கள் எவை ? உயிர்களேக் கொல்லல், களவெடுத்தல், பிறர் மீன நயத்தல், பொய் பேசுத**ல** இந்த நான்கு கர்மக்கிலேசங்களே அவன் கைவிட்டு விட்டான்.

எந்த நாலு காரணங்களால் அவன் பாவகர்மங்களேச் செய்யாது **விடுசிறுன் ?**

விருப்பு, வெறுப்பு, மோகம், பயம் என்ற காரணங்களிஞலே பாவங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆஞல் ஆரிய சாவகன் (பிக்கு) இந்த நாலுகாரணங்கள் அவீனத் தவருன வழியில் செலுத்த முடியாதபடியால் இவை காரணமாக அவன் பாவ கர்மங்கள் செய்வதில்லே.

செல்வம் கரைந்து போவதற்கு ஆறு **வா**யிலாய் அமைந்தவை **எ**வை **?**

மதுபானம் அருந்துதல், அகாலத்தில் வீதிகளில் திரிதல், நாட்டி யம் விழா என்பன பார்க்கச் செல்லுதல், சூதாட்டம், தீய நண்பரோடு சேருதல், சோம்பல் என்பன.

சிருகபதி புத்திரனே, மதுபானத்திரைல் உண்டாகும் ஆறு ஆபத்துக் களிவை. தனம் நாசமாதல், சன்டை சச்சரவு அதிகரித்தல், நோய் பிணி உண்டாதல், கெட்ட பெயரெடுத்தல், நாணமற்ற செயலில் ஈடுபடுதல். (மறைக்கப்படவேண்டிய உறுப்புக்களே மறையாதுவிடுதல்) புத்திஞானக்கெடுதல்.

" அகால நேரத்தில் வீதிகவில் அலேந்து திரிவதால் கிருபகதி புத்திரனே, ஆறுவகையான அபாயங்கள் உண்டாகும். ஒருவனுக்குப் பாதுகாப்பில்லாமற்போகிறது. அவனுடைய மனேவி மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாமற் போகிறது." அவனுடைய சொத்து தனம் என்பவற்றுக்கும் டாதுகாப்பில்லாது போகிறது. கண்டுபிடிக்கப்படாத குற்றங்களுக்கு இவனே பாத்திரமானவனென்று: சந்தேகிக்கப்படு **வான. வீ**ண் ப**ழியை** மக்கள இவன் **மீது ஏற்றுவா**ர்கள். தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கும் ".

் ஷிழாக்கள் பார்க்கச் செல்வதால் ஆறுவகையான ஆபத்துக்களே எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்9்றது. நாட்டியம், பாட்டுக்கச்சேரி, சங் தேம், கதாப்பிரசங்கம், தாளவாத்தியக்கச்சேரி, கடவாத்தியம் என் பன எங்கே உண்டு என ஒருவன் தேடித்திரிவான். சூதாட்டத்திஞ் ஆறுவள் கயான தீமைகள் உண்டாசின்றன. சூதாட்டத்தில் ஒருவன் வெற்றி பெற்றுல் அவனே வெறுப்பார்கள், அவன் தோல்வியடைந் தால், டணத்தை இழந்துவிட்டேன் என்று பிரலாபிப்பான். பொருள் வீண்கிறது, சபையில் அல்லது நீதி மன்றத்தில் அவன் பேச்சுக்கு மதிப்பில்லே. நண்பரும் சகாக்களும் அவனே அவமதிப்பார்கள். அவனுக்கு எவரும் பெண் கொடுக்க மாட்டார்கள்; எனெனில் சூதாடுபவன் நல்ல கணவகை மாட்டான் என மக்கள் கூறுவர். தீய நண்பரோடு சேருவதால் ஆறுவகையான தீமைகள் உண்டு. வனைவில் சூதாட்டக்காரரும், காமுகரும், குடிகாரரும், கபடிகளும், மோசடிகாரரும், தடியடி மீண்டர்களும் அவனே சுவனே சுட்டாளிகளா யிருப்பர்.

சோம்பலினைல் ஆறுவகையான தீமைகள் உண்டாகின்றன. மிகக் குளிராயிருக்கிறதென்று சொல்லி வேலே செய்யா இருத்தல், மிக வெப்பமாயிருக்கிறதென்று சொல்லி வேலே செய்யா இருத்தல், மிக நேரத்தோடு வந்துவிட்டோம்....மிக நேரமாகிவிட்டது என்று சொல்லி நேரத்தோடு வந்துவிட்டோம்....மிக நேரமாகிவிட்டது என்று சொல்லி வேலே செய்யா இருக்கிறன். எனக்கு மிகப் பசியாயிருக்கிறது என்று சொல்லி வேலே செய்யா இருக்கிறன். நன்றுகச் சாப்பிட்டுவிட்டேன் என்று சொல்லி வேலே செய்யா இருக்கிறன். இவ்வாறு அவன் செய்ய வேண்டிய வேலேகள் செய்யப்படா இருக்கின்றன. அதனுல் அவனுடைய வருமானம் குன்றி இருக்கிற செல்வமும் தேய்ந்து போகிறது.

* * * *

நண்பர் வடிவத்தில் பகைவராயிருப்போர் நாலு வகையினர்: கொள்ளேயடிக்கும் பாங்குடையவன், நண்பன் போலப் பாசாங்கு செய்பவன், இச்சகம் பேசுவோன் ; ஊதாரி.

இவர்களுள், முதலாவது வனையைச் சேர்ந்தவன, நாலு காாணத் திஞல் நண்பன் வடிவிலுள்ள பகைவளுவான். அவன் கொள்ளே படிக்கும் சுபாவமுள்ளவன், கொஞ்சம் கொடுத்து அதிகம் எதிர்பார்ப்பவன், செய்ய வேண்டிய கடமையைப் பயத்திஞல் செய் வான். தன்னலத்தையே கவனிப்பான். வாயால் மாத்திரம் பேசிக்கொண்டு செயலில் ஒன்றுஞ் செய்யாத ஒரு நண்ப²ன நண்பன் வடிவி**லுள்ள** பகைவளுகக் கவனிக்க வேண்டும். அதற்கு நான்கு காரணங்களுண்டு. இறந்த காலத்தைப் பற்றிச் பேசி தான் நண்பனுயிருந்தால் செய்திருப்பேன் **என**ப் பாசாங்கு செய்வான். எதிர்காலத்தில் என்ன வெல்லாமோ செய்யப் போவதாக ஆசை காட்டுவான். அவனுடைய பேச்செல்லாம் வெட்டிப் பேச்சாயிருக்கும். உண்மையில் உதவி செய்ய வேண்டிய காலம் வந்ததும் கைவிட்டு விடுவான்.

இச்சகம் பேசுவோர் நண்பர் வடிவில் உள்ள பகைவரே. அதற்கு நாலு காரணமுண்டு. நீங்கள் செய்யும் பாவச் செயல்களேயும் அவர் கள் ஆமோதிப்பர். நற்செயல்களேயும் ஆமோதிப்பர். முகத்துக்கு முன்னுல் உங்களேப் புகழ்ந்து பேசுவர். போகவிட்டுப் புறங் கூறித்திரிவர்.

ஊதாரியாயிருப்பவனே நா**லு** காரணங்களேக் கொண்டு நண்டர் வடிவில் உள்ள பகைவராகக் கொள்ள வேண்டும்.

நீங்கள் **மது** அருந்தச் செல்லும்போதும், அகாலவேளேயில் வீதியில் சுற்றித்திரியும்போதும், விழாக்களுக்கும் நாட்டியக் கச்சேரிகளுக்கும் போகும்போதும் சூதாடும் போதும் இவன் உங்கள் கூட்டாளியாக இருப்பான்.

.

*

*

*

நல்ல உள்ளம் படைத்த நண்பர்கள் நாலு வகைப்படுவர் உபகாரம் செய்யும் நண்பன், இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் ஒரே நிலேயில் இருக்கும் நண்பன், நல்லதைச் சொல்லும் நண்பன், அனுதாபம் காட்டும் நண்பன், உபகாரம் செய்யும் நண்பன், நான காரணத் திருல் நல்ல நண்பனுகக் கொள்ளப்படுவான். தேவையான காலத்தில் உதவிபுரிவான், நீங்கள் இல்லாத காலத்தில் உங்கள் உடைமைகளேப் பாதுகாக்கிருன். பயந்த வேளேயில் உங்களுக்கு அபயம் அளிக்கிருன். நீங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளில், உங்களுக்கு இரண்டு மடங்கு உதவி புரிகிறுன். இன்பத் திலும் துன் பத்திலும் ஒரே நிலேயில் நிற்கும் நண்பன் நாலு காரணங்களால் கல்யாணமித்திரஞ்சுளுன். அவன் தன்னுடைய இரக்சியங்களே உங் களுக்குச் சொல்லுகிறுன். உங்கள் இரகசியங்களே அம்பலப்படுத்த மாட்டான், துன்பம் வருங்காலத்தில் கைவிடமாட்டான், உங்களுக் காகத் தன் உயிரையும் தியாகம் செய்வான். உள்ளதைச் சொல்லும் நண்பன்.. நாலுகாரணங்களுக்காக நல்ல நண்பனுகிறுன். நீங்கள் **த**வ**று** செய்வதைத் தடுப்பான். சரியானதைச் செய்யவே தாண்**டு**

வான், அவனிடமிருந்து நீங்கள் முன் அறிந்திராத நல்விஷயங்**க**ள் அறியக்கூடியதாயிருக்கும், அவன் சுவர்க்கத்துக்கு வழி காட்டுவான்.

அனுதாபமுள்ள நண்பன் நாலு காரணங்களால் நல்ல நண் பஞகக் கணிக்கப்படத்தக்கவன். உங்களுக்குண்டாகும் தூர்ப்பாக்கியத் தைக் கண்டு அவன் சந்தோஷப்படமாட்டான். உங்கள் அபிவிருத்தி யைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைவான். உங்களேப் பற்றி இழிவாகப் பேச வோரைத் தடுப்பான். உங்களேப்பற்றிப் புகழ்வோரை ஆதரிப்பான்.

சிருகபதி புத்திரனே, ஆரிய சாவகர் எவ்வாறு ஆறு திசைகளேயும் காவல் செய்கின்றனர் ?1

×

¥

¥

திக்குகளுக்குரியலர் என்போர் : கிழக்கிலே பெற்றோர்-தெற்கிலே ஆசிரியன்மார்-வடக்கிலே நண்பரும் கூட்டாளிகளும்; மேற்கிலே மீன விமக்கள், கீழ் திசையிலே வேலேக்காரரும் பணியாட்களும், உச்சித்தி சையிலே துறவிகளும் பிராமணரும்.

சிழக்குத் திசைக்குரியவரான பெற்றோரை மக்கள் ஐந்து வகையில் வழிபடவேண்டும். "எல்?ன ஒருகாலத்தில் பெற்றோர் ஆதரித்தார்கள். இப்போது நான் அவர்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பேன். அவர்கள் செய்த கடமைகளே நான் அவர்களுக்குச் செய்வேன். என் குடும்பத்தின் சந்ததியையும் மரபையும் நான் காப்பாற்றுவேன். எனக்குரிய பிதிரார்ச்சிதங்களே நான் பரிபாலிப்பேன். அவர்கள் இறந்தால் பிதிர்க்கடமைகளே நான் செய்வேன்.

இவ்வாறு மக்களால் பரிபாலிக்கப்பட்ட பெற்றோர் கிழக்குத்திக் குரியவராக பாலகராக தம்மக்களுக்கு ஐந்து வகையில் அன்பு காட்டுவர். தீய வழியில் பிள்ளேகள் செல்ல விடாது காப்பாற்றுவர் நல்ல வழியில் அவர்களேச் செலுத்துவர். தொழில்துறையில் அவர் களுக்குப் பயிற்சியளிப்பர். அவர்களுக்கு நல்லவிவாகங்களே ஒழுங்கு செய்வர். காலப்போக்கில் தம் சொத்துக்களே வழங்குவர்.

அ. இங்கே பகவான் கொலனுக்கு ஆரிய விநயத்தின்படி ஆறுதிசைகள் எவை என்பதையும், அவற்றை எவ்வாறு வழிபடவேண்டுமென்பதையும், அவற்றுக் குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளேயும் கடப்பாடுகளேயும் குறிப்பிடுகிறுர். பழைய பிராமணை சம்பிரதாயப்படி, திசைகளுக்குச் செய்யும் வழிபாடுகள் ஆரிய விநயத்துக்குப் பொருந்தாதவை என்பதையும் விளக்குகிறுர். ஆரிய விநயம் என்பது பகவான் காட்டிய பலிற்கிழுறை. இம்முறைப்படி ஆறுதிசைகளேயும் பாதுகாத்தால் அவற்றிலிருந்து எவ்வித திமையும் ஆணுகாது. பிராமணைரும் திசைகளே அதாவது புற உலகத்துத் திக்குப்பாலகரை அவர்களால் தீங்கு ஏற்படாதவாறு வழிபட்டனர்.

இவ்வாறு சிழக்குத்திசையிலிருந்து ஆபத்து வராமல் பாதுகாப்பீனிக் கப்படுதிறது.

தெற்குத் திசைக்குரியவரானவர் ஆசிரியர், குருமார். இவர்களே ஐந்து வகையாகப் போற்றலாம். இருக்கைவிட்டெழுந்து அவர்களே வணங்க வேண்டும். அவர்களுக்ருப் பணிவிடை செய்ய வேண்டும். அவர் களிடம் கற்க ஆவலுடையவராயிருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு த தொண்டு செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கூறும் டாடங்களே மரியாதை யோடு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

தெற்குத் திசைக்குரியலராய் மாணுக்கரால் ஆராதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் மார், மாணுக்கர் மீதுள்ள அன்பை ஜந்து வகையில் காட்டுவர். மாணுக்கனுக்கு நல்ல பயிற்சி அளிப்பர், படித்ததை நல்கு சிரசிக்கச் செய்வர், சகல கலேகளிலும் நல்ல பயிற்சி அளிப்பர். தம்முடைய நண்பருக்கும் கூட்டாளிகளுக்கும் மாணுக்கனே அறிமுகம் செய்து வைப்பர். அவனுடைய பாதுகாப்புக்கு எல்லா இடங்களிலும் வகை செய்வர்.

் இவ்வாறு தெற்குத் திசையிலிருந்து ஆபத்து வராமல் பாது காக்கப்படுகிறது.

பேற்குத் திசைக்கு உரியவரான மூனவியை ஐந்து வகையாகக் கணவன் போற்றலாம். அவளுக்கு கௌரவம் அளிக்க வேண்டும், நயமாக அவளோடு பழகவேண்டும். அவளுக்கு விசுவாசமாயிருக்க வேண்டும். அவளுக்கு அதிகாரமளிக்க வேண்டும். நகை நட்டுக்கீள வழங்கவேண்டும்.

மேற்குத் திசையின் பாலகராக கணவனுல் போற்றப்பட்ட மீனவி ஐந்து வகையில் தன் அன்பைக் காட்ட வேண்டும். தன் கடமையை நன்றுகச் செய்ய வேண்டும். பணியாட்கள் முதலியோரை உபசரிக்க வேண்டும்; விசுவாசமுடையவளாயிருக்க வேண்டும், கணவனுடைய சம்பாத்தியத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். சகலவிதமால. விவகாரங் களிலும் அவள் திறமையும் முயற்சியுமுடையவளாயிருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு மேற்குத் திசையிலிருந்து **எவ்**வித ஆபத்தும் வராம**்** நன்கு பாதுகாப்புச் செய்யப்படுகிறது.

¥

¥

×

உத்தர திசைக்குரியவரான நண்பர்க்கும் கூட்டாளிகட்கும் குடும் பத்திலுள்ளவர், ஐந்து வகையில் சத்காரஞ் செய்யலாம். வள் என்மை, மரியாதை, கொடை, சம அந்தஸ்து வழங்கல், (தன்னேப் போல அவர்களேயும் மதித்தல்) வாக்குறுதி தவருதிருத்தல். வட இசைக்குரியவராகப் போற்றப்பட்ட நண்பரும் கூட்டாளிகளும் ஐந்து வகையில் தம் அன்பைக் காட்டுவர். பாதுகாப்பு அவசிய மான காலத்திலேயே அவர்கள் அவனுக்கு பாதுகாப்பளிப்ப**ர். முடி** யாத காலத்தில் அவனுடைய சொத்துக்கணப் பரிபாலிப்பர்; ஆபத் துக் காலத்தில் அவனுக்குச் சரணுயிருப்பர், கஷ்டம் வந்த காலத்தில் அவனேக் கைவிடமாட்டார். அவனுடைய சுற்றத்தவரிடம் கூட மரி யாதை காட்டுவர்.

இவ்வாறு வட திசையிலிருந்து ஆபத்துவராமல் அவன் நன்கு பாதுகாக்கப்படுகிறுன்.

கீழ்த் திசைக்குரியவராகப் பணியாட்களும் வேலேக்காரரும் எஜமாஞல் இந்து வகையில் போற்றப்படுகின்றனர். அவர்களின் தகு திக்கும் சக்திக்கும் ஏற்றவாறு வேலே கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உணவும் சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டும். நோயுற்ற காலத்தில் அவர்களுக்குப் பரிகாரம் செய்ய வேண்டும். விசேஷமான உணவை எஜமான் உண்டால் அதை அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். பொருத்தமான காலங்களில் அவர்களுக்கு ஓய்வு கொடுப்பதோடு பரிசுகளும் வழங்கவேண்டும்.

இவ்வாறு போற்றப்படும் வேலேக்காரரும் பணியாட்களும் ஐந்த வகையில் தம் எஜமானருக்கு அன்பைத் தெரிவிக்கிராக்க். எஜ மான் துயில் விட்டெழுவதற்கு முன் எழுந்து விடுவார்கள். எஜமான் நித்திரைக்குச் சென்ற பின்னரே அவர்கள் நித்திரைச் செல்லுகி ளூர்கள், கொடுத்ததை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வர், வேலேகளேத் திறம்படச் செய்கிறுர்கள். எஜமாணப் பற்றி நன்ருகப் புகழ்ந்து பேசி அவனுக்கு நல்ல பெயர் உண்டாக்குகிறுர்கள்.

கீழ்த்திசையிலிருந்து எவ்வித ஆபத்தும் வராமல் இவ்வாறு பாது காப்பும், காவலும் உண்டாக்கப்படுகின்றடை

×

· ¥ · ¥

உச்ச திசைக்குரியவரான துற**விகளுக்கு**ம் பிராமணர்க்கும் இல் லறத்திலுள்ளவன் ஐந்து வகையில் தூண செய்சிறுன். அன்பான வகையில் உடலால் சேவை செய்தல் (மைத்திரி காயகர்ம).

அன்பான வகையில் வாக்கினுல் சேவை செய்தல் (மைத்திரி வாக்கர்ம).

அன்பான வகையில் மனத்தினுல் சேவை செய்தல் (மைத்திரி மனேகர்ம). அவர்களே வரவேற்பதற்காக வாசலே எப்பொழுதும் திறந்தபடி வைத்திருத்தல். அவர்களுடைய லௌகீக தேவைகளேப் பூர்த்தி செய்தல். (அதாவது உணவு பானம் முதலியவற்றை வழங்குதல்.)

இவ்வாறு மேல் திசைக்குரியரென ஆராதிக்கப்பட்ட துறவிகளும் பிரமணரும் தம் அன்பை ஆறு வகையில் இவ்வாழ்வானுக்குக் காட்டுகின்றனர். பாவச் செயல்களிலிருந்து அவனே விலக்குகிறுர்கள், நல்வழியிற் செல்லுமாறு தூண்டுகிறுர்கள். நல்ல மனத்தோடு அவனே ஆசீர்வதிக்கிறுர்கள். தெரியாத விஷயங்களே அவர்கள் அவ னுக்குப் படித்துக் கொடுக்கின்றனர். தெரிந்த விஷயங்களே மேலும் விளங்கப்படுத்தி கல்வியை வளர்க்கிறுர்கள். சுவர்க்கத்துக்குச் செல் லும் வழியைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறுர்கள்.

் **இவ்**வாறு மேல் திசையிலிருந்து எவ்வித ஆபத்தும் வராமல் பாதுகாப்புக் காவலும் உண்டாக்கப்படுகிறது.

·¥ ¥

பகவான் இவ்வாறு கூறியருளியதும் சிருகபதி புத்திரனுன சேகாலன் கூறினை. " நன்று சுவாமீ நன்று, தலேகீழாக்கப்பட்டதை, நேராக நிறுத்தி விட்டீர்கள். மறைத்து வைக்கப்பட்டதை வெளிப் படுத்தி விட்டீர்கள். தவருன வழியிற் செல்பவனுக்கு நல்ல வழி யைக் காட்டி விட்டீர்கள். இருட்டறையில் இருந்த பொருள்களேக் கணணுள்ளவர் காண்பதற்கு விளக்கைக் கொண்டு வந்தீர்கள். இவ் வாறு பலவகையாகத் தர்மத்தைப் பகவான் போதித்தருளினீர். நான் புத்த பகவானச் சரண் அடைகிறேன், தருமத்தைச் சரண் அடைகீறேல், சங்கத்தைச் சரண் அடைகிறேன், தருமத்தைச் சரண் அடைகீறேல், சங்கத்தைச் சாணடைகிறேன். வன்னே இன்று தொட்டு சீவியகால பரியந்தம் பகவானுடைய உபாசகனுக ஏற்றுக் கொள்ளு மாறு வேண்டுகிறேன்."

(தீக--நிகாய இல. 31)

அறவரை

தம்ம பதம்

(தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட உரைகள்)

சித்தத்தின் நிலேகளுக்கெல்லாம் மனமே முன்னுடி. அவை மனத்திலிருந்து உண்டானவை. மனமே எல்லாவற்றுக்கும் மே லாக நிற்கிறது. தீய எண்ணத்தோடு ஒருவன் பேசிஞலென்ன செயல்புரிந்தாலென்ன வண்டிச் சக்கரம் மாட்டின் அடியைத் தொடர் ந்து செல்வது போல துன்பம் அவனேத் தொடர்ந்து செல்லும்.

2

சித்தத்தின் நிலேகளுக்கெல்லாம் மனமே முன்னுடி. அவை மனத்திலிருந்து உண்டானவை. மனமே எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நிற்சிறது. தூய எண்ணத்தோடு ஒருவன் பேசிஞலென்ன, செயல புரிந்தாலென்ன, நிழல் தன்ணத் தொடர்வது போல சுகம் அவணத் தொடரும்.

3

" அவன் என்னே நிந்தித்தான், அவன் என்னே அடித்தான், அவன் என்னே ஜெயித்தான், அவன் என்னேக் கொள்ளேயிட்டான்", என்று எவன் எண்ணுகிறுனே அவனிடத்துள்ள துவேஷம் தணிவ தில்லே.

5

இவ்வுல^தல் எக்காலத்தும் பகைமை பகைமையால் தணிவதில்லே. அன்பிரூலேதான் தணியும். இதுவே காலங்கடந்த கோட்பாடு.

$\mathbf{24}$

உற்சாகமும் சாவதானமும் நற்கருமங்களில் நாட்டமும் **உடையல** வனுய்த் தெரிந்த செயலில் ஈடுபடுபவனுய், புலனடக்கமுள்ளவனுய் அறனாழ்வில் ஈடுபடுபவனுடைய புகழ் உயர்ந்து வளரும்.

ஒயாத ஊக்கத்தினுலும் விழிப்பினுலும் ஆர்வத்தினுலும், புலனடக் சத்தினுலும் அறிஞன் வெள்ளத்தில் மூழ்கிவிடாத ஒரு தீவைத் தனக்கு ஆக்கிக் கொள்வானுக. அறிவில்லாத மூடசனங்கள் சோம்பலில் காலங் கழிக்கின்றனர். அறி வாளிகள் விழிப்பாயிருத்தலேயே பெரியதனமாகப் பாதுகாப்பர்.

27

சோம்பலே மேற்கொள்ள வேண்டாம். காம சகங்களிலே ஈடுபட வேண்டாம். விழிப்பாயிருந்து தியானத்தில் மகிழ்பவன் எல்லேயற்ற சுகத்தை அடைவான்.

S3

எப்பொழுதும் துடிதுடித்தபடி இருக்கும் கொடிய சித்தத்தை அடக்குவது கஷ்டம். காப்பது கஷ்டம். அம்பு செய்வோன் அம்பை நேராக்குவது போல அறிவாளி சித்தத்தை நேராக்குவான்

35

அடக்குவதற்கு அரிதானதும் அலேந்து கொண்டு தன்போக்கேல் திரிவதுமான சித்தத்தை அடக்குவது நல்லது. அடங்கிய சித்தம் சுகத்தைத் தரும்.

38

நீலேயில்லாத சித்தமுடையவனும் நல்லறத்தை அறியாதவனும் உறுதியற்ற சிரத்தையுடையவனு மான ஒருவனுபய அறிவு ஒருபோதும் பூ**ரணம**டையா**து.**

42

பகைவன் பகைவனுக்குச் செய்யக்கூடிய கெடுதியைக் காட்டிலும், வைரி வைரிக்குச் செய்யக்கூடிய தீமையைக் காட்டிலும், அதிகமான தீமையை தவருன வழியிற் செல்லும் சித்தம் ஒருவனுக்குச் செய்யக் கூடும்.

43

தாயோ, தந்தையோ, வேறு சுற்றத்தவரோ, செய்ய முடியாத தன்மையை, நல்லவழியிற் செலுத்தப்படும் மனம் ஒருவனுக்குச் செய் யும்.

47

புலன் இன்பங்களென்ற மலர்களேச் சேகரித்து அவற்றில் மயங்சிக கிடக்கும் மனத்தினனே, உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் கிராமத்தைப் பெரு வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போவது போல மாணம் அடித்து க்கொண்டு போய் விடுகிறது. ஒருவன் மற்றவருடைய குற்றங்களேயும் அவர் செய்த கரு**மங்கள்,** செய்யாத கருமங்கள் என்பவற்றையும் ஆராயவேண்டியதில்லே. தான் செய்தகையும் செய்யத்தவறியவற்றையும் நாடவேண்டும்.

51

செயலிற் காட்டாமல் அழகிய பேச்சளவில் நிற்கும் ஒருவனுபைப பேச்சு அழகும் நிறமும் வாய்ந்த வாசீனயற்ற மலர் போன்றதே.

61

வாழ்க்கைப் பிரயாணத்தில் ஒருவன் தனக்குச் சமமான தூண வினயோ, தன்னில் மேலான தூணவினயோ காளுவிட்ட டல் திடமாகத் தனிவழி செல்வாளுக ; பேதை அவனுக்குத் தூணேயாக இருப்பது நன்றன்று.

62

பேதை, எனக்கு மக்களுன்டு செல்வமுண்டு என்று சொல்லி மனக்கிளர்ச்சியடைகிறுன். ஆகுல் அவனே அவனுக்குச் சொந்த மில்லாதபோது மக்கள் எங்கே செல்வமெங்கே ?

64

பேதை வாழ்நாள் முழுவதும் அறிவாளியோடு பழகினுலும் ரசத் தின் சுவையை அகப்பை அறியாதவாறு போல தருமத்தின் அறிவை அவன் பெறமாட்டன்.

67

எந்தக் கருமத்தைச் செய்தபின் பச்சாத்தாப்பட வேண்டுமோ எதன் பலினே அழுதவண்ணம் அனுபவிக்க வேண்டுமோ அக்கருமம் நல்ல கருமம் அன்று.

69

தான் செய்த பாவம் பயன் கொடுத்காதவரை அது தேண்ப் போல இனியது என்று எண்ணுகிறுன் பேதை. ஆனுல் அது பழுத்துப் பயன் தரும்போது துயரடைகிறுன்.

81

பெரும்பாறையைக் காற்றுனது எவ்வாறு அசைப்பதில்லேயோ அவ்வாறே இகழும் புகழும் நல்லறிஞின அசைக்கமாட்டா.

82

ஆழமான எரி தெளிவாகவும் அ**மைதியாகவும் இருப்பது போல** தருமத்தைக் கேட்டறிந்ந அறிஞ்ஞர்கள் அமைதியாயிருப்பர். 85

மக்களுள் சிலரே அந்தக்கரை அடைவோர். மற்றவரெல்லாட்ட இந்தக்கரையில் அங்குமிங்கும் அலேந்து திரிவோரே.

90

சம்சார யாத்திரையை முடித்துக்கொண்டவன் சோகத்தைத் துறந்தவன், சகல பொருள்களிலும் பற்று நீங்கியவன். எல்லாப் பந்தங்களேயும் அறுத்தவன். அத்தகைய அருகதனுக்கு அவாவிகுல் வரும் துயர் எது?

94

சாரதியினுல் நன்கு அடக்கி ஆளப்பட்ட குதிரைகளேப் போல. யார் தன் புலன்களே அடக்கிக்கொள்கிறுனே மானத்தைத் துறந்து ஆசைகளேக் கைவிட்டு எவன் உறுதியுடன் இருக்கிகுறுனே அவனேத் தேவர்கள் தானும் விரும்புவர்.

96

அவனுடைய மனம் அமைதியானது, அவனுடையவாக்கும் செயலு லும் சாந்தமுடையவை. நல்ல ஞானமுடைய அவன் முற்றுக விடுதலே பெற்றவன். உப சாந்தநிலேயுடையவன், அவனே பற்றற்ற வன்.

97

அனுபவ ஞானத்தைப் பெற்றமையால் கேள்வி ஞானத்தில் நம் பிக்கை அற்றவனுய் (எவராலும்) ஆக்கப்படாத நிர்வாணமோட்சத் சத்தைப் பற்றி அறிவுடையவனுய், பந்தங்களேயெல்லாம் அறுத்த வனுய், நன்மை தீமைகளுக்கு அவகாசமளியாதவனுய், ஆசை களொன்றும் இல்லாதனுயுள்ளவனே உத்தமன்.

103

போர்க்களத்தில் ஆயிரம் மக்களே ஆயிரம்முறை வெற்றி கொள்பவ னிலும் பார்க்கத் தன்னேத்தான் அடக்கி ஆள்பவன் மேலான வெற்றி லீரனுவான்.

104-105

தன்னேத்தான் வெல்லுதலே மற்றவர்களே வெற்றி கொள்வ திலும் றேந்தது. தன்னே வென்று தன்னடக்கம் பெற்றவனின் வெற்றிமை சிதவஞே, கந்தருவஞே, மாரஞே, பிரமஞே கூட மறுபடி எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. (அந்தவெற்றியைத் தோல்லியாக்க முடியாது.), ஞானமில்லாதவனுய் புலனடக்கமில்லாதவனுய் நூறு வருடம் வாழ்வதிலும் அறிவுள்ளவனுய் தியான சீலனுய் ஒருநாள் வாழ்வதே மேலானது.

116

நல்லதைச் செய்வதில் தாமதிக்க வேண்டாம். தீ**வி**னேயிலிரு**ந்து** சித்தத்தை விலக்குக. நல்வினே செய்வதில் தாமதித்தால் மனம் தீவின் செய்வதில் க**ளி**ப்படையும்.

119

தீவின் பயன்தராதவரை தீவினயாளன் தனக்கு நன்பையே வரும் என நினேக்கிறுன். ஆளுல் அது பக்குவம் அடைந்ததும் தீவினேயின் தீமையைக் காண்பான்.

120

நல்வின் பயன்கொடுக்காதவரை புண்ணியஞ் செய்தவன் தனக்குத் தீமை கிடைக்குமெனவே எண்ணுகிறுன். ஆஞல் புண்ணியம் பயல் கொடுத்ததும் நல்வினே செய்தவன் நற்பயனேக் காண்பான்.

121

"என்னே இது அணுகமாட்டாத!" என்று சொல்லித் தீவினேயை அலட்சியம் செய்ய வேண்டாம். சொட்டுச்சொட்**டாக விழுந்தாலும்** நீர_{்கு}டத்தை நிரப்புகிறது. அவ்வாறே பேதை **சிறிது சிறிதாகத்** தீவினேயை நிறைத்துக் கொள்ளு**கி**றுன்.

122

"என்னே இது அணுகமாட்டாது என்று சொல்லி நல்வினேயை அலட்சியம் செய்ய வேண்டாம். சொட்டுச் சொட்டாக விழுந்தாலும் நீர் குடத்தை நிரப்பு**திறது. அ**வ்வாறே **தீரன் சிறிது சிறிதாக** நல்வினேயை நிறைத்துக் கொள்ளுகி**றுன்.**

125

தனக்குத் தீமை செய்யாத ஒருவனும் **தா**யவனும், குற்றமற்ற வனுமான ஒருவனுக்கு எந்தப் பேதை துன்பம் செய்கிறுனே அவனேக் காற்றுக்கெதிராக வீசிய தூசு திரும்பிவந்து சூழ்வது போலத் தீவினேயானது சூழும்.

129

ஆயுதத்துக்கு எல்லாரும் பயப்படுகின்றனர். மரணத்துக்கு எல்லா ரும் பயந்து நடுங்குகிறுர்கள். தின்2ன மற்றவனுகப் பாவித்து ஒருவர் மற்ற உயிர்களேக் கொல்லவும் கூடாது. கொல்லுவிக்கவும் கூடாது. சுகத்தில் நாட்டமுள்ளவ உயிரினங்களுக்குத் தன் சுகத்தை நாடும் ஒருவர் தண்டத்தினுல் இம்சை புரிவானுனுல் மறுமையில் அவன் சுகத்தைப் பெறமாட்டாம்ன்.

152

சொற்ப கேள்வியுடையவன் (அறிவில்லாதவன்) மாட்டைப் போல வளர்வான். அவனுடைய ஊன்தான் வளர்கிறது. அறிவு வளர் வதில்லே.

155

பிரமசரியத்தை மேற்கொள்ளாதவர் இளமையில் செல்வத்தைத் தேடாதவர், மீனில்லாத குளத்திலே வாடி நிற்கும் கிழக் கொ**க்**கைப் போலத்தவிப்பர்.

159

மற்றவர்க்குப் போதிப்பதைத்தான் முதலிற் செய்து காட்டவேண்டும். பின்னரே பிறர்க்குப் போதிக்க வேண்டும். தன்னே அடக்கிய பின்னரே மற்றவர்களே அடங்கச் செய்ய வேண்டும். தன்னே அடக்குவதே பெரிய காரியமாகும்.

160

தானே தனக்குப் புரவலன் (சரண்)— வேறு யார் புரவலனுயிருக்க (சாணுயிருக்க) முடியும். தன்னே நன்கு அடக்கியவன் பெறமுடியாத சராணங் பெற்றவனுவான்.

165

தானுகவே ஒருவன் பாவம் செய்கிருன். தானுவே கேட்டை அடை திருன். தாஞகவே தீவிணயை விலக்குகிறுன். தாஞகவே களங் கத்தை நீக்குகிறுன். தூய்மையும் களங்கமும் தன்னிலேயே தங்கி யுள்ளன. ஒருவன் மற்றவணத் தூய்மைப்படுத்த முடியாது.

167

இழிவான காரியங்களில் ஈடுபடாதே, எப்பொழுதும் விழிப்பாயிரு, தப்பான கொள்கைகளேக் கடைப்பிடியாதே, அப்போது சம்சாரம் நீடிக்காது.

171

வா இந்த உலகைப் பார் ; இஃது அலங்கரிக்கப்பட்ட அரசத் தேருக்கு ஒப்பானது. இதில் பேதைகள் மூழ்தித்தடுமாறுவர் ; அறிவாளிகள் பற்றின்றி வாழ்வர். உலதில் எக சக்கரவர்த்தியாயிருப்பதைக் காட்டிலும், சுவர்க்கத் துக்குப் போவதைக் காட்டிலும், எல்லா உலகங்களேயும் ஆள்வதைக் காட்டிலும் சோதா பத்தி நெறியால் வரும் பயன் மேலானது.

183

எவ்வித பாவங்களேயும் செய்யாது விடுதல், நல்வினேகளேச் செய்தல் தித்தத்தைத் தூய்மைப்படுக்கல் இவை தாம் புத்தர்களின் அறிவுரைகள்

184

அடக்கமும் பொறுமையுமே மேலான தவம். நிர்வாணமே மேலானதென்பர் புத்தர்கள். மற்றவர்க்கும் துன்பம் செய்வோன் துறவியல்லன். மற்றவர்க்கு இன்னல் இழைப்போன் சமணன் அல்லன்.

185

புறங்கூறுமை, பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாமை, பிராதி மோட்சம் என்ற அறவழியில் அடங்கிநடத்தல், மிதமான உணவு, எகாந்தம், உயர்ந்த சிந்தவேயில் லயித்தல் இவைதாம் புத்தர்களுடைய போதவே.

197

பகைவரிடையே நாம் பகையின்றி இன்பமாக வாழ்வோம். துவேஷ முடையவர் மத்தியில் நாம் துவேஷமின்றி வாழ்வோம்.

201

வெற்றிதுவேஷத்தை வளர்க்கிறது. தோல்வியடைந்தோர் து**டர** மடைகின்றனர். சமாதானத்தை விரும்புவோர் வெற்றி தோல்வி இரண்டையும்விட்டுச் சுகமாக வாழ்கின்றனர்.

204

ஆரோக்கியமே மேலான லாபம். போதுமென்ற மனமே பெரும் செல்வம், விசுவாசமுள்ள நண்பனே சிறந்த சுற்றம், நிர்வாணமே மேலான சுகம்.

205

எகாந்தமென்னும் **சுவையைப் பருகி** அமைதியின் இன்பரசத்தை நுகர்ந்தபின் ஒருவன் களங்கமற்றவனுய் பாவமற்றவ**னுய்** தருமத்**தின்** சுவையைப் பருகுவா**ன்**.

215

காமத் தினுல் சோகமுண்டாகிறது; காமத் தினுல் பயமுண்டாகிறது; காமம் இல்லாதவனுக்கு சோகமில்லே; அப்போது பயமெங்கே? $\mathbf{222}$

வேகமாக ஒடிச்செல்லும் தேர் போலப் பொங்கிவரும் கோபத்தை அடிக்குபவணேயே சாரதி என நான் கூறுவேன். மற்றவர்களெல்லாம் கடிவாளத்தைக் கையிற் பிடிப்பவர்களே.

223

வெகுளியை அன்பால் வெல்லுக. தீமையை நன்மையால் வெல்க லோபத்தைக் கொடையால் வெல்க. பொய்யைச் சத்தியத்தால் வெல்க.

231

காயத்தினைல் தீமை செய்யாது காக்க வேண்டும். காயத்தை அடக்க வேண்டும், காயத்தினுல் செய்யும் கெட்ட கருமங்களேவிட்டு, காயத் தினைல் நற்கருமங்களேச் செய்ய வேண்டும்.

232

வாக்கிஞல் தீமை செய்யாது காக்க வேண்டும். நாவை அடக்க வேண்டும். வாக்**கிஞல்** தீமை செய்யாது **ந**ன்மையைச் செய்ய வேண்டும்.

233

மனத் **திஞல் தீவி?ன** செய்யாது காக்க வேண்டும். மனத்தை அடக்க வேண்டும். மனத்திஞல் தீமை செய்யாது மனத்தால் **நல்**வி?ன செய்யவேண்டும்.

234

காயத் திஞல் அடக்கமுடையவர் தீரர். வாக்கிஞலும், மனத் திஞலும் அடக்கமுடையவர் தீரர். அவர்களே முழுமையான அடக்கமுடையவர்

239

மேதாவி படிப்படியாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கணத்துக்குக்கணம் களங்கங்களே அகற்ற வேண்டும். தட்டான் வெள்**ளியைப் புடம்** போடுவது போ**ல.**

240

இரும்பில் பிறந்த துரு இரும்பையே கெடுத்துவிடுவது போல நெறிதவறியவன் செய்யும் சொந்தக் கருமங்களே அவனேத் **தக்க** துக்கு இட்டுச் செல்லும்.

248

மானுடனே; இதை அறிவாயாக. பாவங்களேக் கைவிடுதல் கஷ்டம், லோபமும் துவேஷமும் உன்னே நீண்ட துக்கநிலேக்கு இழுத்துச் 'செல்லா திருப்பதாக. காமத்தைப் போலக் கொடிய நெருப்பு வேறில்**லே, துவேஷத்தைப்** போன்ற கொடிறு^{*} வேறில்லே—

மோகம் போன்ற வ**லே** வேறில்லே. வேட்கையைப் போன்ற ந**தி** வேறில்லே.

252

பிறருடைய குற்றத்தைக் காண்பது சூலபம். தன்னுடைய குற்றத் தைக் காண்பது கஷ்டம். பிறர் குற்றங்களே ஒருவன் உயியைப் போலத் தூற்றி விடுகிறுன். ஆனுல் தந்திரமுள்ள வேடன் தன்?னப் புதரில் மறைப்பது போல, தன் குற்றத்தை ஒருவன் மூடி மறைக் கிறுன்.

267

புண்ணிய, பாவம் இரண்டையும் கடந்து பிரமசரியத்தை மேற் கொண்டு எல்லாவற்றையும் அதனதன் நிலேயிற் கண்டுணர்ந்து உலகில் நடமாடுபவனே பிக்கு என்று அழைக்கப்படுவான்.

268-209

மூடனும் அறிவில்லாதவனுமாயுள்ளவன் மெனனமாயிருப்பதால் மாத்திரம் முனியாகிவிட முடியாது. எவன் தராசுக் கோலேத் தாங்கி நடுநின்று நல்லதை ஏற்றுக் கெட்டதைத் தவிர்க்கிறுனே அவனே முனி, நல்லதைக் கொண்டு கெட்டதைத் தள்ளுவதால் அவன் முனி; இவ்வுலகில் இரு பக்கத்தையும் அறிந்தவனே முனி என்று சொல்லப் படுகிறுன்.

273

மார்க்கங்களுள் அட்டாங்க மார்க்கமே சிறந்தது. வாய்மைகளுட் சிறந்தது நால் வாய்மையே. நிலேகளுள் சிறந்தது பற்றற்ற நிலே. (வைராக்கியம்) மனிதருள் (இருகால் விலங்குகளுள்) சிறந்தவன் ஞானக் கண்ணுடையவனே.

$\mathbf{274}$

ஒரே ஒரு வழி இதுவே. தாய காட்சி பெறுவதற்கு வேறு வழி இல்லே. இவ்வழியை நீங்கள் பின்பற்றுங்கள். மாரண் மயங்க வைப்பது இஃது ஒன்றே.

275

இந்த வழியைப் பின்பற்றினை தக்கத்துக்கு முடிவு காண்பீர். துக்க மென்ற கணேயைக் களேவதற்கு அறிந்து கொண்டபின் நான் இதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

*கொடி று — குற0

6 -

நீயே மூயற்சி செய்ய வேண்டும். ததாக்தர்கள் மார்க்கத்தை மாத்திரம் உபதேசிப்பர். இந்த வழியிற் செல்லும் தியான சீலர்கள் மாரனுடைய பந்தங்களிலிருந்து விடுதலே அடைவர்.

277

காரணத்தில் தோன்றியவை எல்லாம் அநித்தியமானவை. இதை ஞானத்தால் உணர்ந்தவன் துக்கத்தில் அழுங்குவதில் லே. இதுவே தூய்மையைக் கொடுக்கும் நெறி.

278

காரணத்தில் தோன்றியவை எல்லாம் துக்க மயமானவை. இதை ஞானத்தால் ஒருவன் உணர்ந்தால் துக்கத்தில் அழுந்தமாட்டான். இதுவே விசுத்தி மார்க்கம். (தூய்மைக்கு வழி).

$\mathbf{279}$

காரணத்தில் தோன்றியவை எல்லாம் அனுத்மா. இதை அறிவால் உணர்ந்தவன் துக்கத்தில் அழுந்த மாட்டார். இதுவே தூப்மைக்கு வழி.

280

இளமையும் பலமும் இருந்தும் மூயல வேண்டிய காலத்தில் முயலாமல் எவன் சோம்பலாயிருக்கிறுனே அவன் ஞானத்துக்கு வழியை அறிந்து கொள்ள மாட்டான்.

281

நாவைக் காத்து மனத்தை அடக்கிக் காயத்தினுல் தூய கருமகீ கீளச் செயக. கருமஞ் செய்யும் இம்மூன்று வழிகளேயும் தூய் மைப்படுத்தி முனிவர்கள் கண்ட வழியை அறிவானுக

334

விழிப்பின்றி வாழ்வு நடத்தும் மனிதனுடைய அவா மாலுவக் கொடி. போல தைஷ்டமாக வளரும். வனத்திலுள்ள வாரைம் பழத்தை விரும்பி இங்கு மங்கும் தாவுவது போல அவனும் பிறவி பிறவியாகத் தாவிப்பாய்^கருன்.

335

இவ்வுலகில் அடங்காத கீழான அவா எவின் ஆட்கொள்ளு **சிற**தோ அவனுடைய துக்கம் பீ**ரணப்புல்போல எதேஷ்டமாக வளர்ந்** துகொண்டே வரும்.

336

அடங்காத கீழான அவாவை எவன் இவ்வுலகில் அடக்கி ஆள் திருஞே, தாமரை இல்யில் நீர்த்துளிபோல அவனுடைய துக்க மெல்லாம் விழுந்த விடும். வேருக்குச் சேதமில்லாதிருந்தால் மரத்தை வெட்டினுலும் அத தழைக்கும். அவ்வாறே அடங்கிக் கிடக்கும் அவாவை நிர்மூலமாக் காவிட்டால் துக்கம் திரும்பத் திரும்ப உண்டாகும்.

343

வலேயில் அகப்பட்ட முயல்போல மக்கள் ஆசையில் சிக்கி அலே திருர்கள். ஆதலால் விடுதலேயை விரும்பும் பிக்கு ஆசையை விட வேண்டும்.

348

போனதை மறந்து விடு, வருவதைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாதே, நிகழ்காலத்தையும் மறந்துவிடு, ஒன்றிலும் பற்றில்லாத சித்தத் தோடு பிறவியின் அக்கரைக்குச் சென்று விடு. இனி உனக்குப் பிறப்பு இறப்பு இலீல.

360

கண்²ண அடக்குதல் இனிது. காதை அடக்குதல் இனிது ; மூக்கை அடக்குதல் இனிது. நாக்கை அடக்குதல் இனிது.

361

காயத்தைஅடக்குதல் இனிது; வாக்கை அடக்குதல் இனிது; எல்லா இடத்திலும் அடக்கம் இனிது; எங்கும் அடக்கம் உள்ள பிக்கு துக்கத்திலிருந்து விடுபடுகிறுன்.

$\mathbf{362}$

கை அடக்கமுள்ளவன், கால் அடக்கழுள்ளவன், நாவடக்கழுள்ள வன், சித்தத்தை அடக்கியவன் தியானசீலன், நிலே கலங்காதவன், எகாந்தத்தை விரும்புகிறவன், போதுமென்ற மனமூடையவன், அவ னே பிக்கு என அழைக்கப்படுவான்.

365

பிக்குவானவன் தனக்குக் கிடைத்ததை இகழாதிருப்பானூக. மற்றவர் களுடைய ஆஸ்தியைக் கண்டு அழுக்காறு அடையாதிருப்பானூக. மற்றவர் அடைந்த நலத்தையிட்டு அழுக்காறு கொள்ளும் பிக்கு சமாதி நிலே அடைய மாட்டான்.

367

மனம் உடல் (நாமரூப) என்பவை சம்பந்தமாகப் பற்றில்லாதிருப் பவன், தன்னிடம் இல்லேயே என்று துயர் அடையாதிருப்பவன், அவனே பிக்கு, கரூணே நிறைந்தவனுப், புத்த தர்மத்தில் களிப்படைபவனுப் இருக்கும் பிக்கு கந்தங்களின் சேர்க்கை முடிவடையும்போது சாந்த மான நிர்வாண சுகத்தை அடைவான்.

385

எவனுக்கு இக்கரையுமில்லே அக்கரையுமில்லேயோ, எவனுக்கு இக கரை அக்கரை இரண்டுமில்லேயோ, எவனுக்குத் தொல்லேயும் பந்தமு மில்லேயோ அவனேயே அந்தணன் என்று கூறுவேன்.

387

பகலில் சூரியன் பிரகாசிக்கிறுன்; இரவில் சந்திரன் பிரகாசிக்கிறுன் யுத்தசந்நத்தனுய் கூடித்திரியன் பிரகாசிக்கிறுன். பிராமணன் தியானத்தில் பிரகாசிக்கிறுன். ஆணுல் புத்தன் இரவும், பகலும் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கிறுன்.

420

வைனுடைய கதியைத் தேவரும், கந்தருவரும், மனிதரும் அறிய மா டாரோ, எவன் ஆசவங்களேக் களேந்து அருகதநிலேயுடையவனே அவனே அந்தணன் எனக் கூறுவேன்.

423

மூற்பிறப்பை அறிந்தவன், சுவர்க்க நரகங்களே அறிந்தவன், பிறலியை அறுத்தவன், உயர் அறிவால் மெயஞ்ஞானம் பெற்றவன், மூனிவன், செய்ய வேண்டியவற்றையெல்லாம் செய்து மூடித்தவன், அவனே அந்தணன் என்பேன்.

புத்தயகவானின் இறுதிவார்த்தைகள்

பின்னர் பகவான் ஆனந்ததேரருக்குக் கூறினூர். "உங்களில் சிலா எங்கள்¹ ஆசுரியர் இப்போது எங்களோடு இல்லே. மறைந்த அவர் கூறிய பிரவசனம் இருக்கிறது"¹ என்று நினேக்கலாம். ஆனுல் ஆனந்த இந்த மாதிரி நினேக்கக்கூடாது. நான் மறைந்த பின்னர் என்னுல் உபதேசிக்கப்பட்ட தம்மமும் விதிக்கப்பட்ட விநய மும் ஆனந்த உங்கள் ஆசிரியராய் இருக்கக்கடவது.

ஆனந்த, இப்போது பிக்குகள் ஒருவரை ஒருவர் நண்பரே (ஆவுலோ) என்று அழைக்கின்றனர். நான் போனபின்னர் அவ்வாறு செய்யக் கூடாது. முதிய் பிக்குவானவர், ஆனந்த இளய பிக்குவை அவரு டைய பெயரையும், கோத்திரப் பெயரை அல்லது நண்பன் என்ற சொல்லேச் சேர்த்து அழைக்கலாம். இளய பிக்கு முதிய பிக்குவை " சுவாமி" (பந்தே) என்றே " ஆயுஸ்மான்" (ஆயஸ்மா) என்றே அழைக்கலாம்.

சங்கத்துக்கு விருப்பமானுல் ஆனந்த நான் மறைந்தபின்னர் விநயத்திலே சிறியவையான முக்கியமல்லாத விதிகளே நீக்கி விடலாம். நான் மறைந்த பின்னர் ஆனந்த சன்ன என்ற பிக்குவுக்கு பிரம்மதண்டம் (அதாவது மிக கடுமையான தண்டம்)விதிக்கவேண்டும்²

" சுவாமீ, என்னவிதமான கடுந்தண்டனேயை விதிப்போம்".

" ஆனந்த, பிக்கு என்னதான் விரும்பியதைச் சொல்லட்டும். மற்றப் பிக்குகள் அவரோடு பேசவுங்கூடாது, அவருக்கு ஆலோசனே கூறவுங் கூடாது, அவருக்காகப் பரிந்து பேசவுங்கூடாது.³

பின்னர் பகவான் பிக்குகளே விழித்து "பிக்குகளே, புத்தரைப் பற்றியோ தர்மத்தைப் பற்றியோ சங்கத்தைப் பற்றியோ மார்க்கத்

- " அதே சத்துகம்பாவசனம்" என்பதற்கு ரீஸ்டேவிட்ஸ்," ஆசிரியருடைய வசனங்கள் முடிந்துவிட்டன" என்று மொழிபெயர்த்தார். ஆனுல் இம் மொழிபெயர்ப்பு மூலபாடத்துக்கு எற்றதன்று.
- பிரம்மதண்டம் என்பது தெய்வங்கள் விறக்கக்கூடிய மிகக்கடுமையான தண்டனே என்பதே சொல்லொடு பொருளான அர்த்தம்.
- 3. தெதார்த்தர் புத்தர் நீலே அடைவதற்கு முன்னர் சன்ன அவருடைய பெநருக்கிய நண்பராகவும் தேரோட்டியாகவுமிருந்தார். பின்னர் சங்கத்தில் சேர்நது பிக்கு வாஞர். தான் புத்தருடைய நெருக்கிய நண்பன் என்று அகங்காரம் கொண்டார். தான் நீனேத்தபடி நடக்க முற்பட்டார். நற் குழுப் பண்பு அற்றவராஞர். அடிக்கடி தவருன வழியில் நடக்க முற்பட்டார். புத்தர் பரி நிர்வாணமடைந்த பின்னர் ஆனந்ததோர் அவரிடிம் சென்று அவர் சமூகத்திலிருந்து முற்றுகப் பகிஷ்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிவித்தார். அவ குறைடிய அகங்காரம் மறைந்தது. அவர் விநயமுடையவராஞர். கண்கன் திறந்துவிட்டன். பின்னர் நல்வழியிற் சென்று அருகத நீலேயடைந்தார். அவர் மீது விடுக்கப்பட்டி தண்டனே தொருக்கு நீலையடைத்தார். அவர் மீது விடுக்கப்பட்டி தண்டனே தாஞகவே செயலற்றுப் போயிற்

தைப் பற்றியோ, விநயத்தைப்பற்றியோ ஒரு பிக்கு விடமாவத ஐயமோ, மயக்கமோ இருக்கக்கூடும். பிக்குகளே, இப்பொழுதே கேளுங்கள். " எங்கள் ஆசிரியருக்கு முன்னுல் இருந்தோம், பகவான் முன்னிலேயில் நேருக்கு நேர் இருந்தபோதும் அவரைக் கேளாமல் விட்டோம் " என்று பின்னர் எண்ணி உங்களே நொந்து கொள்ளக் கூடாது ", என்று சொன்னுர்.

இவ்வாறு பகவான் சொன்னபோது பிக்குகள் ஒன்றும் பேசாது இருந்தனர்.

இரண்டாம் முறையும் மூன்றும் முறையும் பகவான் இவ்வாறு கேட்டார்.

மூன்ரும் முறையும் பிக்குகள் மௌனமாகவேயிருந்தனர்.

பின்னர் பகவான் அவர்களே விழித்து " உங்கன் ஆசிரியர் என்ற மரியாதையினுல் கேள்வி கேட்க மறுக்கிறீர்கள் போலும். அப்படி யானுல் பிக்குகளே நண்பர் நண்பரோடு பேசலாம் பிக்குகளே என்றுர். அப்பொழுதும் அப்பிக்குகன் ஒன்றும் பேசாதிருந்தனர்.

பின்னர் ஆயுஸ்மான் ஆனந்தர் பகவானிடம் கூறிஞர் " சுவாமி இது அற்புத்ம், இஃது ஆச்சரியம், சுவாமீ, இங்கே கூடியுள்ள பிக்குகளில் ஒருவருக்காவது, புத்தம், தர்மம், சங்கம், மார்க்கம்' விநயம் என்பனபற்றி எவ்வித சந்தேகமோ விபரீதமோ கேடயாது என்பது என் நம்பிக்கை. " நீங்கள் நம்பிக்கையின் பேரில் பேர் கிறீர்கன். ஆனந்த, ஆனுல் இந்த விஷயத்தில் ததாகதர் (புத்த தீறீர்கன். ஆனந்த, ஆனுல் இந்த விஷயத்தில் ததாகதர் (புத்த தீறீர்கன். ஆனந்த, ஆனுல் இந்த விஷயத்தில் ததாகதர் (புத்த கிறீர்கன். ஆனந்த, ஆனுல் இந்த விஷயத்தில் ததாகதர் (புத்த கிறீர்கன். ஆனந்த, ஆனுல் இந்த விஷயத்தில் ததாகதர் (புத்த தீறே புத்தம், தர்மம், சங்கம், மார்க்கம், விநயம் பற்றி சந்தே திலே புத்தம், தர்மம், சங்கம், மார்க்கம், விநயம் பற்றி சந்தே திறே பிக்குகளுள் குறைந்த ஆன்மீகநிலேயில் உள்ளவர்கூட சோதா பன்ன நிலேயை அடைந்துள்ளனர். அவர் கீழ் நிலேயில் விழக் கூடியவரல்லர். மெய்ஞ்ஞானம் பெறுவதற்கு அருகதையுடையவர், அது நிச்சயம்".

இவ்வாறு கூறிய பின் பகவான் பிக்குகளே விழித்த² " இப்போது பிக்குகளே, உங்களுக்குக் கூறுகேறேன். காரணத்தில் தோற்றியவை எல்லாம் அழியும். உங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற விழிப்புடன் இருங்கள் ".

ததாகதரின் கடைசிவர்த்தைகள் இவை.

(தீகநிகாய 16 வது சூத்திரமான, மஹா பரி நிப்பாண சுத்தம்.)

சுருக்க வடிவங்கள்

نەبە A	அங்குத்தர நிகாய—பதிப்பாசிரியர் தேவமித்ததோர் (கொழும்பு 1929) பானி டெக்ஸ் சொசயிடி, பதிப்பு ம்.
அபிசமு– Abhifamue–	அபிதர்ம—சமுச்சய—அசங்கர் இயற்றியது— பதிப்பாசிரியர் பிரதான் (விஸ்வபாரதே— சாந்தி நிகேதன் 1950)
9 љ—D —	தேக நிகாய—ப திப்பாசிரியர்—ஞா ஞுவாசதே⊄ (கொழும்பு 1929)
த கஅ— DA —	தீக நிகாயட்டிகதா— சுமங்கள விலா சினீ—(சை மன் ஹேவா விதாரண சொத்துரிமைத் தொடிர், கொழும்பு)
தம்—Dhp —	தம்மபத—பதிப்பாசிரியர்—கே. தம்மாதனு தேரர் (கொழும்பு 1926)
தம்அ—Dhpa —	தம்மபதட்டிகதா— (பானி டெக்ஸ் சொசமிட்டி பதிப்பு)
தச–Dhs —	தம்மசங்கனீ (பாளி டெக்ஸ் சொசயிடி பதிப்பு)
லங்கா—Lanka —	லங்காவதார சூத்திரம்—-பதிப்பாசிரியர் நன் ஜி யோ (இயோதோ 1923)
ю— М —	மஜ்ஜிம நிகாய (பாளி டெக்ஸ் சொசயிடி பதிப்பு)
سـ MA. – بوما –	ம ஜ்ஜி ம நிகாய அட்டித்தா—பபஞ்சளுத னீ— (பாளி டெக்ஸ் சொசயிடி பதிப்பு)
மாகா Madhyakari —	மாத்தியம் மிக கரிகை— நாகர்சுனர் இயற்றியது. பதிப் பாகிரியர் எல். டி. லா வய்யே பூகின் (பௌத்த நூல்கள் 1)
ю. சூ– Mh. – Sutralankara	மகாயன சூத்திராலங்கார அசங்கர் இயற்றியது. பதிப் பாசிரியர் சில்வேன் லெவி (பாரிஸ் 1907)
ഥഖ MHVG	மகாவக்க விநய தூல்– ப திப்பாசிரியர் சத் தா திஸ்ஸ தேரர்– (அலுத்கமை 1922)
unGen— PTS —	பாளி டெக்ஸ் சொசயிடி. (பாளி நூல் வெளியீட்டுச் சங்கம்
uŋ-FGaI -	பரமத்த ஜோதிகா (பாவி டெக்ஸ் சொசமிட்டி பதிப்பு)
s	சம்யுக்த நிகாய (பாளி டெக்ஸ் சொசயிட்டி பதிப்பு)
sug-Sarattha -	சாரத்தப்பகா சினீ (பாளி டெக்ஸ் சொசயிட்டி, பதிப்பு)
சுத்– Sh –	சுத்த நிபாத (பாளி டெக்ஸ் சொசயிட்டி பதிப்பு)
உதா UD	உதான (கொழும்பு, 1929)
alu-VIBH -	விபங்க (பாளி டெக்ஸ் சொசயிட்டி பதிப்பு)
ബിട്ട— VISM —	விசுத்திமக்க (பானி டெக்ஸ் சொசயிட்டி பதிப்பு)

மரியாதையின் காரணமாக புத்தபகவானிடம் கேள்விகளேக் கேட்கமுடியா நீலே யிருப்பின் தமது நண்பரிடம் கேட்கலாம். நண்பர் அக்கேள்வியை புத்தபகவா னிடம் கேட்பார்.

		அருஞ்சொல்லகறாதி		(1) ஆறு புலன்கள்—கண், மூன்கு, செவி, நாக்கு, உடல், மனம்.
அகு ஸ் அக்கோத	_	தீகு, தூய்மையற்றது, தவறு, பாவம், மாசு. பகைமையின்றைம		(2) ஆறு புலனறிவுகள்—ஒளி, ஊறு, த சை, நாற்றம், க வை, மனத்தின் கண்
அல்லாத	-	அனுபவித்தல், இரசுத்தல், சுவைத்தல்.		தோன் றும் என்ன அலே கள் .
AQUAL		7 நரமை, நாணயம்.	ஆலயவிஞ்ஞான	— (ஆல்ய விஞ்ஞானம்)—மகாயான சித்தாந்தத்தின்படி. எண்
அதக்காவ சர	-	தீரு க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, தருக்க சிந்தனேக்கு உட் படாதது.		ணங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமான மனேதத்துவம். (சவிகற்பமாய் விரியும் ஞானமன்றி 90ங்கும் ஞானம் சிவஞான பாடியம்).
அதம்ம		பாவம், தவறு, அறியாயமானது, ஒழுக்கக்கேடு.		
அதுமொக்க	_	L . B .	ஆவுசோ	— நண்பனே! (ஒப்பாருக்கிடையில் வழங்கும் அளவளா வும் முறை)
A \$5 #7am		தானே தனக்குச் சாண் எனக் கொள்ளுதல்.	ஆருபானசதி	— மூச்சு விடுக்கும் போதும் எடுக்கும் போதும் விழிப்பாய்
அத்ததிய	-	தன்னேயே தனக்குத் தீவாக (அமணுக)க் கொண்டு வாழுதல் தனக்குத் தானே பாதுகாப்பு என வாழுதல்.		இருத்தல். பௌத்த தியான முறைகளில் ஒன்று.
அநாகாமி	_	திரும்பி வராதவர் நிலே, நிருவாண நிலே அடையும	இந்திரிய	— இந்திரியம், புலன்.
•		வழியின் மூன்ருவது படி.	உச்சேதவாக	— ஆன்மா உடலோடு அ ழிவுறும் என்ற கோட்பா டு.
அமத	_	(வடமொழி அமிருதம்) இறவாமை, நிருவாணமும்	உத்த ப்ச ரு க்குச்ச	— சஞ்சலம், கவலே.
		அமதமும் ஒரு பொருட் சொற்கள்.	₽_U∏&&	— இல்லறத்தில் வாழும் பௌத்தர், (உழையோர்).
அற்ற அட்டங்கொடுக்க	-	உயரிய எண்வகை வழி.	உபாதாய ரூப	— வருவிக்கப்பெற்ற பொருள், தனிமுதலல்லாத உரு.
əyıllu əsiə	-	உயர் வாய்மை, உயரிய மெய்மமை.	உபாதான	— பற்று, பற்ருசை, பிடித்துக்கொள்ளல்.
அருகதர் (அர்கந்தர்)	-	பந்தங்கள், பாசங்கள், மாசுகள் அற்ற நிருவாண நிலேயை	உபேக்கா	— உள்ளச் சமநிலே, பற் றற்ற தன் மை.
		அடைந்தவர்— வீடுபேற்றின் இறுதி நிசேயடைந்தவர்— இவர் பிறவி எடுக்கமாட்டார்.	எகி பஸ்ஸிக	— வந்து பாருங்கள் னைக் கூறத்தக்கது—புத்த பகவா னுடைய போத?னயும் அத்தகைய(சத.
அவிம்சா (அம்சா)	-	அதிம்சை, வன்முறையற்றது.	கத்திய	— (ஷத்திரிய) அரசாளுப் வமிசம், அரசாளும் வமிசத்தைச்
அண்று (_	அவித்தை, அவிச்சை, அறியாமை, மாயை.		சேர்ந்தவர்.
அளிரோத	—	தடையின்மை, எதிர்ப்பின்மை.	கந்த	— கந்தங்கள் (திரள்கள்) ஐவகைக் கந்தங்கள்.
அவ்மாகத		(1) (அப்பியாகத) பிரச்சனேகள் விடயத்தில் வினக்கப்	க ந்தி	— சிப்புத்தன்மை, பொறுமை.
		கொடுக்கப்படாத, கூறப்படாத.	கபலிங்காஹார	— கவளங்கொண்ட உணவு, சட உணவு.
. 1. 8		(2) ஒழுக்க சில வகையில் நொதுமலான (நன்மையும்	கம்ம பல	— (ടവ്ഥ ഖിവாക), ക്ക്ഥമാമണിൽ ഖിമോഖ, Grussandoi ഖിമോഖ
		தேம் அற்ற)	கல்யாணமித்த	— நல்வழிகாட்டும் நண்பன், சிருய் பண்புய் கொண்ட
அளத்த	-	(அல்–ஆன்மா) அனுத்மா.		நண்ப ல் .
अ्त ीकंट	-	அநித் தியம், நிலேயாமை.	கருண	— கரூணே, அன்பு, தயை.
- Seuti.	-	ஆகாரம், உணவு, ஊட்டம்.	សាល	— புலன் வரும் இன்பம், இச்சை, விருப்பட், காம இச்சை.
- शुम्लीय ः ः ः		ஆசிரியர், உபாத்தியாயர், உவாத்தியார்.	& & <i>v</i>	— சிலேசம், மாசு, வேட்கை.
அ சிய முட்டி		ஆசிரியரின் கைமுட்டி, ஆசிரியர் மா ணுக்கருக்குக் கற்பிக் காது மறைத்து வைத்திருக்கும் போதனே.	ලංක	— மாசற்ற செயல், குசலம் , இனித, புண்ணி யம், நற்செயல்.
ஆதமா		(பானிஅத்தா)—ஆன்மா, தான், நான் என்னும் அகங் காரம்	சகதாகாமி	ஒரு மூறை திரும்பிவருபவர். ஒரு மூறை மட்டும் பிறவி எடுப்பவர்(திருவாண வழியில் இரண்டாம் படி).
ஆதினவு அதன்கு		கூடாத விளேவு, அபாயம், திருப்தியற்ற தன்மை.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
ூ பை வ		போற்றுகற்குளியவர், வந்தனேக்குரியவர்.	சக்காய திட்டி	— ஆன்மா உண்டென்னும் தவருன காட்சி, ஐவகைக் கந்தங்கள் நீலபேறுடையனவென்னும் பொய்க்காட் சி.
ஆயதன	-	(ஆயதனங்கள)—புலன்கள.		ᆕᄧᄧᇔᇔᅟᄫᅶᇏᆇᇊᇄᇔᇊᇑᇶᇊᇷᇔᇔᇞᇄᅟᄵᅜᇿᄧᆃᆃᇉᇆᇸᆞ

164

ərinə.	— புத்த பகவானுடைய சீடர் குழாத்தைச் சேர்ந்த பிக்கு	
	சங்கத்தார்.	சில — சிலம், ஒழுக்கம் (விலக்கியன ஒ ழித்து விதித்தன செய் தல் —
சங்கார சங்கத	— நீ பந் த?ன களுக்கு (உபாதிகளுக்கு) உட்பட்டவைகளும்	மணிமேகலே). சுக — சுகம், இன்பம், வசதி, நலம்.
	நி லேகளும்.	சுக — சுகம், இன்பம், வசதி, நலம். சுத்த — பேருரை, சமயவுரை, சுத்திரம் (நூல்).
855 -	— (சத்தியம்) வாய்மை, உண்மை, மெய்ம்மை.	சுத்தர–சூத்ரர் – நான்காவது வருணத்தைச் சேர்ந்தவர்.
சதி	— கடைப்பிடி, விழிப்பாயிருத்தல், ஜாக்கிரதை.	சேதனு – சேத <i>ன</i> , வருப்பத்தணிவாற்றல்.
சதிபட்டான	— விழி ப்பு நி லேயில் இருத்தல், சதா அவதானத்துடன் — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	சோதாபன்ன — ஓட்டத்தில் புக்கவர் நிலே, நிருவாண வ ழி யில் முதற்படி.
	இருத்தல், ஜா க்கிர ஷத நிலேபெறச் செய்தல்.	ஜாத — பிறப்பு, பிறவி, சென்மம், சனனம்.
சத்தா	— ஆசிரியர், போதிப்பவர், உபதேசிப்பவர், உபாத்தியாயர்.	ஜரா மரண — மூப்பும் சாவும்.
சத்தா (சிர்த்தை)	— நம்பிக்கை, விசுவாசம், பக்தி, அன்பு,	ஞான தஸ்ஸன — அகக் கண், அறிவுக் கண்ணுல் காணும் காட்சி.
சந்த	— விருப்பம்.	தச ராஜ தம்ம — அரசன் செய்யக்கடிவாய ப த்து வகைக் கடிமைகள்.
சமத	— மனத்தின் ஒரு நிலேப்பாடு, நீண்டமைதி, சாந்தி.	தண்ஹக்கய — பற்றற்ற நிலே, நிருவாண த்தைக் குறிக்கும் ஒரு சொ ல்.
சமஜீ விகதா	→ ஆதாயத்துக்கேற்ப வாழுதல்.	தன்ஹா — வேட்கை, பற்று, ஆசை.
சமாதி	— மனத்தின் நீண்டமைதி, ஒரு நிஃலப்பாடு, எகக்8ரதா, தியானநெறிமூலம் மனதைப் பக்குவப்படுத்துவதனுல்	தகாகத — வாய்மையைக் கண்டவர்—புத்தர் என்பதற்கு ஒரு பொருட்
	துயானைந்துகுமை மன்னத்ப் பக்குள்ப்பரத்துவதைவை ஏற்படும் மஞேசாந்த நிலே. (சமதமும் சமாதியும் ஒரு	சொல்—புத்தபகவான் தம்மைச் சுட்டும்டோது பயன்
1. A.	பொருட் சொற்கள்).	படுத்தப்பட்ட ஒரு பெயர்.
சுமுதய	— தோற்றம், உற்பவம், தக்கத்தின் தோற்றம் (இரண்டாவத	தப — தவம், தபசு, தவம்புரிதன்.
a (h) 2 m	உயர் வாய்மை).	தம்ம — (தர்ம) வாய்மை, போதஜன, தருமம், பேதர்மை, பண்பு
சம்சா ரம்	— பிறவிச் சக்கரம், ஊழிமுறை.	சீர், இயல்பு, பான்மை, பாங்கு, நிபந்த னேக்கு உட், பட்டதும் உட்படாததுமான அணத்தும்— தன்மைகள்
	— நற் சீவனோயம், நல்வாழ்க்கை, தவரூன வழியில்	எல்லாம்.
சம்மா ஆஜீவ	நற சல்களுப்பாயம், நல்லாழக்கை, தல்ருலா அழங்கல வாழாதொழிதல்.	தம்ம சக்க — வாய்மைச் சக்கர ம், அறவா . ி.
<i>ச</i> ம்மா கம்மந்த	— நற்தொழில், நற்செயல்.	தம்மசக்கு — வாய்மைக் கண், வாய்மை ஆகிய கண்.
சம்மா சங்கப்பா	— ந ல்ல ாற்றம் (ந ல்ல எண்ணங்கள், நற்சிந்த ² ன)	தம்ம விசய — வாய்மையை நாடுதல்.
சம்மா சதி	— நற்கடைப்பிடி, விழிப்பாய் இருத்தல், கருத்கோடிருத்தல்.	தம்ம விஜய — அற நேறியால் வெற்றிவாகை சூடுதல்.
சம்மா சமாதி	– நல்லமைதி.	தாகப — (தா <i>து</i> கப்ப)—தா த கோபுரம், தாபி, தாதுக ருப்பம்.
சம்மா இட்டி	— நற்காட்சி, இனியவை காணல்.	தான — தானபு, கோடை, அளிப்பு.
சம்மா வாசா	— நல் வா ய்மை , இனிய வை கூறல்.	திசரண — மூவகை அடைக்கலம்—புத்த—தம்ம—சங்கம்.
சம்மா வாயா ம	— நல்லூக்கம், இனிய முயற்சிகள்.	ஆகிய மூன்ற சரணங்கள்.
சும்முத	— உலகியல் சார்ந்தவை, மரபு வழி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவை.	திபிகட — (தி ரிபிடகம்) மூன்று பிடகங்கள். புச்தர் அரு விய போத?ன
சம்முதி சர்ச	— உலகியல் வாய்மை, மரபுவழி எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட	கள் அடங்கப் பெற்ற மூன்று திருமுறைகள்.
<u>G</u> F	வாய்மைகன்.	அடையாவன : (1) விநயபிடகம், (ஒழுக்கத்திருமுறை). (2) சுத்த பிடகம் (பேருரைத்திருமுறை).
சலாயதன	— அறுவகை ஆயகனங்கள், (அஃகாவது ஜம்புலனும்	(க) அற்து பிடியா (பேருலா தற்று குடியா) (3) அபிதம்மபிடகம் (பீயுயர் தம்மத் திருமுறை).
	மனமும்), " ஆயதன " என்பதன் கீழ் காண்க.	
சஸ்ஸதவாத	– சாசுவதவாதம், உலகம் நீலேபேறுடையது என்னும் சோட்டால	திரவ்ப — திரவியம், பொருன்.
	கோட்பாடு.	தியான — இயானம், பாவ 2ன, உயரிய மன வளர்ச் சியால் எய் <i>தப்</i> பெறுகின்ற ம ே னுதிலே.
9த்த -	- Ajsub, e.statub, wardd,	வெறுகளைற் பாண்டுதலை. தன–மித்த – கழிமடம், சோர்வு (மனதில் ஏற்படும் சோம்பேழித்தனமும்
АфОдинан да	ை – தெதத்தில் எசாச்செதிலே, ஒரு கூரான திலே,	தன் மத்தில் குடியாக குடியாக கார்கள் கார்கள் கார்கள் குறையில் காய்க்கு குறையும் க

		தைக்கம், துன்பம், முரண்பாடு, திருப்தியற்ற தன்மை, நிலேயற்ற தன்மை, வெறுமை.		பிக்கு		புத்த பிக்கு, பிட்சை ஏற்று வா மும் தறவி.
துகாற		தாகுகோபுரம் தூ பி.		பிரம்ம		மிரம்மா, உலகைப் படைப்பவன்.
தேரவாத		" முதியோர் மதப்பிரிவு"—இலங்கை, பர்மா, காய்லாந்து, லாவோஸ், சித்தகோன் ஆதிய நாடுகளில் நீலவும் புத்த மதத்தின் மூலப் பிரிவு. மகாயான, ஹீனயான		பிரம்மனிகார கூடி		மீ உயர் வாழ்க்கை, எல்லேய ற்ற அன்பு—அஃதாவது அன்பு (மெத்தா) கரு ணே, முதிதா, உபேக்கா ஆசிய நான்கு மீ உயர் பண்புகளுடன் வாழுதல்.
தேவ		பிரிவுகளேயும் காண்க.		பிராஹ்மண		பிராமணன், அந்தணல்.
தோச		தெய்வம், தேவர். சோயம் பாரான வேட்டி		പട		(பிரீதி) மதற்சுசி, கனிப்பு.
தாமரும		கோபம், பகைமை, தீய எண்ணம்.		цето		புட்கலன், ஆள், தனிநபர்.
2 7		பெயரும் உருவும், (மனதையும் உட ் லயும் சார் ந்து ள்ள இயல்புகள்).		ч <u>э</u> э		புக்தபகவான், ஞான ஒளி பெற்றவன்.
gilde any any		விட்டேகுதல், சுதந்திரம், விடுதலே.				மருத்துவர், வைத் தியர்.
திர்வாண	_	(நி ப்பாண)—பௌத்த சமயத்தின் படி வீடுபே ரு, பா		பைக்க		
		மார்த்த சத்தியம் (அணேவு—தொடர்பறவு).	· •	anrağın QC		மரு த்து வ விற்பன்னர், மருத்துவ கலாநிதி.
திரோ த		சழி வு, த ய்வு.		Gunggets.		ஞான ஒளி பெறுகற்குத் த7ண நி ற்கும் அங்கங்கள்
நீவரண		தடை, பாதிப்பு, மறைப்பு. ()				(உபாயங்கள்).
ைநராத்மிய		(நீர்-ஆன்மியம்) ஆன்மா இல்லேயென்ற வாய்மை.		Guaga		போதிமரம்—அரச மரம், புத்தபகவான் ஞான ஒளி பெற்ற
பஞ்சக்கந்த		இவகைக் க ந்தங் கள். (உரு, உணர்ச்சி, குறிப்பு, மனச் சேட்டிதம், வி லு ஞானம் ஆசியவை).		an a		மா திழல்.
பத்தா		பிரக்கை, பகுத்தறிவு.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·			மார் க்கம், வழி , பாதை, நெறி.
गलेष		வெகுளி, கோபம், முட்டிக்கொள் ளும் தன் மை.		மகாபூத		மகா 😫தங்கள்—நால் வகைப் 😫தங்கள் (திண்மடி,
படிச்சச முப்பாத		காரணகாரியத் தொடர்பு. (சார்பிற் தோன்றித் தத்தமின்				தீர்மம், வெப்பம், இயக்கம்).
		பீட்டும் இலக்கணத் தொடர்பு. மணிமேகவே 30 ஆம் காதை)			·	" பெரிய வாகனம் " சிஞ, யப்பான், கொ றியா, இபெத்த,
படிசோத காமி		எதிரோட்டமான, இயல்புக்கு எதிரான.				ஆதிய நாடுகளில் நிலவு ய் புத்தசமயப் பிரிவு. தீனயான ,
படிவேத		உள்ளார்ந்த காட்சி, முற்ருக அறிந்து கொள் ளுதல்.				தேரவாத ஆ கியனவற்றையும் காண்க.
பந்தே		ஐயா, வந்த2னக்குரிய ஐயா.		மத்தவ		மென்மை, மிருதவான தன்மை, தண்ணனி.
பரமத்த		(பரமார்த்தம்)வரம்பற்றவாயமை, இறு திமெய்யமை.		மனிகார		மனத்தால் உள்ளுதல், சிந்தனே செய்தல், கூர்ந்த
บสีรังกร		கொடை, துறத்தல்,கைவிடுதல்,உரிமையை முற்றுகக் கை வி டல்).		an ceil an ann an t-		கவனித்தல்.
பரி றிர் வாண		(பரி நி ப்பாண)முற்றுமுழுதானஅ ணேவு, புத்தரி ன்		1000100		மனம் என்னும் புலன், மனம், சித்தம்.
UM		அல்லது அருகதரின் இறுதி யாத்திரை சோறைக் கல்கான் இறுதி யாத்திரை		லத்திமாமடியதா		நடுவழி, மத்தியவழி.
		தோற்றம், உற்பவம், இடையருமை. பரிசம், ஊருணர்வு.		மனேக்கு கைகு	· 	என்னங்களே உணவாக அமையும் நீலே, என்ன கூட்டம்.
udengg		பாசம், ஊருணாவு. மன இறுக்கத் தளர்வு, பன நெதிற்வு.				அளந்து பார்க்கும் இயல்பு. ஒப்ப அளத்தல்.
URINALITY				10 mar		
		பரிசம் உணவாக அமையு ம் நி லே. (புலன்கள் வெளி உலகத் து டன் கொ ள்ளும் ஊறுணர்ஷ		adson Bily	_	தவருன காட்சி, தவருன நோக்கு.
		(புச்சலாகள் கவன் உலகத்துடன் கொள்ளும் ஊற்னாஷ ஊட்டமாக அமையும் நிலே).		மு த்தா		முதிதை–மற்றவர்களின் இன்பத்தில் தானும் இன்பு றல்.
une of		இயானம் செய்தல், மனதை அபினிருத்தி செய் தன், பாவண, விருத்தி செய்தல்.		மெத்தா		வரம்பில் அன்பு (நட்பு) துன்புறுவோர்களின் மாட்டு கழிலிரக்கம் கொள்ளுதல்.

CLOITES	— அறியாமை, மோகம், மாயை.	பொருளகராத (சுட்டி)
யதாபூத	— உள்ளது உள்ளவாறு, தோன்றியவாறு, உள்ளது உள்ள வாருன பொருள்.	அகுசல — 37
		 10, 75
ரத்தினத்தய	— (இரத் தினத் திரயம்) மும்மணிகள். புத்த–தம்ம–சங்கம் என்பவை	அசோக — 5, 102, 104, 105; அசோகனின் 11 ஆம் கிலாசானம், 102
		அசம்கத — 42, 43
(Trides	— ஆசை, இச்சை, கழிகாமம், சிற்றின்ப வேட்கை, அவா	அசம்கத சம்யுத்த — 42 (கு. 2)
ளுப	— உரு, உருவம், பொருள், வடிவம்.	அஜாதசத்து — 10
al fizition	— ஐயம், ஆசங்கை.	அதம்ம — 14
விஞ்ஞான	— அறிநிஃல , அறிவுறு நி ஃல, உணர்வு நிஃல.	அநாகாமி — 10 (கு. 1)
விஞ்ஞாணுார	— உணர்வே ஊட்டமாக அமையுப் நிலே.	அமத (அமிர்தம்)
விபஸ்ஸரு	— அகக்காட்சி, நுண்காட்சி, பகுத்தறிவுக்காட் சி.	அமோசதம்ம — (மெய்ப்பொருள்)—45
		энута — 30 (д. 1)
வி பரிநாம	— மாற்றம், உருமாற்றம், பரிணுமம்.	அரிய அட்டங்கொக்க — 52, 53, 54, 91, 97
ങ് ലഖ	— இன்மை, அழிவு, ஒழிவு, கோன்ருகொ ழிகல், கோன்ரு மை.	அருகதர் (அரகந்தர்) — 7, 8, 10 (கு. 1), 37, 45 (கு. 2) 48, 76, 77
பைவதன்றை	— தோன்ருமை விருப்பதல், தோன்றுமையின் பீது ஏற்படும்	அலகத்தாயம் சுத்த 67
	ക്യങ്ങം. എങ്ങം	அலகாயாத் — 14
வியாக	— பெறுபேற, பயன், விளவு, முதிரவு.	அவிஜ்ஜ π — 4, 46
விராக	— ஆசையின்றை, பற்றற்ற தன்றை.	அவ்யாகத — 48
		அறிநிலே — விஞ்ஞானத்தின் கீழ் காண்க. அறியாமை — அவிஜ்ஜையின் கீழ் காண்க.
வியாபாத	– கோபம், வெகுளி, குரோதம், இம்சிக்கும் எண்ணம்,	அறிவு — 57 ; பஞ்ஞா என்பதையும் காண்க.
வேதள	— உணர்வு , உணர்ச்சி, வேதனே.	அன்பு — கருணேயின் கேப் காண்க.
வைசிய	— கம்ம், வணிகம் போன்ற தொழில்களேச் செய்யும் வைசிய	
	வருணத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்திய வருணுசிரமங்களின் மூன்றும் நிலேயில் உள்ளவர்.	அனத்த 30 (கு. 2), 60, 61, 63, 65, 66, 73 (கு. 1) 77,) 92. அனுத்மாவின் தோதற்ற நிலே. 77
ஹீனயாடை	– "சிறு வாகனப்", மகாயான பௌத்தர்களின் வழக்கு.	அனுதபிண்டிகன் — 100
<u>a</u> genta	சது வாகனாக , ககாமான அப்வத்தாகவான வறுக்கு. பௌத்த மதக்தைச் சேர்ந்த ஆ ரம் பகால மடப் பிரி வு	அனுபஸ்ஸரு — 81
	களேக் குறிக்கின்றது. தேரவாதப் பிரிவு எனினுமாம்.	அனுபோத — 81
	மகாயான, தேரவாத ஆகியவற்றின் குறிப்புகளே யும்	ஆகாரம், நால்வகை 35
$\frac{M_{\rm eff}}{M_{\rm eff}} = 0.000000000000000000000000000000000$	ே நாக்குக .	ஆசாரிய முட்டி — 3, 70
		ஆகிரியர் — 6
		ஆத்மா — 38, 45, 59, 63, 64, 66, 67, 68, 70, 72, 73, 75, 76, 77, ஆன்மாவின் கீழும் காண்க.
		ஆலய வித்துான 27 (கு. 1), 76 (கு. 1)
		- 48

ஆன்மா		- 38, 45, 49, 63, 66, 67, 68, 70, 72, 73, 75: Section
•		என்ற கருத்து 26 ; " நான் " என்பதையும் காண்க.
ஆனந்த		- 1, 69, 70, 71, 72
ஆளுபானசதி		• 56, 81
இசிபத்தன	-	- 19
இந்தியா		- 79,80 ().1)
இந்து		- 6, 7
இலங்கை		(i) (xvii)
் இலங்கையின் பௌத்	தம	த வரலாறு (ஆங்கில நூல்) 77 (கு. 2)
உத்தர பிரதேஸ்		(xvii)
உதாயி		50
2.U1785		5, 95, 96
2.มระชิโ		5
உயேக்கா	ee	44, 89
உருவேலா	-	70
உயிர் (சத்தா)		24, 29, 30
உயிர்மத்தின் ஆரம்ப	uio	31
உவமக்கதை, புணே	n	13; புண் உண்ட மனிதன்—16
£_றei		பெற்றேருக்கும் சிறுர்களுக்குமிடையில்—-93; ஆசிரியரியனுக்கும் மாணுக்கனுக்குமிடையில்—94; கணவன் மனேவிகளுக்கிடையில்—79; சமய குரவர்களுக்கும் இல்வாழ்வோருக்குமிடையில்—95
<u>901 i l 4</u> 55 gt		ஆகாரம் என்பதன் கீழ் காண்க.
ஏதி, தோற்றம் ஒழிவ		36, 45.
ஏஹி பஸ் விக	•	(வந்த பாருங்கள்) 11
8880		விசி8ச்சா என்பதன் கீழ் காண்க.
ஒழுக்க நெறி	<u> </u>	53, 55; சீலம் என்பதையும் காண்க.
கங்கை		(xv i)
கடமைகள், ஆள்பவர்		101
கடவுள்		31, 37, 59, 62, 65.
கத்தியர்		16
கந்தம், ஐவகை		24, 29, 66, 68, 76;
		விஞ்ஞானக் கந்தம்—27 ; ரூபக்கந்தம்—24 சங்காரக்கந்தம்—26 ; சஞ்ஞாகந்தம்—26 வேதஞக்கந்தம்—25
and main and main and main and and and and and and and and and an		53, 89
கர்ம (கம்ம)	·	5, 35, 37; கர்மபல—37;
		கர்மலிபாக—37 ; நற்செயலுக்கு வெகுமானம், பாவத்துக்குத் தண்டிண், நடத்தைக்கு ஏற்பத் தீர்ப்பு—37

காந்தாரம்		27 (g. 4)
காபரடிகள்	-	9
காம்போசம்		(XVii)
காரண காரியத் தொ டர்பு	T	34, 60, 61, 63 ; படிச்ச சமூபாதத்தையும் காண்க.
கார்தே பென்		36
តរាលាលា		2, 4
காலிங்கம்		104
க ளர்செருப், எல் வொன்	;	64 (3. 3) 68 (3. 2)
இற்ததுவ		6, 7
குசல		32
குகிரை		(x vi)
கூட தந்த சுத்த ம்	· · · · · ·	87
கேசபுத்தர்		3
கேமகர்		76, 77
கேள் விகள் , நால்வனை	5	75
கொறியா		(xvii)
ចែកក្រុងអ្ វៀ		14
கோசல2 ;		Съпғы <i>м</i> уғт-28
கோதம (கவுத்மர்)		12, 31 (ஞ. 4), 72, 73)(ஞ. 2.), 76
கோளியர்		101
சகதாகாமி		10 (诱. 7)
சக்க வத்தி சிகநாத		
சுத்தம்		97
PRISID		2, 8, 10, 70, 95 ; சொற் பொருள் விளக்கம்—2 (கு.
		சங்கத்தின் நோக்கம்—92
சங்கற்பம்		36, 49 ; சேதனு என்பதையும் காண்க.
# \$	فسند	81
கியட்டாளம்		70 உம் குறிப்பு 2 உம் ; சதிபட்டான சுத்த—21, 81
சத்தா (சுரத்தை)		10, 11 (西. 1), 100
சத்தியம் (வாய்மை)	·	6, 11, 45 ; பரமார்த்தம்-41, 44, 45 ; உயர்பரமார்த்தம்-
		45 ; கடைசியான, 46, 50 இரன்டு வகை—55
		பேணல்—10 ; எதிர்மறையன்று—46 ; பயன்வி யவும்
		அ ன் று—46
சந்திர குப்தன்	-	104

	·	79
சமத		
சமாதி		53, 79
சமுதய		19, 34
சம்கத		44, 46, 79
சம்கார	\sim	25 ஆம் பக்கமும் 2 ஆம் குறிப்பும்; சொற பொருள
	5	விளக்கம்—66 ஆம் பக்கமும் 2 ஆம் குறிப்பும்.
சம்கார	. 	31, 37, 40, 49, 74 (கு. 2) ; சம்சாரமும் நீர்வாணமும்46
		ஆம் பக்கமும் 2 ஆம் குறிப்பும்.
சம்மா திட்டி		57
சம்மாசங்கப்ப		57
சம்மா சமாதி		54, 56, 57
சம்மா வாசா		54
சம்யுக்த நிகாய	-	43 (③ . 1), 76, 105
சவித்த	·	11
சாகம்		100
சாக்கிய.		101
சாத	-	28
சாராநாத்		19
சாரிபுத்த		43, 50, 91, 92
சார்புக்கோட்பாடு		பௌத்த நெறி—61
சாவத்தி		8, 100
கொல	·•	93, 100
கொலசுத்த		93
இத்தகோன்		(xiv)
சித்தத்தன்		
(ச ித்தார் த்தன்)	م بت	(xv)
9க்கேக்கதா (9த்கை	<u></u>	
காக்கிரதை)		77
சித்தத்தை ஒ ருமுகப்		
படுத்தல்	<u> </u>	53, 54
சிந்த ணச் சுதந்திரம்		2
சிம்சபா		14
சலம்	, 	53, 100
80)	$\overline{}$	31 (G. 4), (xviii)
ககங்கள், நால்வகை	. —	100
சுதந்திர சங்கற்பம்	_	62
சுத்திரன்		16

சென் (தியா னம்) சேதனே		85
2		
ac gran	`	36, விருப்பத் துணிவாற்ற2ல்யும் காண்க.
சைனமகாளிர		தி கண்ட நாத புத்தன் கீ ழ் காஸ்க.
சோதாபன்ன		10 (குறி 1)
சோவியத் யூனியன்		(xvii)
லாதக		101
ஜேதவன (ஆராமம்)		100
தடைகள்	-	நீவாணங்களின் கீழ் காணக.
தண்ஹக்கய (வேட்கை	Б —	
ஒழிதல்)		41, 42, 46
தண்ஹா (வேட்கை)		34, 53, 49
	-	மூவகை—29, 31 ஆம் பக்கமும் 5]ஆம் குறிப்பும்.
த்தாகதர்	-	1, 3, 7, 13, 14, 56, 61, 62 (கு. 2); சொற் பொருள் விளக்கம்—1 (கு. 3).
ததாகத கர்ப்பம்		76 (否.1)
தம்ம		10, 14, 66, 70, 72, 75, தம்மசக்கு (வாய்மைக்கண்)—9 சொற் பொருள் விளக்கம்—58.
தம்மபத		66, 68
தம்மக்கப்பவத்தன சுத்தம்	, 	19
தம்மபக புராண		
சன்னய		(சுங்களம்)—110 (கு. 3)
தம்ம விஜய		(அறஞ்சார்ந்த வெற்றிவாகை)—88
தனி நபர் என்ற		A4 - 00
கருத்து		24, 29
தாகப		(ക്രഡ്) — 97 പ
தாதுவிபங்க சுத்தம் 	_	44
தாய்லாந்து ————		
திசரண செ.ல. கம்	-	2 (க. 2)
த ரிபி டகம்	-	Ke 27 01
இயான வெடல் செங்கம்		56, 57, 84
தியான ம் செய்தல்	-	79; செயல்கலேவேப் பொருளாகக் கொண்டு—84 "ஒழுக்கம் ஆன்மீகம், பகுத்யறிவார்ந்த விடயங்களேப் பொருளாக கொண்டு—88; மனதைப் பொருளாகக் கொண்டு மனத்தொடு தந்தூட் பொருளாகக் கொண்டு
தகலானூ		மனச்செட்டிதங்களேப் பொருளாகக் கொண்டு——88. 98

第 Gu选録	(x viii)	படி வே த 57
gián ið	— 18, 19, 29, 33, 45, 49 ; மூவனக—22 ; <i>தத்தியம்—2</i> 4 ந ஏது—36 ; சொற்பொருள விளக்கம்—20.	பஞ்சசேலம் (ஐவகைக் — 95; இந்தியாவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையின்படி.—102: சேலங்கள்) (கு. 1).
தூயம்	— தாகபா என்ப தை க் காண்க.	и ф еят — 49, 53, 100
தேமீனியர், போல்	→ (xi), (xiii)	பத்தி — 10, சத்தா (சிரத்தை) என்பதன் கீழ் காண்க.
தேரகாதா	- 32	սիքիրպնցո — 48
தேரவாத	- 46, 67	பரிநிர்வாணம் — 48, 69 ; புத்தருக்கு அல்லது அருகதருக்கு பரி நீர்வாணத்
தேரீகாதா	- 32	இன் பின் என்ன ஆகிறது—48.
C5a	95	uāwa — (xviii)
நடுவழி (மத்திம படைகா)	- 52	uai ` 45, 62
படிபதா) நம்பிக்கை	- 10, 11	பவநீரோத — 43
ந ற்கடைப்பி டி	- 54, 56, 57	பாலிஸ்தான் (xviii)
நற் செட ்டோடி நற் செட ்டுபாயம்		uresio 4
நற்செயல் நற்செயல்	54	பாவணே — 79 ; சொற் பொருள்—80.
ந ள் முமற்தி	54, 56, 57	பிகார்
நாகர்ச்சுளு	46 (3. 2)	பிக்கு — சொற் பொருள் விளக்கம் —7 (கு. 2).
" நான் " என்னும்		பிந்துசாரன் — 104
தான எனது கருத்து	- 24, 29, 30	பிரம்மனிகார — 89
" நான் "	63, 64, ஆன்மா, ஆத்மா என்பவற்றையும் காண்க.	பிரம்மா — 59
நால ந்தா	- 5	புக்குசாதி 8, 44
	r — 5 ஆம் பக்கமும் 2 ஆம் குறிப்பும்.	புத்த கயா — (xvi)
நிப்பாண	— நிர்வாணத்தின் கீழ் காண்க.	புத்தகோசர் — 28, 30 (கு. 5)
நிரோத	19, 41, 46 நிர்வாணத்தையும் காண்க.	புத்தர் — மருத்துவராக—20 ; சதாமுறுவலுடைய (யிகித புப்பங்கம)-
நிர்வாணம்	— 14, 18, 39, 52, 76—79; நீருவாணமும் பரிபாடையும்—35 ஒரு பொருட் சொற்கள்—43 (கு. 2); அழிவு அன்று—43, நேரும் எதிரும் அன்று 43; பரமார்த்த மெய்யமை யாக—44, வாய்மைக்குச் சமம்—45; நீருவாணத்தன்	31 ; கற்பனே வாதங்கள்—15 ; அன்ஞருடைய நற் செய்தி—103 ; ஓவிய சிற்ப வடிவங்களில்—31 ; அன்ஞ ரின் அரசியல், போர், சமாதானக் கருத்துக்கள்—101 ; அன்ஞருடைய வாதம் செய்தவர்கள்—75
	பின் எது உளது—46; பயன் விளவு மன்று—46;	புலன்வரு மின்பங்களேச் சேர்ந்த மூ ன்று விடயங்கள்21
	பலர் கூறும் பிழையான விளக்கங்கள்—48 ; அணந்த	பூலியன் — 31 (கு. 4)
	தேச் சுவாலேக்கு ஒப்பு நோக்கப்பட்டதன்று—49 ; அனு⊾	பூதங்கள், நால்வகை 24 ; அறுவகை44
	பூதிமான்கள்—49 ; இன்பம் ஆமாறு— 50.	பெரிய வாகனம் — 63
நீவரண	- 4 , 88	பெருந்தன்மை — 6, 7
நேரஞ்சாரா	— (Xvi)	பேலுவ — 69
நோய், இருவகை	79	பொஜ்ஜங்க — (ஞான ஒளி பெறத் துணே நிற்கும் உபாயங்கள்) 32, 88
படிக (பிரதிக)	- 32	GuntGwnsn — xviii
படிசோதாகாமி	<u> </u>	பொறுமை — (சசிப்புத்தன்வைம்)—-6
்படிச்ச சமுப்பாதம்	34, 60, 61, 62	போதனே – புணேக்குச் சமமானது, உவமைக் கனதயின் கீழ் காண்க.

ூபாதி அல்லது போத)	
மரம்		97
போதி மரம்		போதி என்பதன் கீழ் காண்க.
பௌத்த கோவில்கள்	_	31
பௌத்த சிற்பக்		
கலேகள்		105
பௌத்த திருவிழாக்கள்		97
பௌத்த பயிற்சியும்		
வ்மூகக்ழுஒ		(மூன்று தேவைகள்)—53
பௌத்தம்		அதன் குழிக்கோள்—105 ; சமூகப் பொருளாதார நலன்— 07
• • • •		97 ; மதமா தத்துவமா—5 ; யதார்த்த பூர்வமானது—20
பௌத்தர் ஆகும் முறை	-	96
மக்க		16, 19 ····
ுமகாபரிநிப்பாண சுத் த	5	2, 69, 70 (3. 1)
மகாம் த	-	40 (. 1)
மைகாயான		46, 67, 76 (<i>or.</i> 1)
மகாயான சூத்திர லங்கார		63
மகாவீர	-	நி கண்ட நாத புத்தரின் கீழ் கா ண்க.
கழ்ச்சி		பீதியின் கீழ் காண்க.
மண்டலம் (தளம்)		எல்லேயில் ஆகாயம்—44 ; எல்லேயில் விஞ்ஞானம்—44 ; செஞ்சுத்தும் இன்மை—45, 73 ; காணலும் காணுத்தும் (பட்டும் படாமலும் புலனுதல் நிலே) 45. 79
மத்திம நிகாய		7, 44, 67, 81
மரணம்		38
மறு பிறவி	-	38
மனம் ஒருமைப் படுத்தல்		சித்தத்தை ஒருமைப்படுத்தலின் கீழ் காண்க.
மனம்		மனஸ் என்பதன் கீழ் காண்க.
மனஸ் (மனே)	_	25, 27 (g. 1), 76
iona u	-	(புத்தரின் தாய்)
លាយ		அவிஜ்ஜாவின் கீழ் காண்க
மாலுங்கிய புத்திரர்	-	15, 16, 18 (g. 2), 75
மான்தோப்பு	-	
மிடல்வே	-	(ஆங்கில பருவ வெளியீடு) 63 (கு. 3), 68 (கு. 2)
மீயுயர் நில்கள்	-	நால்வகை பிரம்மகிகார என்பதன் கீழ் காண்க.

முக்தி (முத்தி)	-	44
ழுதிதா பிதிதா		90
மும்மளிகள்	_	2 (
முஸ்லிம்		6, 7
மூசில		11, 43 (д. 5)
-		திசரண என்பதன் பேற் காண் க.
மெத்தா		89, 105
மெய்ப்பொருள்		(சத்தியம்) 39 ; பரமார்த்தம்41, 50
மெய் இல் பொ ருள்		(மோசதம்ம)—45
மொங்கோலியா		(xviii)
மொழியும்		
நி ருவா ணமும்		41
மோசதம்ம		(மெய் இ ல் பொ ருள்)—4 5
மோன், செல்வி		
மாறியன்		(xvi)
யசோதரை		(xv ii)
யப்பான்		(xviii)
யுனிவர்கிடி ஒப் சிலே ரிவீவு) ग लं ग	10 (西. 4)
Guna	_	
யோகாவசர மனுவல்		
(ஆங்கில நூல்)		79 (匮. 2)
வச்ச	_	- 48
வச்சகொத்தன்	-	72, 73, 75 ஆம் பக்கஆம் 5 ஆம் குறிப்பு,ம் 92
வஜ்ஜி	-	101
வாராணசி (காசி		
நகரம்)	_	19, 70
வாய்மைகள்,		
நால்வகை		19, 20 (கு. \$), 57 ; ஐவகைக் கந்தங்களுக்குள்—49 அவற்றுடன் தொடர்பு கொண்ட நான்கு செயற்பா
		ടൺ58
ளிகிக்சா		- 4, 88 ; வி த்தான—27, 61, 76 ; விக்குன—27 (கு. 1)
ப ில்லனு (விதர்களு	<u> </u>	79
ศรีบอา		45
வியத்னும்		(xviii)
விராக	<u> </u>	42
டிட் வார்ட், எப். எல்	. —	66 (g. 1), 73 (g. 1)
வேட்அக		தன் ஹாலின் கீழ் காண்க.

வேட்கையின் தழிவு --- தண்ஹக்கய என்பதன் கீழ் காண்க. -mai Sut - 16 30, 35 ரப்பாலர் ____ — (புத்தரின் அருவை மகன) ராகுலர் - 42, 46 ராதா ராதாகிருஷ்ணன், எஸ்.--- 68 (கு. 1) - 101 ரோகினி லங்காவதார சூத்திரம்--- 42, 76 (கு. 1) - 36 (g. 1) லிபிடோ லுடொவமிக், #. stù. 8. -- (xiv) -- கியோம் றேம் எடித---8 (கு. 4) வடையல்க் — (xiii) - sa arunar --- 30 (**g**. 1) ஹொக்கிலிடஸ் ஹோர்னர், செல்லி, ஐ. ່ເກີ. - 73 (д. 1) தீஸ் டேவிட்ஸ், தருமத - 41 (3.4) றீஸ் டேலிட்ஸ்,

#. டபின்பு. — 69 (கு. 2), 79 (கு. 2)

A Path to True Happiness

TRUE SINCERITY

towards others

PURITY OF MIND

within

EQUALITY in everything we see

PROPER UNDERSTANDING of ourselves and our environment

COMPASSION by helping others in a wise, unemotional and unconditional way

> SEE THROUGH to the truth of impermanence

LET GO of all wandering thoughts and attachments

ATTAIN FREEDOM

of mind and spirit

ACCORD WITH CONDITIONS

to go along with the environment

BE MINDFUL OF AMITABHA BUDDHA

following his teachings and vowing to reach the Pure Land

~ From The Teachings of Ven. Master Chin Kung ~

LIVING IN A GRATEFUL WORLD

Be grateful to those who have hurt or harmed you, for they have reinforced your determination.

Be grateful to those who have deceived you, for they have deepened your insight.

Be grateful to those who have hit you, for they have reduced your karmic obstacles.

Be grateful to those who have abandoned you, for they have taught you to be independent.

Be grateful to those who have

made you stumble, for they have strengthened your ability.

Be grateful to those who have denounced you, for they have increased your wisdom and concentration.

Be grateful to those who have made you Firm & Resolute and Helped in your Achievement.

~From the Teachings of Ven. Master Chin Kung~

TAKING REFUGE IN THE TRIPLE JEWELS

To the Buddha I return and rely, returning from delusions and relying upon Awareness and Understanding.

To the Dharma I return and rely, returning from erroneous views and relying upon Proper Views and Understanding.

To the Sangha I return and rely, returning from pollutions and disharmony and relying upon Purity of Mind and the Six Principles of Living in Harmony.

> Be mindful of Amitabha! Namo Amitabha! Homage to Amita Buddha!

May every living being, drowning and adrift, Soon return to the Pure Land of Limitless Light!

The Teachings Of Great Master Yin Guang

Whether one is a layperson or has left the home-life, one should respect elders and be harmonious to those surrounding him. One should endure what others cannot, and practice what others cannot achieve. One should take others' difficulties unto oneself and help them succeed in their undertakings. While sitting quietly, one should often reflect upon one's own faults, and when chatting with friends, one should not discuss the rights and wrongs of others. In every action one makes, whether dressing or eating, from dawn to dusk and dusk till dawn, one should not cease to recite the AMITABHA Buddha's name. Aside from Buddha recitation, whether reciting quietly or silently, one should not give rise to other improper thoughts. If wandering thoughts appear, one should immediately dismiss them. Constantly maintain a humble and repentful heart; even if one has upheld true cultivation, one should still feel one's practice is shallow and never boast. One should mind one's own business and not the business of others. Only look after the good examples of others instead of bad ones. One should see oneself as mundane and everyone else as Bodhisattvas. If one can cultivate according to these teachings, one is sure to reach the Western Pure Land of Ultimate Bliss.

Homage to Amitabha! Amitabha!

Wherever the Buddha's teachings have flourished, either in cities or countrysides, people would gain inconceivable benefits. The land and pepole would be enveloped in peace. The sun and moon will shine clear and bright. Wind and rain would appear accordingly, and there will be no disasters. Nations would be prosperous and there would be no use for soldiers or weapons. People would abide by morality and accord with laws.

They would be courteous and humble, and everyone would be content without injustices. There would be no thefts or violence. The strong would not dominate the weak and everyone would get their fair share."

> ~ THE BUDDHA SPEAKS OF THE INFINITE LIFE SUTRA OF ADORNMENT, PURITY, EQUALITY AND ENLIGHTENMENT OF THE MAHAYANA SCHOOL ~

With bad advisors forever left behind, From paths of evil he departs for eternity, Soon to see the Buddha of Limitless Light And perfect Samantabhadra's Supreme Vows.

The supreme and endless blessings of Samantabhadra's deeds, I now universally transfer. May every living being, drowning and adrift, Soon return to the Pure Land of Limitless Light!

~The Vows of Samantabhadra~

I vow that when my life approaches its end, All obstructions will be swept away; I will see Amitabha Buddha, And be born in His Western Pure Land of Ultimate Bliss and Peace.

When reborn in the Western Pure Land,
I will perfect and completely fulfill
Without exception these Great Vows,
To delight and benefit all beings.

~The Vows of Samantabhadra Avatamsaka Sutra~

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue accrued from this work adorn Amitabha Buddha's Pure Land, repay the four great kindnesses above, and relieve the suffering of those on the three paths below.

May those who see or hear of these efforts generate Bodhi-mind, spend their lives devoted to the Buddha Dharma. and finally be reborn together in the Land of Ultimate Bliss. Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA 高魚阿彌陀佛 《印度 TAMIL 文:佛陀的啓示》 財團法人佛陀教育基金會 印贈 台北市杭州南路一段五十五號十一樓 Printed and donated for free distribution by Corporate Body of the Buddha Educational For 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwaa

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation 11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C. Tel: 886-2-23951198, Fax: 886-2-23913415 Email: overseas@budaedu.org Website:http://www.budaedu.org This book is strictly for free distribution, it is not for sale. Printed in Taiwan

5,000 copies; Sep 2003 IN022-3419

